

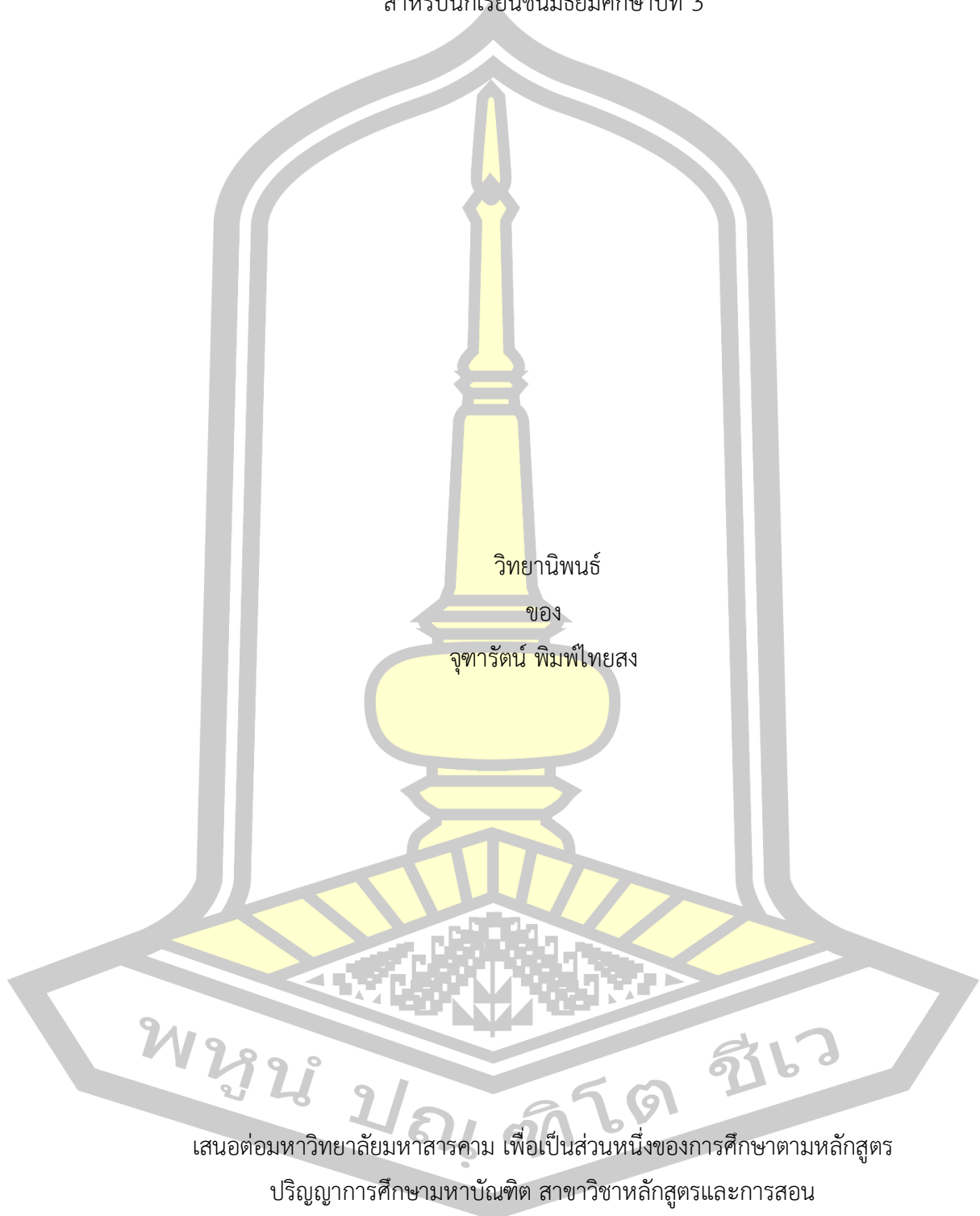
การพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์
ของ
จุฑารัตน์ พิมพิไทยสง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กุมภาพันธ์ 2562

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิชยานิพนธ์
ของ
จุฑารัตน์ พิมพ์ไทยสง

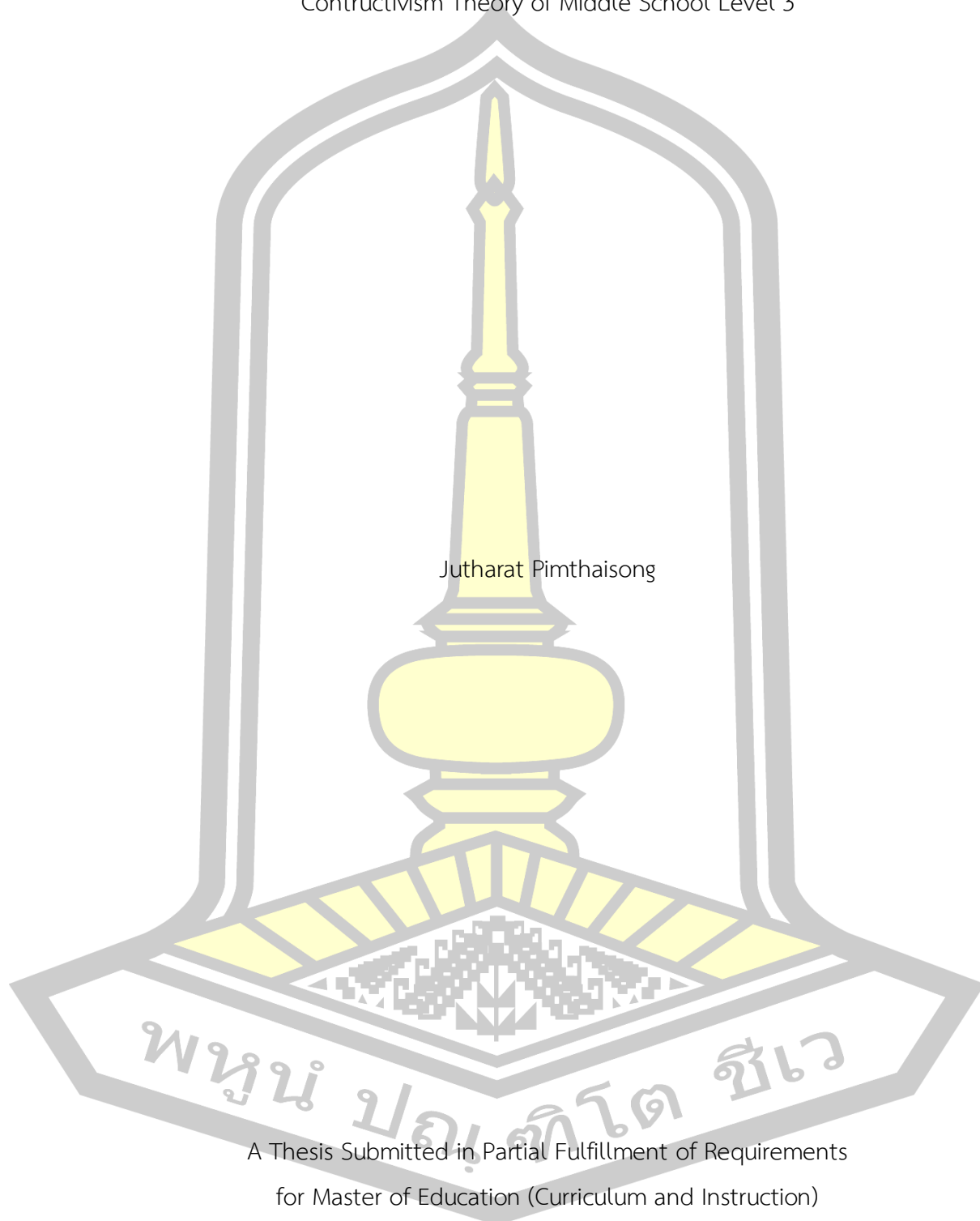
พูนุ่ ปญุ่คิโต ชีเว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

กุมภาพันธ์ 2562

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Developing of Learning English Reading Activity for Comprehensive Based on
Constructivism Theory of Middle School Level 3

Jutharat Pimthaisong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

February 2019

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางจุฑารัตน์ พิมพ์ไทยสง
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. มนตรี วงษ์สะพาน)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

.....กรรมการ

(อ. ดร. ประสงค์ สายหงษ์)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. สมาน เอกพิมพ์)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(ผศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3		
ผู้วิจัย	จุฑารัตน์ พิมพ์ไทยสง		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิระพร ชะโน		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2562

บทคัดย่อ

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism เป็นการจัดสถานการณ์ปัญหาที่ทำให้เกิดการคิดสถานการณ์ปัญหาที่ทำให้เกิดความไม่สมดุลทางสมองแล้วส่งผลให้กระบวนการทางปัญญาของผู้เรียนต้องปรับเข้าสู่สมดุลโดยการใช้ความรู้เดิมมาเชื่อมโยงเรียนรู้ความรู้ใหม่เพื่อให้ตนเองสามารถแก้ไขปัญหาได้ ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการของทฤษฎี Constructivism จึงเป็นรูปแบบหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ และสามารถนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนวังน้ำเขียว พัทธาคม ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงแล้วสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism ($\bar{X}=4.68$, $S.D.=0.43$) 2) แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (ค่าความเชื่อมั่น = 0.99) 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 33101) (ค่าความเชื่อมั่น = 0.83) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัย พบว่า

1. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนา คือ การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ โดยเชื่อมโยงทฤษฎี Constructivism เข้าด้วยกัน ซึ่งมีองค์ประกอบของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการสอน โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้ 3.1 ขั้นนำ (Orientation) 3.2 ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicitation of the prior knowledge) 3.3 ขั้นปรับเปลี่ยนความคิด (Turning restructuring of ideas) 3.4 ขั้นนำความคิดไปใช้ (Application of ideas) 3.5 ขั้นทบทวน (Review) 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง 6) ระบบสนับสนุน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) 79.26/78.88

2. ผลการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความพึงพอใจต่อภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก

โดยสรุป การพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพที่เหมาะสม ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงควรนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นอื่นๆ ต่อไป

คำสำคัญ : การพัฒนาการจัดการเรียนรู้, การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

พูน ปณ ทิโต ชีเว

TITLE	Developing of Learning English Reading Activity for Comprehensive Based on Constructivism Theory of Middle School Level 3		
AUTHOR	Jutharat Pimthaisong		
ADVISORS	Assistant Professor Jiraporn Chano , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2019

ABSTRACT

Developing of Learning English Reading Activity for Comprehensive Based on Constructivism Theory of Middle School Level 3 arrange the problematic situation that cause the imbalance cognitive process. As result, students need to adjust to the balance by using old knowledge to link with new knowledge so they can solve the problem which corresponds to the process of constructivism theory and be able to bring the experience from English reading learning in everyday life. The purposes of this research were: 1) to develop a Learning English Reading Activity for Comprehensive Based on Constructivism Theory of Middle School Level 3 has an efficiency of 75/75, 2) to study the results of using a Learning English Reading Model for Comprehensive Based on Constructivism Theory 3) to study the attitude toward English. The sample used in this research was 30 Mathayomsueksa 3/2 students by purposive sampling at Wangnamkhiewpittaya School, Nakhon Rachasima, during the first semester of academic year 2017. The instruments used in this research were: 1) Developing of Learning English Reading Activity for Comprehensive Based on Constructivism Theory ($\bar{X}=4.68$, $S.D.=0.43$) 2) English reading ability test (Reliability = 0.99), and 3) the attitude scale toward English (Reliability = 0.83). Data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and hypotheses testing by used t-test (Dependent Samples).

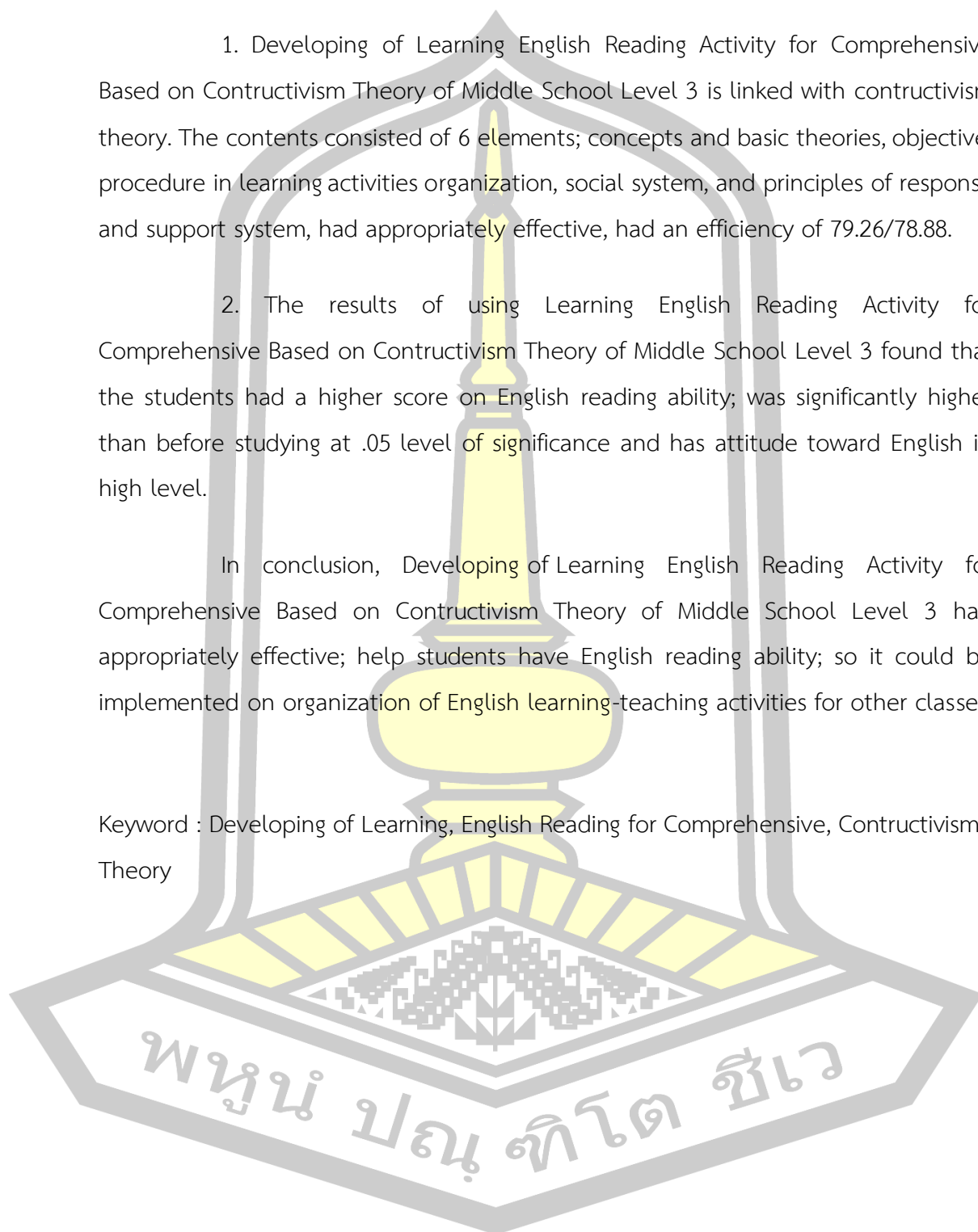
The research results were as follows;

1. Developing of Learning English Reading Activity for Comprehensive Based on Constructivism Theory of Middle School Level 3 is linked with constructivism theory. The contents consisted of 6 elements; concepts and basic theories, objective, procedure in learning activities organization, social system, and principles of response and support system, had appropriately effective, had an efficiency of 79.26/78.88.

2. The results of using Learning English Reading Activity for Comprehensive Based on Constructivism Theory of Middle School Level 3 found that the students had a higher score on English reading ability; was significantly higher than before studying at .05 level of significance and has attitude toward English in high level.

In conclusion, Developing of Learning English Reading Activity for Comprehensive Based on Constructivism Theory of Middle School Level 3 had appropriately effective; help students have English reading ability; so it could be implemented on organization of English learning-teaching activities for other classes.

Keyword : Developing of Learning, English Reading for Comprehensive, Constructivism Theory

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ กรรมการสอบ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก) และอาจารย์ ดร. ประสงค์ สายหงษ์ กรรมการสอบ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์พิศินาฏ ศรีโชติ อาจารย์พิชามญช์ คำแก้ว อาจารย์สุภาภรณ์ คุณขุนทด อาจารย์อมรรัตน์ สุวรรณ และอาจารย์เอมอร ศรีวรชิน ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคม ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการทดลองใช้เครื่องมือในการทำวิจัย ขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณครอบครัว บิดาและมารดาของผู้วิจัยและสมาชิกทุกคนในครอบครัว ที่คอยให้กำลังใจ ความหวังใยและช่วยเหลือในทุกๆ ด้านแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา ประโยชน์และคุณค่าจากงานวิจัยในครั้งนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชา บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยเป็นคนดีมีคุณธรรม

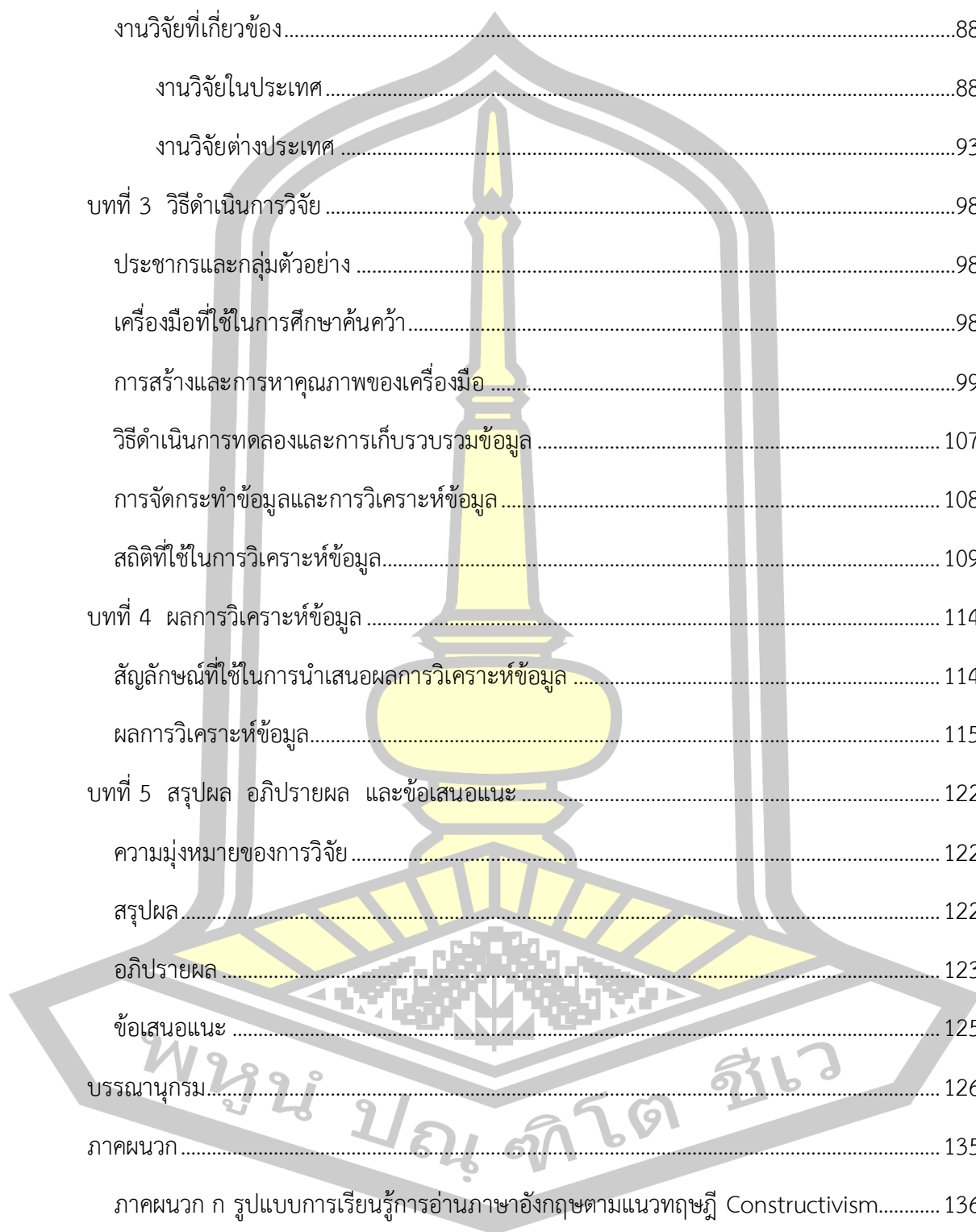
จุฑารัตน์ พิมพ์ไทยสง

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพประกอบ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	8
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ.....	18
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	27
ทฤษฎีภาษาศาสตร์.....	53
ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์.....	65
ความพึงพอใจ.....	80

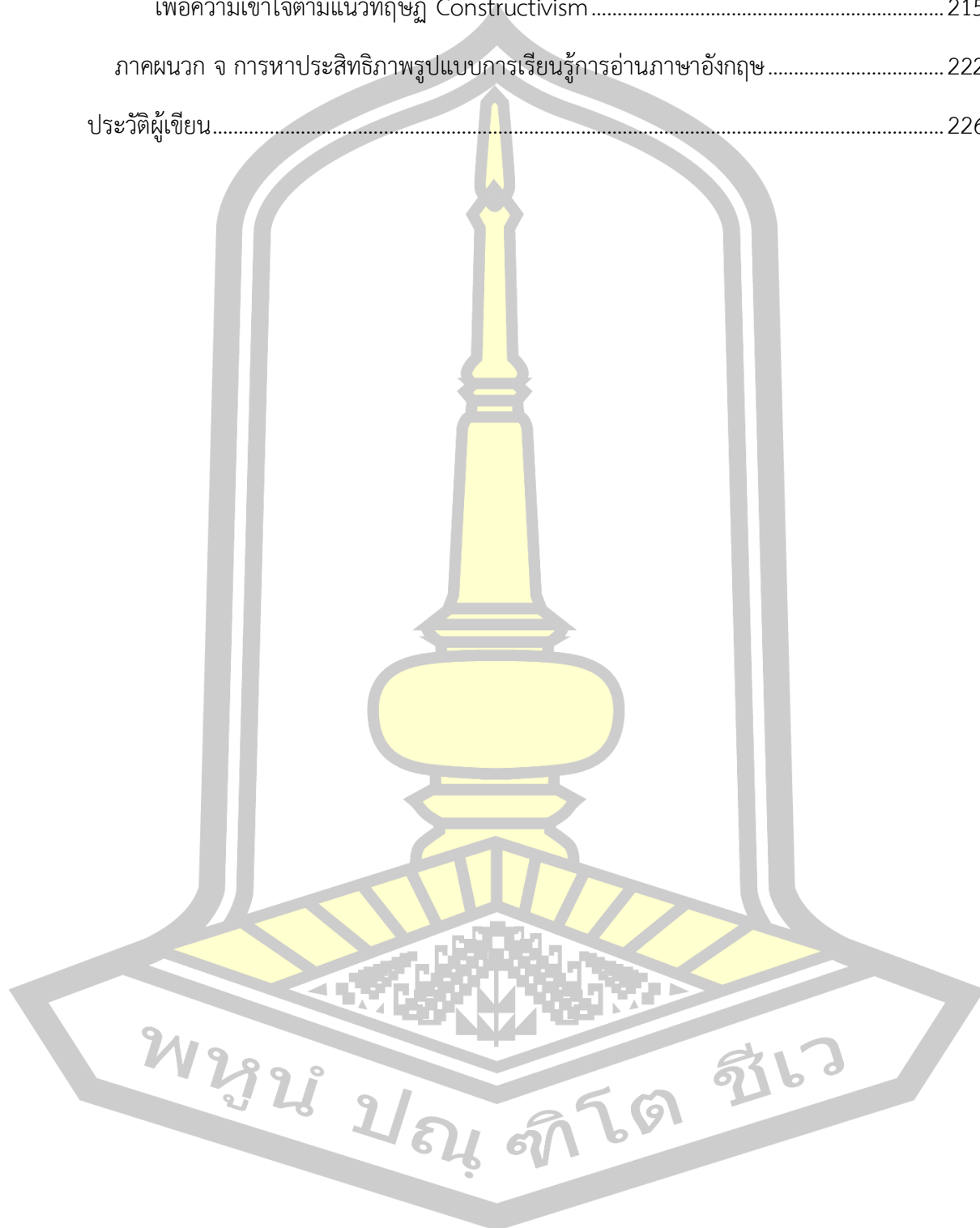
การหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้.....	86
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	88
งานวิจัยในประเทศ.....	88
งานวิจัยต่างประเทศ.....	93
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	98
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	98
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	98
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	99
วิธีดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	107
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	108
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	109
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	114
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	114
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	115
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	122
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	122
สรุปผล.....	122
อภิปรายผล.....	123
ข้อเสนอแนะ.....	125
บรรณานุกรม.....	126
ภาคผนวก.....	135
ภาคผนวก ก รูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎี Constructivism.....	136
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	150
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพแบบทดสอบ.....	187

ภาคผนวก ง การหาคุณภาพแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ
 เพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism 215

ภาคผนวก จ การหาประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ 222

ประวัติผู้เขียน 226

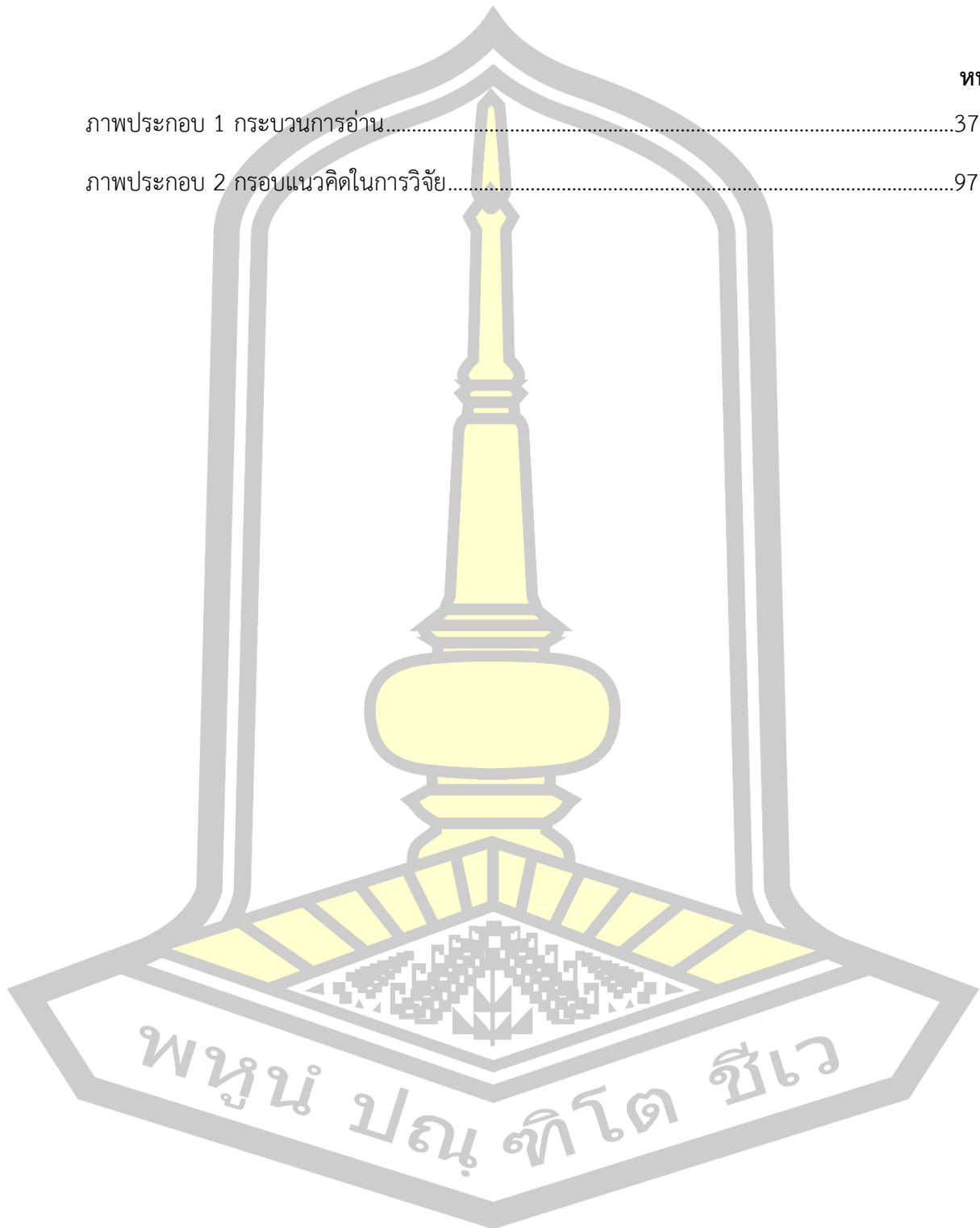
สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล.....	11
ตาราง 2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	13
ตาราง 3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน	14
ตาราง 4 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	15
ตาราง 5 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	16
ตาราง 6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน	17
ตาราง 7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม.....	17
ตาราง 8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	18
ตาราง 9 การสังเคราะห์รูปแบบการสอนตามองค์ประกอบการสอนในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	25
ตาราง 10 ร่างองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้.....	26
ตาราง 11 การสังเคราะห์ขั้นการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์	75
ตาราง 12 องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	101
ตาราง 13 วิเคราะห์ข้อสอบ	104
ตาราง 14 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design.....	107

ตาราง 15 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	115
ตาราง 16 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	118
ตาราง 17 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	118
ตาราง 18 การเปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	119
ตาราง 19 ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism.....	120
ตาราง 20 แสดงความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญ.....	144
ตาราง 21 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	184
ตาราง 22 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ.....	200
ตาราง 23 แสดงค่าอำนาจจำแนก (B)โดยวิธีการของ Brennan และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยวิธีของ Lovett.....	202
ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย S.D. และระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	216
ตาราง 25 แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism.....	217
ตาราง 26 แสดงประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1).....	223
ตาราง 27 แสดงประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎี Constructivism ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3(E_1/E_2).....	224

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กระบวนการอ่าน.....	37
ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	97

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล (International Language) ที่ใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจ ในการสื่อสาร แสดงความรู้สึกนึกคิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ แก่กัน การรู้ภาษาอังกฤษจึงช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติได้ดียิ่งขึ้น เพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ และทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับกฎบัตรอาเซียน บัญญัติว่า The Working Language of ASEAN Shall be English ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ คือ ทุกคนในอาเซียนจะใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน แสวงหาโอกาสทางการศึกษาในอาเซียน และเดินทางท่องเที่ยวในอาเซียน ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียนที่จะเคียงคู่ภาษาประจำชาติของแต่ละคน (สำราญ ชันสำโรง, 2555)

ในการจัดการศึกษาของไทยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 23 ที่เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการจึงเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการปฏิรูปการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เป็นคนไทยที่มีความสมบูรณ์ตามความมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนตามความสนใจ ความสามารถ และความต้องการ โดยการเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ในศาสตร์สาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งทางด้านสติปัญญา (Cognitive) ทักษะ (Skill) และจิตใจ (Affective) สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้ไปแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม, 2550) สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ ความคิด ทักษะ และประสบการณ์ที่มีความหลากหลาย และสัมพันธ์กันเป็นองค์รวม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้แจ้งรู้จริงในสิ่งที่ศึกษามาสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ (สำนักวิชาการและ

มาตรฐานการศึกษา, 2547) และการบูรณาการระหว่างวิชา คือ การเชื่อมโยงเนื้อหาสาระจากหลายกลุ่มประสบการณ์หรือหลายรายวิชาเข้าด้วยกันให้เป็นหัวข้อเรื่อง (Theme) หรือหน่วยการเรียนรู้ (Learning Unit) (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม, 2550)

ต้นเหตุหนึ่งที่ทำให้คุณภาพการศึกษาของไทยตกต่ำอยู่ในขณะนี้ก็น่าจะมาจากเด็กขาดนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการมีนิสัยรักการอ่านอย่างถาวรนั้นมีน้อยมาก ทั้งที่การอ่านมีความสำคัญด้วยเป็นทักษะพื้นฐานที่จะเปิดประตูไปสู่การเรียนรู้ด้านอื่นๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้อยู่บนโลกใบนี้ได้อย่างมีความสุขได้ เมื่อการอ่านมีความสำคัญมากมายเช่นนี้ หากยังปล่อยให้เวลาว่างเลยไปโดยเปล่าประโยชน์ก็มีแต่จะฉุดรั้งคนไทย ประเทศไทยให้ล้าหลังไปเรื่อยๆ สุดท้ายก็จะกลายเป็นประเทศด้อยพัฒนาไปในที่สุด (ปิยวรรณ ปรสันติสุข, 2556) ปัญหาทางสังคมการเมืองเป็นปัญหาที่มีความซับซ้อน ซึ่งการอ่านจะช่วยแก้ปัญหาได้แต่หากประชาชนมีนิสัยรักการอ่านก็จะทำให้เข้าใจปัญหาที่ซับซ้อน (ประเวศ วะสี, 2540)

รูปแบบการเรียนการสอนว่ารูปแบบเป็นรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไดอะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนนั้นคือสภาพหรือลักษณะของการจัดการการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่างๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ เข้าไปช่วยทำให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ (ทิศนา แคมมณี, 2556) และองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการสอนมีดังนี้ ซึ่งเสนอหลักการของการสอนที่ดีต้องมี 4 องค์ประกอบ คือ 1) ลำดับขั้นการสอน (Syntax) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะรับรู้ถึงจุดมุ่งหมาย และมีแรงจูงใจในการเรียน 2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (Social System) เป็นขั้นที่ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการคือ กระบวนการคิด สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียน 3) การสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Principles of Reaction) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง สามารถใช้กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนและเรียนอย่างมีความสุข 4) สิ่งช่วยเหลือในการสอน (Support System) ประกอบด้วยสื่อการสอนหรือสิ่งที่อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน เช่น รูปภาพ วีดีโอ หุ่นจำลอง ซึ่งเป็นตัวช่วยให้การเรียนการสอนมีความเป็นรูปธรรม และทำให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการพัฒนารูปแบบการสอนโดยยึดกรอบแนวคิดรูปแบบการสอนของ Joyce and Weil ต้องมีทฤษฎีรองรับและจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ครบทั้ง 4 องค์ประกอบ เพื่อพัฒนาศักยภาพในด้านทักษะกระบวนการและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนอย่างแท้จริง (Joyce and Weil, 2000) ซึ่งการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจได้นำแนวคิดและทฤษฎีรองรับทั้งหมด 4 ทฤษฎี ประกอบด้วยปรัชญาพิพัฒนาการนิยม

ซึ่งได้รับการยอมรับในช่วงของจอห์น ดิวอี้ โดยให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนมาก ผู้เรียนจะได้ประสบการณ์ด้วยการลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by Doing) ผู้เรียนจะต้องมีอิสระในการเลือกตัดสินใจ และต้องทำงานร่วมกัน (Participation) เพื่อให้การเรียนการสอนตรงกับความถนัดความสนใจและความสามารถของผู้เรียน (เมธี ปิรันธนา นนท์, 2523) ทฤษฎีสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Cognitive Constructivism) เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีรากฐานมาจากทฤษฎีของ Piaget ซึ่งถือว่าผู้เรียนเป็นผู้กระทำ (Active) และเป็นผู้สร้างความรู้ขึ้นในใจเอง ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีบทบาทในการก่อให้เกิดความไม่สมดุล (Equilibrium) ทางปัญญาเป็นเหตุให้ผู้เรียนปรับความเข้าใจเดิมที่มีอยู่ให้เข้ากับข้อมูลข่าวสารใหม่จนกระทั่งเกิดความสมดุล (Equilibrium) หรือเกิดการเรียนรู้ใหม่ขึ้น (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2550) ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายของออสซูเบล (Meaningful Learning) เป็นการเรียนที่ผู้เรียนได้รับมาจากการที่ผู้สอนอธิบายสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ให้ทราบและผู้เรียนรับฟังด้วยความเข้าใจ โดยผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่เรียนรู้กับโครงสร้างพุทธิปัญญาที่ได้เก็บไว้ในความทรงจำ และจะสามารถนำมาใช้ในอนาคต ซึ่งมีหลักการทั่วไปที่นำมาใช้ คือ การจัด เรียบเรียงข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้เรียนรู้ออกเป็นหมวดหมู่ นำเสนอกรอบหลักการกว้างๆ ก่อนที่จะให้เรียนรู้ในเรื่องใหม่ แบ่งบทเรียนเป็นหัวข้อที่สำคัญและบอกให้ทราบเกี่ยวกับหัวข้อสำคัญ (Ausubel, 1963) และทฤษฎีการถ่ายโยงความรู้ จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อการเรียนรู้หรือกิจกรรมในสถานการณ์หนึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้หรือกิจกรรมในอีกสถานการณ์หนึ่ง การส่งผลนั้นอาจจะอยู่ในรูปของการสนับสนุนหรือส่งเสริมให้สามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น (การถ่ายโอนทางบวก) หรืออาจเป็นการขัดขวางทำให้เรียนรู้หรือประกอบกิจกรรมอีกอย่างหนึ่งได้ยากหรือช้าลง (การถ่ายโอนทางลบ) ก็ได้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า เด็กไทยส่วนมากยังมีระดับความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ และการที่ผู้เรียนส่วนมากยังขาดความสามารถในทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่นั้น อาจจะเป็นเพราะยังขาดวิธีการหรือเทคนิคที่เหมาะสม ในอันที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันก็ได้มีนักการศึกษาและนักวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการอ่าน ได้ทดลองใช้เทคนิคและวิธีสอนแบบต่างๆ เพื่อจะหาวิธีการสอนแบบใดจะเป็นวิธีการที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดที่จะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านควบคู่กันไปด้วย เพราะในการอ่านถ้าไม่เข้าใจหรือจับใจความสำคัญในสิ่งที่อ่านไม่ได้แล้วก็จะยอมจะไม่ก่อประโยชน์ใดๆ เลย (เรวดี หิรัญ, 2539) ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยได้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหันห้วยทรายพิทยาคม นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านการอ่าน กล่าวคือ นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน สรุปลงและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ เป็นเหตุให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความกระตือรือร้น และขาดแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ผลการทำข้อสอบการอ่านยังพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ดังนั้นการนำเอาทฤษฎี Constructivism มาใช้ร่วมกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของครุ นั้นจึงเป็นการจัดสถานการณ์ปัญหาที่ทำให้เกิดการคิด สถานการณ์ปัญหาที่ทำให้เกิดความไม่สมดุลทางสมองแล้วส่งผลให้กระบวนการทางปัญญาของผู้เรียน ต้องปรับเข้าสู่สมดุล โดยการใช้ความรู้เดิมมาเชื่อมโยงเรียนรู้ความรู้ใหม่เพื่อให้ตนเองสามารถแก้ไข ปัญหานั้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการของทฤษฎี Constructivism และเป็นการเรียนรู้โดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่การพัฒนาตนเองให้มี พื้นฐานทางภาษาอังกฤษตลอดจนเพิ่มความสามารถของตนเองสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ก้าวทัน ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมา ทำให้ผู้วิจัยซึ่งสอนวิชาภาษาอังกฤษได้เล็งเห็นความสำคัญของ ภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จึงมีความสนใจการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางหนึ่ง ที่จะนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนอ่านที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านได้และสามารถนำ ประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันต่อไปได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวทฤษฎี Constructivism
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ทำให้ทราบผลการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism ซึ่งจะเป็นแนวทางสำหรับผู้วิจัย ครูผู้สอนที่สนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคม ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 23101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 90 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคม ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 คือ กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ที่เลือกแบบเจาะจง แล้วสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียน 3/1 ในการทดลอง เพื่อหาความเป็นไปได้และความชัดเจนของรูปแบบการสอน (Try Out) และห้องเรียน 3/2 ในการทดลองหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบการสอน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น การเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

3.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคม ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 23101) เรื่อง Asean Tradition

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 10 สัปดาห์ๆ ละ 2 คาบๆ ละ 50 นาที รวมทั้งหมด 20 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคม ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความเข้าใจแบบตรงตามตัวอักษร คือ ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาซึ่งเป็นข้อเท็จจริงของเรื่องที่อ่าน เช่น การอ่านสรุปใจความ การอ่านจับใจความสำคัญ และความเข้าใจโดยนัย เช่น การแปลความ ตีความ และขยายความ ซึ่งความเข้าใจในการอ่านดังกล่าว สามารถวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. การสอนตามแนวทฤษฎี Constructivism หมายถึง การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้คิดและสร้างความรู้ขึ้นมา โดยมีลักษณะและขั้นตอนของการสอนประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้ ไดรเวอร์ และเบลล์ (Driver and Bell, 1986)

2.1 ขั้นนำ (Orientation) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะรับรู้ถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียนและกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้

2.2 ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicitation of the Prior Knowledge) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำเสนอหรือแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน วิธีการที่ผู้เรียนแสดงออกอาจเป็นการอภิปรายกลุ่ม การให้ผู้เรียนออกแบบโปสเตอร์หรือเขียนเพื่อแสดงความรู้ความเข้าใจที่เขามีอยู่แล้ว

2.3 ขั้นปรับเปลี่ยนความคิด (Turning Restructuring of Ideas) เป็นขั้นตอนที่สำคัญหรือเป็นหัวใจสำคัญตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) ขั้นนี้ประกอบด้วย ขั้นตอนย่อย ดังนี้

2.3.1 ทำความกระจ่าง และแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างกันและกัน (Clarification and Exchange of Ideas) ผู้เรียนจะเข้าใจได้ดีขึ้น เมื่อได้พิจารณาความแตกต่างและความขัดแย้งระหว่างความคิดของตนกับของผู้อื่น

2.3.2 สร้างความคิดใหม่ (Construction of New Ideas) จากการอภิปรายร่วมกัน และการสาธิตผู้เรียนจะเห็นแนวทางรูปแบบ วิธีการที่หลากหลายในการตีความปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์แล้วกำหนดความคิดใหม่หรือความรู้ใหม่

2.3.3 ประเมินความคิดใหม่ (Evaluation of New Ideas) โดยการทดลองหรือการคิดอย่างลึกซึ้งผู้เรียนควรหาแนวทางที่ดีที่สุดในการทดลองความคิดหรือความรู้ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนอาจจะรู้สึกไม่พึงพอใจความคิดความเข้าใจที่เคยมีอยู่ เนื่องจากหลักฐานการทดลองสนับสนุนแนวคิดใหม่มากกว่า

2.4 ชี้นำความคิดไปใช้ (Application of Ideas) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้แนวคิดหรือความรู้ความเข้าใจที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคยเป็นการแสดงว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย

2.5 ชี้นบทวน (Review) เป็นขั้นตอนสุดท้าย ผู้เรียนจะได้ทบทวนว่าความคิดความเข้าใจของเขาได้เปลี่ยนไป โดยการเปรียบเทียบความคิดเมื่อเริ่มต้นบทเรียนกับความคิดของเขาเมื่อสิ้นสุดบทเรียน

3. ความพึงพอใจที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ทำที่ความคิดเห็น ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษทั้งในด้านบวกและในด้านลบ โดยประเมินจากแบบวัดความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ

5. ประสิทธิภาพรูปแบบตามเกณฑ์ 75/75 หมายถึง ผลที่เกิดจากการใช้การจัดการเรียนรู้การอ่านที่พัฒนาขึ้นทำให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดย

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพกระบวนการได้มาจากคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผลการทำแบบทดสอบระหว่างสอนด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านที่พัฒนาขึ้น คิดเป็นร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพผลลัพธ์การได้มาจากคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยแบบทดสอบหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านที่พัฒนาขึ้นคิดเป็นร้อยละ 75 ขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ
3. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
4. ทฤษฎีภาษาศาสตร์
5. ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
6. ความพึงพอใจ
7. การหาประสิทธิภาพการเรียนรู้
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ความสำคัญของภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความ คาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจใน เรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรม ไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีคุณภาพ ดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/ เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านเลือก/ระบุ หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความ ช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียน บรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/ เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พุดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/
ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง
ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พุดและเขียน
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมให้เหตุผลประกอบ
 4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาท
สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณี
ของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
 5. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง
ประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม
 6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้
จากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพุดและการเขียน
 7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
สถานศึกษา ชุมชน และสังคม
 8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ
จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล
ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ
 9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ เน้นการฟัง-พุด-อ่าน-เขียน สื่อสารตามหัวเรื่อง
เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ
และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ
สถานที่ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ
(คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)
 10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมาย
ตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
แบ่งได้ดังตาราง 1-8 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)
- สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ
และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ดังตาราง 1

ตาราง 1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจงและคำอธิบายที่ฟังและอ่าน	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย ในการประดิษฐ์ การบอกทิศทาง ป้ายประกาศต่าง ๆ การใช้อุปกรณ์ - Passive Voice ที่ใช้ในโครงสร้างประโยคง่าย ๆ เช่น is/are + past participle - คำสันธาน (Conjunction) เช่น and/but/or/before/after/because etc. - ตัวเชื่อม (Connective Words) เช่น First, ...Second, ...Third, ... Fourth, ... Next, ...Then, ...Finally, ... etc.
	2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบท ร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองการใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
	3. ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียง รูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน	ประโยค ข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเองครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่มเวลาว่างและ นันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการการซื้อ-ขาย สมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพการเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษาและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์ สละสมประมาณ 1,400-1,550 คำ(คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟแผนภูมิ

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3		<p>ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่างๆ โดยใช้</p> <p>Comparison of adjectives/ adverbs/Contrast : but, although/Quantity words เช่น many/much/ a lot of/lots of/some/any/a few/few/a little/ little etc.</p>
	<p>4. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ ฟังและ อ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและ ยกตัวอย่าง ประกอบ</p>	<p>การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> - Yes/No Question - Wh-Question - Or-Question etc. <p>ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการ ยกตัวอย่าง เช่น I think.../I feel.../I believe... /I agree/disagree.../I don't believe.../I have no idea...</p> <ul style="list-style-type: none"> - if clauses - so...that/such...that <ul style="list-style-type: none"> - คำสันธาน (conjunctions) and/but/or/because /so/before/after etc. - Infinitive pronouns :some/any/someone/ anyone/everyone/one/ones etc. - Tenses : present simple/present continuous /present perfect/past simple/future tense etc. - Simple sentence/Compound sentence/ Complex sentence

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล
ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. สนทนาและเขียนโต้ตอบ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเรื่อง ต่างๆ ใกล้ตัวสถานการณ์ ข่าวเรื่องที่อยู่ในความสนใจ ของสังคม และสื่อสาร อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่าง สุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน การสนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าวเรื่องที่อยู่ในความสนใจในชีวิตประจำวัน
	2. ใช้คำขอร้องให้คำแนะนำ คำชี้แจงและคำอธิบาย อย่างเหมาะสม	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายที่มีขั้นตอน ซับซ้อน
	3. พูดและเขียนแสดงความ ต้องการเสนอและให้ความ ช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอและให้ความ ช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ต่าง ๆ เช่น Please.../..., please./I'd like.../I need.../May/Can/Could...?/Yes,../Please do./Certainly./Yes, of course./Sure./Go right ahead./Need some help?/What can I do to help?/Would you like any help?/I'm afraid.../I'm sorry, but.../Sorry, but... etc.
	4. พูดและเขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ ฟังหรืออ่าน อย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและ ให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจมีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดังดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./Very nice./Well done!/Congratulations on... /I like... because.../I love... because... /I feel... because... I think.../I believe.../I agree/ disagree.../I'm afraid .../I don't like... I don't believe.../I have no idea.../Oh no! etc.

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตาราง 3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเองประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจ ของสังคม	การบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมเช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่น กีฬา/ดนตรี การฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษาสภาพสังคม เศรษฐกิจ
	2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ เหตุการณ์ สถานการณ์ต่างๆ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง

ตาราง 3 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	3. พุดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสพการณ์และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ	การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมประสพการณ์และเหตุการณ์

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตาราง 4 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคล และโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความ รู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา	ชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่นนิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตาราง 5 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยการนำวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปใช้

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตาราง 7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษาชุมชน และสังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตาราง 8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
	2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น การทำแผ่นปลิวป้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำ โรงเรียนและสถานที่สำคัญในชุมชนและท้องถิ่น การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ

ความหมายของรูปแบบการเรียนรู้

เซย์เลอร์ และคณะ (Saylor and others, 1981) กล่าวว่า รูปแบบการสอน (Teaching Model) หมายถึง แบบหรือแผน (Plan) ของการสอนที่มีการจัดกระทำพฤติกรรมขึ้นจำนวนหนึ่งซึ่งมีความแตกต่างกัน เพื่อจุดมุ่งหมายหรือจุดเน้นเฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง จอยส์ และเวล (Joyce and Weil, 1986) ให้ความหมายของรูปแบบการสอนว่าเป็นแผน (Plan) หรือแบบ (Pattern) ซึ่งสามารถใช้เพื่อการเรียนการสอนในห้องเรียนหรือการสอนพิเศษเป็นกลุ่มย่อยหรือเพื่อจัดสื่อการสอน ซึ่งรวมถึงหนังสือภาพยนต์ เทปบันทึกเสียง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และหลักสูตรทางวิชา แต่ละรูปแบบจะให้แนวทางในการออกแบบการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ต่างๆ

จอยส์ และโชว์เวอร์ (Joyce and Showers, 1992) ให้ความหมายของรูปแบบการสอนว่า เป็นแผนการสอนหรือรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ในชั้นเรียนหรือใช้สอนเสริมและเพื่อปรับสื่อการสอน เช่น หนังสือพิมพ์ ฟิล์ม เทป โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และหลักสูตรของรายวิชาที่สอน แต่ละรูปแบบ จะให้แนวทางว่าครูจะต้องเตรียมการสอนอย่างไร ดำเนินการสอนและประเมินผลอย่างไร จึงจะช่วยให้นักเรียนบรรลุ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จิระพร ชะโน (2551) ได้ให้ความหมายรูปแบบการสอนว่า รูปแบบการสอน เป็นการอธิบายถึงการจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ผลของการใช้รูปแบบการสอนที่สำคัญคือ การเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ถูกนำมาใช้ในการวางแผนหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการออกแบบสื่อการเรียนการสอน องค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการสอนมีดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการสอน (Syntax)
2. ระบบสังคม (Social System)
3. หลักการตอบสนอง (Principle of Reaction)
4. ระบบสนับสนุน (Support System)

ทิตินา แชมมณี (2556) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนว่า หมายถึง สภาพลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่างๆ โดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ เข้ามาช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ ซึ่งได้รับการพิสูจน์ ทดสอบหรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้นๆ และได้ให้ข้อสรุปว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกับระบบการจัดการเรียนการสอนมีความหมายเหมือนกัน แต่นิยมใช้ต่างกันในแง่ของระบบย่อยและระบบใหญ่ ระบบการจัดการเรียนการสอนนิยมใช้กับระบบใหญ่ ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอน โดยส่วนรวม ส่วนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนนิยมใช้กับระบบที่ย่อยกว่า เช่น รูปแบบการสอนแบบต่างๆ

จากแนวความคิดเกี่ยวกับความหมายของรูปแบบการสอนที่กล่าวมา อาจสรุปได้ว่า รูปแบบการสอน หมายถึง แบบแผนที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ในการสอน ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการสอน ประเมินผล โดยผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบที่จะใช้จัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนด

องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการสอนโดยทั่วไปมีองค์ประกอบร่วมที่สำคัญ ซึ่งพัฒนารูปแบบการสอนควรคำนึงถึงดังต่อไปนี้ (ทิตินา แชมมณี, 2555)

1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการสอนนั้นๆ
2. มีการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ
3. มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้นๆ
4. มีการอธิบายให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

รูปแบบการเรียนการสอนและระบบการเรียนการสอน

ดังได้กล่าวแล้วว่า การจัดระบบก็คือ การกำหนดองค์ประกอบและจัดองค์ประกอบของระบบให้มีความสัมพันธ์กันอย่างดี เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ ซึ่งอาจจะจัดในกรอบความคิดของตัวบ่อน กระบวนการ กลไกควบคุม ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับหรือจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบนั้นให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่จะช่วยให้ระบบนั้นมีประสิทธิภาพ ระบบการจัดการเรียนการสอนก็คือองค์ประกอบต่างๆ ของการเรียนการสอนที่ได้รับการจัดไว้ให้มีความสัมพันธ์และส่งเสริมกันอย่างเป็นระเบียบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ระบบการจัดการเรียนการสอนเป็นระบบย่อยระบบการศึกษา และอาจจัดได้ในลักษณะที่เป็นระบบใหญ่ คือ เป็นระบบที่ครอบคลุมองค์ประกอบของการเรียนการสอนโดยส่วนรวมหรืออาจจะนำองค์ประกอบย่อยๆ ของการเรียนการสอนมาจัดเป็นระบบย่อยๆ ลงไปอีกก็ได้ส่วนรูปแบบการเรียนการสอนนั้น หมายถึง สภาพหรือลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่างๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอน โดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ เข้าไปช่วยทำให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ จะเห็นได้ว่า การที่การจัดการเรียนการสอนจะกลายเป็นรูปแบบได้นั้นก็ต้องผ่านการจัดองค์ประกอบต่างๆ ให้เป็นระบบเสียก่อน ซึ่งก็แน่นอนว่าในการจัดระบบจะต้องคำนึงถึงทฤษฎีและหลักการ รวมทั้งสภาพการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นระบบการจัดการเรียนการสอนกับรูปแบบการเรียนการสอนจึงมีความหมายที่แท้จริงตรงกัน ในสาระหลักที่สำคัญ ด้วยเหตุนี้เราจึงมักเห็นการใช้คำ 2 คำนี้สลับทดแทนกันบ่อยๆ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าคำทั้งสองจะมีความหมายในสาระหลักเหมือนกัน แต่ถ้าสังเกตและวิเคราะห์จากการใช้กันโดยทั่วไปแล้วจะเห็นได้ว่ามีความนิยมในการใช้แตกต่างกันบ้างดังที่ได้กล่าวไว้ว่า ระบบการเรียนการสอนเป็นระบบย่อยของระบบการศึกษาและอาจจัดได้ในลักษณะที่เป็นระบบใหญ่ ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของการเรียนการสอนในภาพรวมหรืออาจจะนำองค์ประกอบย่อยๆ ของการเรียนการสอนมาจัดเป็นระบบย่อยๆ ลงไปอีกก็ได้ จากการสังเกตและวิเคราะห์ผลงานของนักการศึกษาผู้ค้นคิดระบบและ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนต่างๆ พบว่านักศึกษานิยมใช้คำว่า “ระบบ” ในความหมายที่เป็นระบบใหญ่ เช่น ระบบการศึกษาหรือถ้าเป็นระบบการเรียนการสอนก็จะครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ๆ ของการเรียนการสอนในภาพรวมและนิยมใช้คำว่า “รูปแบบ” กับระบบที่ย่อยกว่า โดยเฉพาะกับ “วิธีสอน” ซึ่งเป็นองค์ประกอบย่อยที่สำคัญของระบบการเรียนการสอน ดังนั้นการนำวิธีสอนใด ๆ มาจัดทำอย่างเป็นระบบตามหลักและวิธีการจัดระบบแล้ววิธีสอนนั้นก็กลายเป็น “ระบบวิธีสอน” หรือที่นิยมเรียกว่า “รูปแบบการเรียนการสอน” Joyce and Weil (2000) แบ่งรูปแบบการสอนออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบการสอนที่เน้นความสัมพันธ์ในสังคม (Social Family) กลุ่มนี้มีความเชื่อว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้จากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้และการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการห้องเรียนให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือภายในห้องเรียน รูปแบบการสอนในกลุ่มนี้ ได้แก่ Cooperative Learning, Group Investigation, Role Playing, Jurisprudential Inquiry

2. รูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการคิด (Information Processing Family) กลุ่มนี้เชื่อว่า การเรียนรู้เกิดจากการจัดกระทำกับข้อมูล โดยเริ่มต้นตั้งแต่การได้มาซึ่งข้อมูล (Acquiring) การจัดระบบข้อมูล (Organizing) การรู้ถึงปัญหา (Sensing Problems) การหาทางแก้ปัญหา (Generating Solutions) และการสร้างแนวคิดและภาษาที่ใช้ในการถ่ายทอดเกี่ยวกับปัญหาและการแก้ไอนั้น บางรูปแบบก็จะนำเสนอแนวความคิดเบื้องต้นที่ใช้ในการแก้ปัญหาของผู้เรียน บางรูปแบบก็เน้นที่การให้ผู้เรียนสร้างแนวคิดใหม่ขึ้นมาเอง หรือบางรูปแบบก็เน้นให้ผู้เรียนได้สร้างสมมติฐานและมีการทดสอบสมมติฐานด้วยตนเอง รูปแบบการสอนในกลุ่มนี้เหมาะต่อการเรียนเกี่ยวกับตนเองและสังคม รูปแบบการสอนในกลุ่มนี้ ได้แก่ Inductive Thinking, Concept Attainment, Advance Organizer, Synaptic และ The Developing Intellect

3. รูปแบบการสอนที่เน้นตัวบุคคล (The Personal Family) กลุ่มนี้มีความเชื่อว่า ความเป็นจริงเกี่ยวกับมนุษย์แต่ละคนเป็นสิ่งที่อยู่ภายในแต่ละบุคคล การที่มนุษย์มีลักษณะและบุคลิกที่แตกต่างกันเกิดจากการที่แต่ละคนมีประสบการณ์ที่ผ่านมามากต่างกัน ดังนั้นการเรียนรู้จะเกิดได้หากผู้เรียนมีความเข้าใจในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อการศึกษาศาตนเอง และเรียนรู้ที่จะพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งนี้เพื่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รูปแบบการสอนกลุ่มนี้จึงเน้นที่การพัฒนาปัจเจกบุคคล (Individuals) และการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความเป็นตัวของตัวเอง รู้จักตนเองและรับผิดชอบต่อเป้าหมายในชีวิตของตนเองได้ รูปแบบการสอนในกลุ่มนี้ ได้แก่ Non-Directive Teaching และ Enhancing Self-Concept

4. รูปแบบการสอนที่มาจากแนวคิดการปรับพฤติกรรม (The Behavioral Systems Family) กลุ่มนี้มีความเชื่อพื้นฐานมาจากทฤษฎีที่เรียกว่า Social Learning Theory หรือรู้จักในชื่อ

ของ Behavior Modification, Behavior Therapy และ Cybernetics ซึ่งมีความเชื่อว่า มนุษย์ มีระบบสื่อสารที่สามารถแก้ไขตนเอง โดยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับการทำงานให้ประสบผลสำเร็จในเรื่องหนึ่ง ๆ หรือปรับเปลี่ยนไปตามข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับจนกว่าจะเกิดความก้าวหน้าและความสำเร็จในการทำงานนั้น ๆ กลุ่มนี้มีความเชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้หากเน้นที่การกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่สามารถสังเกตได้และมีการอธิบายงานและขั้นตอนการทำงาน และรายงานความก้าวหน้าให้ผู้เรียนทราบอย่างชัดเจน รูปแบบการสอนในกลุ่มนี้ ได้แก่ Mastery Learning, Direct Instruction, Learning Self-Control, Training and Self-Training และ The Condition of Learning

การเลือกรูปแบบการเรียนรู้

การที่ผู้สอนจะนำรูปแบบการสอนที่ผู้พัฒนาไว้แล้วไปใช้หรือพัฒนารูปแบบการสอนขึ้นใช้เองต้องมีหลักเกณฑ์ในการเลือกหรือหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อให้บรรลุผลที่ต้องการดังนี้ (จิระพร ชะโน, 2551)

1. เป้าหมายและวัตถุประสงค์
2. การให้โอกาสสูงสุดการบรรลุเป้าหมายที่หลากหลาย
3. แรงจูงใจของผู้เรียน
4. หลักการเรียนรู้
5. สิ่งอำนวยความสะดวกเครื่องมือและทรัพยากร

การพัฒนาูปแบบการเรียนรู้

การพัฒนาูปแบบการสอนของจอยส์ และเวล (Joyce, B.R., 1986) มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. รูปแบบการสอนควรต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีด้านจิตวิทยาการเรียนรู้
2. เมื่อพัฒนาูปแบบการสอนแล้ว ก่อนนำไปใช้อย่างแพร่หลายต้องมีการวิจัยทดสอบทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพในเชิงการใช้ในสถานการณ์จริง และนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไขอยู่เรื่อยๆ การเสนอรูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบของจอยส์ และเวล ได้มีการนำไปทดลองใช้ในห้องเรียนมีงานวิจัยรองรับมากมาย จนเป็นหลักประกันได้ว่าสามารถใช้ได้สะดวกและได้ผลดี
3. การพัฒนาูปแบบการสอน อาจจะออกแบบให้ได้กว้างขวางหรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้
4. การพัฒนาูปแบบการสอน จะมีจุดมุ่งหมายหลักที่ถือเป็นตัวตั้งในการพิจารณาเลือกรูปแบบไปใช้ กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้นำรูปแบบการสอนไปใช้ตรงกับจุดมุ่งหมายหลักจะทำให้เกิดผลสูงสุด แต่ก็สามารถนำรูปแบบนั้นไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นได้ถ้าพิจารณาเห็นว่าเหมาะสม แต่ก็อาจทำให้ได้ผลสำเร็จลดน้อยลงไป

การนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้

Joyce and Weil (2000) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบการสอนไว้ 4 ส่วน คือ

1. ส่วนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการสอน ประกอบด้วยเป้าหมายของรูปแบบ ทฤษฎีข้อสมมุติฐานที่รองรับรูปแบบ หลักการและมโนคติสำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน
 2. ส่วนที่ 2 รูปแบบการสอน เป็นการอธิบายถึงรูปแบบของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งนำเสนอเป็นเรื่องๆ อย่างละเอียดและเน้นการปฏิบัติได้ แบ่งออกเป็น 4 ประเด็น คือ
 - 2.1 ขั้นตอนการสอน เป็นการให้รายละเอียดว่ารูปแบบการสอนนั้นมีกี่ขั้นตอน โดยจัดเรียงลำดับกิจกรรมที่จะสอนเป็นขั้น ๆ แต่ละรูปแบบมีจำนวนขั้นตอนการสอนไม่เท่ากัน
 - 2.2 ระบบสังคม เป็นการอธิบายบทบาทของครู นักเรียน และความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในแต่ละรูปแบบบทบาทของครูจะแตกต่างกันไป เช่น เป็นผู้นำกิจกรรม ผู้อำนวยการ ความสะดวก ผู้ให้การแนะนำ เป็นแหล่งข้อมูล เป็นผู้จัดการ เป็นต้น
 - 2.3 หลักการตอบสนอง เป็นการบอกถึงการแสดงออกของครูต่อนักเรียน การตอบสนองต่อสิ่งที่ผู้เรียนกระทำ เช่น การปรับพฤติกรรมโดยการให้รางวัลหรือการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ด้วยการสร้างบรรยากาศอิสระ ไม่มีการประเมินว่าผิดหรือถูก เป็นต้น
 - 2.4 ระบบสนับสนุน เป็นการบอกถึงเงื่อนไขสิ่งที่จำเป็นต่อการใช้รูปแบบนั้น ให้เกิดผล เช่น รูปแบบการสอน แบบการทดลองในห้องปฏิบัติการ ต้องใช้ผู้นำที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีแล้ว เป็นต้น
 3. ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนไปใช้ เป็นการแนะนำเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการสอนนั้น เช่น จะใช้กับเนื้อหาประเภทใดจึงเหมาะสม รูปแบบนั้นเหมาะกับเด็กระดับอายุใด เป็นต้น นอกจากนี้ยังให้คำแนะนำอื่น ๆ เพื่อให้การใช้รูปแบบการสอนนั้นมีประสิทธิผลมากที่สุด
 4. ส่วนที่ 4 ผลการสอนและผลการส่งเสริม ผลการสอน คือ “ผลทางตรง” ที่เกิดจากการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบการสอนนั้นๆ ส่วนผลทางส่งเสริมเป็น “ผลทางอ้อม” ที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและจะเกิดขึ้นในลักษณะที่แฝงไปกับกิจกรรมต่างๆ พร้อมกับผลทางตรงผลทางอ้อมสามารถนำไปใช้เป็นข้อพิจารณาในการเลือกรูปแบบการสอนไปใช้ได้
- ทิตนา แคมมณี (2545) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้จะต้องสามารถทำนายผลที่เกิดขึ้นตามมาได้ มีศักยภาพในการสร้างความคิดรวบยอดและความสัมพันธ์ใหม่ ๆ ซึ่งมีองค์ประกอบของรูปแบบการสอน ดังนี้
1. องค์ประกอบที่ 1 มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักการของรูปแบบนั้นๆ
 2. องค์ประกอบที่ 2 มีการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ

3. องค์ประกอบที่ 3 มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้นๆ

4. องค์ประกอบที่ 4 มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสอนและเทคนิคการสอนอันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จิระพร ชะโน (2551) ได้เสนอองค์ประกอบในส่วนของรูปแบบการสอนซึ่งประยุกต์มาจากแนวคิดของ Joyce and Weil (2000) แบ่งออกเป็น 6 ประเด็น ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน เพื่อรองรับรูปแบบ หลักการและมโนคติสำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน
2. วัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมายของรูปแบบ
3. ขั้นตอนการสอน เป็นการให้รายละเอียดว่ารูปแบบการสอนนั้นมีกี่ขั้นตอน โดยจัดเรียงลำดับกิจกรรมที่จะสอนเป็นขั้นๆ แต่ละรูปแบบมีจำนวนขั้นตอนการสอนไม่เท่ากัน
4. ระบบสังคม เป็นการอธิบายบทบาทของครู นักเรียน และความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในแต่ละรูปแบบบทบาทของครูจะแตกต่างกันไป เช่น เป็นผู้นำกิจกรรม ผู้อำนวยการ ความสะดวก ผู้ให้การแนะนำ เป็นแหล่งข้อมูล เป็นผู้จัดการ เป็นต้น
5. หลักการตอบสนอง เป็นการบอกถึงการแสดงออกของครูต่อนักเรียน การตอบสนองต่อสิ่งที่ผู้เรียนกระทำ เช่น การปรับพฤติกรรมโดยการให้รางวัลหรือการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ด้วยการสร้างบรรยากาศอิสระ ไม่มีการประเมินว่าผิดหรือถูก เป็นต้น
6. ระบบสนับสนุน เป็นการบอกถึงเงื่อนไขสิ่งที่จำเป็นต่อการใช้รูปแบบนั้นให้เกิดผล เช่น รูปแบบการสอน แบบการทดลองในห้องปฏิบัติการ ต้องใช้ผู้นำที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีแล้ว เป็นต้น

จากการศึกษารูปแบบการสอน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของ Joyce and Weil (2000) ; ทิศนา แจมมณี (2545) และ จิระพร ชะโน (2551) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการวิจัยครั้งนี้ ดังตาราง 9

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

ตาราง 9 การสังเคราะห์รูปแบบการสอนตามองค์ประกอบการสอนในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการสอนตามองค์ประกอบการสอนของ Joyce and Weil	รูปแบบการสอนตามองค์ประกอบการสอนของ ทิศนา แคมมณี	รูปแบบการสอนตามองค์ประกอบการสอนของ จิระพร ชะโน
<ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นตอนการสอน 2. ระบบสังคม 3. หลักการตอบสนอง 4. ระบบสนับสนุน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด 2. มีการบรรยายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน 3. มีการจัดระบบ 4. มีการอธิบายเกี่ยวกับวิธีการสอนและเทคนิคการสอน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2. วัตถุประสงค์ 3. ขั้นตอนการสอน 4. ระบบสังคม 5. หลักการตอบสนอง 6. ระบบสนับสนุน

จากตาราง 9 องค์ประกอบการสอนในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ประมวลแนวคิดการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามองค์ประกอบการสอนของจิระพร ชะโน (2551) มาใช้กับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี Constructivism เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งครอบคลุมประเด็นสำคัญในการนำเสนอรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้ สรุปตามองค์ประกอบดังนี้ 1) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการสอน 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน โดยมีรายละเอียดของร่างองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้และสาระสำคัญ ปรากฏดังตาราง 10

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 10 ร่างองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้

องค์ประกอบ ของรูปแบบการเรียนรู้	สาระสำคัญ
1. แนวคิดและทฤษฎี พื้นฐาน	1. ปรัชญาพัฒนาการนิยมหรือพัฒนานิยมหรือวิวัฒนาการนิยม (Progressivism) 2. ทฤษฎีการเรียนรู้ในด้าน Cognitive ที่ใช้ Constructivism Approach 3. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Learning) ของ Ausubel 4. ทฤษฎีการถ่ายโยงความรู้ (Transfer of Learning) 5. หลักการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แบบเน้นทฤษฎี Constructivism
2. วัตถุประสงค์	1. นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
3. ขั้นตอนการสอน	1. ชี้นำ (Orientation) 2. ชี้นทบทวนความรู้เดิม (Elicitation of the Prior Knowledge) 3. ชี้นปรับเปลี่ยนความคิด (Turning Restructuring of Ideas) 3.1 ทำความกระจ่างและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างกันและกัน (Clarification and Exchange of Ideas) 3.2 สร้างความคิดใหม่ (Construction of New Ideas) 3.3 ประเมินความคิดใหม่ (Evaluation of New Ideas) 4. ชี้นำความคิดไปใช้ (Application of Ideas) 5. ชี้นทบทวน (Review)
4. ระบบสังคม	บทบาทครู-เตรียมหน่วยการเรียนรู้บูรณาการและกิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทนักเรียน-ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้คำปรึกษาของครู
5. หลักการตอบสนอง	1. การเสนอตัวแบบ 2. การจูงใจให้แรงเสริม 3. การปฏิบัติตามตัวแบบ

ตาราง 10 (ต่อ)

องค์ประกอบ ของรูปแบบการเรียนรู้	สาระสำคัญ
6. ระบบสนับสนุน	1. การจัดสิ่งแวดล้อมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน 2. สื่อและแหล่งเรียนรู้ 3. ความร่วมมือจากครูและผู้ปกครอง

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และมีประโยชน์ยิ่งในการดำรงชีวิตประจำวันของเรา ดังนั้นนักการศึกษาหลายท่านจึงได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่างๆ ดังนี้
 วิตโดสัน (Widdowson, 1979) ได้กล่าวว่า การอ่านคือการมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่ผู้เขียนเขียนไว้ เพื่อการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนข้อความที่อ่านก็คือปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

กูดแมน (Goodman, 1980) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแก้ปัญหา คนอ่านจะพยายามหาความหมายที่ผู้เขียนเขียนไว้ ในขณะที่เดียวกันผู้อ่านจะพยายามสร้างความหมายของตนเองด้วย ผู้อ่านต้องแสดงบทบาทในการคิดตลอดเวลา เพื่อหาความหมายและใช้กระบวนการทำนาย ดังนั้นปลายทางของการอ่านก็คืออ่านแล้วได้ความหมาย

มอร์ริส และสจวร์ต (Morris and Stewart, 1984) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้รับข้อมูล แล้วแปลการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

สมิธ และเกย์ (Smith and Gay, 1990) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการสร้างความหมายจากเนื้อหาของการเขียน เนื้อหาที่จะต้องสร้างความหมาย อาจจะเสนออยู่ในรูปของตัวอักษร ภาพ แผนที่ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ ซึ่งผู้อ่านต้องผสมผสานความหมายหลายอย่างเข้าด้วยกัน เช่น ความรู้ในหัวข้อที่อ่าน ความรู้เรื่องไวยากรณ์ รวมถึงความรู้ลักษณะการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ

แฮร์ริส (Harris, 1990) ได้ให้ความเห็นว่า การอ่าน คือ รูปแบบของการสื่อความหมายเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดและข่าวสารความรู้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเองลงบนกระดาษด้วยภาษาซึ่งเป็นไปตามลักษณะการเขียนของแต่ละคน ผู้อ่านก็

พยายามอ่านเอาความหมายจากผู้เขียนเขียนไว้ ส่วนความสามารถในความเข้าใจ การรู้ความหมายจากสิ่งที่อ่านนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

เดย์ และแบมฟอร์ด (Day and Bamford, 1998) ได้กล่าวว่า การอ่านคือ การสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างข้อความหรือข้อมูลที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

จูไรต์น์ ลักษณะศิริ (2540) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน คือ การรับสารในรูปของตัวอักษรมาแปลเป็นความรู้ความเข้าใจของผู้อ่าน โดยผ่านกระบวนการคิด ประสบการณ์ และความเชื่อของคน

สุมิตรา อังวัฒนากุล (2540) ได้กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการที่ซับซ้อนและต้องอาศัยความรู้ ความสามารถหลายอย่างเป็นพื้นฐาน คือ ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำ วลี หรือประโยคที่นำมาเรียบเรียงกันนั้นว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจในเรื่อง การอ่านว่าผู้เขียนมีเจตนาที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกเช่นไรให้ผู้อ่าน ซึ่งถ้ามีความเข้าใจตรงกัน ผู้อ่านก็จะเกิดอรรถรสในการอ่าน

บัญชา อึ้งสกุล (2541) ได้กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจดบันทึกไว้ กระบวนการในการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เมื่อเด็กเปล่งเสียงตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด ถ้าหากไม่เข้าใจคำพูดนั้น จัดว่าไม่ใช่ การอ่านที่สมบูรณ์เป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งของการอ่านเท่านั้น ลักษณะของการอ่านที่แท้จริงได้แก่ การทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นความสามารถของมนุษย์ที่เข้าใจการสื่อความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆ เข้าใจเนื้อเรื่องและแนวความคิดจากสิ่งที่อ่าน

เปลื้อง ณ นคร (2542) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการที่จะเข้าใจความหมายที่ติดอยู่กับตัวอักษรหรือตัวหนังสือ คำว่าหนังสือมีความหมาย คือ เครื่องมือใช้ขีดเขียนแทนคำพูด หรือที่เรียกว่าอักขระหรืออักษร ดังนั้น การอ่านจึงเป็นกระบวนการหาความหมายของคำที่บันทึกไว้ เป็นอักษรหรือตัวหนังสือ การที่จะรู้ความหมายของคำได้อย่างชัดเจนนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน

กระทรวงศึกษาธิการ (2542) ได้กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยการแปลความหมายจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ให้ได้ความหมายที่ถูกต้องชัดเจน

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2542) ได้กล่าวว่า การอ่าน คือ การแปลสัญลักษณ์ให้มีความหมาย ที่ถูกต้องชัดเจนความหมายออกมา สัญลักษณ์ที่เป็นคำหรือข้อความจึงเป็นเรื่องสำคัญมากในการอ่าน เพื่อนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายและนำไปใช้ในการฟัง พูด อ่าน เขียนได้อย่างถูกต้อง

สมุทฺร เซ็นเขาวนิช (2545) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมาย เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาตอบโต้และอาจจะโต้ตอบกับผู้อื่น ด้วยการสื่อความหมายในการอ่านนั้นจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ ผู้เขียน ผู้อ่านและรายงาน (สิ่งที่ได้อ่านมาแล้วหรือปฏิกิริยาโต้ตอบ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจากการอ่านนั้นๆ)

เดือนใจ ปิ่นเกิด (2547) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการความคิดที่มีความซับซ้อนผู้อ่านต้องถ่ายทอดสัญลักษณ์หรือตัวอักษรออกมาเป็นเสียง ในขณะที่เดียวกันต้องแปลความตีความให้เข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ ความรู้ทางด้านภาษา โครงสร้างของข้อเขียน ความรู้ทั่วไปแห่งโลก ความรู้พื้นฐานจากประสบการณ์เดิม ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับวิธีการเขียนของผู้เขียน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือช่วยสร้างและหล่อหลอมความหมายที่เหมาะสมที่สุดโดยผ่านกระบวนการคิดทางสมองและผสมผสานกระบวนการหลายอย่างเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างเป็นความหมายของผู้อ่านเอง

จากการศึกษาแนวคิดในการให้ความหมายของการอ่าน ทัศนะของนักการศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศดังกล่าวแล้ว จะเห็นว่าความหมายแตกต่างกันไปตามแนวคิด แต่โดยภาพรวมแล้วสรุปได้ว่า การอ่าน คือ การเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านโดยผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยอาศัยตัวอักษรเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร ซึ่งผู้อ่านและผู้เขียนแลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดกันโดยผู้อ่านอาศัยการคาดเดาจากภาษาที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านจึงเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

ความสำคัญของการอ่าน

กัลยา ยวนมาลัย (2539) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

1. ช่วยเข้าใจชีวิตมากขึ้น เนื่องจากในชีวิตจริงเราไม่สามารถพบความเป็นจริงของมนุษย์ได้ทั้งหมด จึงต้องอาศัยการอ่านจากประสบการณ์ของผู้อื่นที่ถ่ายทอดออกมาเป็นอักษรและตัวหนังสือ
2. ช่วยให้เป็นคนรอบรู้ เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ เพราะหนังสือจะจดบันทึกเรื่องราวในอดีต ปัจจุบัน บางเรื่องยังทำนายเหตุการณ์ในอนาคตอีกด้วย ดังมีคำกล่าวว่า วรรณกรรมเปรียบเหมือนกระจกที่สะท้อนภาพของสังคมแต่ละสมัยให้เราได้อ่านได้เรียนรู้ว่าคนในสมัยนั้นมีวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างไร
3. ช่วยให้เป็นผู้เฉลียวฉลาดในการโต้ตอบหรือหาเหตุผลสนับสนุน ซึ่งได้จากการที่มีความรู้อย่างกว้างขวางจากการอ่านนั่นเอง

4. ช่วยให้เป็นผู้ที่มีความคิดกว้างไกล มีเหตุผล เนื่องจากหนังสือส่วนใหญ่ได้บันทึกความคิดเห็นของผู้เขียนไว้ ซึ่งจะช่วยขยายความคิดของเราให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ทำให้เป็นคนมีเหตุผลที่ดี

5. เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

6. ช่วยพัฒนาตนเองและสังคมให้ดีขึ้น การอ่านทำให้เป็นคนทันโลกทันเหตุการณ์ รู้ถึงความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น และสามารถปรับตัวได้ดี สามารถเผชิญสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ด้วยความมั่นใจ

7. เป็นการตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ ทำให้ได้ในสิ่งที่อยากรู้ ทั้งยังช่วยยกระดับความคิด จิตใจ ภูมิปัญญาให้สูงขึ้น

8. เป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น การอ่านมากทำให้รอบรู้ มีข้อมูลต่าง ๆ มาก ย่อมมีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการเขียนการพูดให้ดีขึ้นได้

9. ทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดสร้างสรรค์ ทั้งยังช่วยสร้างเสริมบุคลิกภาพให้เป็นผู้ที่สามารถเผชิญสถานการณ์ใหม่ๆ ด้วยความมั่นใจ

10. ช่วยเร้าความสนใจ เราสามารถเลือกอ่านหนังสือที่เหมาะสมกับอารมณ์และรสนิยมของเราได้ ทำให้ได้รับความสุขและเป็นเครื่องมือทำให้เราพอใจโลกที่อาศัยอยู่นี้

สมุทฺธ เซ็นเซาวิช (2545) ได้กล่าวว่า คนที่อ่านหนังสือเป็นย่อมจะมีหลักการหรือแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากกว่าเหตุผลง่าย ๆ ก็คือสามารถอ่านข้อความต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ตีความหรือเข้าใจสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง จดจำเรื่องราวต่างๆ ที่อ่านมาแล้วได้ทั้งหมดหรือเกือบหมด เมื่อถึงคราวจำเป็นก็สามารถสื่อสารสิ่งเหล่านี้ให้เป็นที่เข้าใจได้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน คนที่อ่านหนังสือไม่ออกนับเป็นคนที่ย่ำแย่อย่างยิ่ง การอ่านมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านป้ายโฆษณา ฉลากยา หนังสือพิมพ์ แผนที่ ตำรา ล้วนเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องอ่านในชีวิตประจำวัน การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นต่อทุกคนทุกอาชีพทุกเพศทุกวัย การอ่านช่วยให้คนเรารอบรู้ ฉลาดทันโลก ทันต่อเหตุการณ์ และเป็นกุญแจไขไปสู่ความสำเร็จ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) กล่าวว่า การอ่านเป็นวิธีการที่สำคัญวิธีหนึ่งที่มนุษย์ใช้ในการศึกษาหาความรู้ให้ตนเองตลอดมา การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการใช้แสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีการอ่านที่ถูกต้องจึงจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางเพิ่มอีกด้วย

สุพรรณิ วราทร (2545) กล่าวว่า การอ่านเป็นวิธีสำคัญในการเสริมสร้างความรู้ ความชำนาญทางวิชาชีพ ช่วยให้ผู้อ่านสามารถคิดหาความรู้ เกิดการพัฒนาด้านอาชีพ เกิดความคิด

และแนวทางใหม่ในการปฏิบัติ ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงผลผลิต ทำให้การพัฒนาในด้านต่างๆ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2548) กล่าวว่า การอ่านช่วยให้คนเราได้คำตอบจากปัญหาที่ต้องการแก้หรือปัญหาที่ค้างคาอยู่ในใจ ไม่ว่าจะป็นทั้งทางตรงและทางอ้อม จึงทำให้แก้ปัญหาดังกล่าวรอบด้านได้ด้วยตนเอง การอ่านช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของผู้อ่าน การอ่านมากทำให้ผู้นั้นเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ที่สำคัญทำให้คนมีความคิดกว้างไกลและมีวิสัยทัศน์ เนื่องจากการอ่านเป็นการจุดประกายความคิดของผู้อ่าน ทำให้เกิดพัฒนาการทางสติปัญญา ด้วยการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปบูรณาการกับความคิดของตนเอง เกิดเป็นความคิดใหม่ในการพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ ขึ้นไปอีก

จิตรลดา คนยืน (2550) กล่าวว่า ความสำคัญของการอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาดังกล่าว และต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถคิดหาความรู้ มีความคิดกว้างไกลและมีวิสัยทัศน์ไกล ซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จต่อไปในอนาคต

จากความสำคัญของการอ่านที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงมาแล้วข้างต้นสามารถสรุปความสำคัญของการอ่านได้ ดังนี้

1. การอ่านทำให้ได้รับความรู้และทักษะใหม่ๆ เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการอ่านจึงมีความสำคัญอย่างมากในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน
2. การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ในด้านการศึกษาเล่าเรียน การอ่านเป็นกุญแจสำคัญในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ต่างๆ ตลอดจนจนความเพลิดเพลิน
3. การอ่านมีส่วนช่วยในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม
4. การอ่านเป็นความรู้ที่มาจากการลงทุนที่น้อยที่สุด และเป็นความรู้ที่ขยายไปสู่วงกว้างที่สุด อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มพูนสติปัญญาของตน

จึงถือได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดปัญญา ความรู้กว้าง ไม่เป็นคนล้าหลัง ทันต่อโลกและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบัน และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านนั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพ บุคคลที่มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างแท้จริงย่อมสามารถนำความรู้ความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและสังคมได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่าน รักการอ่านมากขึ้น และเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ดังนั้นการอ่านจึงเป็นทักษะที่ควรได้รับการปลูกฝังและส่งเสริมให้เกิดในตัวบุคคล เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ในการอ่าน ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายในการอ่าน เพื่อช่วยให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านของแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันไป จึงมีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านแตกต่างกันไป ดังนี้

ศิริพร ลิ้มตระการ (2537) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อรู้ข่าวสาร เป็นการอ่านเพื่อศึกษาความเป็นไปของโลก เพื่อพัฒนาความรู้ของตนเอง การอ่านเพื่อจุดประสงค์ข้อนี้ต้องอ่านทุกวัน เพื่อจะได้สะสมข้อมูลเอาไว้
2. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้ของนักเรียน นักศึกษาและบุคคลทั่วไป การอ่านชนิดนี้เป็นการอ่านอย่างต่อเนื่อง ผู้อ่านจะต้องเลือกใช้วิธีที่เหมาะสม
3. การอ่านเพื่อใช้ในวิชาชีพ เป็นการอ่านเพื่อพัฒนาการทำงานตามอาชีพของแต่ละคนรวมทั้งเป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้แก่ตนเอง
4. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการอ่านตามความพอใจของตนเอง เพราะการอ่านหนังสือจัดเป็นงานอดิเรกซึ่งเป็นที่นิยมกันมากชนิดหนึ่ง ผู้อ่านจะได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่านสิ่งที่ตนชอบและสนใจ
5. อ่านเพื่อผ่อนคลายความทุกข์ เป็นการอ่านเพื่อให้ตนเองรู้สึกดีขึ้น เพราะบางช่วงชีวิตของคนอาจจะพบปัญหาและอุปสรรค บางครั้งแก้ไขได้ด้วยสติปัญญาของตนเอง บางครั้งต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่นและบางครั้งอาจจะแก้ไขไม่ได้ ในช่วงเวลานั้นหนังสืออาจจะช่วยผ่อนคลายความทุกข์นั้น ๆ ได้

กัลยา ยวนมาลัย (2539) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ เป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้ในสิ่งที่ผู้อ่านเป็นปัญหาหรือต้องการให้ความรู้ของตนเององกเงย
2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด วัตถุประสงค์ของการอ่านเพื่อให้เกิดความคิดนั้นเป็นวัตถุประสงค์สิ่งพิมพ์แสดงทัศนะ ซึ่งได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ วิจัยต่างๆ การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับชั้นแนวความคิดของผู้เขียน พร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นขึ้นมา
3. อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความรู้ ความคิด หนังสือที่อ่านเป็นประเภทนวนิยาย เรื่องสั้น วรรณคดี ซึ่งอ่านแล้วช่วยให้ความสนุกสนานช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด
4. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ เป็นการอ่านที่ใช้ในการชดเชยความต้องการของคนเราที่ยังขาดอยู่ เช่น ความต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการเป็นที่ยอมรับ

เข้ากลุ่มเพื่อนฝูง โดยผู้อ่านใช้หนังสือในการแก้ปัญหาของตน เพื่อขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ๆ หรือเพื่อสร้างสภาพอารมณ์ที่ต้องการ เช่น เมื่อเกิดความรู้สึกเหนื่อย กลุ่มใจ ผู้อ่านก็จะไปหาหนังสือเรื่องเบาๆ เรื่องที่เคยอ่านแล้วเกิดความสนุกสนานมาอ่าน แต่บางครั้งก็อยากจะรู้เรื่องใหม่ๆ แนวทางใหม่ๆ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับวิธีการดำรงชีวิต

วรรณิ โสสมประยูร (2544) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต การอ่านแต่ละครั้งจะมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป ถ้าผู้อ่านตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้งไว้ จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งมีดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความ
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัว
4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลที่ได้ เช่น การอ่านข่าว
6. การอ่านเพื่อหาว่าประเด็นส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นของจริง เช่น

การอ่าน คำโฆษณาต่างๆ

7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร
8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือ

เครื่องใช้ไฟฟ้า

9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

และเหมือนกับพูด เช่น อ่านบทละครต่างๆ

สุพรรณิ วราทร (2545) กล่าวว่า การรู้ความมุ่งหมายในการอ่านเป็นองค์ประกอบประการหนึ่งของทักษะการอ่านเร็ว การอ่านเพื่อได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ ผู้อ่านควรรู้ว่าอ่านเพื่ออะไรและต้องการอะไรจากการอ่าน การรู้ความมุ่งหมายในการอ่าน นอกจากช่วยให้มีสมาธิซึ่งจะทำให้อ่านได้เร็วและจำได้ด้วยแล้ว ในเบื้องต้นยังช่วยในการเลือกสรรสื่อการอ่าน เพื่ออ่านด้วยความมุ่งหมายในการอ่านที่สำคัญ ได้แก่

1. อ่านเพื่อความรู้ คือ การอ่านที่ครอบคลุมตั้งแต่เรื่องที่มีความสำคัญจำเป็นต้องรู้เรื่องที่อยู่แล้วเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง ไปจนถึงเรื่องที่มีความสำคัญจำเป็นต้องรู้และอ่านเพื่อเสริมความรู้ การอ่านเพื่อความรู้มีหลายลักษณะ เช่น

1.1 อ่านเพื่อหาคำตอบในเรื่องที่ต้องการรู้ เช่น การอ่านคู่มือ คำแนะนำ กฎระเบียบต่างๆ ตำรา และหนังสืออ้างอิง เป็นต้น

1.2 การอ่านเพื่อรู้ข่าวสารและข้อมูล เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร เอกสาร โฆษณา ประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

1.3 การอ่านเพื่อประมวลสาระ ได้แก่ การอ่านเอกสาร วารสาร

และหนังสือต่างๆ เพื่อได้ในเรื่องที่ต้องการรู้

2. อ่านเพื่อศึกษา เป็นการอ่านอย่างจริงจัง เพื่อได้สาระและข้อเท็จจริงจนเกิดความเข้าใจ เช่น การอ่านตำรา และหนังสือวิชาการต่างๆ
3. อ่านเพื่อความคิด หมายถึง การอ่านเพื่อเข้าใจสาระสำคัญหรือแนวคิดของเรื่องทีอ่าน เพื่อนำไปปฏิบัติหรือเป็นแนวทางสำหรับริเริ่มสิ่งต่างๆ การอ่านเพื่อให้ได้ความคิดอ่านได้จากหนังสือทุกประเภท
4. อ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ หมายถึง การอ่านเพื่อรู้และเข้าใจเรื่องทีอ่านอย่างลึกซึ้ง จนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านในด้านต่างๆ อย่างมีเหตุผล เช่น การอ่านบทความ วรรณคดี ข่าว และหนังสือต่างๆ เป็นต้น
5. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการอ่านเพื่อพักผ่อนหรือเปลี่ยนแปลงกิจกรรมเพื่อให้เกิดความรื่นรมย์หรือคลายความทุกข์ การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินอ่านได้จากหนังสือทุกประเภทที่ผู้อ่านพอใจ แต่ไม่ควรเป็นเรื่องที่ยาก ซับซ้อน หรือเป็นวิชาการที่ต้องใช้ความคิดมาก
6. อ่านเพื่อใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การอ่านโดยไม่ได้มุ่งหวังสิ่งใดเฉพาะ แต่เป็นการใช้เวลาว่างที่จะต้องเสียไปให้เกิดประโยชน์ เช่น การอ่านนิตยสาร ฆะรคอย กิจกรรมต่างๆ สื่อการอ่านทีเหมาะสมสำหรับการอ่านเพื่อใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ ได้แก่ บทกวี หรือสารคดีทีแบ่งเนื้อหาเป็นบทหรือตอนสั้นๆ เนื่องจากสามารถหยุดอ่านได้เป็นช่วงๆ โดยไม่ทำให้เสียความต่อเนื่องในการอ่าน

มิลเลอร์ (Miller, 1982) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าวๆ (Scanning Skimming Reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea Reading)
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญโดยทั่วๆ ไป (Exploratory Reading)
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Study Reading)
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความทีอ่าน (Critical Reading)
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดเรื่องทีอ่าน (Analytical Reading)

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านทีกล่าวมาสามารถแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท คือ การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อความบันเทิง เช่น การอ่านเรื่องสั้น นวนิยาย อีกประเภทหนึ่งคือ การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าหรือหาข้อมูลหรือรายละเอียดบางอย่าง เช่น การหาคำศัพท์ในพจนานุกรม การอ่านคู่มือการใช้สินค้า การอ่านหาข้อมูลการทำรายงาน และประการสุดท้าย คือ การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เช่น การอ่านตำราวิชาการ การอ่านบทเรียน

เพื่อการสอน จะได้อ่านอย่างพินิจพิจารณา แล้วทำบันทึกย่อเนื้อหาหรือใจความสำคัญไว้ ซึ่งในการอ่านแต่ละประเด็นแต่ละจุดประสงค์ย่อมได้รับประโยชน์แตกต่างกัน ทำให้ผู้อ่านเป็นผู้มีความรู้และอาจเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพและการใช้ชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

ประเภทและวิธีการอ่าน

เป้าหมายในการอ่านแต่ละครั้งมีความแตกต่างกัน บางคนอ่านเพราะความสนใจ แต่บางคนอ่านเพื่อหาความรู้หรือหาข้อมูลบางอย่าง ซึ่งการอ่านจะได้ผลอย่างดีถ้ามีการกำหนดจุดประสงค์และวิธีการอ่านที่เหมาะสมดังนี้

สมิตรา อังวัฒนากุล (2540) ซึ่งดัดแปลงถึงวิธีการอ่านไว้ ซึ่งสอดคล้องกับเกรลเลท (Grellet, 1995) ดังนี้

1. การอ่านแบบเปิดผ่านไปอย่างรวดเร็วเพื่อจับใจความสำคัญ Skimming ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ในใจก่อนการเริ่มอ่าน คือ รู้จุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้เรียนจะต้องฝึกการทำนายความล่วงหน้าและเลือกจับใจความ เป็นต้น
2. การอ่านที่ต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) เช่น วันที่ ตัวเลข สถานที่ ครูผู้สอนต้องฝึกให้นักเรียนรู้จักอ่านทั้ง 2 วิธี โดยเลือกบทเรียนที่ช่วยในการฝึก เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์ ข่าวกีฬา และโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ผู้เรียนจะรู้ในการจับใจความสำคัญโดยละเว้นการอ่านแบบแปลคำต่อคำ
3. การอ่านโดยหาความละเอียด (Thorough Reading or Receptive Reading) ผู้เรียนต้องเข้าใจข้อเขียนทันใจความสำคัญและรายละเอียดปึกย่อย แต่ไม่จำเป็นต้องเข้าใจทุกคน
4. การอ่านเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the Meaning from the Context) ผู้อ่านอาจเดาความหมายของคำศัพท์ที่ได้ โดยอาศัยความหมายจากกราฟศัพท์คำที่มีความหมายตรงกันข้ามข้อความที่ขัดแย้งและจากประสบการณ์ของผู้อื่น
5. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical Reading) ทักษะนี้จะยากที่สุดและควรใช้ใน ระดับสูงขึ้นไป เพราะผู้อ่านต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมมาสนับสนุน หรือโต้แย้งต่อข้อเขียนนั้นๆ ซึ่งจะใช้เมื่อมีการอภิปรายความคิดเห็นหลังการอ่าน ซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้อ่านมีปฏิกิริยาต่อข้อเขียน (Active Reader) มิใช่ผู้อ่านแบบไม่มีปฏิกิริยาต่อข้อเขียน (Passive Reader)

สมุทร เซ็นเชาวิช (2545) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work Study Type Reading) คือ การอ่านที่มีจุดมุ่งหมายต่อการความเข้าใจและครอบคลุมด้านเนื้อหามากที่สุด
2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (Delectatory Reading) คือ การอ่านตามความพอใจ เพื่อพักผ่อนซึ่งไม่ต้องการความลึกซึ้งมากนัก

สรุปได้ว่า ประเภทและวิธีการมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง ซึ่งในการอ่านแต่ละครั้ง ผู้เรียนควรมีจุดมุ่งหมายเพื่ออะไร อ่านทำไม และอ่านอย่างไร ก็จะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การพัฒนาทักษะการอ่าน

การพัฒนาทักษะการอ่าน (กาญจนา จันทะดวง, 2542) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการอ่านมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะฝึกให้ผู้เรียนสามารถอ่านข้อความต่างๆ ได้อย่างเข้าใจหรือบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ การอ่านจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน เช่น ประสบการณ์เดิม ความสนใจในเรื่องที่อ่านความสามารถทางด้านภาษา จุดมุ่งหมายของการอ่าน เป็นต้น ทักษะการอ่านถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญและมีประโยชน์มาก เพราะในชีวิตประจำวันนั้นผู้เรียนโดยเฉพาะในประเทศไทยมีโอกาสใช้ทักษะอื่นน้อย ดังนั้นการเน้นทักษะการอ่านจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสูง

จากผลงานวิจัยหลายท่านพบว่า ทักษะการอ่านมีความสัมพันธ์กับทักษะการเรียน ถ้าผู้เรียนได้อ่านมากก็จะได้รับประสบการณ์มากจากเรื่องที่อ่าน เช่น คำศัพท์ โครงสร้าง เครื่องหมายวรรคตอนรวมทั้งสำนวนต่างๆ ผู้เรียนสามารถนำความรู้มาใช้เขียนเรื่องราวในภาษาของตนเองได้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านควรได้รับการพัฒนา ก่อนทักษะการเขียนและควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ขั้นตอนในการสอนทักษะการอ่านพอสรุปได้ ดังนี้

1. สิ่งเร้าความสนใจของผู้เรียน
 - 1.1 ให้ผู้เรียนเดาความหมายของคำศัพท์
 - 1.2 ให้ผู้เรียนคาดคะเนความเป็นไปของเนื้อเรื่อง
2. ขั้นตอนการอ่าน
 - 2.1 ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องคร่าว ๆ เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องทั้งหมด
 - 2.2 ผู้เรียนอ่านเพื่อหารายละเอียดของเนื้อเรื่อง เพื่อหาคำตอบ เพื่อสรุปประเด็นสำคัญ ซึ่งอาจใช้วิธีการโยงความสัมพันธ์ การเขียนแผนผัง การเติมข้อมูลที่ขาดหาย การเล่าเรื่องโดยสรุป เป็นต้น
3. ขั้นหลังการอ่าน เป็นขั้นที่ผู้สอนต้องการประเมินความถูกต้องและความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้สอนอาจเชื่อมโยงทักษะการอ่านนี้ไปสู่ทักษะอื่นได้ เช่น ทักษะการเขียน ทักษะการฟังและทักษะการพูดโดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรม ดังนี้
 - 3.1 ให้เขียนเนื้อเรื่องโดยสรุป
 - 3.2 ให้แสดงบทบาทสมมติจากเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 3.3 ให้อวตภาพประกอบเรื่อง

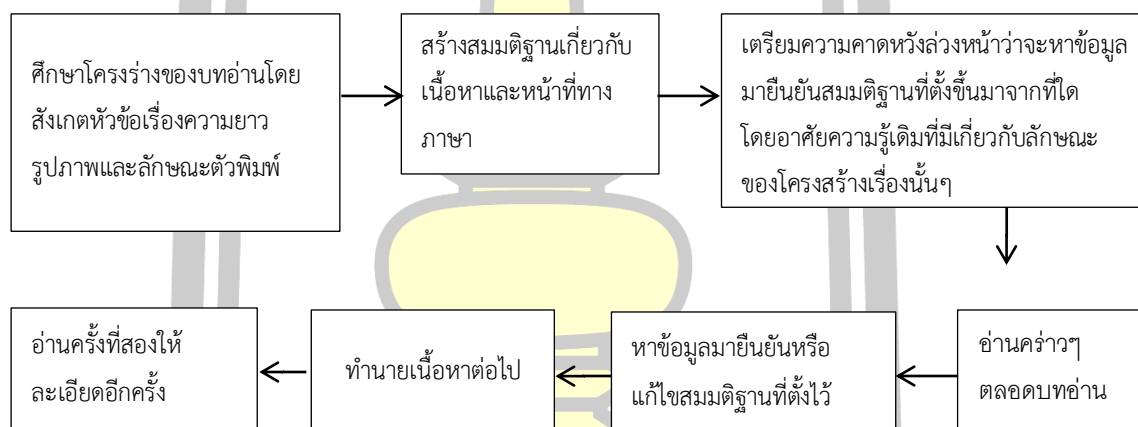
เนื่องจากขั้นตอนในการสอนทักษะการอ่านในข้างต้นนี้แล้ว ยังมีขั้นตอนของวิธีการสอน เพื่อพัฒนาการอ่านอีกมากมายที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่านอีกมากขึ้น

กิจกรรมการสอนอ่าน

การจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถตาม ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ได้มีผู้เสนอแนะกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษไว้อย่างหลากหลาย ดังต่อไปนี้

วิสาข์ จิตวิตร (2543) ได้เสนอหลักการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. การสอนทักษะอ่านเป็นแนวการสอนที่เน้นทักษะในระดับสูงไปสู่ทักษะในระดับพื้นฐาน ซึ่งคล้ายกับแนวการสอนแบบมหาภาษาในประเทศอเมริกา ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายรวมๆ ของบทอ่านก่อนที่จะทำความเข้าใจในรายละเอียดตามขั้นตอนดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กระบวนการอ่าน

ในกระบวนการอ่านผู้อ่านต้องใช้ความรู้เดิมที่มีการเดาเนื้อหาจากบทอ่าน โดยพยายามสรุปความหมายหรือใจความสำคัญ หน้าที่ทางภาษา จุดประสงค์ของบทอ่านก่อนที่จะพยายามทำความเข้าใจกับรายละเอียด เช่น เดาศัพท์ยากๆ ในบทอ่าน

2. ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดที่ว่องไว (Active Process) มิใช่เป็นเพียงทักษะที่ผู้อ่านเพียงแต่ดูดซึมรับความคิดจากผู้เขียนเท่านั้น จึงเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อสารที่มีความสำคัญพอๆ กับทักษะการพูดและการฟัง ความสามารถในการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็นสองระดับคือ ความเข้าใจ (Comprehending) ซึ่งผู้อ่านใช้ความสามารถด้านโครงสร้างภาษาและไวยากรณ์ แปลความหมายโดยตรงของประโยคใดประโยคหนึ่ง

และความสามารถ อีกระดับหนึ่งคือ ความสามารถในการตีความหมาย (Interpreting) คือผู้อ่านไม่เพียงแต่แปลความหมายจากคำและประโยคเท่านั้น แต่ยังตีความหมายของประโยคต่างๆ โดยการอนุมานความจากความสัมพันธ์ของประโยค ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสารต้องมีความสามารถทั้งสองระดับและต้องใช้ความคิดที่ว่องไว เนื่องจากต้องตีความหมาย ตรวจสอบความหมาย คาดการณ์ล่วงหน้าได้ และต้องตั้งคำถามกับตนเองตลอดเวลา

3. บทอ่านเปรียบเสมือนบทสนทนาระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน การอ่านไม่ใช่ปฏิริยาโต้ตอบของผู้อ่านต่อเรื่องที่อ่านแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่การอ่านคือ การมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ซึ่งใช้ความคิดพิจารณาอ่านเรื่อง การอ่านก็คือ การมีส่วนร่วมในการสนทนา ถึงแม้ว่าการมีปฏิริยาโต้ตอบกันจะไม่เกิดขึ้นทันทีทันใดเหมือนกับการพูดโต้ตอบกัน แต่ก็ถือได้ว่าการอ่านเป็นบทสนทนาที่เขียนไว้เพื่อการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในขณะที่เขียนเรื่องผู้เขียนสามารถสวมบทบาทเป็นผู้อ่านและนึกถึงคำถามต่างๆ ที่ผู้อ่านสงสัยอยากถามผู้เขียน ดังนั้นผู้เขียนจึงสามารถเขียนข้อความที่เปรียบเสมือนการโต้ตอบคำถามของผู้อ่าน ซึ่งทำให้การอ่านมีความคล้ายคลึงกับการพูด

4. การออกแบบประมวลการสอนเกี่ยวกับการอ่าน ควรเน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้อ่านเพื่อความสนุกสนานบันเทิง ดังนั้น ผู้อ่านควรปรับทักษะในการอ่านให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น ใช้ทักษะในการอ่านแบบเฉพาะเจาะจง (Scanning) เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อนักฟุตบอล ใช้ทักษะการอ่านแบบคร่าวๆ ไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) เพื่อรู้ข้อมูลอย่างคร่าว ๆ เช่น อ่านหนังสือพิมพ์โดยอ่านที่หัวข้อข่าวและตอนท้ายของข่าว หรืออ่านแบบวิจารณ์ (Critical Reading) เมื่ออ่านตำราเพื่อพัฒนาสติปัญญาจะเห็นได้ว่า การอ่านอย่างมีจุดประสงค์นี้ทำให้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการอ่านที่เน้นหน้าที่ภาษามากกว่ารูปแบบหรือไวยากรณ์ ดังนั้น ในการอ่านเพื่อการสื่อสารนั้นผู้อ่านควรมีเหตุผลหรือจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อหาข้อมูลไปเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) อ่านเพื่อการแก้ปัญหาเช่น อ่านตารางเวลาของเครื่องบินเพื่อหาเที่ยวบินที่เหมาะสมกับตนเองหรืออ่านเพื่อนำเอาข้อมูลมาเติมในกราฟหรือตาราง เช่น อ่านบทความที่เกี่ยวกับวิธีไปสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อนำเอาข้อมูลมาเติมในแผนที่ เป็นต้น

5. วิธีการสอนควรเน้นการสื่อสารอย่างมีความหมาย ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนอ่านเพื่อสื่อสารอย่างมีความหมาย ไม่ใช่อ่านเพื่อตอบคำถามท้ายบทเพียงอย่างเดียว วิธีสอนอ่านเพื่อการสื่อสารจึงเน้นเทคนิค ดังต่อไปนี้

- 5.1 การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap)
- 5.2 การอ่านเพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving)
- 5.3 การอ่านเพื่อถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer)

6. บทอ่านที่นำมาใช้สอนต้องเป็นเอกสารจริง (Authentic Material) เอกสารจริงคือเอกสารที่ไม่ได้เขียนขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์ในการสอนภาษาโดยตรง เพราะบทอ่านที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการสอนศัพท์และไวยากรณ์ จะมีลักษณะที่ไม่เป็นธรรมชาติ เนื่องจากผู้เขียนจะเขียนโครงสร้างหรือหลักไวยากรณ์ที่ต้องการสอนให้ปรากฏในเนื้อเรื่องมากเกินไป ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เขียนต้องการสอน Present Continuous Tense ข้อความที่เขียนก็จะเป็น Present Continuous Tense เกือบทั้งเรื่องซึ่งทำให้ข้อความไม่สมจริง นักทฤษฎีที่เชื่อในแนวการสอนเพื่อการสื่อสารจึงมีแนวคิดที่ว่า บทอ่านควรมีลักษณะที่เป็นเอกสารจริงซึ่งใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น โฆษณา ข่าว ฉลากยา หรือป้ายประกาศ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่ต้องอ่านข้อความต่างๆ เหล่านี้ในชีวิตประจำวัน การนำเอกสารจริงมาใช้ไม่ควรแก้ไขให้ภาษาง่ายขึ้น สรุปหรือย่อ ทำให้ข้อความผิดไปจากเดิม ทั้งนี้เพราะเอกสารที่ผู้อ่านจะได้พบในชีวิตประจำวันนั้น ไม่มีใครมาปรับระดับความยากง่ายให้ ต้องเตรียมพร้อมที่จะอ่านเอกสารที่อาจมีระดับความยากง่ายตรงตามความเป็นจริง

7. แบบฝึกหัดอ่านไม่ควรมุ่งที่จะทดสอบความเข้าใจในการอ่าน แต่ควรช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านดีขึ้น แบบฝึกหัดการอ่านตามแนวการสอนแบบฟัง-พูด นิยมใช้ข้อสอบแบบการเลือกข้อย่อย (Multiple Choice) หรือเป็นคำถามแบบ Wh-Questions และ Yes-No Questions ซึ่งเป็นการทดสอบความเข้าใจทำให้ผู้อ่านต้องกลับไปอ่านข้อความซ้ำๆ หลายๆ เทียบ อาจเกิดการสับสน แบบฝึกหัดอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านดีขึ้น เช่น แบบฝึกหัดในรูปของตาราง แผนภูมิ แผนที่ กราฟ และรูปภาพ จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านทำให้เข้าใจบทอ่านดีขึ้น

8. การสอนทักษะการอ่านไม่ควรแยกสอนจากทักษะอื่น ควรสอนรวมกันไปกับทักษะฟัง พูด และเขียน เนื่องจากทักษะทั้งสี่นี้ต้องใช้สัมพันธ์กันในชีวิตจริง

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้แบ่งการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการอ่านออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน และปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งอาจจัดกิจกรรมได้ดังนี้

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่อ่าน เช่น นำนิทานเรื่องลูกเป็ดขี้เหร่มาให้อ่าน ให้ลองนึกถึงคำศัพท์ที่ควรรู้จักในเรื่องนี้ว่าจะเป็นอย่างไบบ้าง แล้วให้ใช้วิธีอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) ว่ามีศัพท์ที่ผู้เรียนบอกไว้หรือไม่

1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง เช่น คำศัพท์ Cruel ให้ดู แสดงท่าทาง และให้คำถามไว้ก่อนเพื่อให้ผู้เรียนฝึกการอ่านและผ่านไปเร็วๆ (Skimming) เพื่อหาคำตอบที่ครุ่นถามไว้หรือที่ตนตั้งคำถามไว้ก่อน

2. กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งอาจจัดกิจกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.1 ให้อ่านแบบผ่านไปเร็วๆ เพื่อให้ได้ประโยคสำคัญ (Topic Sentence) และอ่านแบบทราวยละเอียด (Thorough Reading) เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

2.2 ให้ลำดับเรื่อง โดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) คือเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ ให้ผู้เรียนจำส่วนของตนไว้แล้วลำดับข้อความ ถ้าจะให้ยากขึ้นก็จะให้เป็นย่อๆ หรือตัดเป็นรอยหยักๆ (Jigsaw Reading) ให้ผู้เรียนต่อความเองก็ได้

2.3 ให้สรุปใจความสำคัญ (Inferring From the Text) โดยให้ผู้เรียนอนุมานจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด ซึ่งผู้สอนอาจให้สรุปหรือตั้งชื่อเรื่องใหม่ที่แปลกไปจากชื่อเดิม

2.4 ให้หาความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse Features) ว่ามีเครื่องหมายสัมพันธ์ความใดแสดงความหมายได้ชัดเจนในเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีที่สุด

2.5 ให้หาจุดประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน เป็นการฝึกให้หาความหมายที่ไม่ได้ปรากฏในข้อความที่อ่าน

2.6 ให้อ่านคำอธิบายตำแหน่งที่ผู้เรียนต้องนั่งในเวลาสอบ แล้วเขียนแผนผังพร้อมกับชื่อผู้สอบในแผนผังนั้น

2.7 ให้อ่านรายงานอุบัติเหตุจากหนังสือพิมพ์แล้วเขียนแผนผังของจุดที่เกิดเหตุพร้อมทิศทางของพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุในช่องว่างที่กำหนดให้

2.8 ให้อ่านคำชี้แจงการติดต่อเจ้าหน้าที่ที่ธนาคารในการแลกเช็คเดินทาง แล้วเขียนแผนผังแสดงลำดับการติดต่อ

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) คือ ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

3.1 ให้ผู้เรียนกล่าวถึงประโยคที่อ่านเรื่องว่าให้ข้อคิดอย่างไรบ้าง

3.2 ให้ผู้เรียนกล่าวความรู้สึกของตนเองและตัวละครในเรื่องที่อ่าน

3.3 ให้เขียนออกเป็นบทสนทนาระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

3.4 ให้แสดงบทบาทสมมติ โดยสวมบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

3.5 ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและของผู้เรียน

ทิพดี อ่องแสงคุณ (2535) ได้เสนอกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษไว้ ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจให้นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ปูพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องและคำศัพท์

1.1 ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

1.2 ครูให้นักเรียนแข่งขันเปิดพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำศัพท์

1.3 นักเรียนจับคู่ภาพและคำศัพท์

1.4 นักเรียนเล่นเกมสัประสมตัวอักษรจากภาพ เพื่อให้เกิดคำศัพท์

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading Activities) กิจกรรมที่ครูนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่อง ช่วยฝึกทักษะการอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น

แล้วอ่าน
2.1 เกมสัติดต่อข้อความ (Jigsaw Reading) ให้นักเรียนต่อข้อความเอง

2.2 นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

2.3 เกมสะกดจิตเพื่อให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยเสียงดังฟังชัด

2.4 อ่านตามความรู้สึก (Reading Theatre) โดยกำหนดให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยความรู้สึกโกรธบ้าง ตีใจบ้าง เป็นต้น ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนานในการอ่าน

2.5 นักเรียนฟังการอ่านจากเทปเจ้าของภาษา แล้วให้นักเรียนอ่านอัดเสียงลงบนเทปบ้าง นักเรียนจะได้ฟังเสียงของตัวเอง

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) เป็นกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นหรือแสดงความสามารถเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ประเมินผลความเข้าใจเรื่องจากการอ่านของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมดังต่อไปนี้

3.1 นักเรียนตอบคำถามจากเรื่อง

3.2 นักเรียนช่วยกันสรุปเล่าเรื่อง

3.3 นักเรียนบอกประโยชน์ที่อ่านเรื่อง

3.4 นักเรียนแสดงบทบาทสมมติจากเรื่อง

3.5 นักเรียนเขียนบทสนทนาจากเรื่อง

3.6 นักเรียนแข่งกันเขียนประโยคจากเรื่องที่อ่าน

สมิตรา อังวัฒนากุล (2540) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมในการสอนอ่านไว้ ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่อ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้

1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือจากรูปภาพและการแสดงท่าทาง

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story)

อาจจะเป็นหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic Mapping)

2.3 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)

2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) เป็นการตรวจสอบ

ความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมของผู้เรียน กิจกรรมที่อาจจะเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูดและการเขียนก็ได้ ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

3.1 ให้แสดงบทบาทสมมติ

3.2 ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา

เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น

3.3 พูดแสดงความคิดเห็น

สำหรับตัวอย่างกิจกรรมการสอนทักษะการอ่านมีดังนี้

1. ให้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านก่อนการอ่าน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่ย่าน

2. ให้ฝึกหาความหมายของคำศัพท์ที่ย่านพบ แล้วให้หาคำตรงข้ามหรือคำที่มีความหมายคล้ายกัน

3. ให้หาความสำคัญของอนุเฉทที่ย่าน

4. แจกกระดาษที่มีคำถาม 4-5 ข้อ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม แล้วให้เรียงลำดับคำถามเหล่านั้นตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มถามคำถามเพื่อนในกลุ่มอื่น โดยให้ตอบปากเปล่าหรือให้เขียนคำตอบบนกระดาน และให้คนอื่นแก้ไขข้อผิดพลาดที่พบ เป็นต้น

5. ให้ตั้งคำถามจากอนุเฉทที่ย่านแล้วลัดกันถามเพื่อนในกลุ่มอื่นๆ

6. ให้เล่าเรื่องจากเรื่องที่ย่านด้วยคำพูดของตนเองโดยใช้คำสำคัญที่ครูกำหนดให้

7. ให้เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องที่ย่าน

8. ให้เขียนสรุปเรื่องที่ย่านด้วยสำนวนของตนเอง

9. ให้อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านเป็นกลุ่ม

Williams (1986) ได้เสนอแนะลำดับขั้นในการสอนอ่านไว้แตกต่างออกไป โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการสอนอ่าน (Pre-Reading) จุดประสงค์ของขั้นตอนนี้ คือ

1.1 เพื่อแนะนำและกระตุ้นความสนใจในหัวข้อเรื่อง

- 1.2 เพื่อชักจูงให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียนด้วยการให้เหตุผลสำหรับการอ่าน
- 1.3 เพื่อเตรียมตัวด้านภาษาให้แก่ผู้เรียนก่อนจะอ่านเนื้อเรื่อง
2. ขั้นการอ่าน (While-Reading) ขั้นตอนนี้เน้นที่เนื้อเรื่องที่จะอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

- 2.1 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน
- 2.2 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของงานเขียนหรือเนื้อความที่จะอ่าน
- 2.3 เพื่อช่วยขยายเนื้อความของเรื่องให้ชัดเจน
3. หลังการอ่าน (Post-Reading) ขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้
- 3.1 เพื่อถ่ายโอนความรู้ความคิดในเรื่องที่อ่านไปแล้ว
- 3.2 เพื่อเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านเข้ากับความรู้ความสนใจหรือความเห็นของผู้เรียน

ผู้เรียน

จากขั้นตอนการสอนอ่านของนักวิชาการหลาย ๆ ท่านสามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนในการสอนอ่านมี 3 ขั้นตอน คือ 1. กิจกรรมก่อนการอ่าน 2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน และ 3. กิจกรรมหลังการอ่าน พฤติกรรมของครู คือ นำเสนอเรื่อง อธิบายวิธีการอ่าน ตั้งคำถาม เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ส่วนนักเรียนรู้คำศัพท์ในเนื้อเรื่องที่อ่านโดยแปลความหมายและอ่านตามเนื้อเรื่อง

ความเข้าใจในการอ่าน

การทำความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นจุดประสงค์หลักของการอ่าน ซึ่งขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่าน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านดังนี้

ชาวาล แพร์ตกุล (2520) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า หมายถึง ความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ความเข้าใจเป็นสมรรถภาพขั้นต้น ชนิดแรกของตัวปัญญาเป็นความพยายามของสมองที่จะดัดแปลง ปรับปรุงหรือเสริมแต่งความรู้เดิมให้มีรูปลักษณะใหม่เพื่อนำไปใช้กับสถานการณ์อื่นใหม่ที่แปลกออกไป แต่ก็ยังมีอะไร ๆ บางอย่างคล้ายคลึงกับของเดิมอยู่บ้าง ผู้ที่จะทำเช่นนี้ได้ต้องมีคุณสมบัติ

4 ประการนี้ก่อน คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อน
2. รู้ความเกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง คือ สามารถชี้แจงเรื่องนั้นให้ผู้อื่นรู้

ตามด้วยสำนวนภาษาใหม่ของตนเองได้ไม่ใช่ว่าพูดตามแบบตามอักขระในตำราที่เคยเรียนมาแล้ว

4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่มีสภาพทำนองเดียวกับที่เคยเรียนรู้มาแล้วก็สามารถตอบและอธิบายได้

คาร์เรลล์ (Carrell, 1984) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจคือ ความสามารถในการเข้าใจประโยคหรืออนุเขต (Paragraph) โดยเฉพาะความเข้าใจรูปแบบโครงสร้างหรือการเรียบเรียงของผู้เขียนที่ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจมีสองระดับ คือ ความเข้าใจระดับจุลภาค (Micro Process in Comprehension) คือ ความเข้าใจตั้งแต่ระดับคำ วลี และประโยค กับความเข้าใจมหภาค (Macro Process in Comprehension) คือ ความเข้าใจเรื่องทั้งหมดที่อ่าน

กันนิง (Gunning, 1992) และรูบิน (Rubin, 1993) ให้ความเห็นว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถในการทำความเข้าใจความหมายของคำและภาษาที่เขียน ซึ่งถือได้ว่าเป็นวัตถุประสงค์หลักของการอ่าน ถ้าไม่เกิดความเข้าใจนั้นหมายความว่าไม่เกิดการอ่าน

เพียร์สัน และแคมเพอร์เรล (Pearson and Camperell, 1994) กล่าวว่า ในการอ่านนั้นความเข้าใจจะเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิด (Ideas) ในย่อหน้าที่อ่านและจดจำโครงสร้าง (Structure) ของเรื่องที่มีประโยคต่างๆ เชื่อมความสัมพันธ์ของเนื้อหาเข้าด้วยกัน การที่จะเข้าใจและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้นั้น ผู้อ่านจะต้องอ่านประโยคต่างๆ ที่ผู้เขียนบรรยายแล้วนำความคิดดังกล่าวเหล่านี้มารวมเป็นใจความหลัก ดังนั้นรูปแบบหรือโครงสร้างของการเขียนจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อความเข้าใจของผู้อ่าน

สมุทฺร เซ็นเซวานิช (2545) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจคือความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์ต่างๆ หลายๆ ด้านของแต่ละคนและถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2542) ได้กล่าวว่า ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ผู้สอนจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้โดยการสอน

สมิธ (Smith, 1978) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่า โดยทั่วไปความเข้าใจ คือ การคงทน ความหมายของสิ่งนั้นไว้น่าไปประยุกต์ได้อย่างเหมาะสม แต่ถ้าหมายถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจสิ่งสำคัญที่ควรตระหนักคือความหมายที่ได้จากข้อความที่อ่าน มิใช่ความหมายจากสิ่งที่เขียนบรรยายเป็นตัวอักษรในสิ่งพิมพ์เท่านั้น ยังรวมถึงความหมายที่เป็นความคิดของผู้เขียนและผู้อ่าน เมื่อผู้อ่านเข้าใจความหมายนั้น หมายความว่า ผู้อ่านต้องสามารถเชื่อมโยงความคิดของผู้เขียนเข้ากับสิ่งที่ตนรู้อยู่ก่อนแล้ว ซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนที่ผู้อ่านจะต้องรู้ความหมายของคำแต่ละคำ ประโยคแต่ละประโยค แล้วรวบรวมความคิดเห็นของผู้เขียนไว้ในข้อความที่ผู้อ่านอ่านแต่ละหน้า ถ้าไม่สามารถนำคำประโยคที่ปรากฏในข้อเขียนมารวบรวมเป็นความคิดเข้าด้วยกันได้ก็เรียกว่าไม่มีความเข้าใจ

จากความหมายของความเข้าใจในการอ่านพอสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถในการเข้าใจความที่อ่าน อ่านได้ตรงตามผู้เขียนต้องการและสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนประเมินความคิดที่อ่านได้

องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่านไว้

ดังนี้

วิลเลียม (Williams, 1986) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านไว้

ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System)

ผู้อ่านจะต้องรู้การประสมตัวอักษร สะกดคำและการจดจำคำเหล่านั้นได้

2. ความรู้ในเรื่องของภาษา (Knowledge of the Language) ผู้อ่านจำเป็นต้อง

มีความรู้ในด้านรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ที่ใช้เขียน

3. ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) การอ่านมิใช่

การทำความเข้าใจเฉพาะแต่ละประโยค แต่ผู้อ่านจะต้องมองภาพรวมและพิจารณาความสัมพันธ์ของ แต่ละประโยคในการตีความ

4. ความรู้ (Knowledge of the World) ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวมาก

จะทำให้สามารถเลือกความรู้ที่นำมาเชื่อมโยงกับความรู้ของผู้อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น และการทำความเข้าใจ กับเรื่องที่อ่านก็จะง่ายขึ้นตามลำดับ

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason for Reading and Reading

Style) แต่ละคนจะมีเหตุผลในการอ่านที่แตกต่างกันซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน

สมุทรร เซ็นเชวานิช (2545) กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการ อ่านที่เหมือนกับวิลเลียม (Williams) 2 อย่าง คือ ความสามารถในการตีความเรื่องที่อ่านและ ความรู้รอบตัว แต่เพิ่มองค์ประกอบที่แตกต่างจากที่วิลเลียม (Williams) กล่าวไว้ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการ

จะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงถึงก็ทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลัก

ออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบางอย่างที่ควรจะสนใจ เป็นพิเศษหรือตัดทิ้งไปได้

3. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและ

น่าเชื่อถือ

4. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรอง ข้อสรุปหรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน

5. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

ดังจะเห็นได้ว่า การอ่านกับความเข้าใจมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันและกัน จนมีโอกาสจะแยกออกจากกันได้ สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น ความรู้ ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการตีความ จับใจความสำคัญ การใช้วิจารณ์ญาณ ความรู้หรือประสบการณ์เดิม ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ เริ่มจากระดับที่ง่ายไปจนถึงระดับที่ยาก ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ความคิด เพื่อวิเคราะห์ ตัดสิน และประเมินค่าสิ่งที่อ่าน การแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมุทฺร เซ็นเซวอนิช (2545) ได้แบ่งความเข้าใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความเข้าใจแบบทันที (Receptive Comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยการรู้ความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่ ต้องรู้คำศัพท์มากพอจะต้องเข้าใจความหมายที่สำคัญๆ ของสำนวนและประโยคต่างๆ ที่ผู้เขียนใช้ ขณะที่อ่านจะต้องมีสมาธิแน่วแน่วจึงจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้โดยตลอด

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective Comprehension) คือ ความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรู้ทักษะและความสามารถหลายๆ ด้านเป็นหลักใหญ่ เพื่อที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยทำความเข้าใจต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย (Purposes) ของผู้เขียนว่าต้องการจะให้ความเพลิดเพลิน อธิบาย ชี้แจง สั่งสอนหรือชักจูง นอกจากนี้จะต้องสามารถพินิจพิจารณาและไตร่ตรองหาข้อสรุป (Conclusion) ให้เป็นไปตามความนึกคิดที่ผู้เขียนต้องการ ความเข้าใจแบบนี้จะต้องฟังเหตุผล อาศัยการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ต่างๆ หรือสิ่งที่เคยพบเห็นมาแล้วในชีวิตเป็นสำคัญ

บันลือ พฤษะวัน (2545) แบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา

2. ระดับตีความและอ้างอิงสรุป (Inferential Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน

3. ระดับวิจารณ์ (Critical Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิด ประสบการณ์ของตนเอง รวมทั้งความเข้าใจในระดับที่ 1 และระดับที่ 2 มาช่วยในการตัดสินใจและ ประเมินค่าข้อความที่อ่าน

แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris and Sipay, 1990) แบ่งระดับความสามารถในการอ่าน ออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจระดับตามตัวอักษร (Literal Comprehension) หมายถึง การเข้าใจความหมายจากข้อมูลที่ได้ทันทีโดยไม่ต้องตีความ
2. ความเข้าใจระดับอ้างอิง (Inferential Comprehension) หมายถึง การใช้เหตุผลในการทำความเข้าใจความคิด เหตุการณ์และความสัมพันธ์
3. ความเข้าใจระดับวิเคราะห์ (Critical Reading) หมายถึง การคิดวิเคราะห์ เพื่อประเมินค่าสิ่งที่อ่านและการพิจารณาความคิดและข้อมูลใหม่ โดยอาศัยความรู้และความเชื่อเดิม
4. ความเข้าใจระดับสร้างสรรค์ (Creative Reading) หมายถึง การค้นพบ แนวคิดและข้อสรุปใหม่ ซึ่งไม่ใช่เพียงการอ่านเพื่อความเข้าใจเท่านั้น

รูบิน (Rubin, 1993) และ กระทรวงศึกษาธิการ (2542) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) ถือเป็น ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน คือ เป็นการแปลความหมายตัวอักษรที่ปรากฏ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวได้ เพราะผู้เขียนได้เขียนแสดงไว้อย่างชัดเจน
2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) เป็นการอ่านที่สูงกว่าระดับที่ 1 ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าระดับที่ 1 ผู้อ่านต้องแปลความ หรือตีความสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวได้โดยตรง หากแต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง
3. ระดับความเข้าใจขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Reading) เป็นระดับการอ่าน ที่ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานความสามารถเข้าใจความหมายระดับที่ 1 และระดับที่ 2 อยู่ก่อนแล้ว ความเข้าใจ ระดับนี้ผู้อ่านต้องใช้ความคิดของตนเองมาช่วยวิเคราะห์ ตัดสิน ประเมินค่าสิ่งที่อ่านในด้านคุณภาพ คุณค่า และความถูกต้องเหมาะสม
4. ระดับความเข้าใจขั้นสร้างสรรค์ (Creative Reading) เป็นขั้นการอ่านที่ต้องใช้ ความคิดสูงกว่าระดับความเข้าใจทั้ง 3 ระดับ ดังกล่าวข้างต้น เป็นการอ่านที่ทำให้ผู้เรียน เกิดความคิด ใหม่ ๆ สามารถสร้างจินตนาการได้กว้างไกล แสดงความคิดเห็นและแนะแนวทางแก้ปัญหา นอกเหนือจากในเนื้อเรื่อง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านหรือระดับความเข้าใจในการอ่าน แต่ละลักษณะล้วนมีความสัมพันธ์กัน ผู้อ่านต้องอาศัยความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษร

เพื่อเป็นพื้นฐานความเข้าใจในระดับอื่นๆ เมื่อเกิดความเข้าใจแล้ว ผู้อ่านจะต้องรู้จักการอ่าน
ขั้นตีความจับใจความ ระดับวิเคราะห์วิจารณ์และประเมินผล รวมทั้งนำไปประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์
ซึ่งมีความสำคัญสำหรับผู้สอนในด้านการกำหนดเนื้อหา และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อ
พัฒนาความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน

การวัดและประเมินผลผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การวัดผลประเมินผลผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ นับเป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยให้ทราบถึง
ความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนและช่วยทำให้ผู้สอนมีแนวทางในการพัฒนาการอ่านได้ดียิ่งขึ้น
จึงได้มีผู้เสนอแนวทางในการการวัดผลและประเมินผลผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

บันลือ พุกษะวัน (2545) ได้กล่าวว่า ครูตรวจสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียนได้หลายทาง ดังนี้

1. ได้ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
2. เล่าเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้ดี
3. ประเมินและเลือกแบบจากตัวละคร ให้เหตุผลประกอบการเลือกหรือไม่เลือก
4. แสดงประกอบนิทาน แสดงท่าใบ้ประกอบประโยค วลี หรือคำศัพท์ได้
5. หาความสัมพันธ์ของคำ เช่น sad-cry, happy-.....
6. หาคำตรงข้ามเชิงความหมาย เช่น like-distlike, hungry-full 7
7. อธิบายคำคม คำพังเพย แล้วแต่นิทานประกอบ
8. ต่อนิทานที่เล่าไม่จบอย่างมีความต่อเนื่องและสมเหตุสมผล
9. สรุป ตั้งชื่อเรื่องได้ครอบคลุมเนื้อเรื่อง พร้อมอธิบาย
10. ปฏิบัติขั้นตอนประกอบอาหาร ประดิษฐ์ หรือดำเนินการทดลองทาง

วิทยาศาสตร์

11. นำความรู้จากสิ่งที่อ่านมาใช้ในการพยากรณ์แนวโน้มเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม
ทางธรรมชาติ สังคม เศรษฐกิจ

12. วิจัยให้ข้อคิดและข้อเสนอแนะแก้ไข เชิงยอมรับ ไม่ยอมรับโต้แย้งด้วย
เหตุผลของตน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) ได้กล่าวถึงการทดสอบทักษะการอ่านไว้ว่า ทักษะการอ่าน
ต้องอาศัยกระบวนการแกะความหมายของสารที่เป็นหน่วยย่อยประกอบกับกระบวนการสร้าง
เครือข่าย ความหมายที่ใช้โครงสร้างความรู้ของผู้อ่านเป็นพื้นฐานของความเข้าใจปฏิสัมพันธ์ของ
กระบวนการทั้งสองนี้ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ และถ้าไม่เข้าใจผู้อ่านสามารถเจลาความหมายกับ
สารและผู้ส่งสารโดยผ่านสารได้ เช่น การตั้งคำถามเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่ก่อนอ่านระหว่างอ่านและ
ภายหลังอ่านหรือด้วยการใช้สื่ออื่นๆ เช่น ภาพประกอบ และพจนานุกรมช่วย ดังนั้นผู้สอน

จึงควรช่วยนำผู้อ่านในการคิดเกี่ยวกับสารโดยกระบวนการตั้งคำถาม ก่อนอ่าน ระหว่างอ่านและ ภายหลังการอ่าน (Into Reading Activities, Through Reading Activities, Beyond Reading Activities)

1. การทดสอบทักษะการอ่าน

1.1 การทดสอบทักษะการอ่านที่ทำตามขั้นตอนของทักษะอ่าน

ซึ่งประกอบด้วยขั้นกลไกคือการอ่านออกเสียง ขั้นความจำคือ การอ่านข้อความและเข้าใจความหมาย จากที่ได้เรียนและท่องจำไว้ ขั้นถ่ายโอนคือ การนำความรู้ความจำมาใช้ในการอ่านข้อความใหม่ๆ ให้เข้าใจได้ ขั้นสื่อสารคือ ขั้นการอ่านโดยเสรีเพื่อจับใจความสำคัญและรายละเอียดต่างๆ และขั้นวิพากษ์วิจารณ์คือ ขั้นที่ผู้อ่านจะต้องตีความเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนมีได้กล่าวถึงตรงๆ เพียงแต่แนะหรือพาดพิงถึง ผู้อ่านต้องมีการวิเคราะห์และประเมินสารได้ การทดสอบผู้เริ่มเรียนภาษา อาจรวมไว้ทุกระดับของทักษะโดยเน้นระดับสื่อสาร การทดสอบในระดับกลางและระดับสูงมักจะใช้ 3 ระดับ คือ ระดับถ่ายโอน ระดับสื่อสาร และระดับวิพากษ์วิจารณ์ โดยให้น้ำหนักความสำคัญแก่ ระดับสื่อสารเช่นกัน ระดับถ่ายโอนและวิพากษ์วิจารณ์มักจะได้น้ำหนักในการสอบไล่เสียก้นยกเว้น รายวิชาการอ่านเชิงวิจารณ์ที่จะเน้นระดับสุดท้ายมากกว่าระดับอื่นตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.2 การทดสอบทักษะการอ่านที่เน้นได้จาก 3 มุมมอง คือ การทดสอบที่เน้น มุมมองของผู้ส่งสาร จะถามเกี่ยวกับตัวผู้ส่งสารว่าเป็นใคร ประกอบอาชีพใด มีสถานภาพทางสังคม เช่นไร มีความคิดเห็น อารมณ์ ความรู้สึก เจตนาที่แสดงออกให้เห็นและที่แฝงอยู่ น้ำเสียงภาษาที่ใช้ บุคลิกภาพ เป็นต้น การทดสอบที่เน้นมุมมองของสารจะถามเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ภาษา ความสัมพันธ์ของเนื้อความสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา ประสิทธิภาพ ความชัดเจน ความต่อเนื่อง ของสาร ความหมายของสาร ใจความสำคัญ การคาดการณ์ รายละเอียด สรุปความ และการทดสอบ ที่เน้นมุมมองของผู้รับสารอาจถามเกี่ยวกับตัวผู้อ่าน ผลลัพธ์ที่สารมีหรืออาจจะมีต่อผู้อ่านหรือสมมติ ให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องหรือเป็นตัวละครในเรื่องและในการเตรียมสารสำหรับการสอบจะต้อง คำนึงถึงรูปแบบ ลีลาภาษาที่เหมาะสมกับผู้รับสารและสอดคล้องกับสถานการณ์

1.3 การทดสอบทักษะการอ่านแยกตามเนื้อหาว่า เป็นการอ่านวัด

ความสามารถทั่วไปหรือวัดความสามารถเฉพาะสาขา การวัดความสามารถทั่วไปนิยมใช้บทอ่านที่เป็น เรื่องเล่าจากประสบการณ์ การบรรยายเกี่ยวกับคน สถานที่ เหตุการณ์ การอธิบายวิธีการ เหตุผล ความขัดแย้งการรายงานข่าว การสังเกตการณ์ การวิพากษ์วิจารณ์ การประเมิน การวิเคราะห์และการ สังเคราะห์จากประสบการณ์ความรู้เดิม การสรุป การอ่านภาพการ์ตูน บรรยายได้ภาพ พาดหัวข่าว คำโฆษณา เป็นต้น การสอบมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความสามารถจับใจความ ความรู้ คำศัพท์ การพาดพิงถึงสิ่งต่างๆ การระบุ การบ่งชี้ถึงเหตุผลและรายละเอียด และการทดสอบทักษะ การอ่านเฉพาะสาขามักใช้ตัวกระตุ้นที่เป็นบทคัดจากตำราที่เกี่ยวข้อง บทความวิชาการ แผ่นพับ

มีการใช้ข้อมูลที่เป็นตัวเลขจากตาราง การทำนายจากกราฟ การเติมไดอะแกรมและภาพที่เกี่ยวข้อง สาขาวิชาที่ศึกษาวัตถุประสงค์ของการสอบอ่านตามสาขาวิชามุ่งวัดความรู้ด้านภาษา ไม่ใช่ความรู้ทาง สาขาวิชา ดังนั้นเนื้อหาที่ใช้เป็นตัวกระตุ้นในการสอบจึงเป็นเนื้อหาที่ทุกคนมีพื้นฐานเท่ากันหรือเป็น สิ่งใหม่ที่ทุกคนได้อ่านเหมือนกัน คำถามในการสอบจะวัดความสามารถในการระบุ จัดลำดับกำหนด วิธีขั้นตอน ตีความจากข้อมูลที่เป็นตัวหนังสือ ตัวเลข เส้นกราฟหรือคำถามจะเน้นความคิดเชิงเหตุผล การสร้างสมมติฐานประเมินและการวิเคราะห์สถานการณ์ การทดสอบเฉพาะสาขามุ่งวัดความ สามารถหรือทักษะที่ช่วยให้เข้าใจและตีความสารที่สามารถนำไปใช้ได้กับสารอื่นๆ ไม่จำกัดอยู่เฉพาะ สารใดสารหนึ่งเท่านั้น

2. เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่าน การประเมินทักษะการอ่านสามารถใช้ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อยและเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถใน การรับสารหรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองแบบประยุกต์เข้าด้วยกัน โดยให้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่า เกณฑ์แบบย่อย

2.1 เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านแบบย่อยมี ดังนี้

2.1.1 ความรู้ศัพท์ ผู้สอบสามารถเข้าใจศัพท์สำนวนที่ใช้ในระดับใด

2.1.2 ความรู้ไวยากรณ์ ผู้สอบสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบทที่ กำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญ ขออนุญาต ฯลฯ ได้มากน้อยเพียงใด

2.2 เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านแบบรวมมี ดังนี้

2.2.1 ความสามารถเรียงเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความได้ สามารถแสดงความเข้าใจโดยการตอบคำถามที่ให้เรียงเรียงถ้อยคำใหม่โดยให้ได้ใจความเดิมหรือ สามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบและแบบเรียงลำดับข้อความเป็น 1, 2, 3, ... ได้

2.2.2 ความสามารถอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ผู้สอบสามารถโยง รายละเอียดที่เกี่ยวข้องเข้ากับความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุนหรือเป็น รายละเอียดที่แย้งกันเพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดทั้งเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียด ด้วยกัน

2.2.3 ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ ผู้สอบสามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.2.4 ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและ สุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา ผู้สอบสามารถใช้ความรู้ด้านศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและ ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่านที่เป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่า สารที่อ่านนั้นเป็นสารประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เจตนาที่ศนคคิของ

ผู้เขียนที่แฝงอยู่สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้น ถึงความมั่นคงน่าเชื่อถือของสมมติฐาน
ที่ผู้เขียนตั้งไว้ ความเป็นไปได้ของข้อสรุป ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่านนั้นได้ว่ามี
ความชัดเจนการกำหนดระดับความสามารถข้างต้นเป็นลำดับขั้นตอนที่ขึ้นต่อกัน และการกำหนด
ความสามารถตามเกณฑ์ อาจใช้มาตราส่วนประเมินค่าเป็นระดับดังนี้

- 1 = ไม่มีความสามารถ
- 2 = มีความสามารถน้อย
- 3 = มีความสามารถพอประมาณ
- 4 = มีความสามารถดีมาก
- 5 = มีความสามารถยอดเยี่ยม

3. กิจกรรมในการทดสอบทักษะการอ่านกิจกรรมในการทดสอบทักษะการอ่าน
หรือเทคนิควิธีในการวัดความสามารถในการอ่านประกอบด้วยกิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นและกิจกรรมที่
เป็นการตอบสนอง จำแนกได้ดังนี้

3.1 กิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้น

3.1.1 ให้ผู้สอบได้อ่านข้อความที่มีความยาวตามความเหมาะสม เช่น
จากความยาวตั้งแต่ 50 คำ ถึงความยาว 300 คำ ที่เป็นงานเขียนประเภทต่างๆ เช่น บทความจาก
หนังสือพิมพ์และวารสารรายงานต่างๆ เช่น ข่าว สภาพดินฟ้าอากาศ คำอธิบายวิธีการจากแผ่นพับ
คำบรรยายสถานที่ ประเพณี บุคคล จดหมาย เป็นต้น

3.1.2 ให้ผู้สอบได้อ่านภาพชุดพร้อมกับคำบรรยายภาพหรือ
ภาพเหตุการณ์พร้อมกับคำบรรยาย

3.1.3 ให้ผู้เข้าสอบได้อ่านกราฟ ตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ไดอะแกรมที่มี
ตัวเลขประกอบคำบรรยายหรือคำอธิบายที่เกี่ยวข้อง

3.1.4 ให้ผู้สอบได้อ่านแผนที่ที่มีการระบุชื่อสถานที่พร้อมทั้งบทอ่าน

3.1.5 ให้ผู้สอบได้อ่านบทอ่านที่กล่าวถึงในข้อ 1, 2, 3 และ 4 ข้างต้น
เป็นบทอ่านที่มีการละข้อความไว้หรือมีข้อความที่ไม่สมบูรณ์ เช่น ภาพการ์ตูนที่มีข้อความที่เป็นคำพูด
ของตัวละครหายไปบางส่วน ให้ผู้อ่านเติมให้สมบูรณ์หรือเป็นตาราง กราฟ ฯลฯ ที่กล่าวถึงในข้อที่
ไม่ได้ให้หัวเรื่องหรือข้อมูลที่เป็นตัวอักษรหรือที่เป็นตัวเลขขาดหายไปหรือที่เว้นไว้ในบางตอน
เพื่อให้ผู้สอบได้เติมให้สมบูรณ์

3.1.6 ให้ผู้สอบได้อ่านข้อความหรือภาพชุดที่มีการเรียงลำดับที่สลับกัน
ไม่ถูกต้อง

3.1.7 ให้ผู้สอบได้อ่านข้อความสั้น ๆ ที่มีข้อความไม่สมบูรณ์ในตัวเอง
ในสดมภ์ A ซึ่งเป็นตัวกระตุ้น และข้อความในสดมภ์ B ซึ่งเป็นตัวสนองตอบซึ่งข้อความในสดมภ์ B

มักจะมีจำนวนมากกว่าข้อความในสดมภ์ A เพื่อให้การสอบยากขึ้น ไม่ใช่เป็นการจับคู่แบบหนึ่งต่อหนึ่งเท่านั้น

3.2 กิจกรรมที่เป็นตัวสนองตอบในการอ่านผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถด้านภาษาได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ศัพท์สำนวนและไวยากรณ์ ประกอบกับความสามารถที่ได้จากโครงสร้างความรู้พร้อมทั้งความสามารถในการสร้างเครือข่ายความหมาย ความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มากับการใช้ภาษาทวิวิธีในการทำความเข้าใจจากการใช้บริบททางภาษาและกลวิธีทางด้านอภิปัญญาที่เอื้อต่อความสามารถทางภาษา ตลอดจนความสามารถด้านปฏิบัตินิยมในการนำประสบการณ์ พื้นภูมิหลังทัศนคติและแรงจูงใจมาใช้ร่วมกับความสามารถคาดเดาเกี่ยวกับความหมายของสารที่รับได้ กิจกรรมในการทดสอบอ่านที่ผู้สอบจะต้องแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการอ่านเชิงวิพากษ์วิจารณ์ มีดังนี้

3.2.1 อ่านแล้วเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่ให้ซึ่งอาจมี 2-5 ตัวเลือก

3.2.2 อ่านแล้วเรียงลำดับข้อความใหม่

3.2.3 อ่านแล้วเลือกคำหรือข้อความมาเติมในแผนภูมิ แผนที่ไดอะแกรม ตาราง การ์ตูน ภาพ ฯลฯ ให้ถูกต้องและเหมาะสมได้ใจความ

3.2.4 อ่านแล้วทำกิจกรรมที่เป็นการโยงลูกศร ลากเส้น วาดภาพ หรือขีดเส้นใต้

3.2.5 อ่านแล้วจับคู่ข้อความในสดมภ์ A และ B ให้สมบูรณ์ได้

ไพศาล หวังพานิช (2547) ได้กล่าวว่า การทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจควรให้ครอบคลุมความสามารถในการอ่าน 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านภาษาและสัญลักษณ์ คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายส่วนใหญ่ของคำที่ปรากฏในบทอ่าน รู้จักการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เข้าใจระบบคำและโครงสร้างประโยค เข้าใจระบบคำและโครงสร้างประโยค เข้าใจข้อความยาวๆ และเข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษา เช่น เครื่องหมายต่าง ๆ การย่อหน้า เป็นต้น

2. ด้านความคิด คือ สามารถระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน ความคิดสำคัญของข้อความที่อ่าน สามารถเข้าใจความคิดย่อยที่มาสนับสนุน สามารถสรุปและอนุมานความจากสิ่งที่อ่านได้

3. ด้านอารมณ์และลีลาของเนื้อหาที่อ่าน คือ ความสามารถบอกถึงทัศนคติของผู้เขียนต่อเรื่องที่อ่านและต่อผู้อ่านได้ เข้าใจอารมณ์ของเรื่อง สามารถระบุวิธีและแนวการเขียนของผู้เขียน จากแนวทางในการวัดผลและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ สรุปได้ว่าสามารถวัดและประเมินผลได้หลากหลายทางด้วยกัน คือ การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน การเรียงลำดับเหตุการณ์

การเล่าเรื่องและจับใจความ ดีความและสรุปเรื่อง เป็นต้น และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวัดและประเมินผลอ่านเพื่อความเข้าใจในการตอบคำถามจากเนื้อเรื่องด้านจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน

ดังนั้น การทดสอบทักษะการอ่านเป็นการวัดและประเมินผลด้านความสามารถในการอ่านของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนจะต้องกำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องเหมาะสมกับประสบการณ์ผู้เรียน เพื่อให้การวัดและประเมินผลทักษะการอ่านมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีภาษาศาสตร์

วีโรจน์ อรุณมานะกุล (2556) ได้อธิบายถึงกำเนิดภาษาศาสตร์ (Modern Linguistics) ตามแนวทฤษฎีของ Ferdinand De Saussure ดังนี้

1. ความเป็นมา

Ferdinand De Saussure (ค.ศ. 1857- ค.ศ. 1913) เป็นชาวสวิส ได้รับการยกย่องเป็นบิดาแห่งภาษาศาสตร์สมัยใหม่ เขาเกิดที่เมืองเจนีวาในปี ค.ศ. 1857 หนึ่งปีก่อน Emile Durkheim บิดาแห่งสังคมวิทยา และหนึ่งปีหลังจาก Sigmund Freud บิดาแห่งจิตวิทยาสมัยใหม่ ซึ่งดูเป็นเรื่องบังเอิญมากที่คนทั้งสามที่ได้รับการยอมรับให้เป็นบิดาแห่งศาสตร์ทางด้านสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกันทั้งสามนี้จะเกิดในเวลาไล่เลี่ยกัน Saussure เรียนที่ University of Geneva และที่ University of Leipzig ได้เรียนกับนักภาษาศาสตร์กลุ่ม Neo-Grammarians Saussure ได้ทำงานสอนที่ปารีสในปี ค.ศ. 1880 หลังสำเร็จการศึกษาปริญญาเอก และกลับมาสอนที่เจนีวาอีกครั้งในปี ค.ศ. 1891 และอยู่ที่นั่นจนเสียชีวิตในปี ค.ศ. 1913 (สงครามโลกครั้งที่หนึ่งเกิดช่วงปี ค.ศ.1914 - ค.ศ.1918) Saussure เห็นว่าการศึกษาภาษาในลักษณะที่เน้นการศึกษาเรื่องประวัติความเป็นมาของคำและวิวัฒนาการของภาษานี้ไม่สามารถทำให้เราเข้าใจธรรมชาติที่แท้จริงของภาษาได้ทั้ง Saussure Freud และ Durkheim เห็นพ้องต้องกันว่าสังคมศาสตร์จะไม่สามารถพัฒนาขึ้นมาได้ถ้าเราไม่สามารถมองสังคมว่าเป็นสิ่งที่มีตัวตน โดยประกอบด้วยหน่วยย่อยหรือระบบต่างๆ อยู่ภายในอย่างมีความสัมพันธ์ต่อกัน แนวคิดแบบนี้ตรงข้ามกับแนวคิดก่อนหน้านี้ที่มองปัจเจกเป็นสำคัญและมองว่าสังคมเป็นเพียงผลรวมของการกระทำของคนแต่ละคนในสังคมนั้น (มาจากความคิดแบบ Empirical Positivist ขณะนั้นที่มองแยกสิ่งที่เป็นวัตถุรูปธรรม (Objective Physical Reality) กับสิ่งที่เป็นอัตวิสัย (Individual Subjective Perception of Reality) เรื่องทางสังคมไม่อาจจัดเป็นแบบแรกจึงมองกันว่าเป็นแบบหลัง) ในมุมมองใหม่ที่เกิดขึ้นนี้จิตวิทยา มองปัญหาทางจิตว่าไม่ได้เป็นเรื่องผิดปกติของปัจเจกแต่เป็นผลจากปฏิสัมพันธ์ในสังคม สังคมศาสตร์ก็มองหาสิ่งที่เป็นบรรทัดฐาน (Norm) ร่วมกันของคนในสังคม ความคิดเหล่านี้ทำให้เราต้องสร้างหรือหา Norm

ในสังคมที่เป็นเงื่อนไขหรือมีอิทธิพลกำหนดการรับรู้ของปัจเจก ตัวอย่างเช่น เราอาจจะอธิบายได้อย่างถูกต้องในการแข่งขันฟุตบอลว่า เกิดอะไรขึ้นบ้างในเชิงของการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นว่าลูกบอลไปทางไหนมีใครทำอะไรหรือวิ่งไปทางไหนบ้าง แต่ถ้าเราไม่เข้าใจองค์ประกอบและความสัมพันธ์ของหน่วยต่าง ๆ เราก็จะไม่เข้าใจความหมายที่แฝงอยู่กับการเคลื่อนไหวที่เห็นนั้นเราก็จะรู้สึกเหมือนกับเป็นมนุษย์ต่างดาวนั่งดูการแข่งขันฟุตบอล ดังนั้น นักภาษาศาสตร์จึงไม่ควรพอใจกับการศึกษาเพียงลำดับ (Sequence) ของเสียงที่เกิดในภาษานั้นแต่ควรสนใจความหมายที่แฝงมากับเสียงเหล่านั้น ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดของแต่ละสังคมด้วย (Introduction : Course in General Linguistics)

Saussure เป็นที่รู้จักไม่เฉพาะในหมู่นักภาษาศาสตร์แต่เป็นที่รู้จักดีในศาสตร์แขนงอื่น ๆ ของสังคมศาสตร์ด้วยเช่น Literary Criticism, Anthropology, Film and Media Criticism เป็นต้น ความคิดแบบโครงสร้างนิยม (Structuralism) และการมองระบบสัญลักษณ์เป็นความคิดที่ศาสตร์เหล่านี้ได้นำไปใช้ในการศึกษาของตน

Saussure เป็นนักภาษาศาสตร์ที่เริ่มต้นศึกษาภาษาตามแนวภาษาศาสตร์เชิงประวัติเหมือนนักภาษาศาสตร์ในยุคนั้นผลงานด้านนี้ของเขาก็ได้รับการยอมรับมากมาย แต่เขาก็เริ่มมองเห็นความไม่เหมาะสมของภาษาศาสตร์อย่างที่เป็นอยู่และเห็นแนวทางอื่นที่ควรเป็น เพียงแต่เขาไม่ได้เขียนและตีพิมพ์หนังสือรวบรวมความรู้ภาษาศาสตร์แนวใหม่ของตัวเองขึ้นมา เขาได้พูดเรื่องนี้ในการสอนวิชาภาษาศาสตร์ทั่วไป (General Linguistics) และกล่าวถึงแนวคิดใหม่นี้ในการสอนครั้งที่สาม (ปี ค.ศ. 1910-ค.ศ. 1911) สองปีก่อนหน้าที่จะเสียชีวิต Saussure มีความคิดว่า นักภาษาศาสตร์ขณะนั้นยังหลงประเด็นและสับสนกับงานของตัวเอง มีความจำเป็นที่จะต้องปฏิรูปศาสตร์นี้ แต่อาจจะเป็นเพราะยังหาคำตอบที่พอใจไม่ได้ Saussure จึงไม่คิดที่จะเผยแพร่งานของตนแต่เพื่อนร่วมงานเขาสองคนคือ Charles Bally และ Albert Sechehaye ได้รวบรวมสมุดโน้ตของลูกศิษย์ซึ่งจดจากการฟังการบรรยายทั้งสามครั้งของเขามารวมและตีพิมพ์เป็นหนังสือในปี ค.ศ. 1916 ชื่อ Cours de Linguistique Generale ซึ่งต่อมาแปลเป็นอังกฤษ Course in General Linguistics

2. การศึกษาภาษาในอดีต

ก่อนที่นักภาษาศาสตร์จะรู้ถึงสิ่งที่ควรศึกษาอย่างแท้จริง การศึกษาภาษาได้ผ่านมาช่วงเวลาการศึกษาภาษามาแล้ว 3 ลักษณะ ลักษณะแรกเป็นการมองภาษาตามแบบไวยากรณ์ดั้งเดิมสนใจในเรื่องของกฎเกณฑ์การใช้ภาษาเรื่องของความถูกต้องในการใช้ภาษาโดยเน้นที่การอ่านการเขียนบ้างสนใจภาษาในมุมมองของตรรกะ แต่ไม่มีแนวทางที่เป็นวิทยาศาสตร์ชัดเจน ลักษณะที่สองเป็นการศึกษาตามแนวนิรุกติศาสตร์ (Philology) สนใจแต่ภาษาเขียน ภาษาเก่าอย่างกรีกและลาตินศึกษาความเป็นมาของคำแต่ละคำภาษาในวรรณคดีเก่า และไม่สนใจภาษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและลักษณะที่สามเป็นการศึกษาเปรียบเทียบภาษา หาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาต่างๆ แม้ว่าจะมองภาษาศาสตร์เทียบกับวิทยาศาสตร์สาขาชีววิทยา พยายามสืบสร้างวิวัฒนาการของภาษา แต่

Saussure ก็ไม่แน่ใจว่าเป็นการศึกษาอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ที่แท้จริง เขาตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง (Fact) ที่มี ซึ่งทางวิทยาศาสตร์จะเป็นข้อเท็จจริงทางกายภาพ (Physical Fact) แล้วภาษาเป็นข้อเท็จจริงทางกายภาพหรือไม่หรือเป็นข้อเท็จจริงในลักษณะอื่น การเทียบตระกูลภาษาที่มองกันว่าภาษาแต่ละภาษาคือ สิ่ง (Object) ที่ศึกษานั้นเหมาะสมแล้วหรือสิ่งที่ต้องศึกษาในทางภาษาศาสตร์คืออะไรกันแน่

3. มุมมองของ Saussure ต่อภาษา

Saussure มองว่าการศึกษาภาษาที่ผ่านมานั้นยังไม่เหมาะสม ไม่ได้ทำให้เกิดการพัฒนาภาษาศาสตร์อย่างเป็นวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง เพราะไม่สามารถอธิบายถึงธรรมชาติของภาษาได้ การศึกษาภาษานอกจากการศึกษาเชิงประวัติและการเปลี่ยนแปลงแล้ว การศึกษาภาษาควรเป็นการศึกษาภาษา ณ เวลาที่เป็นอยู่ด้วย และภาษาพูดน่าจะเป็นหลักสำคัญของการศึกษาภาษา ไม่ใช่ภาษาเขียนอย่างที่ศึกษากันมา และความคิดที่ผ่านมาที่พูดถึงกฎการเปลี่ยนแปลงอย่างกฎการกลายเสียง (Sound Law) ต่างๆ ก็ไม่ได้เป็นเหมือนกฎทางวิทยาศาสตร์อื่นๆ เพราะกฎจริงๆ ก็ควรจะใช้อธิบายปรากฏการณ์ที่เป็นได้ตลอด แต่กฎการกลายเสียงดูเป็นการใช้ได้กับข้อมูลบางส่วนและบางช่วงเวลา

Saussure ยังตั้งคำถามว่าการเปลี่ยนแปลงของภาษาที่ผ่านมามีสำคัญสำหรับผู้ใช้อักษรด้วยหรือโดยเขาเปรียบกับเกมหมากรุกที่สำคัญสำหรับผู้เล่นคือสถานะ (State) ที่เป็นอยู่ ไม่ใช่ตาเดิน (Movement) ที่ผ่านมาแล้วว่าได้เดินตาไหนมาบ้าง ภาษาจึงศึกษาได้ใน 2 มิติที่แยกขาดจากกันได้ คือ การศึกษาเชิงประวัติหรือข้ามสมัย (Diachronic) และการศึกษาสภาพที่เป็นหรือเฉพาะสมัย (Synchronic) การศึกษาเชิงประวัติเป็นการมองการเปลี่ยนแปลงของภาษาที่ผ่านมาซึ่งที่ผ่านมามักสนใจบอกแต่การเปลี่ยนแปลง เช่น (a)→(e) แต่ Saussure ตั้งคำถามว่า เราควรดูผลของการเปลี่ยนแปลงด้วยว่าจะกระทบต่อระบบภาษาหรือไม่ สมมติว่า ถ้าในภาษานั้นไม่มีเสียง (e) มาก่อน การกลายของเสียงแบบนี้ก็เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงของการออกเสียง แต่ถ้าในภาษานั้นมีเสียง (e) อยู่ก่อนก็อาจทำให้เกิดการรวมของ 2 หน่วยเสียงเป็นหน่วยเสียงเดียวได้ สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงจึงอาจไม่สำคัญเท่ากับผลการเปลี่ยนแปลงต่อระบบภาษาก็ได้ ส่วนในการศึกษาสภาพภาษาที่เป็นอยู่ (Synchronic) เป็นการศึกษาภาษาที่เป็นอยู่ในสถานะหนึ่ง Etat De Langue หรือ 'Language-State' คือ สิ่งที่ควรศึกษา

นอกจากนี้ Saussure ยังมองว่า ภาษาเป็นข้อเท็จจริงทางสังคม (Social Facts) ซึ่งเป็นแนวคิดเดียวกับ Durkheim ผู้ก่อตั้งสาขาวิชาสังคมวิทยา (Sociology) โดย Durkheim ใช้คำข้อเท็จจริงทางสังคม (Social Fact) เป็นศัพท์เฉพาะทางสังคมวิทยา หมายถึง ความคิดที่คนในสังคมมีร่วมกัน (Ideas in the Collective Minds of a Society) ข้อเท็จจริงทางสังคมเป็นสิ่งที่ต่างจากข้อเท็จจริงทางกายภาพและข้อเท็จจริงทางจิตวิทยา เป็นแรงบีบทางสังคมที่สามารถทำให้คน

ตัดสินใจทำหรือไม่ทำสิ่งใด ตัวอย่างเช่น การหยิบฉวยเอาของคนอื่น ไม่ถือเป็นการฝืนกฎทางกายภาพ เพราะมนุษย์มีความสามารถที่จะหยิบของด้วยมือและถือติดตัวไปได้ และไม่ฝืนทางจิตวิทยาด้วย เพราะคนทำเมื่อมีความอยากจะได้ของสิ่งนั้น ก็ควรจะหยิบมาเป็นของตน แต่ที่คนๆ นั้นไม่หยิบฉวยของคนอื่นก็เพราะรู้ว่าถ้าทำแล้วอาจจะถูกจับกุม เพราะสังคมกำหนดไว้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับ Durkeim เขียนงานอธิบายเรื่องการฆ่าตัวตาย (Suicide) ว่าไม่ใช่เรื่องของปัจเจกแต่เป็นผลจากสังคมด้วย โดยแสดงให้เห็นว่าคนโสดจะฆ่าตัวตายมากกว่าคนมีครอบครัว คนไม่มีบุตรจะฆ่าตัวตายมากกว่าคนมีบุตร เป็นต้น

Saussure ขยายความที่ภาษาเป็นข้อเท็จจริงทางสังคมโดยอธิบายว่า เป็นความรู้ที่คนในสังคมเข้าใจร่วมกันและภายในภาษานั้นก็มีลักษณะที่เป็นระบบ (Systematic) คือ คำอธิบายของสิ่งหนึ่งต้องอ้างอิงสัมพันธ์สิ่งอื่นๆ เช่น เมื่อกล่าวถึงเสียงสองเสียง หากในภาษาหนึ่ง สองเสียงนี้มีความต่าง (Contrast) ที่ทำให้เป็นคำใหม่ขึ้นมา กับอีกภาษาหนึ่งที่สองเสียงนี้เกิดแบบสลับหลักกัน ฐานะของเสียงทั้งสองนี้ก็ควรต่างกันในแต่ละภาษาหรืออย่างภาษาอังกฤษ เราอาจบอกว่า Sheep มีความหมายเหมือนคำฝรั่งเศส Mouton (Mu:ton) แต่จริงๆ ภาษาอังกฤษมีคำว่า Mutton อีกคำด้วย ในขณะที่ภาษาฝรั่งเศสใช้คำเดียวทั้งสองความหมายคำว่า Sheep ก็ไม่ควรมีค่า (Value) เท่ากับ Mouton เสียทีเดียว ภาษาจึงมองได้ว่าเป็นเครือข่ายความสัมพันธ์ (Network of Relationship) ซึ่งค่าของแต่ละหน่วย (Element) ขึ้นกับค่าของหน่วยอื่นๆ หรือกล่าวอีกนัยว่า ภาษาเป็นระบบของสัญญาณ (System of Signs) ซึ่งเราไม่สามารถพิจารณาแต่ละสัญญาณโดดๆ ได้ เพราะค่าของสัญญาณนั้นขึ้นกับความต่างจากสัญญาณอื่น ๆ ด้วย ภาษาจึงมีลักษณะเป็นองค์รวมของทั้งระบบหรือเป็นโครงสร้าง (Structure) แต่ก็ไม่ใช่อะไรที่ประกอบขึ้นจากการมีหน่วยย่อยๆ อย่างอิฐบล็อกมาก่อนแล้วมารวม แต่โครงสร้างเป็นแบบองค์รวมที่กำหนดหน่วยย่อยภายในที่ไม่สามารถแยกจากกันได้

อีกปัญหาที่ Saussure ขบคิดก็คือ ถ้าเราเทียบภาษากับทฤษฎีวิวัฒนาการ ภาษาไม่ได้เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับการจัดสิ่งมีชีวิตในทางชีววิทยา Saussure มองว่าภาษาเป็นข้อเท็จจริงทางสังคมไม่ใช่ข้อเท็จจริงทางกายภาพ เพราะถ้าภาษาเป็นเรื่องข้อเท็จจริงทางกายภาพจะเป็นเสียงพูดของแต่ละคน ดังนั้น ต้องแยกแยะระหว่างสิ่งที่แต่ละคนพูดกับสิ่งที่ปรากฏเป็นลักษณะร่วม (Collective) ของคนในสังคมหรือคือความต่างระหว่าง La Parole กับ La Langue

4. ภาษาเป็นระบบสัญญาณ

การศึกษาทางภาษา เราจำเป็นต้องรู้ได้ว่าหน่วยที่เราจะศึกษาคืออะไร สิ่งที่เราพอจะทำได้ คือ เริ่มจากคำ เมื่อพูดถึงคำ สิ่งที่เรานึกถึงก็คือ มันแทนของอะไร แทนความคิดอะไร แต่นั่นยังไม่เพียงพอ สิ่งที่ Saussure คิดคือ การเสนอให้มีการศึกษาเรื่องของสัญญาณหรือศาสตร์ด้านสัญญาณวิทยา (Semiology) ขึ้นมา โดยที่ภาษาศาสตร์เป็นส่วนหนึ่งของสัญญาณวิทยา ภาษาศาสตร์เป็น

การศึกษาสัญญาที่ใช้ในสังคม Saussure ถือว่าภาษาเป็นระบบสัญญาที่มีความซับซ้อนมากที่สุด ควรที่จะเป็นต้นแบบของการศึกษาระบบสัญญาอื่นๆ สาเหตุที่ไม่มีใครมองอย่างที่ Saussure มองมาก่อน เป็นเพราะว่าแต่ก่อนนั้นการศึกษาภาษาเป็นการศึกษาในลักษณะที่ผูกติดกับสิ่งอื่นๆ เช่น จิตวิทยา ปรัชญามานุษยวิทยา สังคมวิทยา Saussure จึงประกาศว่าวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของ ภาษาศาสตร์ควรเป็นการศึกษาภาษาเพื่อความเข้าใจในธรรมชาติของภาษานั้นเองความคิดในลักษณะ ที่ภาษาเป็นสัญญานี้มีมานานตั้งแต่ยุคกรีก โดยเฉพาะพวก Stoic ที่พูดถึง สิ่งที่ใช้ในการสื่อสัญญะ (Signify) และสิ่งที่ถูกสื่อความ (Signified) มาก่อน และกลับมามีการกล่าวถึงอีกในยุคกลาง โดยเฉพาะมีการพูดถึงเรื่อง Speculative Grammar ที่สะท้อนความเชื่อว่าภาษาสะท้อนให้เห็นถึง ความเป็นจริงที่ซ่อนอยู่ภายใต้โลกทางกายภาพ (Language Reflects the Reality Underlying the Physical World) ในยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา ความคิดแบบนี้คงอยู่ แต่เปลี่ยนรูปแบบใหม่ เช่น งานของ John Locke ที่ผูกโยงระหว่างภาษาและความคิด (Idea) แต่ในศตวรรษ 19 ความคิดว่าคำเป็นสัญญา แทนบางอย่างถูกมองว่าล้าสมัยและไม่เป็นวิทยาศาสตร์ (โดยนักภาษาศาสตร์หันไปสนใจภาษาเชิง เปรียบเทียบและมองภาษาเป็นแบบชีววิทยาแทน) แต่พวกนักปรัชญาและนักจิตวิทยาไม่ได้ละ ความคิดเรื่องทฤษฎีสัญญานี้ไป Saussure ก็อาจได้อิทธิพลจากการอ่านงานในสาขาพวกนี้ โดยเห็นได้จากที่ Saussure มีการอ้างถึงงานทางจิตวิทยา แต่ความคิดของ Saussure จะใกล้กับ ความคิดเรื่อง Logos ในสมัยกรีกมากกว่าความคิดเรื่องภาษาและความคิดแบบของ Locke เพราะ Logos นั้นเป็นสิ่งที่ถือว่าประกอบด้วยทั้งเสียงและความหมาย เพียงแต่ Saussure ได้นำเสนอมุมมอง ใหม่ที่ปฏิเสธความเข้าใจเรื่องของภาษาว่าไม่ได้เป็นเรื่องของการศึกษาว่าคำต่างๆ แทนอะไรในโลกนี้ แต่ต้องมองภาพรวมของภาษาแบบเป็นระบบที่ผ่านมาในอดีต มองกันว่าคำเป็นการตั้งชื่อให้มโนทัศน์ (Concept) ที่มีอยู่ก่อน ภาษาเป็นเรื่องของการตั้งชื่อให้กับมโนทัศน์ต่างๆ นี้ หรือที่เรียกว่า Nomenclature เป็นการมองที่แฝงความเชื่อว่ามโนทัศน์เป็นสิ่งที่มาก่อนภาษา ภาษาทำให้เราได้ ค้นพบสิ่งเหล่านั้นและภาษาที่ต่างกันก็สามารถเลือกใช้คำที่ต่างกันไป (ซึ่งก็เป็นเหตุผลด้วยว่า ทำไม ในอดีตจึงต้องศึกษาภาษาเพื่อให้เข้าใจความเป็นจริง (Reality) เพราะคำหรือชื่อเรียกสิ่งต่างๆ ถูกตั้งมาเพื่อให้เราเห็นความเป็นจริงต่างๆ ผ่านทางภาษา) คำจึงเป็นกลุ่มตัวอักษรที่ใช้แทน ความหมายบางอย่าง แต่ Saussure มองว่าภาษาจริงๆ แล้วเป็นเรื่องของเสียงเป็นหลักไม่ใช่ตัวเขียน และถึงแม้ว่าภาษาจะไม่ได้มีลักษณะทางกายภาพที่จับต้องได้ โดยตรงเหมือนวัตถุต่างๆ แต่ Saussure ก็มองว่าภาษาเป็นสิ่งที่มีความสามารถศึกษาได้ ซึ่งสิ่งนั้นเป็นผลผลิตทางสังคมที่คนเราทุกคนมีอยู่ใน หัว สิ่งนั้นก็คือสัญญาซึ่งเกิดจากการรวมกันของรูปเสียงและมโนทัศน์ สัญญาในภาษาไม่ใช่เป็นการตั้ง ชื่อให้กับสิ่งของในโลก สัญญาในภาษามีลักษณะที่เป็นหน่วยทางความคิด (Psychological Entity) ถ้าเราลองให้แต่ละคนพูดว่า “แมวนอนอยู่บนเสื่อ” แล้วใช้เครื่องบันทึกเสียงเพื่อดูภาพคลื่นเสียงที่ได้ เราจะเห็นว่าคลื่นเสียงที่ได้จากแต่ละคนนั้นจะแตกต่างกัน แต่ทำไมคนเราถึงสามารถสื่อสารกันได้

ทำไมจึงสามารถเข้าใจประโยคนี้ได้ตรงกันก็เพราะว่าทุกคนเข้าใจสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในประโยคนี้ได้ตรงกัน สัญลักษณ์จึงเป็นหน่วยที่เป็นนามธรรมไม่ใช่ตัวเสียงที่จับมาวัดได้ สัญลักษณ์ประกอบไปด้วยส่วนที่เป็น Signifier คือสิ่งที่เป็นสื่อหรือพาหะที่ใช้แทนสัญลักษณ์นั้นและส่วนที่เป็น Signified หรือคือส่วนที่เป็นความหมายที่คนในสังคมมีร่วมกันสำหรับสัญลักษณ์นั้นในทางภาษาแล้ว Signifier คือลำดับของหน่วยเสียงต่างๆ ในคำนั้น และ Signified คือมโนทัศน์ที่คำนั้นสื่อถึงความสัมพันธ์ระหว่าง Signifier กับ Signified นี้มีลักษณะที่ไม่มีกฎเกณฑ์ (Arbitrary) คือไม่ได้ถูกกำหนดไว้ก่อน (Saussure อ้างถึงงานของ William Dwight Whitney (1827-1894) ที่พูดถึงความไร้กฎเกณฑ์ (Arbitrary) ของสัญลักษณ์) เช่น มโนทัศน์ของคำว่า “Horse” ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปเสียง /hos/ที่ใช้ในภาษาอื่นๆ ก็จะใช้รูปเสียงอื่น ๆ ที่ต่างกัน เช่น ภาษาไทยใช้รูปเสียง/maa3/หรือมโนทัศน์ของคำในแต่ละภาษาก็ไม่จำเป็นต้องเท่ากันดังตัวอย่าง Sheep, Mutton ในภาษาอังกฤษและ Mouton ในภาษาฝรั่งเศส ความไม่มีกฎเกณฑ์นี้ปรากฏในระบบสัญลักษณ์อื่นๆ ด้วย เช่น การแสดงความอ่อนน้อมในแต่ละสังคมก็มีวิธีการที่ต่างกัน แต่การที่บอกว่าสัญลักษณ์ในภาษามีลักษณะที่ไม่มีกฎเกณฑ์นั้นไม่ได้หมายความว่า ใครอยากจะทำรูปเสียงอะไรแทนมโนทัศน์ใดก็ได้ เพราะสัญลักษณ์จะต้องเป็นสิ่งที่เกิดจากความเข้าใจร่วมกันในสังคมนั้นเอง จึงมีลักษณะที่เรียกว่า Immutability คือไม่ใช่ใครคนใดอยากเปลี่ยนก็จะเปลี่ยนได้ตามใจแล้วมีผลในทันทีในขณะเดียวกันความไม่มีกฎเกณฑ์นี้ก็ทำให้เกิดลักษณะ Mutability ด้วย เพราะเราไม่สามารถทำให้ภาษาคงสภาพเดิมตลอดไป ภาษาหรือสัญลักษณ์จึงมีการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาได้ (ในเรื่องความไร้กฎเกณฑ์ของภาษานี้ก็เชื่อว่าจะเป็นแบบนี้ในทุกระดับของภาษา Saussure ก็พูดไว้ว่าเป็นความไร้กฎเกณฑ์ที่มีข้อจำกัด (The Limiting of Arbitrariness) เพราะการรวมกันของสัญลักษณ์ก็มีกฎเกณฑ์อยู่)

การกำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ขึ้นมาใช้ทำให้เราสามารถแยกความแตกต่างระหว่างความคิดต่างๆ ได้ ก่อนที่จะมีสัญลักษณ์ความคิดต่างๆ ที่คนเรามีก็เป็นเสมือนหมอกควันอะไรบางอย่างที่ยังไม่มีการแบ่งแยกออกเป็นส่วนต่างๆ สัญลักษณ์ทำให้มีการแบ่งแยกความคิดออกเป็นส่วนๆ ได้ชัดเจน ความคิดถูกจัดให้เป็นระเบียบก็เมื่อมีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละส่วนของความคิดกับรูปเสียงที่ใช้แทน ภาษาจึงเปรียบเสมือนเหรียญที่มี 2 ด้าน ด้านหนึ่งแทนความคิดอีกด้านหนึ่งแทนรูปเสียงที่ใช้ เมื่อรวมทั้งสองด้านเข้าด้วยกันก็จะเกิดสิ่งเป็น Form ขึ้นไม่ใช่สิ่งที่เป็น Substance ณ จุดนี้เราได้ภาพความเข้าใจว่าภาษาประกอบด้วยสัญลักษณ์ต่างๆ ที่คนในสังคมกำหนดใช้ร่วมกัน แต่การมองเพียงแค่นี้ก็ยังไม่เพียงพอ เราไม่สามารถมองสัญลักษณ์โดยอิสระจากระบบได้แต่เราจะต้องมองความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์ในระบบด้วย Saussure กล่าวว่าเราไม่สามารถศึกษาสัญลักษณ์โดยไม่สนใจระบบของสัญลักษณ์ที่เป็นอยู่ได้ เพราะคุณค่า (Value) ของสัญลักษณ์แต่ละตัวไม่ได้อยู่ที่ตัวสัญลักษณ์นั้น แต่คุณค่าที่แท้จริงอยู่ที่การมีอยู่ของสัญลักษณ์อื่นๆ ในระบบที่ทำให้สัญลักษณ์นี้ต่างจากสัญลักษณ์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น คำว่า Mouton ในภาษาฝรั่งเศสอาจใช้เพื่อสื่อถึงมโนทัศน์เดียวกับ

คำว่า Sheep ในภาษาอังกฤษ แต่สัญลักษณ์ทั้งสองอันนี้มีคุณค่าไม่เท่ากัน เพราะในภาษาอังกฤษมีคำว่า Mutton ที่หมายถึงเนื้อที่พร้อมเสิร์ฟนึ่งโต๊ะอาหารด้วย แต่ภาษาฝรั่งเศสใช้คำเดิมคือ Mouton คุณค่าที่กล่าวถึงนี่เป็นการพิจารณาจากด้านมนทัศน์ และเมื่อพิจารณาจากด้านรูปเสียง คุณค่าของสัญลักษณ์ก็เป็นไปในลักษณะเดียวกันคือขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างรูปเสียงในระบบนั้นเป็นหลัก กล่าวคือ เรามองความต่างของ Form เป็นสำคัญ ไม่ใช่ความต่างของ Substance Substance หมายถึง เสียงทางกายภาพที่เราได้ยิน ส่วน Form ในที่นี้หมายถึง หน่วยเสียง (Phoneme) ที่เรารับรู้เป็นหน่วยทางจิต (Psychological Unit) ดังนั้น หน่วยในทางภาษาจึงไม่สามารถกำหนดจากคุณสมบัติภายในตัวเอง แต่ถูกกำหนดจากความแตกต่างจากหน่วยอื่นๆ ในภาษาตัวอย่าง เช่น ตัวอักษร t อาจเขียนในรูปแบบต่างๆ กัน แต่การที่เราสามารถรับรู้ได้ว่าเป็นตัวอักษร t เป็นเพราะเราเห็นความแตกต่างจากอักษรตัวอื่นๆ คำที่ถูกอ้างถึงบ่อยจาก Saussure ก็คือ In Language there are Only Differences without Positive Terms (CG 120) (แต่ก็เชื่อว่าจะมีแต่เพียงความแตกต่างเท่านั้น ประโยคนี้จะถูกก็ต่อเมื่อเรามองเฉพาะส่วนของ Signified หรือเฉพาะส่วน Signifier Saussure มองว่าแต่หากมองสัญลักษณ์ในกลุ่มรวมของมันก็จะพูดในเชิงคุณสมบัติของตัวสัญลักษณ์เองได้ When we Consider the Sign in its Totality, we have Something that is Positive in its Own Class CG120)

5. ระบบภาษาและการใช้ภาษา (Langue and Parole)

นอกจากนี้ Saussure ยังชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของ La Langue กับ La Parole โดยที่ La Langue หมายถึง ภาษาที่เป็นระบบของสัญลักษณ์ที่คนในสังคมเข้าใจร่วมกัน เป็นข้อเท็จจริงทางสังคมหรือองค์ความรู้ทางภาษาที่มีร่วมกัน (Collective Knowledge of Language) (La Langue เป็นคำตั้งใหม่เพื่อให้ต่างจาก Le Language 'Speech' ซึ่งใช้หมายถึงภาษาในความหมายทั่วไป) ส่วน La Parole หมายถึง ภาษาที่เป็นคำพูดที่คนเราใช้หรือพูดออกมา จัดว่าเป็นเรื่องแต่ละบุคคลเพราะขึ้นกับแต่ละคนอยากพูดอะไร คำพูดหรือประโยคทั้งหลายนี้เป็นสิ่งเดียวที่เราได้ยินได้ฟังที่สามารถนำมาศึกษาเพื่อหา Langue หรือตัวระบบของภาษานั้นเอง Saussure แยกความต่างระหว่าง Langue กับ Parole เพื่อชี้ให้เห็นชัดว่าอะไรคือขอบเขตที่นักภาษาศาสตร์ควรศึกษา ซึ่งการจะศึกษาหา Langue นั้นคือ การหาระบบของภาษาซึ่งมีอยู่ ณ ช่วงเวลานั้น ไม่ใช่การศึกษาภาษาในลักษณะเปรียบเทียบตามช่วงเวลาต่างๆ อย่างที่นักภาษาศาสตร์ทำกันมา Saussure เปรียบให้เห็นโดยเทียบกับเกมหมากรุก โดยให้นึกถึงสภาวะของเกมหมากรุกที่ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเราสามารถอธิบายว่าหมากตัวใดวางอยู่ ณ ตำแหน่งใด ซึ่งความจริงที่ว่าหมากตัวนั้นเคยเดินมาจากที่ไหนบ้างนั้นไม่สำคัญต่อการอธิบายสภาวะในขณะนั้น ภาษาก็เหมือนกันถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงของภาษาเกิดขึ้นตามช่วงเวลาต่างๆ แต่ ณ ขณะนั้นความเปลี่ยนแปลงที่เคยเกิดขึ้นมาไม่ได้มีความสำคัญต่อการรับรู้ภาษาของคนในสังคม ณ เวลานั้นเราไม่จำเป็นต้องรู้ว่าคำๆ นี้เมื่อก่อนเคยมี

ความหมายอะไรมาบ้าง จึงจะสามารถใช้คำๆ นั้นได้ถูกต้อง เพียงแค่รู้ว่าคำ ๆ นี้มีความหมายในปัจจุบันอย่างไรก็เพียงพอแล้ว

Languge และ Parole ของ Saussure นั้นคล้ายกับความคิดของ Chomsky เรื่องสามัตถิยะภาษา (Competence) และกฤตกรรมภาษา (Performance) แต่ก็ไม่เหมือนกัน ที่เดียวสามัตถิยะภาษาเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคลที่เป็นผู้พูดหรือผู้ฟังในอุดมคติ (Ideal Speaker/Hearer) เป็นความรู้ที่บุคคลมีในการใช้ภาษาได้ ส่วน Languge เป็นเรื่องความรู้ร่วมกัน (Collective Knowledge) ความต่างกันตรงนี้จะเข้าใจได้ต้องเข้าใจข้อถกเถียงที่ว่า Languge เป็นเรื่องของปัจเจกบุคคลหรือเป็นสิ่งที่มีความร่วมกันของส่วนรวม (Collective) กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นเรื่องของข้อเท็จจริงทางจิตวิทยาหรือข้อเท็จจริงทางสังคม Putnam (อ้างถึงใน Sampson, 1980) สนับสนุนความเป็นลักษณะร่วมกันของส่วนรวม โดยยกตัวอย่าง สมมติว่ามีโลกคู่ขนานที่มีภาษาเหมือนกับโลกมนุษย์ทุกอย่างดูเหมือนกันหมดแต่ยกเว้นว่าน้ำในโลกนั้นไม่ใช่สาร H₂O แต่เป็น XYZ คำถามคือ คำว่า “น้ำ” ในสองโลกนี้ต่างกันหรือไม่? สำหรับนักเคมีที่รู้ว่าต่างก็จะบอกว่าต่าง มโนทัศน์ของ “น้ำ” สำหรับนักเคมีในโลกทั้งสองจึงต่างกันแต่สำหรับคนทั่วไปคงไม่คิดเช่นนั้น เพราะมีภาพความเข้าใจของน้ำเหมือนๆ กัน มโนทัศน์ของน้ำในสองดาวนี้จึงไม่ควรต่างกันหรืออย่างกรณีของแหวนทอง ซึ่งคนทั่วไปคาดหวังว่าแหวนแต่งงานต้องเป็นแหวนทอง แม้ว่าในความเป็นจริงคนเหล่านั้นจะแยกความต่างระหว่างทองกับโลหะผสมไม่ได้ ในขณะที่คนที่มืออาชีพทำแหวนทอง ขายแหวนทอง คนเหล่านี้เข้าใจและรู้จักแหวนทองเป็นอย่างดี สามารถแยกได้ว่าแหวนวงไหนไม่ใช่แหวนทองจริงๆ คำถามคือ เฉพาะคนกลุ่มหลังเท่านั้นหรือที่มีมโนทัศน์ แหวนทองก็ไม่น่าจะใช่ Putnam เปรียบเหมือนกับว่า มีเครื่องมือที่แต่ละคนใช้ เช่น ไขควง ค้อน และมีเครื่องมือที่หลายคนต้องร่วมมือกัน เช่น เครื่องจักรอุตสาหกรรม คนทั่วไปมักคิดว่าภาษาเป็นเครื่องมือแบบแรกเพราะตัวเองใช้อยู่เป็นปกติ แต่จริงๆ ภาษาเป็นเครื่องมือแบบหลังมากกว่า

Saussure มองว่าความเป็นลักษณะร่วมหรือข้อเท็จจริงทางสังคม (Collective/Social Fact) นั้นใช้ได้กับเรื่องสัญลักษณ์หรือคำในภาษา คนในสังคมเห็นพ้องกันว่า คำ/หน่วยคำนั้นแตกต่าง (Contrast) จากตัวอื่นๆ ในระบบได้ แต่ในระดับที่สูงกว่านั้น เช่น ประโยคน่าจะเป็นเรื่องของปัจเจกหรือข้อเท็จจริงทางจิตวิทยา (Psychological Fact) เพราะมองไม่เห็นว่าจะมีระบบที่จะแยกความต่าง (Contrast) ประโยคต่างๆ ได้ Saussure จึงมองว่าประโยคเป็นเรื่องของ Parole หรือการพูดเป็นการสร้างจากสัญลักษณ์ต่างๆ ประโยคมีอย่างไรจะมีก็เฉพาะรูปแบบ (Pattern) ที่ไม่เปลี่ยนแปลงตามใช้ของคนแต่ละคนถึงจะจัดเป็น Languge ได้ เช่น เรื่องการสร้างคำ (Word Formation) การที่ Saussure มองเฉพาะสิ่งที่จะเป็นความรู้ร่วมกันของคนในสังคมได้จึงจะถือเป็น Languge ทำให้เขาไม่ได้สนใจกับระดับวากยสัมพันธ์ (Syntax) นัก ความสนใจในวากยสัมพันธ์มีมากในภายหลังโดย Chomsky ได้ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์ช่วยจำลองระบบในระดับวากยสัมพันธ์

Saussure จึงเห็นว่าความรู้ทางวากยสัมพันธ์นั้นเป็นเรื่องเฉพาะตัว (Idiolect) มีแต่ความรู้เรื่องคำทั้งหมดต้องเป็นสิ่งที่รับรู้ร่วมกันในสังคม Sampson ให้ความเห็นในประเด็นนี้ว่า Saussure อาจจะสับสนระหว่างความรู้สองแบบ คือ รู้และอธิบายได้ว่าเป็นอย่างไร กับรู้ว่าจะตัดสินใจอย่างไรว่าใช่หรือไม่ใช่ จึงทำให้ Saussure ไปจัดว่าประโยคเป็น Parole เพราะความรู้ว่าเป็นอย่างไรคือความรู้เช่นในระดับคำที่แต่ละคนพอจะบอกได้ว่า ความหมายของคำนั้น ๆ คืออะไร ส่วนความรู้ระดับวากยสัมพันธ์ที่ทำให้คนเราสามารถสร้างประโยคต่างๆ ได้ และบอกได้ว่าประโยคไหนใช้ได้หรือใช้ไม่ได้ แต่อาจจะอธิบายเหตุผลกลไกไม่ได้ว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

6. ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างและเชิงกลุ่ม (Syntagmatic และ Paradigmatic Relations)

Saussure มองเห็นว่า ในภาษานอกจากจะมีเรื่องของความแตกต่างอย่างที่เราเห็น แต่ยังมีเรื่องของ Grouping หรือการรวมกันของหน่วยในภาษาด้วย ซึ่งในการศึกษาการรวมกันของหน่วยภาษานี้ Saussure ชี้ให้เห็นถึงลักษณะ 2 อย่างของภาษา คือ ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Syntagmatic) และความสัมพันธ์เชิงกลุ่ม (Association แต่ต่อมาเรียกว่า Paradigmatic) ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากการที่หน่วยต่าง ๆ ตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไป ถูกนำมาจัดเรียงต่อเนื่องกันเป็น Syntagm ซึ่งค่าของแต่ละหน่วยขึ้นกับความต่างจากหน่วยอื่นๆ ที่มารวมกัน (Combinations Supported by Linearity are Syntagms. The Syntagm is Always Composed of two or More Consecutive Units. In the Syntagm a Term Acquires its Value Only Because it Stands in Opposition to Everything that Precedes or Follows it, or both (CG123))

ส่วนความสัมพันธ์ในลักษณะที่ คำบางคำมีลักษณะบางอย่างร่วมกัน คือ ความสัมพันธ์เชิงกลุ่ม เช่น เมื่อนึกถึงคำ Enseignement “Teaching” เราก็จะนึกถึงคำอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น Enseigner “Teach”, Renseigner “Acquaint” จะเห็นว่า ความสัมพันธ์ตรงนี้เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ต้องอาศัยบริบทภาษาข้างเคียง (Out of Discourse)

ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในระดับคำเท่านั้น แต่เกิดในระดับอื่นๆ ของภาษาด้วยหรือ Parole กันแน่ เนื่องจาก Saussure จัดให้ประโยค (Sentence) เป็นเรื่องของการใช้ภาษา (Speaking) ซึ่งก็ทำให้เป็นเรื่องที่อยู่ระดับ Parole แต่ประโยคนั้นเป็นตัวอย่งที่ดีที่แสดงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างนี้ (ในที่นี้ Saussure พูดถึง Speaking (Parole) ว่าเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคลและ Langue ว่าหมายถึง สิ่งที่เป็นลักษณะร่วม (Collective Usage)) ดังนั้น Saussure จึงสรุปว่า Not Every Syntagmatic Fact is Classified as Syntactical (And Pertaining to the Language System), But Every Syntactical Fact Belongs to Syntagmatic Class (CG137)

แต่ก็มีบางส่วนของความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างที่เป็นเรื่องของ Langue จริงๆ ไม่ใช่ Parole คือพวกที่เป็นเรื่องระดับวิวิภาค (Also, to Language Rather than to Speaking Belong the Syntagmatic Types that are Built Upon Regular Forms) (CG125) ตรงนี้ Saussure ยกตัวอย่างเรื่ององค์ประกอบของคำ (Word-Parts): Prefixes, Roots, Radicals, Suffixes, และ Inflectional Ending (CG185) Radical เป็นส่วนที่เป็นตัวร่วมกัน (Common Element) เมื่อเปรียบเทียบคำที่เกี่ยวข้อง (Related Words) เช่น ถ้าแยก Suffix ออกจากคำที่เกี่ยวข้องก็จะได้ Radical เราสามารถทำเช่นนี้ได้หลายครั้ง Radical จึงมีได้หลายระดับ (Grade) (First-Grade Radical, Second-Grade Radical) จนเมื่อถึงส่วนที่แยกต่อไม่ได้แล้วก็เรียกว่า เป็นรากคำ (Root) ตัวอย่างเช่น ในภาษาฝรั่งเศสเมื่อเทียบชุดคำ Roulis- 'Roll', Rouleau- 'Rolling-Pin', Roulage- 'Roller', Roulement- 'Rolling', จะได้ส่วนที่เป็น Radical คือ Roul- ซึ่งในบางกรณี Radical ที่ได้สามารถมองย่อต่อไปอีกได้ เช่น Zeugnu- สามารถมองย่อต่อไปอีกเป็น Zeug- ได้ (ตัวอย่างจาก CG185-186)

ส่วนความสัมพันธ์เชิงกลุ่ม (Association) นั้นต่างจากความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ที่ว่าความสัมพันธ์แบบนี้ไม่ได้จำกัดที่จำนวนหรือลำดับ (Terms in an Associative Family Occur Neither in Fixed Numbers Nor in Definite Order) (CG126) เช่น ถ้าพูดถึง Painful, Delightful, Frightful, Etc เราไม่สามารถบอกได้ว่าจำนวนคำทั้งหมดในหมวด (Class) นี้ (ที่อยู่ในหัวเรา) เป็นเท่าใดและก็ได้มีการเรียงลำดับในกลุ่มด้วย (นึกคำไหนได้ก่อนก็พูดเวลาที่เรา อ้างถึงความสัมพันธ์ตรงนี้เหมือนเล่นเกมบอกชื่อนกมา 10 ตัว) ความสัมพันธ์แบบนี้กลุ่มที่ใหญ่ที่สุดก็คือ การจัดหมวดคำ (Part of Speech)

7. การศึกษาภาษาเฉพาะสมัยหรือข้ามสมัย (Synchrony and Diachrony)

Saussure แยกความแตกต่างระหว่างการศึกษาภาษาในแบบข้ามสมัย (Diachronic) กับแบบเฉพาะสมัย (Synchronic) การศึกษาแบบข้ามสมัยเป็นการศึกษา การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น แต่การศึกษาแบบเฉพาะสมัยเป็นการศึกษาเพื่ออธิบายสภาพของภาษา ในขณะนั้น Saussure เปรียบให้เห็นโดยเทียบกับเกมหมากรุก นึกถึงสถานะของเกมที่เวลาใด เวลาหนึ่งเราสามารถอธิบายถึงว่าตัวใดอยู่ในตำแหน่งใด ไม่สำคัญว่าหมากตัวนั้นเคยเดินมาจาก ทางไหนสำคัญที่ว่าตอนนั้นอยู่ในสถานะใด ภาษาก็เหมือนกันถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงตาม ช่วงเวลา แต่ ณ ขณะนั้น ไม่ได้มีความสำคัญต่อคนเราว่าต้องรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงที่เคยเกิดขึ้น จึงจะสามารถใช้คำๆ นั้นได้ Saussure มองว่าการศึกษาแบบข้ามสมัยและเฉพาะสมัยเป็นศาสตร์ ที่แยกจากกันได้

Saussure มองว่า เราต้องเข้าใจและเห็นความสำคัญของการศึกษาเฉพาะสมัย เสียก่อนจึงจะสามารถมองหาวิธีการและนิยามคำต่างๆ ที่จะใช้ในการศึกษาระบบของภาษา

ส่วนการศึกษาข้ามสมัยนั้นไม่เกี่ยวข้องกับระบบภาษาที่เป็นอยู่ เป็นเรื่องของวิวัฒนาการของระบบ ถ้าสามารถแยกกันได้อย่างชัดเจนก็จะยิ่งเป็นการดี (The More Rigidly they are Kept Apart, the Better it will be) (CG22)

ความแตกต่างของการศึกษาแบบข้ามสมัยและเฉพาะสมัยนั้นต้องเข้าใจว่าไม่ใช่เป็นเพราะ “เวลา” เป็นปัจจัยตัดสินในเรื่องการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงไม่ใช่ผลจากเวลามีปัจจัยต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกภาษาที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เวลาเป็นเพียงตำแหน่งที่ช่วยให้เห็นการเปลี่ยนแปลงชัดเจน การเปลี่ยนแปลงในภาษาไม่ได้ถูกควบคุมหรือกำหนดโดยใคร โดยความตั้งใจแต่เริ่มจากปัจเจกบุคคลแล้วคนอื่นๆ ก็ใช้ตามจนกระทั่งการใช้แบบนั้นกลายมาเป็นมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในสังคมส่วนในเรื่องของความแตกต่างที่เห็นได้ในมิติของพื้นที่หรือความหลากหลายทางภูมิศาสตร์ (Geographical Diversity) Saussure มองว่าปัจจัยพื้นที่โดยตัวมันเองไม่มีอิทธิพลต่อภาษา ปัจจัยเวลาเท่านั้นที่เป็นสาเหตุพื้นฐานที่ทำให้ภาษาแตกต่างกันไป ในช่วงเวลาหนึ่งของภาษานั้นผู้พูดภาษานั้นก็จะประกอบด้วยคนกลุ่มต่างๆ ที่พูดแตกต่างกันได้การศึกษาภาษาแบบเฉพาะสมัยจึงต้องตระหนักถึงความจริงข้อนี้ด้วย คือ การมีการแปรของภาษาในช่วงเวลานั้น (Synchronic Variation) จึงอาจจะศึกษาโดยดูระบบของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรืออธิบายในภาพรวมให้คลุมทุกๆ การแปร

ความคิดของ Saussure ในเรื่องการเน้นการศึกษาภาษาเฉพาะสมัยไม่ได้หมายความว่า จะให้เลิกศึกษาการเปลี่ยนแปลงของภาษา ในทางตรงกันข้ามความคิดเรื่องระบบของภาษากลับช่วยอธิบายเรื่องทฤษฎีวิวัฒนาการของภาษาได้ดีขึ้น จากเดิมที่เคยมีการตั้งคำถามว่า Survival of the Fittest จะนำมาอธิบายกับภาษาอย่างไร ซึ่งก็มีปัญหาถกเถียงกันว่า การเปลี่ยนแปลงควรเป็นในทิศทางใดดังที่กล่าวมาแล้ว แต่การที่บางเสียงยังคงสืบต่อมาได้ก็เพราะมีที่ให้เสียงนั้นในระบบภาษาที่ดำเนินไป การที่เสียงๆ หนึ่ง เช่น (b) ไม่มีมีการเปลี่ยนแปลงหรืออยู่มาในภาษาได้เป็นพันปีไม่ใช่เป็นเรื่องของเสียงนั่นเองแต่เป็นเรื่องที่ในระบบภาษาที่ดำเนินต่อมามีที่ให้กับเสียงนั้นดำรงอยู่ได้ และสถานะของเสียงนั้นก็ไม่ได้คงที่ตลอดแต่เปลี่ยนไปตามความสัมพันธ์กับหน่วยอื่น ๆ ในระบบ และนี่คือสิ่งที่มองได้ว่าเป็นเงื่อนไขของการปรับตัวที่ดีที่สุด (Fittest)

8. ภาษาศาสตร์เป็นการพรรณนา (Descriptive) ไม่ใช่การบัญญัติ (Prescriptive)

นอกจากไวยากรณ์ดั้งเดิมจะถือว่าภาษาเขียนเป็นสิ่งสำคัญกว่าภาษาพูด ยังถือว่ารูปแบบบางอย่างของภาษาเขียนหรือภาษาวรรณคดีเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์และถูกต้องมากกว่ารูปแบบอื่นๆ ดังนั้นหน้าที่ของนักไวยากรณ์คือ การทำให้ภาษาที่ดีนี้ถูกธำรงรักษาไว้ คำถามคือ อะไรเป็นตัววัดความบริสุทธิ์หรือความถูกต้อง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวชี้วัดที่ชัดเจนแน่นอนจะต้องใช้วิธีเปรียบเทียบกับอะไรบางอย่างเช่น เปรียบเทียบกับภาษาที่ยอมรับเป็นภาษามาตรฐานในภาษานั้น ถ้ามีใครพูดหรือเขียนไม่สอดคล้องกับภาษามาตรฐานนั้น ก็กล่าวว่าเขาพูดไม่ถูก ก็คือไม่ถูกต้องตาม

มาตรฐานที่กำหนด สิ่งนี้จึงไม่ใช่หน้าที่ของนักภาษาศาสตร์นักภาษาศาสตร์ควรที่จะอธิบายว่าคนเราใช้ภาษาจริง ๆ อย่างไร

อีกประการหนึ่งคือ การเปลี่ยนแปลงในภาษาไม่ใช่เพราะว่าภาษานั้นวิบัติไป แต่เป็นเรื่องธรรมชาติของภาษาที่จะมีการเปลี่ยนแปลง All Languages are Subject to Constant Change การคิดว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งไม่ดี เรากำลังปิดกั้นความเป็นไปได้ว่าภาษาเปลี่ยนแปลงอาจก่อให้เกิดสิ่งที่ดีขึ้น

การพูดถึงเรื่องการบัญญัติ (Prescriptive) และการพรรณนา (Descriptive) นี้ ไม่ได้หมายความว่า การมองแบบการบัญญัตินั้นไม่เหมาะต่อการเรียนภาษาจริงๆ อาจมีปัจจัยอื่นๆ อีกมาก เช่น เรื่องของวัฒนธรรม สังคมหรือการเมือง ที่ทำให้มีความจำเป็นต้องผลักดันให้ภาษาถิ่นหนึ่งขึ้นมาเป็นมาตรฐานกลางบนความเชื่อมโยงของภาษาถิ่นอื่นๆ แลจริงๆ การมีภาษามาตรฐานกลางก็เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและการบริหารงาน แต่ทั้งนี้เราเองก็ต้องตระหนักว่าภาษาที่จัดเป็นมาตรฐานนั้นไม่ได้บริสุทธิ์หรือถูกต้องมากกว่าภาษาถิ่นย่อยอื่นๆ ของกลุ่มชนชั้นอื่น ภาษานั้นใช้ในจุดประสงค์ที่ต่างกัน ในบริบทที่ต่างกัน การจะตัดสินทุกอย่างโดยใช้มาตรฐานกลางนั้น จึงไม่เหมาะสม

9. เน้นความสำคัญของภาษาพูด

การศึกษาหาระบบของภาษานั้นแตกต่างจากการศึกษาในเรื่องไวยากรณ์ดั้งเดิม เพราะในไวยากรณ์แบบดั้งเดิมนั้นเป็นความพยายามที่จะคงรูปแบบการใช้ภาษาเขียนหรือภาษาในวรรณคดีที่ถูกตัดสินว่าเป็นภาษาที่ดีที่สละสลวย ซึ่งเป็นคนละเรื่องกับการพยายามหาระบบของภาษาที่คนเราใช้กันอยู่ในสังคม เพราะครอบคลุมภาษาที่ใช้กันจริงในชีวิตประจำวันไม่มีรูปแบบไหนที่ถูกต้องกว่าประโยคไหนตรงเท่าที่ประโยคนั้นๆ เป็นประโยคที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันได้จริง รูปแบบต่างๆ นั้นมีใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน ในบริบทที่ต่างกัน การตัดสินทุกอย่างโดยใช้มาตรฐานของภาษาทางวรรณคดีนั้นจึงไม่เหมาะสมนอกจากนี้ Saussure ยังให้ความสำคัญกับภาษาพูดด้วยโดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาพูด เพราะว่าภาษาพูดนั้นมีมาก่อนภาษาเขียน ภาษาเขียนโดยทั่วไปนั้นถูกสร้างขึ้นโดยอาศัยหน่วยทางเสียงเป็นพื้นฐาน แต่ถึงภาษาเขียนจะพัฒนาบนรากฐานของภาษาพูด แต่ผลจากการเปลี่ยนแปลงในภาษา ทำให้เกิดคำที่เขียนต่างกัน แต่ออกเสียงเหมือนกันเรียกว่า คำพ้องเสียง (Homophones) ทำให้เกิดคำที่เขียนเหมือนกัน แต่ออกเสียงต่างกัน เรียกว่า คำพ้องรูป (Homograph) ยิ่งภาษาเขียนเกิดมานานเท่าใด ความไม่สอดคล้องระหว่างตัวเขียนกับเสียงก็ยังมีมากขึ้นเท่านั้น

ความแตกต่างอีกประการของภาษาเขียนและภาษาพูดคือ ตัวเขียนไม่สามารถแสดงระดับสูงต่ำของเสียง (Pitch) หรือแสดงการเน้นลงเสียงหนัก (Stress) ในภาษาพูดได้ การใช้ตัวอักษรเอียงตัวอักษรเข้มเป็นเพียงวิธีทางอ้อมที่เราพยายามใช้เพื่อเน้นให้เห็นความแตกต่างจากส่วนอื่นๆ

และในบางภาษา ความต่างระหว่างภาษาเขียนและภาษาพูดก็เห็นชัดเจน เช่น ในประเทศจีนมีภาษาถิ่นต่างๆ แต่สามารถใช้ระบบตัวเขียนเดียวกัน จึงสามารถที่จะติดต่อกันด้วยตัวเขียนได้ถึงแม้ว่าจะพูดกันไม่รู้เรื่อง ลักษณะนี้เป็นกรณียกเว้นที่ภาษาเขียนได้พัฒนาแยกจากภาษาพูดอย่างชัดเจน อีกตัวอย่างคือ ภาษาลาตินและภาษาสันสกฤตที่เป็นภาษาที่ตายไปแล้วคือไม่มีสังคมใดที่พูดภาษานี้เป็นภาษาแม่ จึงไม่มีการเรียนรู้โดยธรรมชาติเหมือนภาษาอื่น ๆ แต่ต้องเรียนจากตัวเขียนอย่างเดียว ภาษาเขียนและภาษาพูดจึงเป็นระบบสัญญาณที่แยกจากกันเป็นสองระบบ โดยที่ภาษาเขียนมีขึ้นเพื่อใช้แทนภาษาพูดอีกที

ในการศึกษาภาษาพูด Saussure ได้พูดถึงการศึกษาหาระบบสัทวิทยาหรือ Phonological System ซึ่งต้องหาว่าหน่วยเสียง (Phoneme) ในภาษามีอะไรบ้าง โดยเสนอให้วิเคราะห์การเคลื่อนทางสรีระ (Articulatory Movement) แบบสมการพีชคณิต (Algebraic Equation) ซึ่งมองว่าเป็นการรวมคู่ (Binary Combination) ของ Mechanical และ Acoustic Element ที่ต่างก็เป็นเงื่อนไขต่อกัน ส่วนการศึกษาสัทศาสตร์ (Phonetics) Saussure มองว่าเป็นเรื่องที่ใช้ศึกษาการกลายเสียงซึ่งเป็นการศึกษาเชิงการเปลี่ยนแปลง (Diachronic) ซึ่งดูเหมือนไม่มีข้อจำกัดว่าจะเปลี่ยนอย่างไรได้บ้าง จะมีก็เพียงการเปลี่ยนแปลงบางลักษณะที่ไม่น่าเป็นไปได้ เช่น การกลายเสียงที่ทำให้เกิดสองรูป (Form) ขึ้นมาแทนที่หนึ่งรูป ซึ่งความคิดเรื่องสัทศาสตร์สัทวิทยา ลักษณะที่เสนอนี้ก็ไม่ใช่วิธีความคิดแบบที่ยอมรับกันในปัจจุบัน

จากการศึกษาทฤษฎีภาษาศาสตร์ สรุปได้ว่า งานของ Ferdinand De Saussure ถือเป็นการปฏิวัติการศึกษาภาษาที่เปรียบได้กับเมื่อครั้งที่ Copernicus นำเสนอความคิดว่า โลกโคจรรอบดวงอาทิตย์ เพราะ Saussure ทำให้เข้าใจว่าภาษาเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์เข้าใจโลกที่เป็นอยู่ ไม่ใช่เข้าใจภาษาเป็นเครื่องมือหรือสิ่งเสริมที่ทำให้เราเข้าถึงความเป็นจริง (Reality) และได้เสนอให้มองภาษาเป็นระบบของสัญญาณ ซึ่งเราไม่สามารถพิจารณาแต่ละสัญญาณโดดๆ ได้ เพราะค่าของสัญญาณนั้นขึ้นกับความต่างจากสัญญาณอื่นๆ ด้วย ภาษาจึงมีลักษณะเป็นองค์รวมของทั้งระบบ และการศึกษาภาษาควรเป็นไปเพื่อให้เราเข้าใจธรรมชาติของภาษาเอง ซึ่งถือเป็นการเปิดศักราชใหม่แห่งการศึกษาภาษาศาสตร์

ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

แนวคิดและหลักการทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivism เกิดจากปรัชญาที่มีข้อสันนิษฐานว่า ความรู้ไม่สามารถแยกออกจากความอยากรู้ มีหลักการสำคัญคือ ในการเรียนรู้ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้กระทำ (Active) และสร้างความรู้ ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนรู้จึงเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาและ

ค้นพบความรู้ด้วยตนเองหรือให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยการศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ จากแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

สัจินทร์ วิศวรธานนท์ (2544) กล่าวว่า แนวคิด Constructivism เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของความรู้ของมนุษย์มีความหมาย 2 นัย คือ

1. เชิงจิตวิทยา (Psychological Constructivism) ซึ่งเริ่มต้นจาก Piaget เสนอแนะว่าการเรียนรู้ของเด็กเป็นกระบวนการส่วนบุคคลมีความเป็นอัตนัย และ Vygotsky ได้ขยายขอบเขตการเรียนรู้แต่ละบุคคลว่าเกิดจากการสื่อสารทางภาษากับบุคคลอื่น

2. เชิงสังคมวิทยา (Sociological Constructivism) จากการเสนอของ Durkheim และคณะ ซึ่งมีความเชื่อว่าความรู้มีลักษณะเป็นการสร้างและพิสูจน์โดยกลุ่มคนในสังคม สภาพแวดล้อมทางสังคมมีผลต่อการเสริมสร้างความรู้ใหม่

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) อธิบายว่า แนวคิดซึ่งเป็นที่มาของปรัชญา Constructivism มีดังนี้

1. แนวคิดของ Dewey ซึ่งเน้นความสำคัญของการสร้างความรู้โดยกลุ่มคนในสังคม (Social Constructivism of Knowledge) และเสนอว่าผู้เรียนต้องเรียนรู้ควบคู่ไปกับการกระทำ (Learning by Doing) และผู้เรียนต้องทำความเข้าใจความรู้ใหม่ โดยอาศัยประสบการณ์ที่สั่งสมมาเป็นพื้นฐาน

2. ทฤษฎีของ Piaget ซึ่งกล่าวว่า ความรู้ไม่ใช่สารสนเทศที่คงที่ (A Static Body Information) ที่ส่งผ่านจากผู้สอนไปยังผู้เรียน แต่เป็นกระบวนการของการสร้างและจัดระบบโครงสร้างใหม่ของความรู้อย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนจะต้องมีการสร้างและปรับโครงสร้างของความรู้ใหม่นี้ด้วยตนเอง โดยกระบวนการปรับโครงสร้างของความรู้ประกอบด้วย กระบวนการดูดซึม (Assimilation) ซึ่งเป็นการดูดซึมประสบการณ์ใหม่เข้ากับความรู้และประสบการณ์เดิมที่คล้ายกัน และกระบวนการปรับขยายโครงสร้าง (Accommodation) ซึ่งเป็นกระบวนการต่อเนื่องจากกระบวนการดูดซึม โดยถ้าปรากฏว่าประสบการณ์ใหม่ไม่สามารถเข้ากับประสบการณ์เดิมได้สมองจะมีการสร้างโครงสร้างใหม่ขึ้นมาแทน เพื่อปรับให้เข้ากับประสบการณ์ใหม่นั้น

3. แนวคิดของ Bruner ซึ่งมีความเห็นแตกต่างจาก Piaget ว่า วุฒิภาวะอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการพัฒนาโครงสร้างความรู้ใหม่ แต่มีองค์ประกอบอื่นๆ เช่น พัฒนาการด้านภาษาและประสบการณ์เดิมมีส่วนสำคัญในการเพิ่มความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและเน้นว่าผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ประสบการณ์ที่เคยมีมาก่อนมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายของ Ausubel ซึ่งเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานที่สามารถเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ได้ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ใหม่กับโครงสร้างของความรู้เดิมที่มีอยู่ จัดเป็นการเรียนรู้ที่มี

ความหมาย (Meaningful Learning) แต่การเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่สามารถนำสิ่งใหม่ไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมได้ จึงเป็นการเรียนรู้แบบไร้ความหมายหรือการเรียนรู้แบบท่องจำ (Rote Learning)

5. ทฤษฎีของ Vygotsky ได้เสนอแนวคิดที่เรียกว่า Zone of Proximal Development ซึ่งหมายถึง อาณาเขตระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่จะร่วมกันสร้างความหมาย สร้างความรู้และสติปัญญา และกล่าวว่า การเรียนรู้ คือ ประสบการณ์ที่ได้จากการสั่งสมมาจากส่วนบุคคลและประสบการณ์จากประวัติศาสตร์และสังคมของกลุ่มบุคคล

พจนานา ททรัพย์สมาน (2549) กล่าวว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) มีที่มาของทฤษฎีและแนวคิดสำคัญ คือ

1. ที่มาของทฤษฎี รากฐานของทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เกิดจาก Vygotsky และ Piaget ซึ่งเป็นนักทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่ม Cognitivism ที่สนใจในการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางชีวปัญญา กระบวนการรู้คิดหรือกระบวนการทางปัญญา ซึ่งหมายถึงกระบวนการทางสมองในการปรับ เปลี่ยน ลด ตัดทอน ขยาย จัดเก็บและใช้ข้อมูลที่รับเข้ามา ทางประสาทสัมผัส การบอกความหมายของสิ่งที่รับรู้ ความหมายของสิ่งเดียวกันสำหรับแต่ละคนย่อมแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์

2. แนวคิดสำคัญ ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ให้ความสำคัญกับกระบวนการและวิธีการของบุคคลในการสร้างความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์ เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นเรื่องเฉพาะตัว การตีความหมายของสิ่งที่เรียนรู้เป็นไปตามประสบการณ์เดิม ความเชื่อ ความสนใจและภูมิหลัง ดังนั้นการสร้างความรู้จึงเป็นทั้งทางด้านสติปัญญาและสังคม สุรางค์ โค้วตระกูล (2550) กล่าวว่า ความเชื่อพื้นฐานของ Constructivism มาจากรากฐาน 2 แหล่ง คือ ทฤษฎีพัฒนาการของ Piaget และ Vygotsky ทฤษฎี Constructivism จึงแบ่งออกเป็น 2 ทฤษฎี คือ

1. Cognitive Constructivism เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีรากฐานมาจากทฤษฎีของ Piaget ซึ่งถือว่าผู้เรียนเป็นผู้กระทำ (Active) และเป็นผู้สร้างความรู้ขึ้นในใจเอง ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีบทบาทในการก่อให้เกิดความไม่สมดุล (Unequilibrium) ทางปัญญาเป็นเหตุให้ผู้เรียนปรับความเข้าใจเดิมที่มีอยู่ให้เข้ากับข้อมูลข่าวสารใหม่ จนกระทั่งเกิดความสมดุล (Equilibrium) หรือเกิดการเรียนรู้ใหม่ขึ้น

2. Social Constructivism เป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Vygotsky ซึ่งถือว่าผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นในขณะที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมในสถานะทางสังคม (Social Context) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทำให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการเปลี่ยนแปลงความเข้าใจเดิมให้ถูกต้องหรือซับซ้อนกว้างขวางขึ้น

ทศนา เขมมณี (2555) กล่าวว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ ดังนี้

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของ Vygotsky ซึ่งอธิบายว่า มนุษย์ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งนอกจากมีสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติแล้วยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคม นั่นคือวัฒนธรรมที่แต่ละสังคมสร้างขึ้น ดังนั้นสถาบันทางสังคมจะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของแต่ละบุคคล นอกจากนั้นภาษายังเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการคิดและการพัฒนาเชาว์ปัญญาขั้นสูง พัฒนาการทางภาษาและความคิดของเด็กเริ่มจากการพัฒนาแยกจากกัน แต่เมื่ออายุมากขึ้นพัฒนาการทั้ง 2 ด้านจะเป็นไปร่วมกัน

2. ทฤษฎีพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของ Piaget ซึ่งอธิบายไว้ว่า พัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของบุคคลมีการปรับตัวผ่านกระบวนการดูดซึม (Assimilation) และกระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) พัฒนาการจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรับละชิมซาบข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่เข้าไปสัมพันธ์กับความรู้หรือโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม หากไม่สามารถสัมพันธ์กันได้จะเกิดภาวะไม่สมดุล (Disequilibrium) บุคคลจะพยายามปรับสภาวะให้อยู่ในภาวะสมดุล (Equilibrium) โดยใช้กระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา ซึ่ง Piaget เชื่อว่าคนทุกคนจะมีการพัฒนาทางเชาว์ปัญญาเป็นลำดับขั้น จากการมีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ

วิธีการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ นักการศึกษาได้นำแนวคิดการสร้างเสริมความรู้มาใช้เป็นหลักการสอน ดังนี้

บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ (2540) ได้กล่าวถึงการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์อาจจัดรูปแบบเป็นขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นปฐมนิเทศ ขั้นนี้ครูให้ออกาสนักเรียนสร้างจุดมุ่งหมายและแรงจูงใจในการเรียนรู้ในเนื้อหาที่กำหนด

2. ขั้นทำความเข้าใจ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้นักเรียนปรับแนวคิดปัจจุบันในหัวข้อของบทเรียนให้ชัดเจน ซึ่งสามารถทำได้โดยให้เด็กทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การอภิปรายกลุ่มเด็ก การออกแบบแผ่นโปสเตอร์และการเขียน

3. ขั้นจัดโครงสร้างแนวคิดใหม่ ขั้นการสร้างแนวคิดใหม่นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของขั้นตอนการสอนแบบสรรคสร้างความรู้ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้

3.1 ทำแนวความคิดให้กระจ่างชัดเจน

3.2 การสร้างแนวคิดใหม่

3.3 การประเมินแนวความคิดใหม่

4. การนำเสนอความคิดไปใช้ ขั้นนี้ครูต้องเปิดโอกาสให้กับนักเรียนนำความคิดของตนเองที่สร้างขึ้นไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายทั้งที่คุ้นเคยและแปลกใหม่

5. การทบทวน ขั้นตอนสุดท้ายครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสะท้อนตนเอง แนวความคิดของตนเอง ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร โดยการวาดภาพเปรียบเทียบระหว่างความคิดของตนตอนเริ่มเรียนในบทเรียนนั้น

ไดร์เวอร์ และเบลล์ (Driver and Bell, 1986) ได้ระบุลักษณะและขั้นตอนของการสอนที่เน้นผู้เรียนสร้างความรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำ (Orientation) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะรับรู้ถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียนและกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้

2. ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicitation of the Prior Knowledge) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำเสนอหรือแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน วิธีการที่ผู้เรียนแสดงออกอาจเป็นการอภิปรายกลุ่ม การให้ผู้เรียนออกแบบโปสเตอร์หรือเขียนเพื่อแสดงความรู้ความเข้าใจที่เขามีอยู่แล้ว

3. ขั้นปรับเปลี่ยนความคิด (Turning Restructuring of Ideas) เป็นขั้นตอนที่สำคัญหรือเป็นหัวใจสำคัญตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) ขั้นนี้ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้

3.1 ทำความกระจ่างและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างกันและกัน (Clarification and Exchange of Ideas) ผู้เรียนจะเข้าใจได้ดีขึ้น เมื่อได้พิจารณาความแตกต่างและความขัดแย้งระหว่างความคิดของตนกับของผู้อื่น

3.2 สร้างความคิดใหม่ (Construction of New Ideas) จากการอภิปรายร่วมกันและการสาธิตผู้เรียนจะเห็นแนวทาง รูปแบบ วิธีการที่หลากหลายในการตีความปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์แล้วกำหนดความคิดใหม่หรือความรู้ใหม่

3.3 ประเมินความคิดใหม่ (Evaluation of New Ideas) โดยการทดลองหรือการคิดอย่างลึกซึ้งผู้เรียนควรหาแนวทางที่ดีที่สุดในการทดลองความคิดหรือความรู้ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนอาจจะรู้สึกไม่พึงพอใจความคิดความเข้าใจที่เคยมีอยู่ เนื่องจากหลักฐานการทดลองสนับสนุนแนวคิดใหม่มากกว่า

4. ขั้นนำความคิดไปใช้ (Application of Ideas) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้แนวคิดหรือความรู้ความเข้าใจที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคยเป็นการแสดงว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย

5. ขั้นทบทวน (Review) เป็นขั้นตอนสุดท้าย ผู้เรียนจะได้ทบทวนว่าความคิด ความเข้าใจของเขาได้เปลี่ยนไป โดยการเปรียบเทียบความคิดเมื่อเริ่มต้นบทเรียนกับความคิดของเขา เมื่อสิ้นสุดบทเรียน

พจนานุกรม (2549) กำหนดรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแสวงหา และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง มีขั้นตอนให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการคิดและปฏิบัติจริงตามลำดับขั้น 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นที่ 1 จุดประกายความสนใจ เป็นกิจกรรมสร้างความรู้สึกอยากรู้ อยากเรียน ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า ความสำคัญและประโยชน์ของสิ่งที่เรียน

2. ขั้นที่ 2 วางแผนการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้วางแผนการเรียนรู้ของตนเอง โดยร่วมกันกำหนดขอบเขต แนวทาง วิธีการเรียนรู้ ประเด็นเนื้อหาย่อย แนวทางการบันทึก และสรุปผลการเรียนรู้พร้อมทั้งจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้

3. ขั้นที่ 3 ลงมือเรียนรู้ตามแผน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ลงมือศึกษาค้นคว้า ศึกษาปัญหา ศึกษาทดลองตามแผนที่วางไว้ เพื่อแสวงหาและค้นพบความรู้ ข้อคิด แนวทางการปฏิบัติตนเอง

4. ขั้นที่ 4 นำเสนอข้อมูลการเรียนรู้ คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้นำข้อมูล ข้อค้นพบที่ได้จากการเรียนรู้มาร่วมกันวิเคราะห์ อภิปราย เปรียบเทียบ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ประเมินค่า สรุปความคิดรวบยอด คุณค่าความสำคัญ แนวคิด แนวทางการปฏิบัติในชีวิตประจำวันและสรุปขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

5. ขั้นที่ 5 จัดทำชิ้นงานเพื่อรายงานผลการเรียนรู้ การที่ผู้เรียนนำความรู้ ข้อค้นพบ ข้อสรุปที่ได้จากการเรียนรู้มานำเสนอในรูปแบบต่างๆ ตามความสนใจ พร้อมทั้งบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับขั้นตอน วิธีการเรียนรู้ แสดงความรู้สึกต่อผลงาน แล้วนำมาผลงานมาแสดง เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน รวมทั้งวางแผนต่อยอดความสนใจ

ลักษณะการเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

ลักษณะการเรียนการสอนตามทฤษฎี Constructivism ได้มีผู้เสนอความคิดเกี่ยวกับยุทธวิธีในการเรียนการสอนพอสรุปได้ดังนี้ คือ (เชิดศักดิ์ ชมนุม, 2540)

1. การสอนของครู คือ การอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนสร้างความรู้ความเข้าใจ ให้เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเอง

2. การเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้างมโนคติ ทฤษฎี และแบบจำลองขึ้นใหม่ ของแต่ละบุคคล

3. ครูช่วยนักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจใหม่ ช่วยผู้เรียนสร้างความรู้ความคิด รวบยอดที่ยังไม่สมบูรณ์ให้สมบูรณ์

4. ครูช่วยนักเรียนตรวจสอบความเข้าใจ โดยพิจารณาว่าความคิดรวบยอดที่เกิดขึ้นได้ประสานกันเป็นระเบียบเป็นโครงสร้างความรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้เพียงใด
5. ครูช่วยผู้เรียนสร้างแผนผังความคิด (Concept Mapping) โดยนักเรียนนำความคิดรวบยอดที่สร้างขึ้นมาอภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่ม แล้วจึงทำเป็นแบบแผนผังความคิด
6. นักเรียนเป็นเจ้าของความคิดมากกว่าผู้รับสารหรือซึมซับข้อมูล
7. การสื่อสารของครูจะเป็นลักษณะกระตุ้นให้นักเรียนคิด โดยจะไม่บอกหรือตอบคำถามนักเรียนตรงๆ นักเรียนต้องเรียนรู้วิธีการแปลความหมายสิ่งที่ครูพูดเพื่อการนำมาใช้ในการหาคำตอบที่นักเรียนต้องการ
8. นักเรียนเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ
9. สิ่งที่นักเรียนเข้าใจเป็นสิ่งที่นักเรียนสร้างขึ้น ซึ่งไม่ใช่การลอกเลียนแบบแนวคิดของครู
10. บทบาทของครูเป็นผู้ชี้แนะ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของในเรื่องที่เรียน
11. ออกแบบการเรียนการสอนที่มีลักษณะสมจริง กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิด
12. ครูตั้งคำถามประเภทปลายเปิดและทิ้งช่วงเวลาให้นักเรียนหาคำตอบ เพราะความคิดลึกซึ้งต้องใช้เวลา และมักเกิดขึ้นจากที่ได้ฟังความคิดเห็นของคนอื่นด้วยแล้ว ลักษณะคำตอบของนักเรียนจะมีส่วนส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน
13. ครูยอมรับและส่งเสริมการริเริ่มและการเป็นตัวเองของนักเรียน การที่ครูยอมรับความคิดของนักเรียน และส่งเสริมให้เขาใช้ความคิดโดยอิสระนั้นจะเป็นการช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความคิด
14. นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูและกับเพื่อน ความคิดของนักเรียนเปลี่ยนแปลงหรือมั่นคงเมื่อได้ทดสอบใช้ความคิดนั้นในสังคมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นของตนเอง และได้ทราบความคิดของผู้อื่น

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์ (2540) ได้เสนอรูปแบบการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เป็นขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นปฐมนิเทศ ขั้นนี้ครูให้โอกาสนักเรียนสร้างจุดมุ่งหมายและแรงจูงใจในการเรียนรู้ในเนื้อหาที่กำหนด
2. ขั้นทำความเข้าใจ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้นักเรียนปรับแนวคิดปัจจุบัน ในหัวข้อของบทเรียนให้ชัดเจน ซึ่งสามารถทำได้โดยให้เด็กทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การอภิปรายกลุ่มเด็ก การออกแบบแผ่นโปสเตอร์และการเขียน

3. จัดโครงสร้างแนวคิดใหม่ ขั้นการสร้างแนวคิดใหม่นับว่าเป็นหัวใจสำคัญ
ของขั้นตอนการสอนแบบสรรค์สร้างความรู้ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนย่อยดังนี้

3.1 ทำแนวความคิดให้กระจ่างชัดเจน

3.2 การสร้างแนวคิดใหม่

3.3 การประเมินแนวความคิดใหม่

4. การนำเสนอความคิดไปใช้ ขั้นนี้ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนนำความคิดของตนเองที่สร้างขึ้นไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายทั้งที่คุ้นเคยและแปลกใหม่

5. การทบทวน ขั้นตอนสุดท้ายครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสะท้อนตนเองแนวความคิดของตนเองได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร โดยการวาดภาพเปรียบเทียบระหว่างความคิดของตนตอนเริ่มเรียนในบทเรียนนั้น

Driver and Bell (1986) เสนอขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ไว้ ดังนี้

1. ชี้นำ เป็นขั้นที่ครูแจ้งให้ผู้เรียนรับทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนและให้แรงจูงใจ

2. ชี้นทบทวนความรู้เดิม เป็นขั้นที่ครูออกแบบการสอนเพื่อให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความเข้าใจความเข้าใจที่มีอยู่เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนผ่านมาแล้ว และ/หรือเรื่องที่จะเรียนต่อไป การแสดงออกนี้อาจแสดงออกโดยการถามตอบเป็นรายบุคคลโดยการสุ่มการอภิปรายกลุ่มการทำแบบฝึกก่อนเรียน

3. ชี้นปรับเปลี่ยนความคิด ขั้นนี้เป็นขั้นตอนสำคัญของแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ โดยมีขั้นตอนย่อย ดังนี้

3.1 ทำความกระจ่างและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นโดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก

3.2 สร้างความคิดใหม่ ผลจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งการอภิปราย สาธิต และวิธีอื่น ๆ จะทำให้ผู้เรียนได้แนวทางการเรียนรู้ในลักษณะที่หลากหลาย แล้วสร้างความรู้ความเข้าใจขึ้นมาใหม่หรือความคิดใหม่

3.3 ประเมินความคิดใหม่ โดยผู้เรียนจะเป็นผู้หาแนวทางในการตรวจสอบความคิดความรู้ใหม่นั้นโดยอาศัยหลักฐาน ข้อมูลสนับสนุน

4. ชี้นำความคิดไปใช้ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้หรือแนวคิดใหม่ที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ การเรียนรู้ในขั้นนี้เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายไม่ใช่การเรียนรู้เพื่อจำ

5. ขั้นทบทวน ในขั้นนี้ผู้เรียนจะทบทวนความคิดความรู้ใหม่กับความคิดความรู้ก่อนเรียน ทำให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม การที่ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเองจะทำให้เกิดโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนจำได้อย่างถาวร อันเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย

พจนา ททรัพย์สมาน (2549) ได้เสนอรูปแบบการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เป็นขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นจุดประกายความสนใจ เป็นกิจกรรมสร้างความรู้สึกรู้สึกอยากเรียน ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของสิ่งที่เรียน
2. ขั้นวางแผนการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้วางแผนการเรียนรู้ของตนเอง โดยร่วมกันกำหนดขอบเขตแนวทาง วิธีการเรียนรู้ ประเด็นเนื้อหาย่อย แนวทางการบันทึกและสรุปผลการเรียนรู้พร้อมทั้งจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้
3. ขั้นลงมือเรียนรู้ตามแผน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ลงมือศึกษาค้นคว้า ศึกษารวบรวมข้อมูล ศึกษาปัญหา ศึกษาทดลอง ตามแผนที่วางไว้ ฯลฯ เพื่อแสวงหาและค้นพบความรู้ ข้อคิดแนวทางการปฏิบัติ ฯลฯ ด้วยตนเอง
4. ขั้นนำเสนอข้อมูลการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้นำข้อมูลค้นพบที่ได้จากการเรียนรู้ มาร่วมกันวิเคราะห์ห่อภิปราย เปรียบเทียบเชื่อมโยงความสัมพันธ์ ประเมินค่า สรุปความคิดรวบยอด คุณค่าความสำคัญ แนวคิดแนวทางการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และสรุปขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง
5. จัดทำชิ้นงาน การที่ผู้เรียนนำความรู้ ข้อค้นพบข้อสรุปที่ได้จากการเรียนรู้มา นำเสนอในรูปแบบต่างๆ ตามความสนใจ พร้อมทั้งบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับขั้นตอน วิธีการเรียนรู้ แสดงความรู้สึกต่อผลงาน แล้วนำผลงานมาแสดงเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประเมินซึ่งกันและกัน รวมทั้งวางแผนการต่อยอดการเรียนรู้ตามความสนใจ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) ได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1. ขั้นปฐมนิเทศ ผู้สอนให้โอกาสนักเรียนสร้างจุดมุ่งหมายและแรงดลใจในการเรียนรู้ในเนื้อหาที่กำหนด
2. ขั้นทำความเข้าใจ ผู้สอนให้นักเรียนปรับแนวคิดปัจจุบันหรือบรรยายความเข้าใจของตนเองในหัวข้อที่กำลังเรียน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนอาจมีแบบจำลองทางความคิดรวบยอดที่อาจจะไม่สมบูรณ์ในตอนแรกที่เริ่มเรียน โดยนักเรียนอาจจะทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การอภิปรายกลุ่มเล็ก การเขียนผังความคิด การเขียนสรุปความคิด เป็นต้น

3. ชั้นจัดโครงสร้างแนวคิดใหม่ ชั้นนี้เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบสร้างความรู้ ประกอบด้วย

3.1 การช่วยนักเรียนสร้างสรรค์ความรู้ความเข้าใจใหม่ ตามแนวความคิดของการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ การช่วยเหลือนักเรียนคือ ผู้สอนช่วยนักเรียนให้เกิดความคิดรวบยอดใหม่ หรือการสร้างความคิดรวบยอดที่ยังไม่สมบูรณ์ขึ้นใหม่ ตลอดจนขยายไปสู่แบบจำลองทางความคิดรวบยอดของตนเอง โดยผู้สอนต้องมีภาระรับผิดชอบที่สำคัญ คือ การวินิจฉัยความเข้าใจผิดของนักเรียน ซึ่งสามารถทำได้โดยการสัมภาษณ์ ซักถามนักเรียนโดยตรง เช่น สัมภาษณ์นักเรียน เพื่อค้นหาแบบจำลองความคิดรวบยอดที่ไม่สมบูรณ์และสร้างแบบจำลองที่สมบูรณ์ขึ้นมาใหม่

3.2 การเขียนผังความคิดรวบยอด แผนผังความคิดรวบยอดเป็นรูปแบบโครงสร้างทางความคิดของนักเรียน

3.3 การตรวจสอบความเข้าใจ หลังจากช่วยให้นักเรียนสร้างความคิดรวบยอดใหม่ขึ้นด้วยตนเองแล้ว ยังต้องมีการตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่

4. ชี้นำแนวคิดไปใช้ ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนนำแนวคิดของตนเองที่สร้างขึ้น ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายทั้งที่คุ้นเคยและแปลกใหม่

5. ชี้นบทวนหรือเปรียบเทียบความรู้ ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนสะท้อนตนเองว่าแนวคิดของตนได้เปลี่ยนไปจากตอนเริ่มเรียนรู้อย่างไร โดยอาจเขียนหรือวาดภาพเปรียบเทียบระหว่างความคิดตอนเริ่มต้นเรียนรู้ในบทเรียนนั้นกับความคิดตอนสิ้นสุดการเรียนรู้ในบทเรียนนั้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2543) ได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ไว้ ดังนี้

1. ชั้นปฐมนิเทศ
2. ชั้นกระตุ้นให้เกิดความคิด
3. ชั้นสร้างความรู้ใหม่
4. ชั้นทดลองใช้ความรู้ใหม่
5. ชั้นทบทวนความรู้ใหม่

จากการศึกษารูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สรุปได้ว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อนักเรียนมีความรู้พื้นฐานที่สามารถเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ได้ ทั้งนี้ นักเรียนต้องเรียนรู้ควบคู่ไปกับการกระทำและนักเรียนต้องมีการทำความเข้าใจความรู้อันใหม่ โดยต้องอาศัยประสบการณ์เดิมที่สั่งสมมาเป็นพื้นฐานในรูปแบบของการพัฒนาหรือเปลี่ยนความคิดที่มีอยู่แล้วของนักเรียน การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองจากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ นักเรียนจะเป็นผู้ที่ศึกษาค้นคว้าความรู้ คิดและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างมี

ระบบของความคิด โดยกระบวนการค้นคว้าหาข้อมูล ซึ่งนักเรียนแต่ละคนอาจสร้างความรู้ความเข้าใจได้ไม่เหมือนกันหรือไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับศักยภาพและประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ข้อสรุปขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์ขึ้นการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ปรากฏดังตาราง 11

ตาราง 11 การสังเคราะห์ขึ้นการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

ขั้นการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของบุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์	ขั้นการจัดการรู้ตามรูปแบบของ Driver and Bell	ขั้นการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของพจนานา ททรัพย์ สมาน	ขั้นการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	ขั้นการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของกรมวิชาการ	ขั้นการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาแบบ การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ
1. ขั้นปฐมนิเทศ 2. ขั้นทำความเข้าใจ 3. ขั้นจัดโครงสร้างแนวคิดใหม่ 3.1 ทำแนวความคิดให้กระจ่างชัดเจน	1. ขั้นนำ 2. ขั้นทบทวนความรู้เดิม 3. ขั้นปรับเปลี่ยนความคิด 3.1 ทำความกระจ่างและแลกเปลี่ยนเรียนรู้	1. ขั้นจุดประกายความสนใจ 2. ขั้นวางแผนการเรียนรู้ 3. ขั้นลงมือเรียนรู้ตามแผน 4. ขั้นนำเสนอข้อมูลการเรียนรู้ 5. จัดทำชิ้นงาน	1. ขั้นปฐมนิเทศ 2. ขั้นทำความเข้าใจ 3. ขั้นจัดโครงสร้างแนวคิดใหม่ 3.1 สร้างสรรค์ความรู้ความเข้าใจใหม่	1. ขั้นปฐมนิเทศ 2. ขั้นกระตุ้นให้เกิดความคิด 3. ขั้นสร้างความรู้ใหม่ 4. ขั้นทดลองใช้ความรู้ใหม่ 5. ขั้นทบทวนความรู้ใหม่	1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Stimulus) 2. ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Review Prior knowledge) 3. ขั้นสร้างความรู้ใหม่ (Create Knowledge) -กระตุ้นให้เกิดความคิดใหม่ -แลกเปลี่ยนเรียนรู้ -นำเสนอความรู้ใหม่ - ประเมินความรู้ใหม่ 4. ขั้นทบทวนความรู้ใหม่ (Review of new Knowledge) 5. ขั้นประยุกต์ใช้ (Application)
3.2 การสร้างแนวคิดใหม่ 3.3 การประเมินแนวความคิดใหม่ 4. การนำเสนอความคิดไปใช้ 5. การทบทวน	3.2 สร้างความคิดใหม่ 3.3 ประเมินความคิดใหม่ 4. ขั้นนำความคิดไปใช้ 5. ขั้นทบทวน		3.2 เขียนผังความคิดรวบยอด 3.3 ตรวจสอบความเข้าใจ 4. ขั้นนำแนวคิดไปใช้ 5. ขั้นทบทวนหรือเปรียบเทียบความรู้		

จากตาราง 11 การสังเคราะห์ขั้นการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สามารถนำมาจัดเป็นขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ที่ได้เป็นขั้นการสอน 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจ (Stimulus) เป็นกิจกรรมสร้างความรู้สึกอยากรู้ อยากเรียน เรียนอย่างมีจุดหมายโดยการสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการอยากรู้ อยากเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียน ผู้เรียนเห็นคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของ สิ่งที่จะเรียน ครูใช้กิจกรรมที่หลากหลายกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้อย่าง เช่น การใช้เกม ข่าว กรณียตัวอย่าง ประสบการณ์จริง รูปภาพ แผนผัง เป็นต้น ที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับสิ่งที่จะเรียน เพื่อนำมาคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ร่วมกัน โดยครูใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดเป็นลำดับ ขั้นและทุกคนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

2. ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิม (Review Prior Knowledge) เป็นขั้นที่ครูสร้างกิจกรรม การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความรู้ที่มีอยู่เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนรู้ ครูใช้กิจกรรมกระตุ้นให้ ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การใช้คำถาม การอภิปราย การทำแบบฝึก ก่อนเรียน เป็นต้น เพื่อเป็นการเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนที่มีก่อนที่จะเรียนรู้ เนื้อหาใหม่

3. ขั้นที่ 3 สร้างความรู้ใหม่ (Create Knowledge) เป็นขั้นที่เกิดการสร้าง องค์ความรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางความคิดระหว่างกันของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ทั้งการอภิปราย การเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม สาธิต และวิธีการอื่นๆ ที่ทำให้ผู้เรียนได้ แนวทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย แล้วสร้างความรู้ความเข้าใจขึ้นมาใหม่หรือสร้างความคิดใหม่ ครูทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการเตรียมสื่อการเรียนรู้ การใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและ ปฏิบัติ และครูต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยการเสริมแรงให้กำลังใจ ซึ่งการลงมือปฏิบัติผู้เรียน จะได้รับการพัฒนาทักษะกระบวนการคิด ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะทางสังคม เกิดการเรียนรู้และจดจำได้นาน ทำให้คิดวิเคราะห์แยกแยะสิ่งต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล เป็นการเรียนรู้ จากประสบการณ์ตรง ปฏิบัติด้วยตนเองทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองและมีกำลังใจที่จะเรียนรู้ โดยแบ่งเป็นขั้นย่อยๆ ดังนี้

3.1 กระตุ้นให้เกิดความคิดใหม่ เป็นการสร้างสรรค์ความรู้ขึ้นใหม่ เป็นกิจกรรม ที่ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดใหม่หรือการสร้างความคิดรวบยอดที่ยังไม่สมบูรณ์ขึ้นใหม่ ตลอดจนขยายไปสู่แบบจำลองความคิดรวบยอดของตนเอง โดยผู้สอนต้องเป็นผู้ช่วยเหลือและร่วม วินิจฉัยให้คำแนะนำหรือให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ช่วยเหลือในการตัดสินใจเมื่อเกิดปัญหาหรือเกิด ความขัดแย้งทางความคิด อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับความคิดของนักเรียนว่าถูกต้องหรือไม่ หรือคอยเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่สมบูรณ์ขึ้นมาใหม่ โดยขั้นนี้ครูผู้สอนต้องให้กำลังใจ

ให้การเสริมแรง เพื่อให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการอยากรู้ อยากเรียนในสิ่งใหม่ๆ เพื่อเป็นการสร้างความรู้ใหม่ด้วยตัวของนักเรียนเอง

3.2 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาในชั้นกระตุ้นให้เกิดความคิดใหม่มาแลกเปลี่ยนระหว่างกันเพื่อหาข้อสรุปความรู้ร่วมกันหาข้อบกพร่องเพื่อแก้ไขปรับปรุงร่วมกัน

3.3 นำเสนอความรู้ใหม่ เป็นการนำความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนมาอภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่มหรืออาจมีกิจกรรมที่หลากหลายให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นในการเสนอความรู้ใหม่ที่ได้ เพื่อเป็นการสรุปความคิดหรือความรู้ใหม่ เช่น การนำเสนอโดยการอภิปราย การแสดงผังความคิดร่วมกัน

3.4 ประเมินความรู้ เป็นการตรวจสอบความเข้าใจ โดยการประเมินผล การเรียนรู้หลังจากที่นักเรียนได้ช่วยกันสร้างความคิดความรู้ใหม่ขึ้นด้วยตนเองแล้ว ต้องมีการประเมิน

ว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่ เป็นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น ทำแบบฝึก ใบงาน ทำแบบทดสอบ เขียนผังความคิด สาคิต เป็นต้น

4. ขั้นที่ 4 ทบทวนความรู้ใหม่ (Review of New Knowledge) เป็นขั้น การตรวจสอบความคิดความรู้ใหม่ด้วยหลักฐานและข้อมูลสนับสนุน เป็นการสะท้อนความคิดของผู้เรียนว่าแนวคิดของตนได้เปลี่ยนแปลงไปจากก่อนเริ่มเรียนรู้หรือไม่อย่างไร โดยอาจเขียนหรือวาดภาพเพื่อเปรียบเทียบระหว่างความคิดก่อนและหลังการเรียนรู้ในบทเรียนนั้น ทำให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม การที่ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเองจะทำให้เกิดโครงสร้างทางปัญญา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนจำได้อย่างถาวร อันเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย

5. ขั้นที่ 5 ประยุกต์ใช้ (Application) เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้หรือแนวความคิดใหม่ที่สร้างขึ้นไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายทั้งที่คุ้นเคยและแปลกใหม่ หรือเป็นการประมวลความรู้ที่เรียนรู้จากบทเรียนทั้งหมดนำเสนอความรู้ในรูปแบบต่างๆ

บทบาทของครูตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม

โครงการพัฒนาครูเกี่ยวกับการเรียนการสอนในประเทศนิวซีแลนด์ได้เสนอแนะบทบาทใหม่ของครูในการเรียนการสอนที่พิจารณาถึงความคิดเดิมของนักเรียนเป็นหลักว่าครูควรมีบทบาท ดังนี้ (วรรณทิพา รอดแรงคำ, 2540)

1. ครูเปรียบเหมือนนักวิจัย

ครูที่พิจารณาความคิดของนักเรียนจะค้นหาหรือทำวิจัยว่านักเรียนกำลังคิดอะไร เพราะฉะนั้นในขณะที่สอนครูจะฟังความคิด ฟังการอภิปราย และฟังคำถามของนักเรียนครูจะให้

คุณค่าและคอยฟังสิ่งที่นักเรียนพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาคิด ในขณะที่ฟังนักเรียนพูดครูกำลังช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ครูอาจใช้กิจกรรม เช่น การอภิปรายกลุ่ม การสำรวจ

2. ครูเปรียบเหมือนผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้ของนักเรียน คือ

2.1 ค้นหาว่านักเรียนกำลังคิดอะไร

2.2 ทักทายความคิดของนักเรียน

2.3 ช่วยนักเรียนค้นหาคำตอบเพื่อตัวนักเรียนเองทำให้นักเรียน “คิด”

2.4 ส่งเสริมการอภิปรายในชั้นเรียน

2.5 จัดกลุ่มการเรียนรู้

2.6 ยอมรับความคิดของนักเรียน

2.7 สร้างบรรยากาศที่สนับสนุนและบรรยากาศแห่งความห่วงใยเพื่อการเรียนรู้

2.8 จูงใจและกระตุ้นให้นักเรียนเรียน

3. ครูเปรียบเหมือนผู้ตอบสนอง ครูตอบสนองความคิดและถามในสิ่งที่นักเรียนทำพูด และเขียน ครูค้นหาปฏิสัมพันธ์ที่มีการตอบสนองและการแลกเปลี่ยนปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน ครูต้องการที่จะรู้ความคิดของนักเรียน ครูจะสื่อความหมายด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งคิดว่ามีคุณค่าต่อสิ่งที่นักเรียนกำลังคิดครูให้ข้อมูลกับนักเรียนเพื่อทำให้นักเรียนคิดและครูจะมีปฏิสัมพันธ์กับความคิดของนักเรียน

4. การสอนเปรียบเหมือนการประเมินความคิดของนักเรียน ครูประเมินความคิดของนักเรียนเพื่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา

5. การสอนเปรียบเหมือนการจัดการเรียนรู้ ครูเป็นผู้จัดการการเรียนรู้ไม่ใช่เพียงเพื่อพฤติกรรมที่ดีเท่านั้น การจัดการเรียนรู้นี้ รวมทั้งการวางแผนเพื่อพิจารณาความคิดของนักเรียน ความคิดเกี่ยวกับการจัดกลุ่มนักเรียน การจัดความสะดวกในการอภิปรายและการช่วยเหลือนักเรียนแต่ละคน ครูเป็นผู้จัดกิจกรรมภายในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ผลิตผลจากการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและเงื่อนไขจากการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ความสนุกสนานที่เพิ่มขึ้น ความร่วมมือทางสังคม ความเป็นเจ้าของการเรียนรู้ และการเพิ่มความเชื่อมั่นในตัวนักเรียนซึ่งจากผลที่ตามมาครูจะพบว่าตัวเองใช้เวลาอันน้อยลงในการจัดการเกี่ยวกับพฤติกรรมความตั้งใจเรียนและใช้เวลามากขึ้นในการแสดงปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนในการค้นหาความคิดของนักเรียน ข้อเสนอของนักเรียนและความเข้าใจของนักเรียน

การประเมินผลตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

วรรณทิพา รอดแรงคำ (2540) ได้กล่าวถึง การประเมิน ผลการเรียนรู้การสอนตามแนวทฤษฎี Constructivism ครูต้องพิจารณาถึงชนิดของข้อมูลย้อนกลับที่ตัวครูและนักเรียนทั้งก่อน

การเรียนการสอนระหว่างการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอน ซึ่งข้อมูลย้อนกลับนี้คือคำตอบของคำถามในช่วงต่างๆ ของการเรียนการสอน

ก่อนการเรียนการสอน

1. ความสนใจของนักเรียนคืออะไร
2. ความคิดเห็นเดิมของนักเรียนและมโนคติที่คลาดเคลื่อนก่อนการเรียนการสอนคืออะไร
3. คำถามของนักเรียนที่น่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมีอะไรบ้างระหว่างการเรียนการสอน

4. กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นคำถามดังกล่าวหรือไม่

5. นักเรียนผสมผสานความคิดเข้าด้วยกันอย่างไรนักเรียนกำลังคิดถึงอะไร

นักเรียนได้พัฒนาการเรียนที่จะเรียนรู้ เช่น ทักษะการถามคำถาม ทักษะการวางแผนทักษะทางวิทยาศาสตร์และทักษะการแลกเปลี่ยนความคิด

หลังการเรียนการสอน

1. ความคิดเห็นของนักเรียนเมื่อเรียนจบแล้วคืออะไร ความคิดเห็นนี้ต่างจากความคิดเห็นที่มีอยู่ก่อนการเรียนการสอนหรือไม่
 2. สิ่งที่จะต้องรายงานหรือบันทึกในใบประเมินผลการเรียนคืออะไร
- ส่วนการรายงานผลการเรียนของนักเรียนจะรายงานว่า นักเรียนได้เรียนรู้อะไรไปแล้วบ้างมากกว่าที่จะรายงานว่านักเรียนยังไม่รู้อะไร

นอกจากนี้ยังให้นักเรียนได้ประเมินตนเองการประเมินตนเอง การประเมินเกี่ยวกับการเรียนการสอนจะสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้จัดให้กับนักเรียน การประเมินผลเพื่อตัดสินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนควรจะเป็นดังนี้

1. สิ่งที่เหมาะสมควรเป็นสถานการณ์แก้ปัญหาเป็นสถานการณ์ที่นักเรียนไม่คุ้นเคย
2. เน้นความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน
3. รวมความคิดเห็นและการประเมินผลตนเองของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียน ได้มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น
4. มีความตื่นตัวและสนุกสนาน
5. ให้นักเรียนทำการตัดสินใจด้วยตนเอง
6. ส่งเสริมการอภิปรายและสื่อความหมายระหว่างนักเรียน
7. กระตุ้นให้เกิดความคิดริเริ่ม
8. เน้นคำถามที่ใช้วิธีแก้ปัญหาได้หลากหลายมากกว่าคำถามที่มีคำตอบถูกต้อง

เพียงคำตอบเดียวคำถามในระหว่างการเรียนการสอน

9. ทาวิธีการที่จะค้นหาความคิดเห็นของนักเรียนซึ่งทำได้โดยใช้คำถาม
อย่างไม่มีเป็นทางการ ในขณะที่นักเรียนกำลังวางแผนการทดลองและสืบเสาะหาความรู้โดยใช้กิจกรรม
หรือการแก้ปัญหา

10. มีปฏิสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักเรียนและบทบาทครูควรเป็นผู้ทำท่าย
ผู้สนับสนุน โดยใช้คำถาม “ถ้าเป็น.....” และ “ถ้าไม่เป็น....” และคำถามที่เคารพความคิดเห็นของ
นักเรียน

11. ช่วยนักเรียนสร้างความคิดที่หลากหลายและพิจารณาข้อสรุปที่แตกต่างกัน
หลาย ๆ ข้อ

12. ช่วยนักเรียนพัฒนายุทธวิธีที่จะบ่งชี้ว่านักเรียนเองกำลังเรียนอะไรจากสิ่งที่
ตัวเองต้องเผชิญอยู่ครูต้องพยายามทำให้นักเรียนเห็นว่าตัวของนักเรียนเองมีอำนาจที่จะควบคุม
ตนเองในการเรียนรู้ ส่วนบทบาทครูคืออำนวยความสะดวกในการให้นักเรียนได้ประเมินตนเองซึ่ง
บทบาทนี้คือช่วยนักเรียนสร้างกลยุทธ์และใช้กลยุทธ์เพื่อสะท้อนการเรียนรู้ของตัวเองช่วยให้นักเรียน
ได้เปรียบเทียบความรู้ปัจจุบันที่มีอยู่ รู้อะไร รู้เกี่ยวกับอะไรและรู้อย่างไร กับความรู้ของนักเรียนคน
อื่นๆและให้นักเรียนชื่นชอบกับความคิดอื่น ๆ ที่อาจเป็นไปได้หลังการเรียนการสอนซึ่งเป็น
การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน ครูต้องวัดมโนคติที่เปลี่ยนแปลงเพื่อเปรียบเทียบมโนคติก่อน
การเรียนการสอนกับหลังการเรียนการสอน ประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมหรือประเมินปัญหา
ตามความสนใจของนักเรียน และประเมินความสามารถของนักเรียนในการลงข้อสรุปหรือการหา
คำตอบ

สรุป การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎี Constructivism ควรเน้นนักเรียนเป็น
สำคัญและมุ่งพัฒนานักเรียนให้เต็มศักยภาพ เพื่อพัฒนากระบวนการคิดวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์
คิดแก้ปัญหา คิดตัดสินใจ ครูต้องเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากผู้ถ่ายทอดเนื้อหาเป็นผู้ออกกิจกรรม
ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยเป็นผู้กระตุ้นสร้างบรรยากาศให้นักเรียนเกิด
การเรียนรู้ด้วยความเข้าใจมากกว่าการบอกเล่าให้นักเรียนจดจำเนื้อหาวิชาต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ครูได้
ตระหนักถึงความรู้พื้นฐานและประสบการณ์เดิมที่นักเรียนมีอยู่

ความพึงพอใจ

ความหมาย

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายว่า พอใจ หมายถึง สมใจ ชอบใจ
เหมาะพึงใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

กิตติมา ปรีดีติลก (2524) ได้รวบรวมความหมายของความพึงพอใจในการทำงาน ดังนี้

1. ความพึงพอใจในการทำงานตามแนวคิดของเบนจาบิน หมายถึง ความรู้สึกถึงความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จ ตามความมุ่งหมาย ความต้องการหรือแรงจูงใจ

2. ความพึงพอใจในการทำงานตามแนวคิดของเออร์เนสท์ (Ernest) และโจเซฟ (Joseph) หมายถึง สภาพความต้องการต่าง ๆ ที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่การทำงานและได้รับการตอบสนอง

นิธิตา คงสวัสดิ์ (2544) ให้นิยามความพึงพอใจว่า เป็นผลของความสนใจ เอาใจใส่ในเรื่องนั้นๆ เป็นความรู้สึกที่ดี มีความสุข มีความพอใจของบุคคลที่มีต่อปัจจัยต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงานหรือการเรียน เกิดความรู้สึก เต็มใจ และสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุผลหรือเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปความหมายของความพึงพอใจได้ว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่างๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจและเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ

องค์ประกอบของความพึงพอใจ

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบต่างๆ โดยนำมาพิจารณาไว้ ดังนี้

Gilmer (1967) สรุปองค์ประกอบต่างๆ โดยอาจนำมาพิจารณาไว้ ได้แก่

1. ลักษณะทางสังคม (Social Aspects) ได้แก่ การมีความสัมพันธ์ที่เกิดความพึงพอใจ
2. ลักษณะของกิจกรรมที่ทำ (Intrinsic Aspects) ได้แก่ การมีความสัมพันธ์ที่ดีที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ
3. ลักษณะของกิจกรรมที่ตรงกับความรู้ความสามารถความมั่นคง (Security) ได้แก่ ความมั่นคงของกิจกรรม
4. การติดต่อสื่อสาร ได้แก่ การสื่อสารเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่น
5. สภาพการทำงาน ได้แก่ สภาพแวดล้อม แสง เสียง อากาศ เป็นต้น

Gilmer (1967) ได้สรุปองค์ประกอบของความพึงพอใจไว้ได้แก่ ลักษณะทางสังคม (Social Aspects) การมีสัมพันธ์ที่ดีก่อให้เกิดความพึงพอใจในลักษณะกิจกรรมที่ตรงกับความรู้ความสามารถ ความมั่นคงปลอดภัย (Security) การติดต่อสื่อสาร (Communication)

สรุปว่า องค์ประกอบของความพึงพอใจนั้นจะขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยเช่น ลักษณะทางสังคม ลักษณะของกิจกรรมที่ทำ ลักษณะของกิจกรรมที่ตรงกับความรู้ความสามารถของตนเอง การติดต่อสื่อสารและสภาพของการทำงาน ซึ่งความพึงพอใจเป็นทฤษฎีที่สามารถวัดได้

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

วิชัย เหลืองธรรมชาติ (2531) กล่าวว่า แนวคิดความพึงพอใจมีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ กล่าวคือ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนอง ซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ในที่ใดย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน

พิทักษ์ ตรุษทิม (2538) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน โดยบ่งบอกทิศทางของผลการประเมินว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกิริยาคือเฉยๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งที่มากระตุ้น

สุเทพ พานิชพันธ์ (2541) ได้สรุปว่า สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจมีด้วยกัน 4 ประการ คือ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (Material Inducement) ได้แก่ เงิน สิ่งของหรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ประกอบการต่างๆ
2. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา (Desirable Physical Condition) คือ สิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกาย
3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (Ideal Benefaction) หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่สนองความต้องการของบุคคล
4. ผลประโยชน์ทางสังคม (Association Attractiveness) หมายถึง ความสัมพันธ์ฉันท์มิตรกับผู้ร่วมกิจกรรมอันจะทำให้เกิดความผูกพัน ความพึงพอใจและสภาพการร่วมกันอันเป็นความพึงพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือความมั่นคงในสังคม ซึ่งจะทำให้รู้สึกมีหลักประกันและมีความมั่นคงในการประกอบกิจกรรม

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) ได้มีการสรุปว่า ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ใช้เป็นเครื่องมือบ่งชี้ถึงปัญหาที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานนั้นมี 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยด้านบุคคล (Personal Factors) หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงาน ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน เพศ จำนวนสมาชิกในความรับผิดชอบ อายุ เวลาในการทำงาน การศึกษา เงินเดือน ความสนใจ เป็นต้น
2. ปัจจัยด้านงาน (Factor in the Job) ได้แก่ ลักษณะของงาน ทักษะในการทำงาน ฐานะทางวิชาชีพ ขนาดของหน่วยงาน ความห่างไกลของบ้านและที่ทำงาน สภาพทางภูมิศาสตร์ เป็นต้น
3. ปัจจัยด้านการจัดการ (Factors Controllable by Management) ได้แก่ ความมั่นคงในงานรายรับ ผลประโยชน์ โอกาสก้าวหน้า อำนาจตามตำแหน่งหน้าที่ สภาพการทำงาน

เพื่อนร่วมงาน ความรับผิดชอบ การสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา ความศรัทธาในตัวผู้บริหาร การนิเทศงาน เป็นต้น

จากแนวคิดข้างบนสามารถสรุปตามความเข้าใจของตัวเองได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ โดยความรู้สึกทางบวกจะเกิดขึ้นเมื่อเรามีความรู้สึกมีความสุขสนุกกับสิ่งที่ทำอยู่ สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ 1) สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ 2) สภาพทางกายที่พึงปรารถนา 3) ผลประโยชน์ทางอุดมคติ และ 4) ผลประโยชน์ทางสังคม (Association Attractiveness)

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Kotler and Armstrong, (2001) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (Motive) หรือแรงขับเคลื่อน (Drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (Biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตั้งเครียด เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา (Psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ (Recognition) การยกย่อง (Esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (Belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอจนเกิดความตั้งเครียด โดยทฤษฎีที่ได้รับความนิยมมากที่สุดมี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ และทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์

1. ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Theory Motivation) อับราฮัม มาสโลว์ (A.H. Maslow) ค้นหารีวิธีที่จะอธิบายว่าทำไมคนจึงถูกผลักดันโดยความต้องการบางอย่าง ณ เวลานั้น ทำไมคนหนึ่งจึงทุ่มเทเวลาและพลังงานอย่างมากเพื่อให้ได้มาซึ่งความปลอดภัยของตนเองแต่อีกคนหนึ่งกลับทำสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น คำตอบของมาสโลว์คือ ความต้องการของมนุษย์จะถูกเรียงตามลำดับจากสิ่งที่กดดันมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญ คือ

1.1 ความต้องการทางกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน คือ อาหาร ที่พัก อากาศ ยารักษาโรค

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่า ความต้องการเพื่อความอยู่รอด เป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจากอันตราย

1.3 ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นการต้องการการยอมรับจากเพื่อน

1.4 ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว ความนับถือและสถานะทางสังคม

1.5 ความต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ (Self-Actualization Needs)

เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ

บุคคลพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรก ก่อนเมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็หมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป ตัวอย่าง เช่น คนที่อดอยาก (ความต้องการทางกาย) จะไม่สนใจต่องานศิลปะชิ้นล่าสุด (ความต้องการสูงสุด) หรือไม่ต้องการยกย่องจากผู้อื่น หรือไม่ต้องการแม้แต่อากาศที่บริสุทธิ์ (ความปลอดภัย) แต่เมื่อความต้องการแต่ละขั้นได้รับความพึงพอใจแล้วก็จะมีความต้องการในขั้นลำดับต่อไป

การวัดความพึงพอใจ

หัทธ์รัตน์ ประทุมสูตร (2542) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจเป็นเรื่องที่เปรียบเทียบได้กับความเข้าใจทั่ว ๆ ไป ซึ่งปกติจะวัดได้โดยการสอบถามจากบุคคลที่ต้องการจะถามมีเครื่องมือที่ต้องการจะใช้ในการวิจัยหลาย ๆ อย่าง อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะมีการวัดอยู่หลายแนวทางแต่การศึกษาความพึงพอใจอาจแยกตามแนวทางวัดได้ 2 แนวคิดตามความคิดเห็นของ ซาลิซนิกค์ คริสเทนส์ กล่าวคือ

1. วัดจากสภาพทั้งหมดของแต่ละบุคคล เช่น ที่ทำงาน ที่บ้านและทุก ๆ อย่าง ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตามแนวทางนี้จะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ แต่ทำให้เกิดความยุ่งยากกับการที่จะวัดและเปรียบเทียบ

2. วัดได้โดยแยกออกเป็นองค์ประกอบ เช่น องค์ประกอบที่เกี่ยวกับงาน การนิเทศงานที่เกี่ยวข้องกับนายจ้าง

อารีย์ พันธมณี (2542) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียนรู้นั้นมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยสร้างความพึงพอใจให้เกิดแก่นักเรียน

นิธิตา คงสวัสดิ์ (2544) ให้คำนิยามความพึงพอใจว่า เป็นผลของความสนใจ เอาใจใส่ในเรื่องนั้น ๆ เป็นความรู้สึกที่ดี มีความสุข มีความพอใจของบุคคลที่มีต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงานหรือการเรียน เกิดความรู้ เต็มใจ และสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุผลหรือเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กาญจนา อรุณสุขรุจี (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งโดยตรงต่อความต้องการของบุคคลจึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี (2549) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจคือความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบของบุคคลแต่ละคนที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ เป็นความรู้สึกที่อาจดำรงอยู่ได้นานพอสมควรและอาจมากหรือน้อยก็ได้

ชรีณี เดชจินดา (2535) ได้เสนอทฤษฎีการแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่า บุคคลพอใจจะกระทำสิ่งใดๆ ที่ให้มีความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำในสิ่งที่เขาจะได้รับความทุกข์หรือความยากลำบาก โดยอาจแบ่งประเภทความพอใจกรณีนี้ได้ 3 ประเภท คือ

1. ความพอใจด้านจิตวิทยา (Psychological Hedonism) เป็นทรศณะของความพึงพอใจว่ามนุษย์โดยธรรมชาติจะมีความแสวงหาความสุขส่วนตัวหรือหลีกเลี่ยงจากความทุกข์ใดๆ
2. ความพอใจเกี่ยวกับตนเอง (Egoistic Hedonism) เป็นทรศณะของความพอใจว่ามนุษย์จะพยายามแสวงหาความสุขส่วนตัว แต่ไม่จำเป็นว่าการแสวงหาความสุขต้องเป็นธรรมชาติของมนุษย์เสมอไป
3. ความพอใจเกี่ยวกับจริยธรรม (Ethical Hedonism) ทรศณะนี้ถือว่ามนุษย์แสวงหาความสุขเพื่อผลประโยชน์ของมวลมนุษย์หรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่และเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ผู้หนึ่งด้วย

ภนิดา ชัยปัญญา (2541) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้นสามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถามต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพอใจในด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมากๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตราวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ท ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุย โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็จริงมากที่สุด
3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

จากการศึกษาการวัดความพึงพอใจสรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจเป็นการบอกถึง ความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถวัดได้หลายวิธี การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม ความคิดเห็น การใช้แบบสำรวจความรู้สึก

การหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้

กรณีใช้การสอนหลายครั้ง มีเนื้อหาสาระมาก มีการวัดผลระหว่างเรียน (Formative) หลายครั้งเกณฑ์ 75/75 มีความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

75 ตัวแรก เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

75 ตัวหลัง เป็นประสิทธิภาพของผลโดยรวม (E_2)

การหาประสิทธิภาพใช้สูตรดังนี้

$$\text{ประสิทธิภาพ} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนที่สอบได้ทุกคน}}{\text{ผลรวมของคะแนนเต็มจากทุกคน}} \times 100$$

ประสิทธิภาพจึงเป็นร้อยละของค่าเฉลี่ย เมื่อเทียบกับคะแนนเต็มซึ่งต้องมีค่าสูงจึงจะชี้ถึง ประสิทธิภาพได้ กรณีนี้ใช้ร้อยละ 75

75 ตัวแรก ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ เกิดจากการนำคะแนนที่สอบได้ ระหว่างดำเนินการ (นั่นคือระหว่างเรียนหรือระหว่างการทดลอง) มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

75 ตัวหลัง ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของผลโดยรวม เกิดจากการนำคะแนนจากการวัด โดยรวมเมื่อสิ้นสุดการสอนหรือสิ้นสุดการทดลองมาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

ชวลิต ชูกำแพง (2551) กล่าวว่า การวิจัยทางหลักสูตรและการสอนนักวิจัยจะใช้การจัดการ เรียนรู้เป็นนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการวิจัยซึ่งต้องหาคุณภาพของนวัตกรรมที่ใช้นิยามหา ค่าประสิทธิภาพของ (E_1/E_2) (ซึ่งไม่ใช่ค่าสถิติ) เป็นขั้นตอนทำการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ แล้วสามารถหาประสิทธิภาพของสื่อ (E_1/E_2) ในขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้กับ นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างด้วยรายละเอียด ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถ พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ภายในกิจกรรมที่กำหนดให้ โดยมีการเก็บข้อมูล ของผลการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความอภังคของนักเรียนได้ โดยทั่วไป

มักจะคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยหรือคะแนนจากพฤติกรรมการเรียน หรือคะแนนจากกิจกรรมเข้ากลุ่ม (ไม่ใช่คะแนนการทำแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะ) ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน สื่อประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในการจัดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคน ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\sum Y}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การหาค่าประสิทธิภาพจะต้องมีการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณา โดยเกณฑ์ดังกล่าว นิยมใช้หลักการเรียนแบบรอบรู้ คือ ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ร้อยละ 80 และยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกิน ร้อยละ 2.5 ดังนั้นต้องมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า $80 - 2.5 = 77.5$ ส่วนการกำหนดเกณฑ์ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ คือ ไม่ควรเกินร้อยละ 5 นอกจากนั้นยังพิจารณาจากหลายปัจจัยเช่น ประเภทสื่อ นวัตกรรม สติปัญญาของกลุ่มผู้เรียนและวุฒิภาวะของผู้เรียน เป็นต้น โดยทั่วไปนวัตกรรมสอนที่

มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพต่ำกว่าการพัฒนาความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทักษะต้องใช้เวลามากกว่า เช่น นวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาความรู้อาจกำหนด E_1/E_2 เท่ากับ 80/80 ส่วนนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ อาจกำหนด E_1/E_2 ที่ 75/75 เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ทิพสุคนธ์ ไชยราช (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องกลไกมนุษย์ระหว่างการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของ Underhill กับการสอนตามปกติกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 60 คน ใน 2 ชั้นเรียน โรงเรียนผอบ ณ นคร 1 อำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง แล้วใช้วิธีการจับสลากชั้นเรียนเป็นกลุ่มการทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของ Underhill กลุ่มควบคุมได้รับการสอนปกติ รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้ คือ Pre-test, Post-test, Control Group เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แผนการสอนตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของ Underhill เรื่องกลไกมนุษย์และแผนการสอนตามปกติ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองอย่างละ 9 แผนการสอน และแบบวัดความรู้วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องกลไกมนุษย์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง 40 ข้อ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ และสถิติทดสอบ t ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของ Underhill มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สันทัดดา พลธรรม (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้มัลติมีเดียที่พัฒนาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องจักรวาลและอวกาศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนศึกษา รูปแบบการทำความเข้าใจของผู้เรียนและศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อมัลติมีเดียที่พัฒนาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องจักรวาลและอวกาศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนสนามบิน อ.เมือง จ.ขอนแก่น จำนวน 54 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) มัลติมีเดียที่พัฒนาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องจักรวาลและอวกาศ จำนวน 20 ข้อ ที่มีค่าความเชื่อมั่นของ

แบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.73 3) แบบทดสอบความคิดเห็นของผู้เรียน 4) แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบการทำความเข้าใจรูปแบบการวิจัยเป็นแบบที่มีกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูลเชิงปริมาณใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที (T-test) ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การอธิบายและตีความข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยมัลติมีเดียที่พัฒนาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) รูปแบบการทำความเข้าใจในการเรียนพบลักษณะ 4 แบบ โดยแต่ละแบบจะมีลักษณะร่วมและต่างกัน กล่าวคือ ผู้เรียนเริ่มเผชิญปัญหาและปรึกษาหารือร่วมกันเมื่อแก้ปัญหาไม่ได้ ในรูปแบบที่ 1 ได้ขอคำแนะนำจากผู้ช่วย (Coaching) พบแนวทางการแก้ปัญหาแล้วตอบคำถาม รูปแบบที่ 2 ได้ขอคำแนะนำจากผู้ช่วย (Coaching) แต่ยังไม่พบแนวทางการแก้ปัญหา เข้าไปในธนาคารข้อมูล (Data Bank) วิเคราะห์ อภิปราย และสรุปการแก้ปัญหาแล้วตอบคำถาม ส่วนรูปแบบที่ 3 ได้ขอคำแนะนำจากผู้ช่วย (Coaching) แต่ยังไม่พบแนวทางการแก้ปัญหา อภิปราย และสรุปหาแนวทางการแก้ปัญหาแต่ยังไม่ชัดเจน ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่อยู่ในฐานการช่วยเหลือ (Scaffolding) แล้วจึงสรุปการแก้ปัญหาและตอบคำถาม และรูปแบบที่ 4 ได้ขอคำแนะนำจากผู้ช่วย (Coaching) แต่ยังไม่พบแนวทางการแก้ปัญหา เข้าไปในธนาคารข้อมูล (Data Bank) วิเคราะห์ อภิปราย และสรุปหาแนวทางการแก้ปัญหาแต่ยังไม่ชัดเจน เข้าไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่อยู่ในฐานการช่วยเหลือ (Scaffolding) แล้วจึงสรุปการแก้ปัญหาและตอบคำถาม 3) ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยมัลติมีเดียที่พัฒนาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องจักรวาลและอวกาศ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มัลติมีเดียช่วยเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริงของผู้เรียนและส่งเสริมให้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีอิสระในการเรียน เลือกค้นคว้าได้ตามความสนใจ นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

สุวิมล ชินชูศักดิ์ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากระบวนการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนได้รับการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 71.43 เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 64.29 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80

2. นักเรียนได้รับการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิม มีความมั่นใจในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

สรุปความคิด หลักการและมโนคติของเนื้อหาสาระการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาต่างๆ ได้

3. นักเรียนได้รับการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีความคิดเห็นต่อข้อความเชิงบวกในระดับเห็นด้วย (3.44) และไม่เห็นด้วย ต่อข้อความเชิงลบ (3.43)

นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์มีลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ การสร้างองค์ความรู้และตรวจสอบความรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น สามารถอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์

ทิพา ดวงตาเวียง (2548) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์กับการสอนปกติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์กับการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนโพธิธรรมสุวัฒน์ อำเภอโพธารามจังหวัดพิจิตร จำนวน 2 ห้อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการสอนโดยการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ ใช้กับกลุ่มทดลองจำนวน 4 แผน และแผนการสอนปกติใช้สอนกลุ่มควบคุม จำนวน 4 แผน ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบแบบ T-test ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

มยุรี เสอุดม (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่อง ความน่าจะเป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 73.44 และจำนวนนักเรียนร้อยละ 75 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้ ซึ่งมีในด้านโครงสร้างความรู้ด้านการแก้ปัญหา/การใช้เหตุผลและด้านคุณลักษณะอื่น ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

รำพึง สอนสุภี (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง จำนวนเต็ม โดยเน้นกระบวนการทางคณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุบลรัตน์พิทยาคม จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนที่เน้นกระบวนการทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนที่เน้นกระบวนการทางคณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ
2. กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ได้รับการสอนที่เน้นกระบวนการทางคณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์มีความคิดเห็นส่วนใหญ่ในทางบวกต่อการแบ่งกลุ่มการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และต่อการทำงานในรูปแบบของกระบวนการกลุ่มในขณะที่ตัวอย่างนักเรียนที่มีความคิดเห็นทั้งหมดในทางบวกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และต่อบทบาทครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการทางคณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องกระบวนการให้เหตุผลและการแก้ปัญหา นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 82 และร้อยละ 66 พบว่า ตนเองเป็นคนมีเหตุผลและรู้จักวิธีการแก้ปัญหาตามลำดับ

สุขุมา เอกรัมย์ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องรูปสามเหลี่ยม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง รูปสามเหลี่ยม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเองจากสถานการณ์ปัญหาที่สร้างขึ้นให้สอดคล้องกับความสนใจและประสบการณ์ของนักเรียนมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) ขั้นนำ เป็นขั้นที่นักเรียนจะได้ทบทวนความรู้เดิม โดยการเล่นเกม ทายภาพปริศนา การตอบคำถามหรือการแข่งขันระหว่างกลุ่ม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน 2) ขั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้คิดและสร้างความรู้ขึ้นมาได้ด้วยตัวเอง ผู้เรียนจะเผชิญสถานการณ์ปัญหา และทำการแก้ปัญหาด้วยตนเอง จากนั้นผู้เรียนจะต้องทำการไตร่ตรองในระดับกลุ่มย่อยแล้วตามด้วยเสนอต่อกลุ่มใหญ่ โดยนักเรียนเข้ากลุ่มย่อยเพื่ออภิปรายแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อกลุ่ม สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะปรึกษาหารืออภิปรายถึงความเป็นไปได้และความเหมาะสม แล้วจึงเลือกเป็นวิธีการแก้ปัญหาของกลุ่มและบันทึกผลการอภิปรายในแบบบันทึกกิจกรรมกลุ่มย่อย จากนั้นผู้เรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอต่อกลุ่มใหญ่ สมาชิกในกลุ่มใหญ่หรือในชั้นเรียนจะร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น และซักถามกลุ่มที่นำเสนอ เพื่อให้ได้วิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมและเป็นไปได้มากที่สุด ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปโครงสร้างใหม่ทางปัญญาเป็นการสรุปกระบวนการแก้ปัญหา การคิดคำนวณ แนวคิด หลักการ และสาระสำคัญในเรื่องที่นักเรียนเรียนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น สุดท้ายเป็นการฝึกทักษะและนำไปใช้

ให้นักเรียนฝึกทักษะจากบัตรกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดย่อยที่ครูสร้างขึ้น 3) ชั้นการวัดและประเมินผล เป็นการเก็บข้อมูลตลอดระยะเวลาในการดำเนินการทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ

2. นักเรียนจำนวนร้อยละ 85.37 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

ปิதாகานต์ ประจิมพันธ์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการสอนวิชาภาษาไทยบนพื้นฐานทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา โดยใช้โปรแกรมไมโครซอฟท์ Power Point เป็นสื่อการนำเสนอผลงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา พบว่า 1) การประเมินความเหมาะสมของแผนจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ในการทดลองมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก คือ มีคะแนนเฉลี่ย 4.73 2) คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนจากการเรียนด้วยแผนการเรียนรู้ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก ทั้งนี้การจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญาไม่ได้เน้นการนำรูปแบบของการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา (Constructionism) ไปใช้แต่เพียงส่วนเดียวแต่ขึ้นอยู่กับสถานศึกษาหรือหน่วยงานจะนำโครงสร้างของการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญาไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ เพื่อยังประโยชน์สูงสุด

วราภรณ์ สีด่านิล (2550) ได้ศึกษาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดท่าไชย (ประชานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2550 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์มีคะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยคะแนนหลังจากการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้โดยนักเรียนมีคะแนนทักษะการสังเกตมากที่สุดและมีทักษะการตีความหมายข้อมูลและลงข้อสรุปน้อยที่สุด 2) โดยภาพรวมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์อยู่ในระดับมาก ในด้านบรรยากาศในการเรียนรู้นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ช่วยให้มีบรรยากาศการเรียนที่ตื่นเต้น อยากรู้ อยากเรียน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าได้แสดงความคิดเห็นทุกครั้งที่จัดการกิจกรรมการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้นักเรียนมีความคิดเห็นว่าจะช่วยให้นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

สมจิต หนูพิชัย (2551) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง ผลการใช้วิธีสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับเทคนิคการอภิปรายกลุ่มแบบโต๊ะกลม ต่อทักษะกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1) เปรียบเทียบทักษะกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับเทคนิคการอภิปรายกลุ่มแบบโต๊ะกลม 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับเทคนิคการอภิปรายกลุ่มแบบโต๊ะกลม ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนบ้านหาดไขเต่า สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุงเขต 2 จำนวน 70 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนบ้านหาดไขเต่า สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุงเขต 2 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) แบบแผนการวิจัยเป็นแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนและสอบหลังการทดลอง เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับเทคนิคการอภิปรายกลุ่มแบบโต๊ะกลม หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 จำนวน 11 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์จำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน ชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบหลังเรียน 3) แบบสอบถามวัดระดับความพึงพอใจต่อวิธีสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับเทคนิคการอภิปรายกลุ่มแบบโต๊ะกลม จำนวน 20 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับเทคนิคการอภิปรายกลุ่มแบบโต๊ะกลมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับเทคนิคการอภิปรายกลุ่มแบบโต๊ะกลมอยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Myracle (2002) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนด้วยทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งวัดโดย Missouri Assessment Program (MAP) และแบบสำรวจสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ซึ่งพัฒนาโดย Pannestiel และ Schattgen ของนักเรียนเกรด 4 วิชาคณิตศาสตร์ และนักเรียนเกรด 3 วิชาศิลปะการสื่อสารของ Southwest Missouri School District ในปีการศึกษา 2001 โดยมีคำถามในการวิจัยดังนี้ 1) คะแนนเฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเกรด 4 ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบโครงการการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และกลุ่มที่ไม่ใช้การสอนแบบโครงการการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ 2) คะแนนเฉลี่ยวิชาศิลปะการสื่อสารของนักเรียนเกรด 3 ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบโครงการการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และกลุ่มที่ไม่ใช้การสอน

Soanes (2007) ได้ศึกษาประเด็นโต้แย้งของการใช้ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเชิงสังคม วัฒนธรรม ของนักเรียนเกรด 4 การเปลี่ยนแปลงทฤษฎีการเรียนรู้จากพฤติกรรมนิยมเป็นทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ครูและนักเรียนต้องเปลี่ยนแปลงแนวคิดใหม่

เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นสิ่งที่ท้าทายกับครูเป็นอย่างมาก การที่จะนำทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองไปใช้ครูจำเป็นต้องแก้ไขข้อโต้แย้ง 4 ข้อ คือ แนวคิดการจัดการเรียนการสอน วัฒนธรรม และการเมือง ในการศึกษาคั้งนี้มีคำถามการวิจัยดังนี้

- 1) ผู้วิจัยจะสามารถสร้างความสมดุลในการสร้างหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้และได้มาตรฐานของเขตพื้นที่การศึกษาได้อย่างไร
- 2) ผู้วิจัยจะสามารถจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ตามทฤษฎีให้ผู้เรียนที่มีพื้นฐานแตกต่างกันในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมได้อย่างไร
- 3) ทำไมนักเรียนบางคนจึงต่อต้านการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
- 4) ผู้วิจัยจะสามารถทำให้ผู้เรียนเลิกวิธีการเรียนแบบดั้งเดิมที่ทำเป็นประจำและทำข้อตกลงกับครูว่าการเรียนรู้แบบใหม่เป็นสิ่งที่มีความหมายและมีประโยชน์ได้อย่างไร

ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการใช้ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเชิงสังคม วัฒนธรรมในการสอนนักเรียนเกรด 4 ผู้วิจัยใช้การบันทึกวิดีโอการสอนของตนเองเป็นเวลา 9 สัปดาห์ ศึกษางานของนักเรียน แผนการสอน และการบันทึกการสอนอย่างละเอียด มีการนำวิดีโอการสอนนำมาเสนอเป็นตอนๆ ในรูปแบบ DVD เพื่อนำเสนอข้อมูล การศึกษาคั้งนี้ไม่เป็นไปตามที่คาดไว้ เนื่องจากผู้เรียนเห็นว่าการเรียนรู้แบบนั่งประจำที่และเรียนพร้อมกันทั้งชั้นเป็นการเรียนรู้ที่เหมาะสม นอกจากนี้ผู้เรียนยังต่อต้านการทำกิจกรรมที่แตกต่างไปจากแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่มีอยู่ ผู้วิจัยไม่สามารถนำสาระของทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ ดังนั้นแทนที่จะวิเคราะห์ว่าผู้วิจัยจะสามารถจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ตามทฤษฎีให้ผู้เรียนได้อย่างไร ผู้วิจัยจึงศึกษาเหตุผลที่ผู้เรียนต่อต้านวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่โดยใช้ความเคยชินและอำนาจ ตลอดจนศึกษาประเด็นทางสังคมที่ท้าทายการสร้างชุมชนของผู้เรียนในห้องเรียน ผลการศึกษาจากการวิเคราะห์เชิงลึกทำให้เห็นความพยายามของครูในการเปลี่ยนแนวคิดการเรียนรู้ของผู้เรียนและการเจรจาต่อรองระหว่างครูและนักเรียนซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการจัดการเรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์

ยิลมาส (Yilmaz, 2008) ได้ศึกษารูปแบบการสอนแบบการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองภายใต้ทฤษฎีความแตกต่าง ข้อกำหนดและความเกี่ยวพันในการเรียนการสอนโดยมีความมุ่งหมายเพื่ออธิบายรูปแบบเบื้องต้นของการสอนแบบการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองพร้อมๆ กับรูปแบบการสอนที่แตกต่างกัน และเพื่อให้เห็นความรู้ที่รับ การเรียนรู้ การสอน และความสัมพันธ์กับการสอนในรูปแบบต่างๆ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาเครื่องมือที่ใช้ คือรูปแบบการสอนที่เน้นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองภายใต้ทฤษฎีข้อกำหนดที่แตกต่างกันผลการวิจัยพบว่า การสอนในรูปแบบการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองที่เน้นการเรียนรู้ตามทฤษฎีสามารถนำไปสู่กระบวนการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนอย่างได้ผล

ซิงเกิลตัน (Singleton, 2009) ได้ศึกษาจากการเรียนรู้จากคำสั่งสู่การเรียนรู้ด้วยตนเอง : หลักสูตรการเรียนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาของชาวแคนาดาและการสอนเกมส์ เพื่อความเข้าใจ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการบรรยายเรื่องการแพทย์และคุณธรรม วิทยาศาสตร์และจิตวิทยา โดยผู้เรียนพลศึกษาได้ค้นพบจดจำและทำให้ถูกต้องโดยมีสภาพแวดล้อมทางการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชาวแคนาดาเครื่องมือที่ใช้การสอนแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่สำคัญในอดีตมีผลต่อการพัฒนาหลักสูตรในรายวิชาพลศึกษา รูปแบบทั้งสองของการเรียนรู้ด้วยตนเองจะได้รับการยอมรับ และการเรียนรู้โดยใช้เกมส์เป็นทางเลือกของหลักสูตร เพราะครูก็สามารถใช้เกมส์ในการสอนจะทำให้ให้นักเรียนได้ประสบการณ์ในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

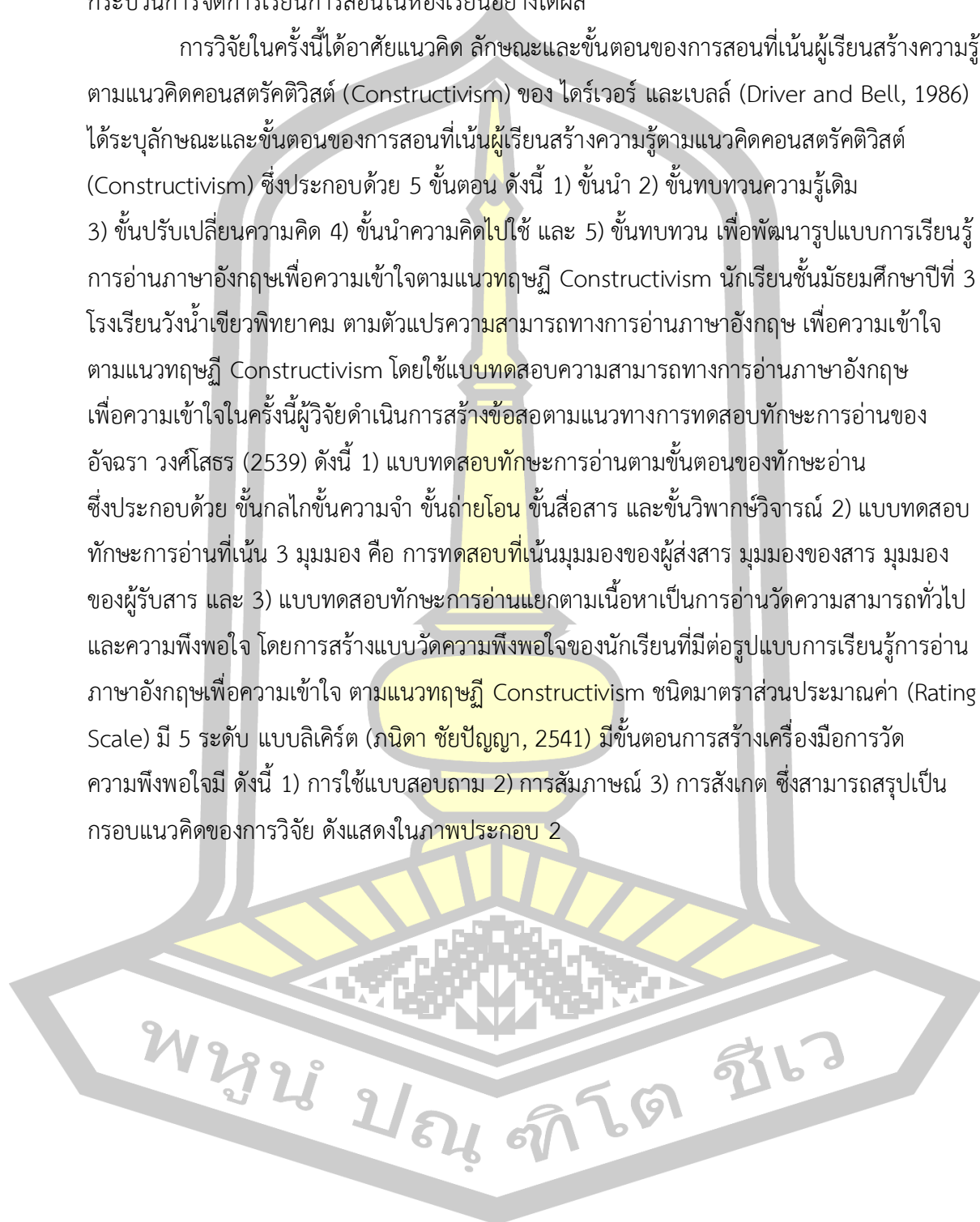
บาวิสการ์ และคณะ (Baviskar and others, 2009) ได้ศึกษาเรื่องเกณฑ์ที่จำเป็นต่อการสอนแบบการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยมีความมุ่งหมายเพื่อประเมินบทความ 5 บทความ โดยใช้วิธีการสอนแบบการสร้างความรู้ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่ามี 3 บทความ จาก 5 บทความไม่ได้ยึดเกณฑ์การสอนโดยใช้การสร้างความรู้ด้วยตนเองในขณะที่ 2 บทความได้ใช้การยกตัวอย่างการสอนแบบการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างเคร่งครัด

กิรวาน และคณะ Girvan and others (2010) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองในชุมชนโดยเน้นคุณธรรม โดยมีความมุ่งหมายเพื่อการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองในชุมชนโดยใช้ความเหมาะสมในการสอนที่เน้นคุณธรรมของชีวิต นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 5 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ คือ รูปแบบการสอนที่เน้นการเรียนรู้โดยการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนสามารถร่วมมือกันสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองในรูปแบบกลุ่มและรูปแบบอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นักเรียนมีความอยากรู้อยากเห็น มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีการอภิปรายซักถามแสดงความคิดเห็นยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น มีความรับผิดชอบ กล้าแสดงความคิดเห็น มีความเชื่อมั่นในตนเองมีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น พึงพอใจในการปฏิบัติกิจกรรม ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา สร้างความรู้ด้วยตนเอง ทำให้คิดอย่างมีระบบมีเหตุผล ได้เรียนรู้วิธีคิดของคนอย่างหลากหลาย มีมุมมองที่กว้าง ดังนั้น การสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา และนโยบายการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนให้มีศักยภาพสูงขึ้นภายใต้การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บรรยากาศที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านสมอง มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ในทางบวก นักเรียนมีความสุขต่อ

การเรียนรู้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนการสอนภายใต้ทฤษฎี Constructivism สามารถนำไปสู่กระบวนการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนอย่างได้ผล

การวิจัยในครั้งนี้ได้อาศัยแนวคิด ลักษณะและขั้นตอนของการสอนที่เน้นผู้เรียนสร้างความรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) ของ ไดรเวอร์ และเบลล์ (Driver and Bell, 1986) ได้ระบุถึงลักษณะและขั้นตอนของการสอนที่เน้นผู้เรียนสร้างความรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ชี้นำ 2) ช้้นทบทวนความรู้เดิม 3) ช้้นปรับเปลี่ยนความคิด 4) ช้้นนำความคิดไปใช้ และ 5) ช้้นทบทวน เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคม ตามตัวแปรความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการสร้างข้อสอบตามแนวทางการทดสอบทักษะการอ่านของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) ดังนี้ 1) แบบทดสอบทักษะการอ่านตามขั้นตอนของทักษะอ่าน ซึ่งประกอบด้วย ช้้นกลไกช้้นความจำ ช้้นถ้อยโณน ช้้นสื่อสาร และช้้นวิพากษ์วิจารณ์ 2) แบบทดสอบทักษะการอ่านที่เน้น 3 มุมมอง คือ การทดสอบที่เน้นมุมมองของผู้ส่งสาร มุมมองของสาร มุมมองของผู้รับสาร และ 3) แบบทดสอบทักษะการอ่านแยกตามเนื้อหาเป็นการอ่านวัดความสามารถทั่วไปและความพึงพอใจ โดยการสร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ แบบลิเคิร์ต (ภนิดา ชัยปัญญา, 2541) มีช้้นตอนการสร้างเครื่องมือการวัดความพึงพอใจมี ดังนี้ 1) การใช้แบบสอบถาม 2) การสัมภาษณ์ 3) การสังเกต ซึ่งสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังแสดงในภาพประกอบ 2

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคม ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 23101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 90 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคม ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 คือ กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ในการทดลองเพื่อหาความเป็นไปได้และความชัดเจนของประสิทธิผลของรูปแบบ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขึ้นเองประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย รูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism และแผนการจัดการเรียนรู้วิชา

ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 33101) เรื่อง Asean Tradition ตามทฤษฎี Constructivism

จำนวน 5 แผน ๆ ละ 4 ชั่วโมงรวม 20 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจประกอบด้วย

2.1 การทดสอบทักษะการอ่านที่ทำตามขั้นตอนของทักษะอ่าน

2.2 การทดสอบทักษะการอ่านที่เน้นได้จาก 3 มุมมอง คือ การทดสอบที่เน้นมุมมองของผู้ส่งสาร มุมมองของสาร มุมมองของผู้รับสาร

2.3 การทดสอบทักษะการอ่านแยกตามเนื้อหาเป็นการอ่านวัดความสามารถทั่วไป

3. แบบวัดนักเรียนที่มีต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 33101) เรื่อง Asean Tradition ตามทฤษฎี Constructivism

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามแหล่งข้อมูลต่างๆ

1.1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructivism ได้แก่ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านประกอบด้วย ทฤษฎีโครงสร้างความรู้และทฤษฎีโครงสร้างความรู้กับความเข้าใจในการอ่านทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคมของอิริคสัน จิตวิทยานักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา หลักการจัดการเรียนการสอนทฤษฎี Constructivism

1.2 สร้างกรอบแนวคิดรูปแบบการเรียนรู้โดยมีองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษดังนี้ แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสอน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และระบบสนับสนุน

1.3 ออกแบบโครงสร้างรูปแบบการเรียนรู้ตามกรอบแนวคิดรูปแบบการเรียนรู้

1.4 นำรูปแบบการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมความชัดเจนของขั้นตอนและรูปแบบการเรียนรู้

1.5 นำต้นแบบที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1.5.1 นางสาวพิศินาฏ ศรีโชติ ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ คศ.2 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สถานที่ทำงานโรงเรียนบ้านวังหมี่ ตำบลวังหมี่ อำเภอวังน้ำเขียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

1.5.2 นางสาวพิชามณูย์ คำแก้ว ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ คศ.2 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรนวัตกรรมการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สถานที่ทำงานโรงเรียนบ้านวังหมี่ ตำบลวังหมี่อำเภอวังน้ำเขียวสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

1.5.3 นางสาวสุภาภรณ์ คุณขุนทด ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ คศ.3 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สถานที่ทำงานโรงเรียนวังหมี่พิทยาคม ตำบล วังหมี่อำเภอวังน้ำเขียวสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

1.5.4 นางสาวอมรรัตน์ สุวรรณมา ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ คศ.3 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สถานที่ทำงานโรงเรียนสะแกราชวิทยาลัย อำเภอปักธงชัย สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

1.5.5 นางสาวเอมอร ศรีวีรชิน ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ คศ.3 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สถานที่ทำงาน โรงเรียนสะแกราชวิทยาลัย อำเภอปักธงชัย สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

ตรวจสอบความเหมาะสมและสอดคล้องของรูปแบบการเรียนรู้ตามกรอบแนวคิดที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.68$, $SD. = 0.43$)

1.6 นำรูปแบบการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคมซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

1.7 ปรับปรุงอีกครั้งเพื่อเตรียมทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Asean Tradition ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ของ จอยส์ และคณะ (Joyce and others, 1992) ปรากฏดังตาราง 12

พูน ปณ ทิโต ชเว

ตาราง 12 องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

องค์ประกอบ ของรูปแบบการเรียนรู้	สาระสำคัญ
แนวคิดและทฤษฎี พื้นฐาน	<p>ปรัชญาพัฒนาการนิยมหรือพิพัฒนิยม หรือวิวัฒนาการนิยม (Progressivism)</p> <p>ทฤษฎีการเรียนรู้ในด้าน Cognitive ที่ใช้ Constructivism Approach</p> <p>ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Learning) ของ Ausubel</p> <p>ทฤษฎีการถ่ายโยงความรู้ (Transfer of Learning)</p> <p>หลักการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบเน้นทฤษฎี Constructivism</p>
วัตถุประสงค์	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
ขั้นตอนการสอน	<p>ขั้นนำ (Orientation)</p> <p>ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicitation of the Prior Knowledge)</p> <p>ขั้นปรับเปลี่ยนความคิด (Turning Restructuring of Ideas)</p> <p>ทำความเข้าใจและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างกันและกัน (Clarification and Exchange of Ideas)</p> <p>สร้างความคิดใหม่ (Construction of New Ideas)</p> <p>ประเมินความคิดใหม่ (Evaluation of New Ideas)</p> <p>ขั้นนำความคิดไปใช้ (Application of Ideas)</p> <p>ขั้นทบทวน (Review)</p>
ระบบสังคม	<p>บทบาทครู-เตรียมหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>บทบาทนักเรียน-ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้คำปรึกษาของครู</p>
หลักการตอบสนอง	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเสนอตัวแบบ 2. การจูงใจให้แรงเสริม 3. การปฏิบัติตามตัวแบบ
ระบบสนับสนุน	<ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดสิ่งแวดล้อมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน 2. สื่อและแหล่งเรียนรู้ 3. ความร่วมมือจากครูและผู้ปกครอง

2.1 เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน เวลาในการสอนแผนละ 4 คาบ รวมเวลาสอนทั้งหมด 20 คาบ โดยมีเนื้อหา ดังนี้

- 2.1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ASEAN Member States
- 2.1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง National Dishes of ASEAN
- 2.1.3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Festival of ASEAN
- 2.1.4 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง National Animals of ASEAN Countries
- 2.1.5 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง National Costume of ASEAN

2.2 กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามทฤษฎี Constructivism ซึ่งรายละเอียดของแผนจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย

- 2.2.1 หน่วยการเรียนรู้
- 2.2.2 มาตรฐานการเรียนรู้
- 2.2.3 ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้
- 2.2.4 สารการเรียนรู้
- 2.2.5 กิจกรรมการเรียนรู้
- 2.2.6 สื่อและแหล่งการเรียนรู้
- 2.2.7 กระบวนการวัดและประเมินผล

2.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามทฤษฎี Constructivism ตามรูปแบบที่กำหนด

2.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมสื่อการเรียนรู้การวัดประเมินผลและนำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแล้ว พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

2.5.1 นางสาวพิศินาฏ ศรีโชติ ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ คศ.2 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สถานที่ทำงานโรงเรียนบ้านวังหมี่ ตำบลวังหมี่ อำเภอวังน้ำเขียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

2.5.2 นางสาวพิชามณูษ์ คำแก้ว ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ คศ.2 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สถานที่ทำงานโรงเรียนบ้านวังหมี่ ตำบลวังหมี่ อำเภอวังน้ำเขียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

2.5.3 นางสาวสุภาภรณ์ คุณขุนทด ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ คศ.3 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สถานที่ทำงานโรงเรียนวังหมี่ พัทธาคม ตำบลวังหมี่ อำเภอวังน้ำเขียว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

2.5.4 นางสาวอมรรัตน์ สุวรรณ ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ คศ.3 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สถานที่ทำงานโรงเรียนสะแกราชวัชศึกษา อำเภอปักธงชัย สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

2.5.5 นางสาวเอมอร ศรีวีระชินตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ คศ.3 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สถานที่ทำงานโรงเรียนสะแกราชวัชศึกษา อำเภอปักธงชัย สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

2.6 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำผลการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์ซึ่งเป็น คะแนนที่คำนวณจากแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ (ล้วน สายยศ และคณะ, 2543) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดค่าเฉลี่ยที่มีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปจึงจะถือว่าเป็น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ได้ ผลการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนของภาษาความยากง่าย ของเนื้อหาและความเหมาะสมของเวลาในการจัดกิจกรรมและสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการ จัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) (ดังภาคผนวก ข)

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้วว่ามีความเหมาะสม อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคมซึ่งเรียนในวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 33101) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมสื่อการเรียนการสอน ความยากง่ายความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติและความต่อเนื่องของกิจกรรมการเรียนรู้

2.8 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลองและปรับปรุงแล้วจัดพิมพ์ เป็นฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การสร้างและการหาคุณภาพแบบทดสอบวัดการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ ลักษณะข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างแบบทดสอบที่ดีและวิธีการคิดวิเคราะห์ข้อสอบจาก หนังสือวิจัยหลักสูตรและการสอนของ (ชวลิต ชูกำแหง, 2551)

3.2 ศึกษารายละเอียดสาระสำคัญการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

3.3 กำหนดขอบเขตสาระสำคัญในการออกข้อสอบวัดให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง

3.4 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบดังตาราง 13

ตาราง 13 วิเคราะห์ข้อสอบ

เนื้อหา	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบทั้งหมด	ข้อสอบที่ใช้จริง
ASEAN Member States	1. นักเรียนอ่านบทความแล้วสามารถเข้าใจและสรุปใจความสำคัญได้ 2. นักเรียนพูดนำเสนอเรื่องที่อ่านได้ 3. นักเรียนอ่านศึกษาค้นคว้าแล้วสรุปข้อมูลเกี่ยวกับ Asean Tradition เรื่องสมาชิกอาเซียน	9	6
National Dishes of ASEAN	1. นักเรียนอ่านบทความแล้วสามารถเข้าใจและสรุปใจความสำคัญได้ 2. นักเรียนพูดนำเสนอเรื่องที่อ่านได้	9	6

ตาราง 13 (ต่อ)

เนื้อหา	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบทั้งหมด	ข้อสอบที่ใช้จริง
	3. นักเรียนอ่านศึกษาค้นคว้าแล้วสรุปข้อมูลเกี่ยวกับ Asean Tradition เรื่องอาหารประจำชาติอาเซียน		
Festival of ASEAN	1. นักเรียนอ่านบทความแล้วสามารถเข้าใจและสรุปใจความสำคัญได้ 2. นักเรียนพูดนำเสนอเรื่องที่อ่านได้ 3. นักเรียนอ่านศึกษาค้นคว้าแล้วสรุปข้อมูลเกี่ยวกับ Asean Tradition เรื่องเทศกาลอาเซียน	9	6
National Animals of ASEAN Countries	1. นักเรียนอ่านบทความแล้วสามารถเข้าใจและสรุปใจความสำคัญได้ 2. นักเรียนพูดนำเสนอเรื่องที่อ่านได้ 3. นักเรียนอ่านศึกษาค้นคว้าแล้วสรุปข้อมูลเกี่ยวกับ Asean Tradition เรื่องสัตว์ในชาติอาเซียน	9	6
National costume of ASEAN Countries	1. นักเรียนอ่านบทความแล้วสามารถเข้าใจและสรุปใจความสำคัญได้ 2. นักเรียนพูดนำเสนอเรื่องที่อ่านได้ 3. นักเรียนอ่านศึกษาค้นคว้าแล้วสรุปข้อมูลเกี่ยวกับ Asean Tradition เรื่องอาชีพในอาเซียน	9	6
รวมทั้งสิ้น	45	30	

3.5 เขียนแบบทดสอบความสามารถการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการสร้างข้อสอบตามแนวทางการทดสอบทักษะการอ่านของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) โดยสร้างเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ (ต้องการใช้จริง 30 ข้อ)

3.6 สร้างแบบประเมินแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.7 นำแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ พร้อมแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่อกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำข้อสอบพร้อม

แบบประเมินกลับมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำจัดพิมพ์แบบทดสอบพร้อมแบบประเมินเพื่อเตรียมเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเที่ยงตรงของแบบทดสอบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับตัวชี้วัด (IOC) (Item Objective of Congruence) ตรวจสอบพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบโดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555) จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ตรวจแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

โดยใช้วิธีพิจารณาค้นหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนำแบบประเมินมาตรวจวิเคราะห์และเลือกแบบทดสอบที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ไว้ใช้โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- ให้คะแนน - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงกับผลการเรียนรู้

ซึ่งผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มีค่าระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 (ดังภาคผนวก ค)

3.8 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งเคยเรียนเนื้อหาเรื่องนี้มาแล้ว

3.9 นำกระดาษคำตอบของแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนโดยให้ข้อถูก 1 คะแนน ข้อผิดหรือไม่ทำเครื่องหมายเลือกตอบหรือตอบเกิน 1 ข้อให้ 0 คะแนนหลัง จากตรวจกระดาษคำตอบและรวบรวมคะแนนของแต่ละคนแล้วและนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบแต่ละข้อโดยวิธีการของ Brennan (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555) คำนวณแล้วทำการคัดเลือกข้อสอบจำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (B) 0.20-1.00 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) รายข้ออยู่ระหว่าง 0.37-0.70 และค่าอำนาจจำแนก (B) รายข้ออยู่ระหว่าง 0.20-0.50 (ดังภาคผนวก ค)

3.10 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ทั้ง 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้วิธีของ Lovett (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555) ผลการวิเคราะห์ได้ข้อสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.99 (ดังภาคผนวก ค)

3.11 จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ทดสอบกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

4. การสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับเจตคติ

4.2 สร้างแบบวัดของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ แบบลิเคิร์ต (ล้วน สายยศ และคณะ, 2543)

4.3 นำแบบวัดเจตคติพร้อมแบบประเมินเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องนำกลับมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจัดพิมพ์แบบวัดเจตคติพร้อมแบบประเมินเพื่อเตรียมเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

4.4 นำแบบวัดเจตคติไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคมจำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับ เท่ากับ 0.83 (ดังภาคผนวก ง)

วิธีดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รูปแบบของการศึกษาค้นคว้า

การทดลองครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังตาราง 14

ตาราง 14 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน 20 ชั่วโมง

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

2. ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

ระยะเวลาที่ทำการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

3. การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลองกับนักเรียนที่เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอน ตามแนวทฤษฎี คอนสตรัคติวิสต์ โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน ใช้เวลาในการสอนรวมเวลา 20 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2559-กันยายน 2559 ซึ่งมีขั้นตอนในการทดลอง ดังนี้

3.1 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียนโดยทดสอบในคาบเรียนแรกด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยค้นคว้าพัฒนาขึ้น

3.2 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Asean Tradition โดยการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.3 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) ในคาบเรียนสุดท้าย โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

3.4 ทำการวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ในคาบเรียนสุดท้าย

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาร้อยละค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้และการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 80/80$
3. วิเคราะห์ประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. เปรียบเทียบผลระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5. หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของเจตคติในการเรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเทียบเกณฑ์การพิจารณาระดับค่าเฉลี่ย 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ตามเกณฑ์ดังนี้

- 4.51-5.00 คะแนน หมายถึง มีเจตคติในการเรียนอยู่ในระดับดีมากที่สุด
 3.51-4.50 คะแนน หมายถึง มีเจตคติในการเรียนอยู่ในระดับดี
 2.51-3.50 คะแนน หมายถึง มีเจตคติในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
 1.51-2.50 คะแนน หมายถึง มีเจตคติในการเรียนอยู่ในระดับไม่ดี
 1.00-1.50 คะแนน หมายถึง มีเจตคติในการเรียนอยู่ในระดับไม่ดีที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำวิธีการและสถิติมาใช้ในการดำเนินการดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555) ของคะแนนโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 n แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555)
 โดยใช้สูตร ดังนี้

$$S = \sqrt{\frac{\sum f(x - \bar{x})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 Σ แทน ผลรวม
 f แทน ค่าความถี่ของข้อมูลแต่ละชั้น

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการ
 อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด
 R แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้สูตร P (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ความยากง่ายของแบบทดสอบแต่ละข้อ

R แทน จำนวนคนที่ทำข้อสอบข้อนั้นถูก

N แทน จำนวนคนที่ทำข้อสอบนั้นทั้งหมด

2.3 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้สูตร r (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555)

$$r = \frac{P_H - P_L}{n}$$

เมื่อ r แทน ดัชนีอำนาจจำแนก

P_H แทน จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก

P_L แทน จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

n แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

2.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการ
อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้สูตรของ Kuder-Richardson (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

k แทน จำนวนข้อสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่งๆ

q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่งๆ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

2.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติเป็นรายข้อ โดยใช้วิธี Item-Total Correlation ใช้สูตรหาค่าสัมพัทธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X และ Y

$\sum X$ แทน ผลรวมของค่าตัวแปร X

$\sum Y$ แทน ผลรวมของค่าตัวแปร Y

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างค่า ตัวแปร X และ Y

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร X

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร Y

N แทนจำนวนคู่ของค่าตัวแปรหรือจำนวนสมาชิกในกลุ่ม

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สูตร (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

พหุ ประถมศึกษา

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนใช้สถิติ T-test (Dependent Samples) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}$$

เมื่อ t แทน สถิติทดสอบที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน คะแนนเฉลี่ย
S	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน คะแนนระหว่างเรียนที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละแผน
E_2	แทน คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
E.I.	แทน ดัชนีประสิทธิผล

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าประสิทธิผลของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 4 การศึกษาความพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน โดยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบก่อนเรียนแล้วดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 5 แผน ทำการบันทึกคะแนนของนักเรียนที่ทำได้ระหว่างเรียนจากการประเมินด้านความรู้จากการทำใบงาน แบบทดสอบย่อย และพฤติกรรมการเรียนรู้จากแบบสังเกต เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จนครบทุกแผนแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนแล้วทำการวิเคราะห์คะแนนปรากฏผลดังตาราง 15

ตาราง 15 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เลขที่	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism															คะแนนสอบหลังเรียน (30)		
	แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4			แผนที่ 5					
	ใบงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)	ใบงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)	ใบงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)	ใบงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)	ใบงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)			
1	15	6	7	7	7	8	8	8	8	9	8	8	9	8	8	9	118	21
2	16	7	8	8	6	7	8	7	7	8	7	8	8	8	8	9	114	22

ตาราง 15 (ต่อ)

เลขที่.	คะแนนสอบก่อนเรียน (30)	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism															คะแนนรวมทั้งหมด(150)	คะแนนสอบหลังเรียน (30)
		แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4			แผนที่ 5				
		ไปงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)	ไปงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)	ไปงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)	ไปงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)	ไปงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)		
3	10	6	7	8	6	5	7	8	8	9	8	8	9	8	8	9	114	18
4	15	8	8	8	7	7	8	8	8	8	7	7	8	8	8	8	116	23
5	14	8	8	9	7	6	8	7	8	8	9	8	9	8	8	9	120	15
6	14	7	7	8	7	6	7	8	7	9	8	8	9	9	9	8	117	19
7	17	7	7	8	7	5	7	8	7	8	8	8	8	9	8	9	114	26
8	15	8	8	9	7	8	8	6	8	8	9	8	9	8	8	9	121	27
9	15	6	7	8	8	7	8	8	8	9	8	8	9	7	8	8	117	22
10	16	8	8	9	8	8	9	7	8	8	9	9	9	9	9	9	127	28
11	19	7	8	8	7	6	7	8	8	8	8	8	9	8	8	9	117	28
12	18	8	8	9	7	7	8	6	7	7	9	9	9	9	8	9	120	26
13	17	7	7	8	8	8	8	7	7	8	9	8	9	9	8	9	120	29
14	20	9	8	9	8	8	9	7	7	8	8	8	9	7	8	9	122	23
15	13	8	8	9	8	8	9	7	8	8	9	8	8	8	7	8	121	15
16	19	7	8	8	7	7	8	8	8	7	8	8	9	8	8	9	118	29
17	20	8	8	9	8	8	8	8	9	7	8	8	9	8	8	8	122	23
18	18	8	7	8	7	8	8	7	8	7	9	8	9	8	8	9	119	21
19	17	6	8	8	7	6	7	7	8	7	8	8	9	8	7	8	112	24
20	16	8	8	9	6	7	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	118	19
21	15	7	8	8	8	8	9	7	8	8	8	8	8	8	8	9	121	21
22	20	8	8	9	7	8	8	8	8	8	8	9	9	8	7	9	122	27
23	21	6	7	8	8	7	9	8	8	8	9	8	9	8	7	8	118	28
24	13	7	8	8	7	7	8	8	9	7	8	8	9	9	9	9	121	25
25	15	7	7	9	7	8	9	7	8	8	8	8	9	7	8	9	119	27
26	16	8	8	8	8	8	9	8	8	9	8	8	8	8	8	9	123	27

ตาราง 15 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนสอบก่อนเรียน (30)	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism															คะแนนรวมทั้งหมด(150)	คะแนนสอบหลังเรียน (30)
		แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4			แผนที่ 5				
		ไปงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)	ไปงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)	ไปงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)	ไปงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)	ไปงาน (10)	ทดสอบย่อย (10)	คะแนนพฤติกรรม (10)		
27	16	8	8	9	7	8	8	7	8	8	9	8	9	8	8	8	121	25
28	19	9	8	8	8	7	9	8	8	9	8	8	8	8	8	9	123	26
29	16	8	6	9	8	6	7	8	8	8	8	8	8	8	8	8	116	23
30	17	8	6	8	7	7	8	8	8	8	7	8	9	8	7	9	116	23
รวม	492	223	227	251	218	214	242	225	236	240	246	242	262	243	238	260	3,567	710
\bar{X}	16.40	7.43	7.56	8.36	7.26	7.13	8.06	7.50	7.86	8.00	8.20	8.06	8.73	8.10	7.93	8.66	118.90	23.66
S.D.	2.45	0.85	0.62	0.55	0.63	0.93	0.69	0.62	0.50	0.64	0.61	0.36	0.44	0.54	0.52	0.47	3.28	3.86
ร้อยละ	54.66	74.33	75.66	83.66	72.66	71.33	80.66	75.00	78.66	80.00	82.00	80.66	87.33	81.00	79.33	86.66	79.26	78.88

จากตาราง 15 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.40 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 54.66 ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่างเรียนทั้ง 5 แผน เท่ากับ 118.90 จากคะแนนเต็ม 150 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.26 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.66 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.88 ดังนั้นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.26/78.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 ปรากฏผลดังตาราง 15

ตาราง 16 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁)	150	118.90	3.28	79.26
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)	30	23.67	3.86	78.88
ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E ₁ /E ₂) เท่ากับ 79.26/78.88				

จากตาราง 16 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Traditional ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.26/78.88

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน โดยทำการทดสอบก่อนเรียนแล้วดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจนครบ จำนวน 5 แผน แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน ทำการตรวจนับคะแนนแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง วัฒนธรรมในประเทศอาเซียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลดังตาราง 16

ตาราง 17 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
		ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
30	30	492	710	0.5343

จากตาราง 9 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.5343 หรือคิดเป็นร้อยละ 53.43

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลดังตาราง 17

ตาราง 18 การเปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการ สอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่ม	จำนวนนักเรียน	\bar{X}	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	30	16.40	2.46	12.46	.000*
หลังเรียน	30	23.67	3.86		

จากตาราง 18 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Asean Tradition มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 23.67 และมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.40 แสดงให้เห็นว่ามีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อรูปแบบ การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism จากคะแนน แบบวัดเจตคติที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าดังตาราง 19

ตาราง 19 ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้การอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา			
1. นักเรียนสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4.57	0.67	มากที่สุด
2. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์กับนักเรียน	4.60	0.76	มากที่สุด
3. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้เป็นอย่างดี	4.40	0.61	มาก
รวม	4.52	0.68	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
4. นักเรียนพอใจ/สนุกกับการปฏิบัติกิจกรรม	4.37	0.84	มาก
5. นักเรียนศึกษาไปความรู้แล้วได้รับความรู้/มีความเข้าใจ	4.57	0.62	มากที่สุด
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.47	0.67	มาก
7. นักเรียนพอใจ/สนุกกับกิจกรรมการเรียน	4.53	0.72	มากที่สุด
8. นักเรียนพอใจกับผลงานที่ได้จากการเรียน	4.50	0.81	มาก
รวม	4.49	0.73	มาก
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้			
9. สื่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในสาระการเรียนรู้	4.47	0.67	มาก
10. นักเรียนชอบสื่อการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้น	4.43	0.80	มาก
11. สื่อการเรียนรู้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	4.70	0.53	มากที่สุด
รวม	4.53	0.60	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
12. การวัดและประเมินผลมีความหลากหลาย/ตามสภาพจริง	4.40	0.80	มาก
13. การวัดและประเมินผลเหมาะสม/ถูกต้องชัดเจน	4.50	0.72	มาก
รวม	4.45	0.76	มาก

ตาราง 19 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านครูผู้สอน			
14. ครูผู้สอนมีเทคนิคการสอน/การสาธิตที่น่าสนใจ	4.57	0.67	มากที่สุด
15. ครูผู้สอนนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน	4.43	0.72	มาก
รวม	4.50	0.69	มาก
โดยรวม	4.50	0.71	มาก

จากตาราง 19 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคม มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหา นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับมาก ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการวัดและประเมินผล และด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยเรียงลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวทฤษฎี Constructivism
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism

สรุปผล

จากการศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลได้ ดังนี้

1. การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.26/78.88
2. ดัชนีประสิทธิผลผลการอ่านของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.5343 หรือคิดเป็นร้อยละ 53.43

3. นักเรียนมีเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการวัดและประเมินผลด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Traditional ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.26/78.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 หมายความว่า นักเรียนได้ค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยประจำแผนโดยใช้ทฤษฎี Constructivism จำนวน 5 แผน คิดเป็นร้อยละ 79.26 และได้ค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วัฒนธรรมในประเทศอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 78.88 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวทฤษฎี Constructivism มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน ที่สร้างขึ้นมีกระบวนการสร้างขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยได้ศึกษาหลักสูตรมีการวิเคราะห์หลักสูตร และเนื้อหาก่อนสร้างแผนการจัดการเรียนรู้คือ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสาระการเรียนรู้แบ่งเนื้อหาออกเป็นเรื่องย่อย จากเรื่องง่ายไปหาเรื่องยากศึกษาแนวทางการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism ลงมือสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีระบบเป็นขั้นตอนตอนมีการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ กล่าวพูดกล้าแสดงออกกล้าแสดงความคิดเห็นเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเองได้ส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างเหมาะสมและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นด้วย จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ชัดเจนทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม ส่งผลให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นเกิดกระบวนการคิดอย่างต่อเนื่อง

สามารถแยกแยะเหตุและผลด้วยตนเองได้จึงทำให้ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกัญญาภัทร เหมขุนทด (2556) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โมเมนตัมและการชน การคิดอย่างมีวิจารณญาณและเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า แผนและการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์รายวิชาฟิสิกส์เรื่อง โมเมนตัมและการชน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.69/79.54 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 แต่แผนและการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีประสิทธิภาพเท่ากับ 72.91/70.51 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.5343 คิดเป็นร้อยละ 53.43 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นผ่านวิธีสร้างที่เป็นระบบ มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมอย่างชัดเจนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดเป็นทำเป็นแก้ปัญหาเป็น นักเรียนได้สืบค้นข้อมูลตามกระบวนการและการมีส่วนร่วมของนักเรียน จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม ส่งผลให้กิจกรรมบรรลุวัตถุประสงค์นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง Asean Traditional ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.534 หมายความว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ ร้อยละ 53.43 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกิ่งดาว วิกยานนท์ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเรื่องจิตรกรรมสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลวิจัยพบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเรื่องจิตรกรรมสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6255 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 62.55

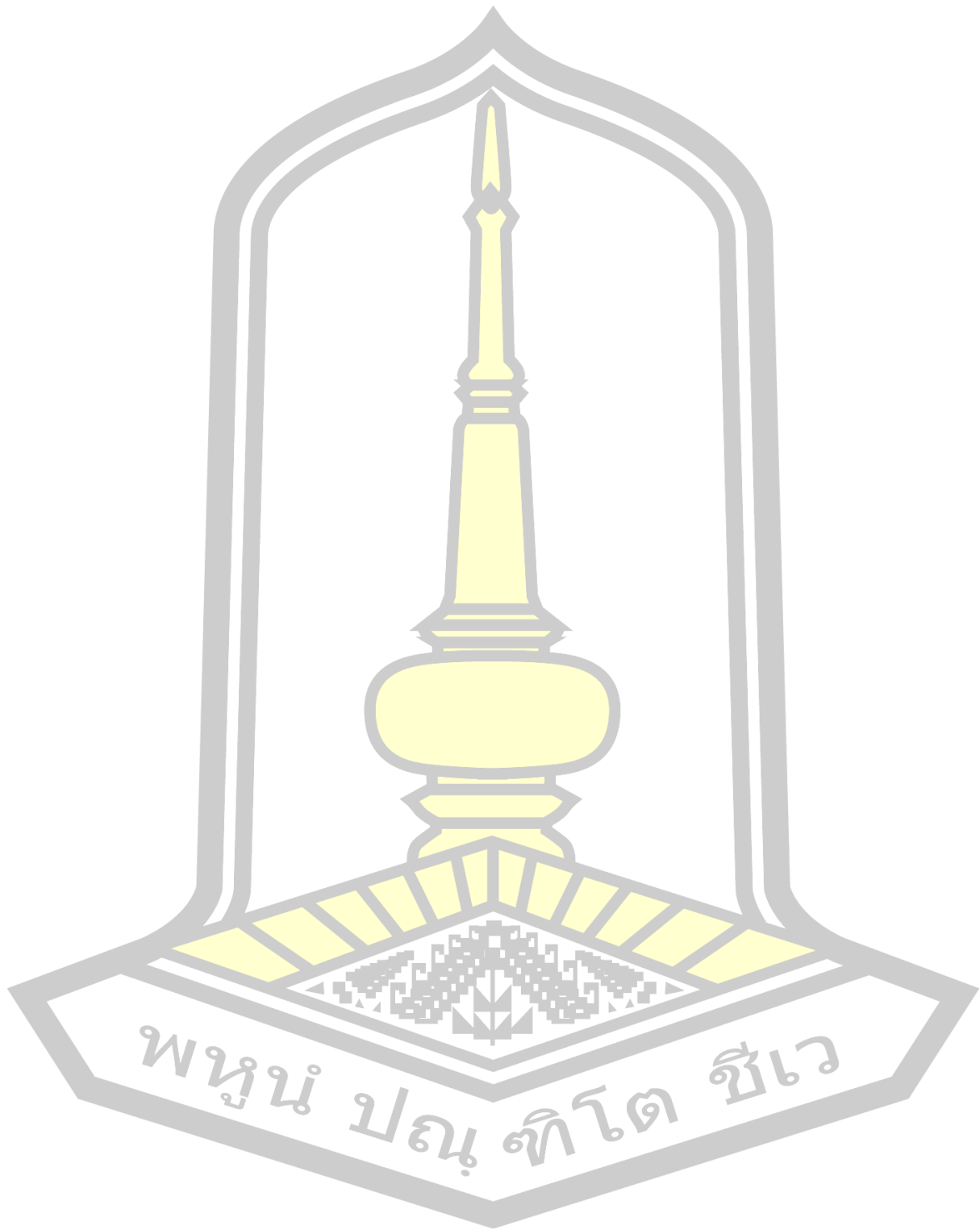
3. นักเรียนมีเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการวัดและประเมินผล ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการวิเคราะห์กิจกรรมนำเอาคำศัพท์ภาษาที่อ่านแล้วเข้าใจง่ายมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนมาสร้างเป็นใบความรู้และกิจกรรมต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความอยากรู้และเกิด

ความพึงพอใจในการเรียนรู้มากที่สุด เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง วัฒนธรรมในประเทศอาเซียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงเกิดความพึงพอใจสอดคล้องกับผลการศึกษาของอรพิน จันทร์สมุด ที่ได้ศึกษา การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบจำนวนจริงตามแนวทฤษฎี คอนสตรัคติวิสต์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้
 - 1.1 ครูผู้สอนควรอธิบายถึงขั้นตอนวิธีการเรียนให้นักเรียนเข้าใจเสียก่อน ทั้งนี้ เพราะการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้าง องค์ความรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด ฝึกการแสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออก
 - 1.2 ครูควรกระตุ้นและฝึกให้นักเรียนทุกคนภายในชั้นเรียนกล้าแสดงออกในการพูด ภาษาอังกฤษ
 - 1.3 ครูผู้สอนควรจัดเตรียมคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มประเทศสมาชิกของ อาเซียนที่หลากหลายมาให้นักเรียนได้ฝึกพูด เพื่อกระตุ้นการอยากเรียนอยากรู้ของนักเรียน
 - 1.4 ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการเสริมแรงให้รางวัลและกำลังใจ แก่นักเรียน
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป
 - 2.1 ควรทำการศึกษาวิจัย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดทฤษฎี Constructivism เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ของเนื้อหาอื่นๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยการอ่านภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้นและต่อเนื่อง เพราะจะเป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). *กลวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวิธีเรียน*. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัญญาภัทร เหมขุนทด. (2556). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โมเมนตัมและการชน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิลิซึมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กัลยา ยวนมาลัย. (2539). *การอ่านเพื่อชีวิต*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- กาญจนา จันทะดวง. (2542). *พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ*. สกลนคร : สถาบันราชภัฏ สกลนคร.
- กาญจนา อรุณสุขรุจี. (2546). *ความพึงพอใจ*. เชียงใหม่ : คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิ่งดาว วิกยานนท์. (2554). *การพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructivism กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเรื่องจิตรกรรมสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กิติมา ปรีดีติติก. (2524). *ทฤษฎีการบริหารองค์กร*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จิตรลดา คนเย็น. (2550). *การใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL-Plus เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- จิระพร ชะโน. (2551). *การพัฒนารูปแบบการสอนสื่อความหมาย เพื่อลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน*. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2540). *ภาษากับการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *เทคนิคการอ่าน*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

- ฉัตรศักดิ์ ชุมนุม. (2540). การนิเทศโดยใช้รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม : การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์โดยวิธีการทางคุณภาพโรงเรียนบ้านท่ามะขาม ตำบลตะนาวศรี อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์.
- ชรีณี เดชจินดา. (2535). ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์กำจัดกากอุตสาหกรรมแขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2550). การประเมินการเรียนรู้. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชวาล แพร์ตกุล. (2520). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : พิกซ์อักษร.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตปอเรชั่น.
- เตือนใจ ปิ่นเกิด. (2547). การอ่านและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- ทัศน์ีย์ ศุภเมธี. (2542). การสอนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทิพดี อ่องแสงคุณ. (2535). การจัดกิจกรรมการสอนฟังและพูด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพสุคนธ์ ไชยราช. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกลไกมนุษย์ระหว่างการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ของ Underhill กับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทิพา ดวงตาเวียง. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์กับการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ทิตนา แคมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทิตนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการวัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2556). ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิธิตา คงสวัสดิ์. (2544). ความพึงพอใจของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีต่อหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- บัญชา อึ้งสกุล. (2541). การเสริมสร้างการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน. *วารสารวิชาการ*, 1, 63-70, กุมภาพันธ์.
- บันลือ พงกษะวัน. (2545). *แนวพัฒนาการอ่านเร็วคิดเป็น*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2540). *วิธีสอนแบบ Constructivist*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประเวศ วะสี. (2550). *วิถีมุขยในศตวรรษที่ 21 : ศูนย์หนึ่งแก้ว*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โครงการหนังสือวิชาการจิตตปัญญา
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). *ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ใช้เป็นเครื่องมือบ่งชี้ถึงปัญหาที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงาน*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิตาทกานต์ ประจิมพันธ์. (2550). *การพัฒนากระบวนการสอนวิชาภาษาไทยบนพื้นฐานทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา โดยใช้โปรแกรมไมโครซอฟท์พาวเวอร์พอยน์เป็นสื่อการนำเสนอผลงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*.
- ปิยวรรณ ประสันตสุข. (2556, 25 มีนาคม). อ่านเถิดเด็กไทย อ่านถวายเจ้าฟ้านักอ่าน. *เดลินิวส์*, น. 8.
- เปลื้อง ณ นคร. (2542). *ศิลปะแห่งการอ่าน*. กรุงเทพฯ : เอลโล่การพิมพ์.
- ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม. (2550). *การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ*. กรุงเทพฯ : โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม.
- พจนา ทรัพย์สมาน. (2549). *การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแสวงหาและค้นพบด้วยตนเอง*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจนา ทรัพย์สมาน. (2550). *การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแสวงหาและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิทักษ์ ตรุษทิม. (2538). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานคร ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานเขตยานนาวา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*.
- ไพศาล หวังพานิช. (2547). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ภนิดา ชัยปัญญา. (2541). *การวัดความพึงพอใจ*. กรุงเทพฯ : แสงอักษร.
- มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2548). *อ่านเป็น : เรียนก่อน-สอนเก่ง*. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์.

- มยุรี เสอุดม. (2548). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เมธี ปิลันธนานนท์. (2523). *การบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2549). *สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น .
- รำพึง สอนสุภี. (2548). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนเต็ม โดยเน้นกระบวนการทางคณิตศาสตร์ตามแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลรัตนพิทยาคม จังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เรวดี หิรัญ. (2539). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และคณะ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ. (2540). *การสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นทักษะกระบวนการ*. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วรภรณ์ สีดำนิล. (2550). *การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิชัย เหลืองธรรมชาติ. (2531). *ความพึงพอใจและการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมใหม่ของประชากรในหมู่บ้านอพยพโครงการเขื่อนรัชชประภา (เขื่อนหาลาน) จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิโรจน์ อรุณมานะกุล. (2556). *ทฤษฎีภาษาศาสตร์*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิสาข์ จิตวิตร. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2537). เอกสารประกอบการสอนวิชาการอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 1.

พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สมจิต หนูพิชัย. (2551). ผลการใช้วิธีสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิลิซึมร่วมกับเทคนิคการอภิปราย
กลุ่มแบบโต้เถียง ต่อทักษะกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์และความพึงพอใจของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2555). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5.

มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมุทพร เซ็นเขาวนิช. (2545). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ

: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สัณห์สุดา พลธรรม. (2546). ผลของการใช้มัลติมีเดียที่พัฒนาตามแนวคอนสตรัคติวิลิซึม กลุ่มวิชา

สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องจักรวาลและอวกาศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). การคิดและการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิด :

ต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โครงการพัฒนาการ

เรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2547). เรียนรู้บูรณาการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา

ลาดพร้าว.

สำราญ ชันสำโรง. (2555). ภาษาอังกฤษกับประชาคมอาเซียน/บทบาททำที่ของประเทศไทย.

[ออนไลน์]. ได้จาก : http://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?article_id=1376&articlegroup_id=274.

[สืบค้นเมื่อ วันที่ 15 มีนาคม 2561].

สุขมา เอกรัมย์. (2549). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง

รูปสามเหลี่ยมชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิลิซึม. วิทยานิพนธ์ปริญญา

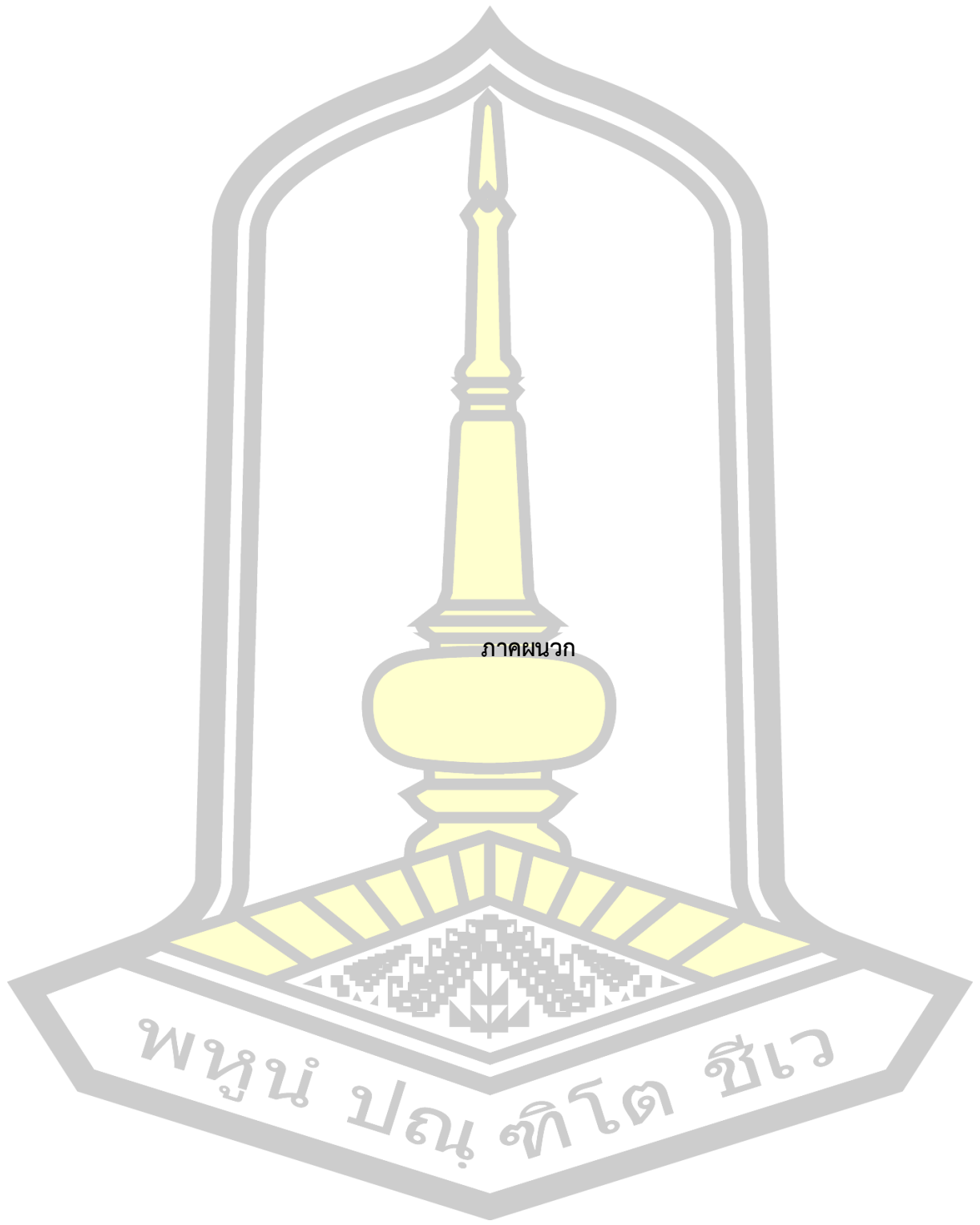
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- สุจินต์ วิศวธีรานนท์. (2544). *การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธี และเทคนิค การสอน 2*. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- สุเทพ พานิชพันธุ์. (2541). *ความพึงพอใจของเกษตรกรในการเข้าร่วมโครงการปรับโครงสร้างและ ระบบการผลิตการเกษตร จังหวัดอุบลราชธานี*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพรรณิ วราทร. (2545). *การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- สุวิมล ชินชูศักดิ์. (2547). *การพัฒนากระบวนการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ ตามแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- หทัยรัตน์ ประทุมสูตร. (2542). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อัจฉรา วงศ์ไสสร. (2539). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีย์ พันธุ์มณี. (2542). *จิตวิทยาการสอน*. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.
- Ausubel, D. (1963). *The Psychology of Meaningful Verbal Learning*. New York : Grune and Stratton.
- Baviskar, Sandhya N. and others. (2009). Essential Criteria to Characterize Constructivist Teaching : Derived from a Review of the Literature and Applied to Five Constructivist-Teaching Method Articles, *International Journal of Science Education*, 31(4), 541-50.

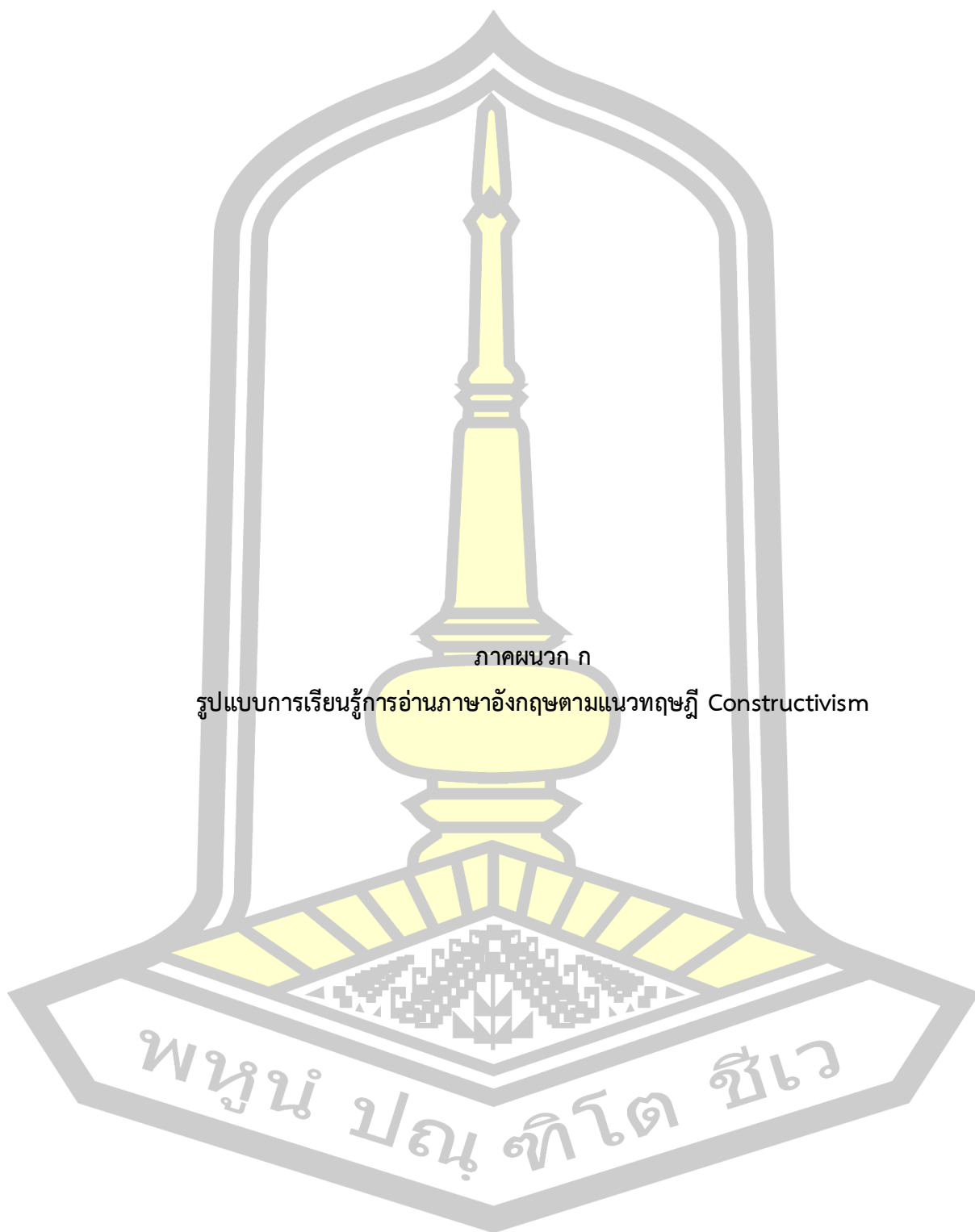
- Carrell, P.L. (1984). Schema Theory and ESL Reading : Classroom Implications and Applications. *The Modern Language Journal*, 68(12), 332-343.
- Day, R.R. and J. Bamford. (1998). *Extensive Reading in the Second Language Classroom*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Driver,R., and B. Bell. (1986). Students' Thinking and the Learning of Science : A Constructivist View. *School Science Review*, 67(240), 443-456.
- Gilmer, V.H. (1967). *Applied Psychology*. New York : McGraw-Hill.
- Girvan, Carina and others. (2010). Identifying an Appropriate Pedagogy for Virtual World : A Communal Constructivism Case Study. *Journal Articles ; Reports-Descriptive*, 55(1), 342-349, August.
- Goodman, Y. (1980). The Roots of Literacy. In Douglass (ed.), *Claremont Reading Conference Forty Fourth Yearbook*. Claremont : Claremont Reading Conference.
- Grellet, Francoise. (1995). *Developing Reading Skill : A Practical Guide to Comprehension Exercises*. London : Cambridge University Press.
- Gunning, T.G. (1992). *Creating Reading Instruction for all Children*. Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Gunning, T.G. (1992). *Reading Instruction for All Children*. Boston : Allyn and Bacon.
- Harris, A.J. (1990). *How to Increase Reading Ability*. New York : David McKey.
- Harris, A.J., and E.R. Sipay. (1990). *How to Increase Reading Ability : A Guide to Developmental and Remedial Methods*. 9th ed. New York : Longman.
- Joyce B. and B. Showers. (1992). *Model of Teaching*. 4th ed. Boston : Allan and Bacon.
- Joyce, B. and others. (1992). *Model of Teaching*. 4th ed. Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Joyce, B.R., and M. Weil. (1986). *Model of Teaching*. 3rd ed. New York : Prentice Hall.
- Joyce, B.R., and M. Weil. (2000). *Models of Teaching*. 6th ed. Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Kotler, P., and G. Armstrong. (2001). *Principles of Marketing*. 9th ed. New Jersey : Prentice-Hall.

- Miller, Bonnie L. (1982). Reading and Writing : is there a Connection. *Education Resource Information Center*, 44(10), 207-262, June.
- Morris, A. and D.N. Stewart. (1984). *Learning to Learn from Text : Effective Reading in the Content*. North Ryde : Addison-Wesley.
- Myracle, D.A. (2002). Impact of Pedagogy Informed by Constructivist Theory : An Examination of Student Achievement as Measured by The Missouri Assessment Program. *Dissertation Abstracts International*, 63(05), 1652-A, November.
- Pearson, P.D. and K. Camperell. (1994). *Theories Models and Processes of Reading*. 4th ed. Newark, Delaware : International Reading Association.
- Rubin, Dorothy. (1993). *A Practical Approach to Teaching Reading*. New York : Simon and Schuster.
- Saylor, J.G. and others. (1981). *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*. 4th ed. Japan : Hoit-Saunders International Editions.
- Singleton, Ellen. (2009). From Command to Constructivism : Canadian Secondary School Physical Education Curriculum and Teaching Games for Understanding. *Journal Articles ; Reports-Descriptive*, 39(2), 321-342, March.
- Smith, F. (1978). *Reading*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Smith, F. and S.P. Gay. (1990). *Teachers and Research : Language Learning in the Classroom*. New York : International Reading Association.
- Soanes, K.H. (2007). The Dilemmas of Implementing a Socio-Cultural Constructivist Theory of Learning in an Urban Fourth Grade Classroom. *Dissertation Abstracts International*, 68(05), 102-A, November.
- Widdowson, H.G. (1979). *Teaching Language as Communication*. London : Oxford University Press.
- Williams, Eddie. (1986). *Reading in the Language Classroom*. London : Macmillan.
- Yilmaz, K. (2008). Constructivism : Its Theoretical Underpinnings, Variations, and Implications for Classroom Instruction. *Journal Articles Reports-Descriptive*, 86(3), 161-172.

ภาคผนวก

พหุบัณฑิตยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

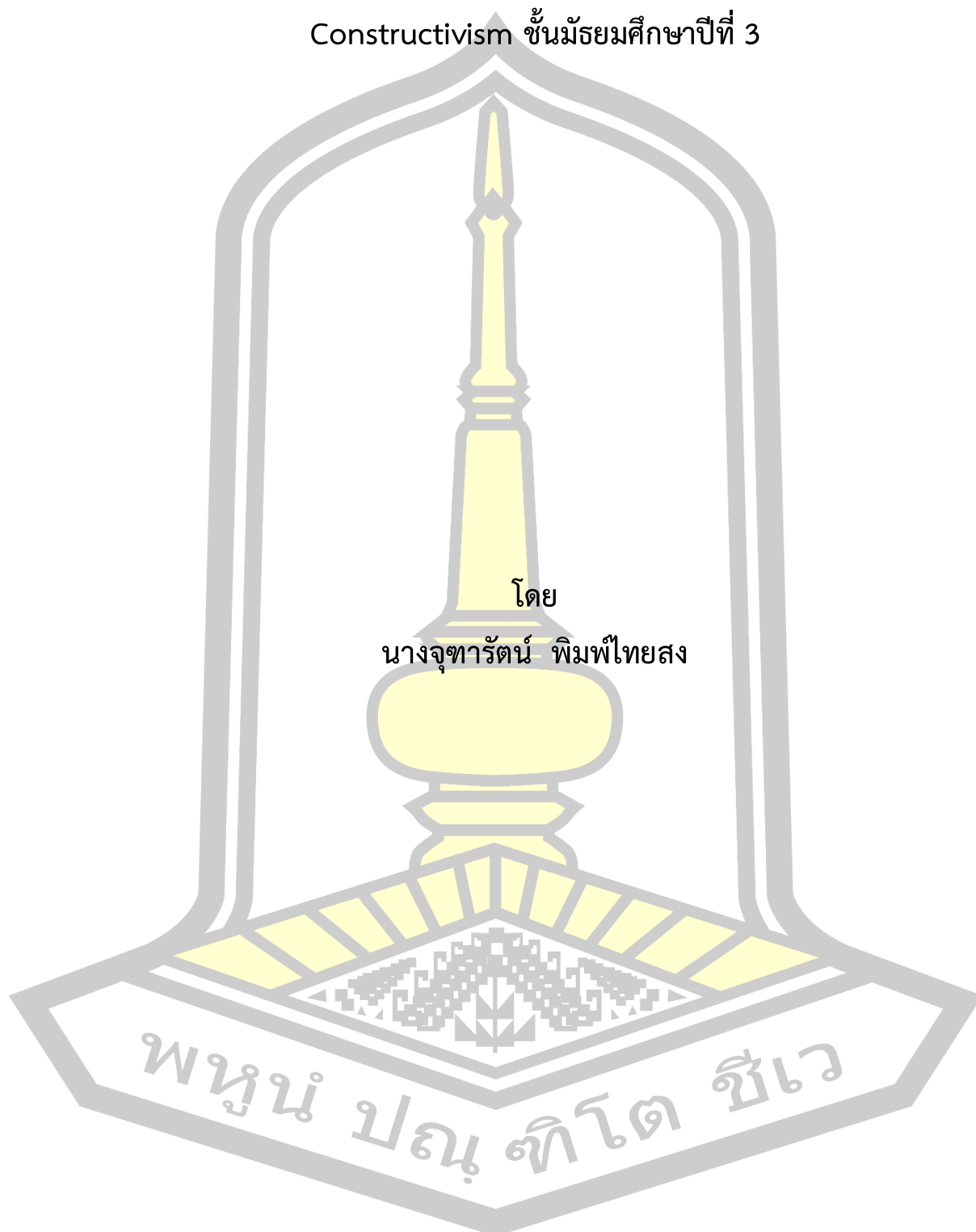
ภาคผนวก ก

รูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎี Constructivism

พหุ ประทีป วิทย์

คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎี

Constructivism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดย

นางจุฑารัตน์ พิมพ์ไทยสง

การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คำนำ

คู่มือการใช้บทเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ ตามแนวทฤษฎี Constructivism สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นคู่มือการใช้งาน และเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Asean Tradition โดยแบ่งเนื้อหาบทเรียนเป็นหน่วยย่อยๆ ทั้งหมด 5 หน่วยดังนี้

หน่วยที่ 1 ประเทศในอาเซียน (ASEAN Member States)

หน่วยที่ 2 อาหารประจำชาติ (National Dishes of ASEAN)

หน่วยที่ 3 ประเพณีและเทศกาล (Festival of ASEAN)

หน่วยที่ 4 สัตว์ของอาเซียน (National Animals of ASEAN Countries)

หน่วยที่ 5 การแต่งกายอาเซียน (National costume of ASEAN)

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่ ครู นักเรียน และผู้สนใจ ที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

นางจุฑารัตน์ พิมพ์ไทยสง
ผู้วิจัย

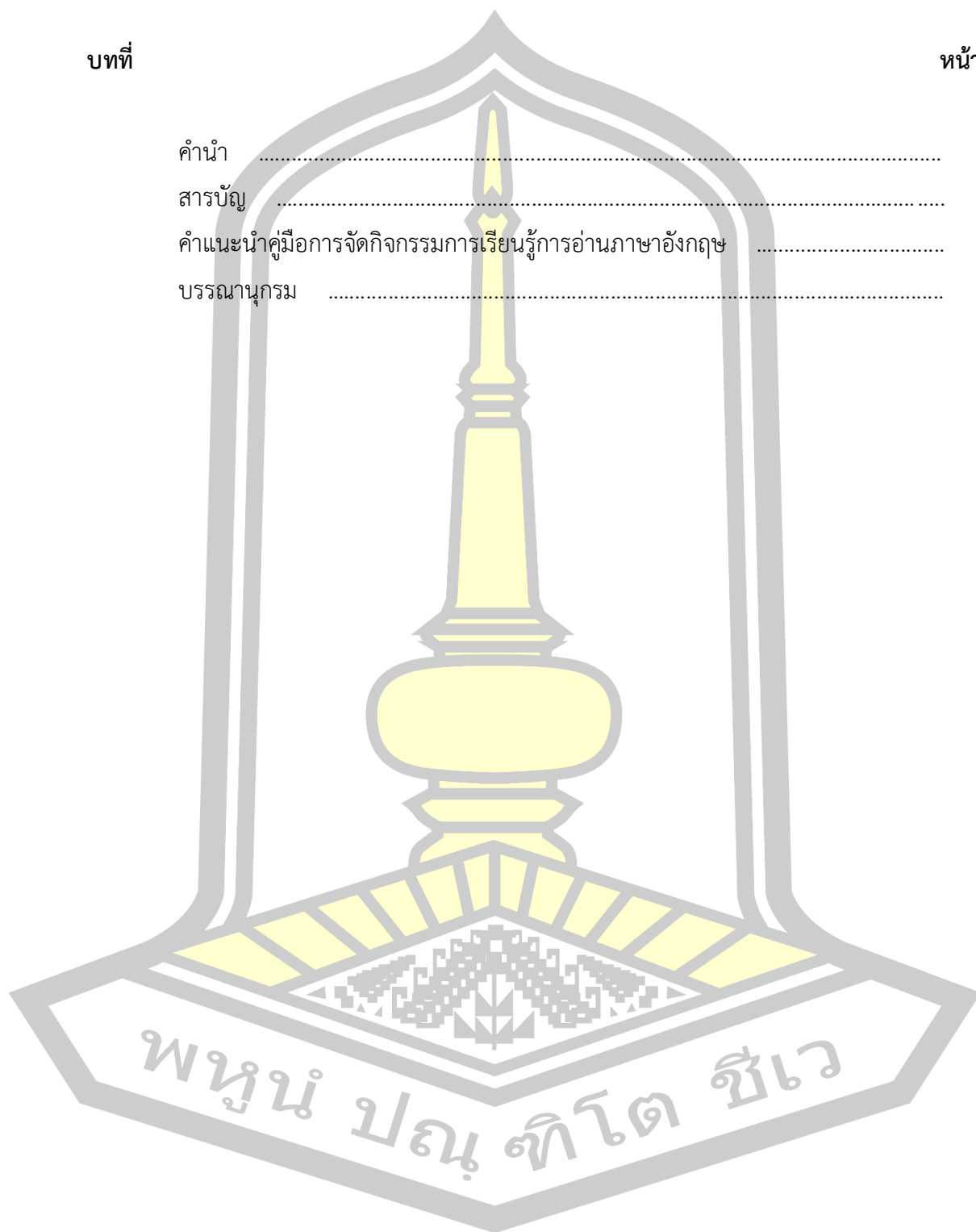
พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

สารบัญ

บทที่

หน้า

คำนำ
สารบัญ
คำแนะนำคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ
บรรณานุกรม

คำแนะนำ
คู่มือการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ
หน่วยวัฒนธรรมในอาเซียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. คู่มือการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism เป็นการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ ภายใต้หัวข้อ Asean Tradition โดยแบ่งเนื้อหาบทเรียนเป็นหน่วยย่อยๆ ทั้งหมด 5 หน่วยดังนี้

- หน่วยที่ 1 ประเทศในอาเซียน(ASEAN Member States)
- หน่วยที่ 2 อาหารประจำชาติ (National Dishes of ASEAN)
- หน่วยที่ 3 ประเพณีและเทศกาล (Festival of ASEAN)
- หน่วยที่ 4 สัตว์ของอาเซียน(National Animals of ASEAN Countries)
- หน่วยที่ 5 การแต่งกายอาเซียน(National costume of ASEAN)

ข้อควรปฏิบัติก่อนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยรูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้
2. การเตรียมสื่อและอุปกรณ์ในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยสื่อการจัดการเรียนรู้ต่างๆ เครื่องมือวัดผลและประเมินผล
3. แนวปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย บทบาทครู บทบาทนักเรียน และการจัดสภาพแวดล้อม

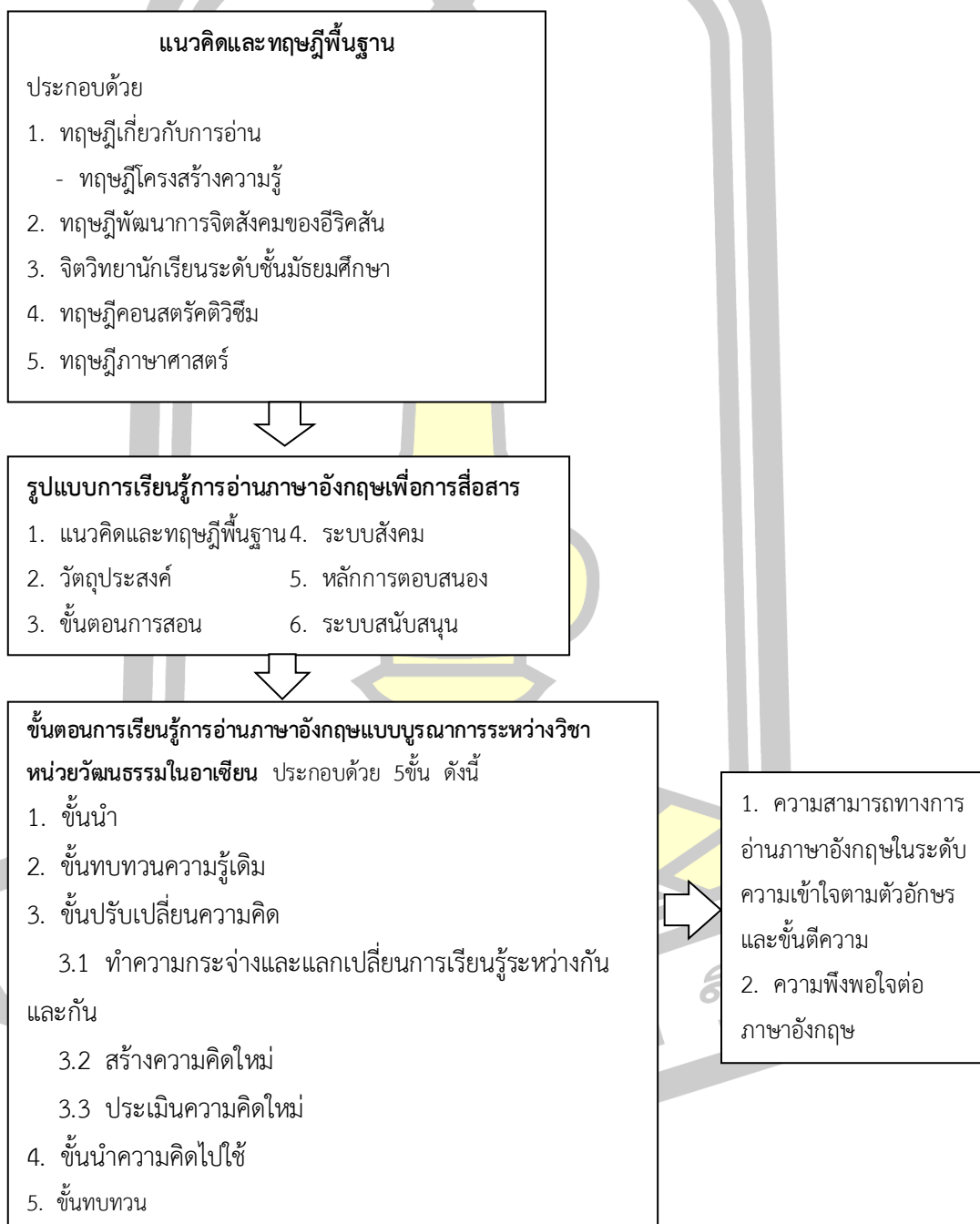
วัตถุประสงค์

หลังจากครูกำหนด ศึกษา คู่มือการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition และดำเนินการจัดการเรียนรู้ นักเรียนจะมี :

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในระดับความเข้าใจตามตัวอักษรและขั้นตีความ
2. ความพึงพอใจที่ดีต่อภาษาอังกฤษรายละเอียดตามภาพประกอบและตารางต่อไปนี้

รูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในครั้งนี้นำผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นต่างๆ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดของรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ดังนี้

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดและรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ

บทบาทของครู

1. แนะนำรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition อธิบายให้นักเรียนฟังและทำความเข้าใจ ก่อนเริ่มจัดการเรียนรู้
2. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจน และให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะจัดการเรียนรู้
3. ให้ความร่วมมือ แนะนำ ช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาต่างๆ ในขณะที่ผู้เรียนเรียนรู้
 - ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
 - ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มคละชายหญิง
 - ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง
 - ครูเดินฟังการอภิปรายของนักเรียนแต่ละกลุ่ม
 - ครูดูการนำเสนอของนักเรียน
4. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

บุคลิกภาพของครูผู้สอน

ครูแต่งกายสะอาดเรียบร้อย อารมณ์แจ่มใส พุดจาไพเราะน่าฟัง และมีลีลาการพูดที่น่าสนใจ มีความมั่นใจในตนเองคอยให้ความช่วยเหลือนักเรียนขณะเรียนรู้

บทบาทของนักเรียน

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำของครูผู้สอน
2. ศึกษาเนื้อหา และปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition
3. ให้ความร่วมมือ แนะนำ ช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาต่างๆ ในขณะร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - นักเรียนตอบคำถามเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่อ่าน
 - นักเรียนแบ่งกลุ่ม

- นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่ครูแจกให้
 - นักเรียนอภิปรายเนื้อเรื่องที่อ่านภายในกลุ่ม เพื่อทำความเข้าใจร่วมกัน
 - นักเรียนนำเสนอเนื้อหาหน้าชั้นเรียน
4. ถ้ามีข้อสงสัยใดๆ ควรปรึกษาครูผู้สอน
 5. ถ้ายังไม่เข้าใจบทเรียนดีพอ ควรศึกษาบทเรียนอีกครั้งนอกเวลาเรียน

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. ใบงาน

การจัดสภาพแวดล้อม

1. การจัดสิ่งแวดลอมภายในห้องเรียน เช่น การจัดบอร์ดเกี่ยวกับอาเซียน
2. ความร่วมมือจากครูและเพื่อนในห้องเรียน

การวัดผลและประเมินผล

1. ทดสอบนักเรียนรายบุคคลทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน
2. สังเกตพฤติกรรม โดยครูผู้สอนจะสังเกตพฤติกรรมนักเรียนขณะทำกิจกรรม
3. การตรวจแบบฝึกหัด

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 20 แสดงความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนว
ทฤษฎี Constructivism เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญ

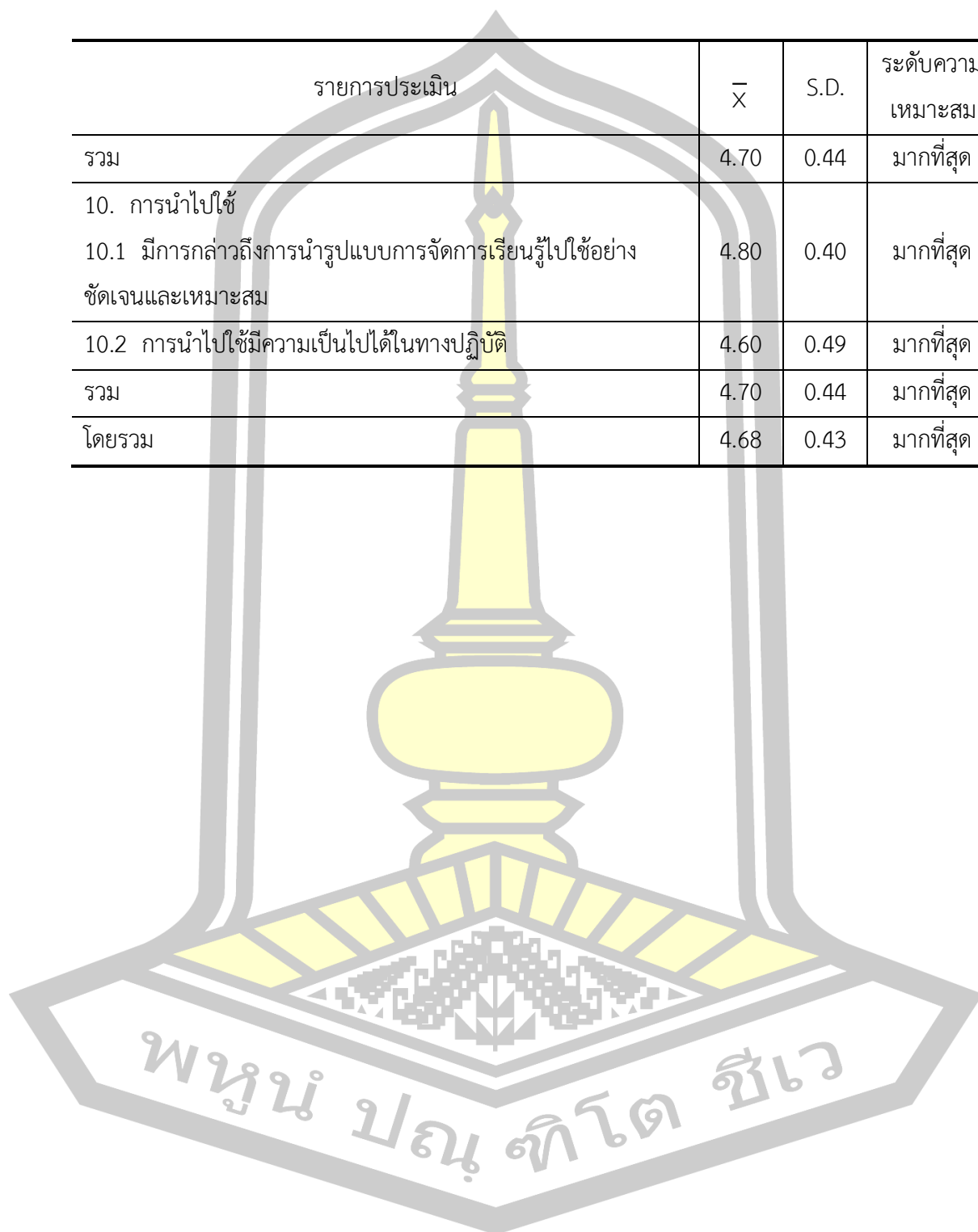
รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้			
1.1 การบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้	4.60	0.49	มากที่สุด
1.2 การกล่าวถึงความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้	4.80	0.40	มากที่สุด
1.3 บอกเหตุผลสนับสนุนความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม	4.80	0.40	มากที่สุด
1.4 การใช้ภาษาในการเรียบเรียง ความเป็นมาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	4.40	0.49	มากที่สุด
รวม	4.65	0.44	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้			
2.1 วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับหลักการหรือทฤษฎีพื้นฐาน	4.80	0.40	มากที่สุด
2.2 วัตถุประสงค์มีความชัดเจน มาตรฐานแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน	4.40	0.49	มากที่สุด
2.3 วัตถุประสงค์มีความเป็นไปได้	4.80	0.40	มากที่สุด
2.4 สิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดกับตัวผู้เรียนมีความสำคัญจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน	4.60	0.49	มากที่สุด
2.5 การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำ มีความเหมาะสม สละสลวยเข้าใจง่าย	4.80	0.40	มากที่สุด
รวม	4.68	0.44	มากที่สุด
3. แนวคิดหรือทฤษฎีพื้นฐาน			
3.1 แนวคิดหรือทฤษฎีพื้นฐานมีความสมบูรณ์และชัดเจนเพียงพอ	4.80	0.40	มากที่สุด
3.2 แนวคิดมีความสอดคล้องกับทฤษฎี แนวคิด ของการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ	4.60	0.49	มากที่สุด
3.3 การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 20 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
รวม	4.80	0.30	มากที่สุด
4. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้			
4.1 มีการนำเสนอลำดับขั้นตอนได้อย่างชัดเจน	4.60	0.49	มากที่สุด
4.2 ลำดับขั้นตอนที่นำเสนอมีความเหมาะสมต่อการนำไปในการจัดการเรียนรู้	4.40	0.49	มากที่สุด
4.3 แต่ละลำดับขั้นตอนมีความต่อเนื่องกันอย่างเหมาะสม	4.80	0.40	มากที่สุด
รวม	4.60	0.46	มากที่สุด
5. ระบบสังคม			
มีการกล่าวถึงระบบสังคมไว้อย่างชัดเจน ง่ายต่อการนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้และเอื้อต่อการเสริมสร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์	4.80	0.40	มากที่สุด
6. บทบาทครู			
บทบาทครูมีความชัดเจน ระบุสิ่งที่ครูต้องปฏิบัติตัวอย่างครอบคลุม	4.60	0.49	มากที่สุด
7. บทบาทผู้เรียน			
บทบาทผู้เรียนมีความชัดเจน ง่ายต่อการเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้จริง	4.80	0.40	มากที่สุด
8. หลักการตอบสนอง			
8.1 หลักการตอบสนองที่กำหนดไว้มีความชัดเจนและเหมาะสม	4.40	0.49	มากที่สุด
8.2 หลักการตอบสนองมีความเป็นไปได้ที่จะนำไปปฏิบัติ	4.60	0.49	มากที่สุด
รวม	4.50	0.49	มากที่สุด
9. ระบบสนับสนุน			
9.1 ระบบสนับสนุนที่กำหนดไว้มีความชัดเจนและเหมาะสม	4.60	0.49	มากที่สุด
9.2 มีการกล่าวไว้อย่างครอบคลุมถึงสิ่งสนับสนุนที่จำเป็นต่อการเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน	4.80	0.40	มากที่สุด

ตาราง 20 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
รวม	4.70	0.44	มากที่สุด
10. การนำไปใช้			
10.1 มีการกล่าวถึงการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้อย่างชัดเจนและเหมาะสม	4.80	0.40	มากที่สุด
10.2 การนำไปใช้มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ	4.60	0.49	มากที่สุด
รวม	4.70	0.44	มากที่สุด
โดยรวม	4.68	0.43	มากที่สุด

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ
เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดต่างๆ ในการตรวจสอบดังนี้

1. เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ตรวจสอบความเหมาะสม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบเครื่องมือดังนี้ รูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งกำหนด 5 ระดับ การพิจารณา ดังนี้
 - 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
 - 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
 - 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
 - 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
 - 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด
3. บันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญเป็นรายชื่อ โดยทำเครื่องหมาย/ลงในช่อง ระดับความเหมาะสมตามความเห็นของท่าน เช่น ถ้าต้องการเลือกระดับความเหมาะสมมากที่สุดให้ทำดังนี้

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
0. การวัดและประเมินผลในระยะติดตามผลมีความเหมาะสม	/				

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ
เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้					
1.1 การบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้					
1.2 การกล่าวถึงความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้					
1.3 บอกเหตุผลสนับสนุนความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม					
1.4 การใช้ภาษาในการเรียบเรียง ความเป็นมาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้					
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้					
2.1 วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับหลักการหรือทฤษฎีพื้นฐาน					
2.2 วัตถุประสงค์มีความชัดเจน มาตรฐานแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน					
2.3 วัตถุประสงค์มีความเป็นไปได้					
2.4 สิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนมีความสำคัญจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน					
2.5 การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำ มีความเหมาะสม สละสลวย เข้าใจง่าย					
3. แนวคิดหรือทฤษฎีพื้นฐาน					
3.1 แนวคิดหรือทฤษฎีพื้นฐานมีความสมบูรณ์และชัดเจนเพียงพอ					
3.2 แนวคิดมีความสอดคล้องกับทฤษฎี แนวคิด ของการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ					
3.3 การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสม					
4. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้					
4.1 มีการนำเสนอลำดับขั้นตอนได้อย่างชัดเจน					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
4.2 ลำดับขั้นตอนที่นำเสนอมีความเหมาะสมต่อการนำไปในการจัดการเรียนรู้					
4.3 แต่ละลำดับขั้นมีความต่อเนื่องกันอย่างเหมาะสม					
5. ระบบสังคม มีการกล่าวถึงระบบสังคมไว้อย่างชัดเจน ง่ายต่อการนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้และเอื้อต่อการเสริมสร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์					
6. บทบาทครู บทบาทครูมีความชัดเจน ระบุสิ่งที่ครูต้องปฏิบัติไว้อย่างครอบคลุม					
7. บทบาทผู้เรียน บทบาทผู้เรียนมีความชัดเจน ง่ายต่อการเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้จริง					
8. หลักการตอบสนอง					
8.1 หลักการตอบสนองที่กำหนดไว้มีความชัดเจนและเหมาะสม					
8.2 หลักการตอบสนองมีความเป็นไปได้ที่จะนำไปปฏิบัติ					
9. ระบบสนับสนุน					
9.1 ระบบสนับสนุนที่กำหนดไว้มีความชัดเจนและเหมาะสม					
9.2 มีการกล่าวไว้อย่างครอบคลุมถึงสิ่งสนับสนุนที่จำเป็นต่อการเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน					
10. การนำไปใช้					
10.1 มีการกล่าวถึงการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้อย่างชัดเจนและเหมาะสม					
10.2 การนำไปใช้มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ					

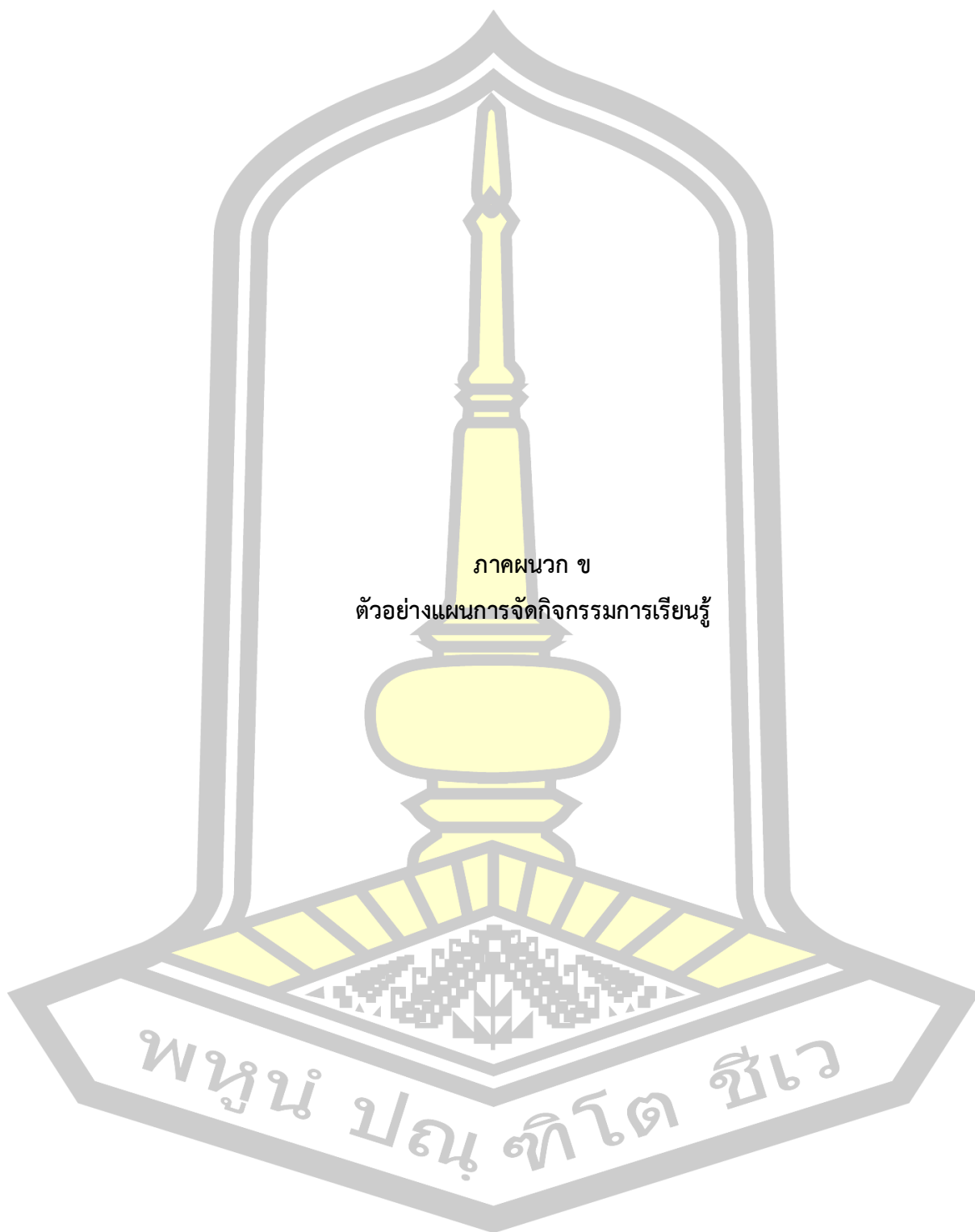
ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 23101 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เวลาเรียน 4 ชั่วโมง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Asean Tradition เรื่อง Festival of Asean

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน

ต 1.1 ม.3/4 เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

ต 1.2 ม.3/1 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้เคียงสถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

ต 1.2 ม.3/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลอธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

ต 1.3 ม.3/1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด

ต 2.1 ม.3/3 เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

ต 2.2 ม.3/2 เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิต

ความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

ต 4.1 ม.3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

2. สาระสำคัญ

อ่าน สรุปลงใจความ บอกข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียนและเข้าใจเรื่องที่ได้ศึกษา คำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยค ช่วยให้จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และฟัง สนทนา พูดและเขียนโต้ตอบข้อมูล บรรยายสั้นๆ เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัว

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (K P A)

ด้านความรู้ K

3.1 อ่านเรื่องที่ได้อ่านและจับใจความได้ถูกต้อง

3.2 บอกและเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับเทศกาลของประเทศสมาชิกอาเซียนตามที่กำหนด

ด้านทักษะ(สรรรถนะ) P

3.3 ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยวิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Student Team Achievement Division หรือ STAD)

3.4 ใช้ภาษาสื่อสารให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมาย

ด้านคุณธรรม (คุณลักษณะ) A

3.5 เพื่อให้นักเรียนรู้คุณค่าความเป็นไทย และใช้ชีวิตอยู่อย่างพอเพียง

3.6 เพื่อให้นักเรียนมีความเพียรพยายามใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน ซื่อสัตย์สุจริต

3.7 เพื่อสร้างให้นักเรียนมีวินัยและตรงต่อเวลา

4. สารการเรียนรู้

- 4.1 Vocabulary: Festival, culture, traditional
- 4.2 Structure: อ่านจับใจความได้ถูกต้อง
- 4.3 Function: Telling about festival of Asean member

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 5.1. ความสามารถในการสื่อสาร
- 5.2. ความสามารถในการคิด
- 5.3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 6.1 มีวินัย
- 6.2 ใฝ่เรียนรู้
- 6.3 มุ่งมั่นในการทำงาน

5. กิจกรรมการเรียนรู้ (Student Team Achievement Division หรือ STAD)

- 5.1 ขั้นนำ
 - 5.1.1 แจกเรื่องและจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
 - 5.1.2 นักเรียนทำข้อสอบก่อนเรียน
- 5.2 ขั้นทบทวนความรู้เดิม
 - 5.2.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับเทศกาลของแต่ละประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียนโดยสังเขป เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิม
- 5.3 ขั้นปรับเปลี่ยนความคิด
(ทำความเข้าใจและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างกันและกัน)
 - 5.3.1 ครูแบ่งหัวข้อย่อย เกี่ยวกับเทศกาลของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน เป็น 10 เรื่อง (10 ประเทศ) โดยจัดเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละเรื่อง
 - 5.3.2 จัดกลุ่มนักเรียนโดยให้มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละ 4 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน
 - 5.3.3 นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มแยกย้ายไปศึกษาและอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ตนได้รับมอบหมายเท่านั้น เช่น

กลุ่มที่ 1 ไปศึกษาหัวข้อ

เทศกาลของประเทศบรูไนดารุสซาลาม : Brunei Darussalam

กลุ่มที่ 2 ไปศึกษาหัวข้อ

เทศกาลของราชอาณาจักรกัมพูชา : Kingdom of Cambodia

กลุ่มที่ 3 ไปศึกษาหัวข้อ

เทศกาลของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย : Republic of Indonesia

กลุ่มที่ 4 ไปศึกษาหัวข้อ

เทศกาลของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว : The Lao People's Democratic Republic

กลุ่มที่ 5 ไปศึกษาหัวข้อ

เทศกาลของประเทศมาเลเซีย : Malaysia

กลุ่มที่ 6 ไปศึกษาหัวข้อ

เทศกาลของสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า : Republic of the Union of Myanmar

กลุ่มที่ 7 ไปศึกษาหัวข้อ

เทศกาลของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ : Republic of the Philippine

กลุ่มที่ 8 ไปศึกษาหัวข้อ

เทศกาลของสาธารณรัฐสิงคโปร์ : Republic of Singapore

กลุ่มที่ 9 ไปศึกษาหัวข้อ

เทศกาลของราชอาณาจักรไทย : Kingdom of Thailand

กลุ่มที่ 10 ไปศึกษาหัวข้อ

- สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม : Socialist Republic of Vietnam (สร้างความคิดใหม่)

5.3.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทำแบบฝึกหัด นักเรียนจะได้รับแบบฝึกหัด และ บัตรเฉลย นักเรียนจะผลัดกันทำหน้าที่ มีการอภิปรายและตรวจสอบว่ากลุ่มมีข้อผิดพลาดในการทำอย่างไร แล้วแก้ไขข้อผิดพลาดลงในแบบฝึกหัด (ประเมินความคิดใหม่)

5.3.5 นักเรียนที่อ่านหัวข้อย่อยเดียวกันมานั่งด้วยกันเพื่อทำงานซักถาม และทำกิจกรรมในกลุ่มเชี่ยวชาญ (Expert group)

5.3.6 ฝึกอ่านข้อมูล และออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักการอ่านและสามารถจับใจความสำคัญได้ถูกต้อง

5.4 ชี้นำความคิดไปใช้

5.4.1 นักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม Expert group กลับมายังกลุ่มเดิม (Home group) ของตนเองแล้วผลัดกันอธิบายให้เพื่อนสมาชิกในกลุ่มฟัง

5.4.2 แต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลทั้ง 10 ประเทศเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียนในรูปแบบ My Mapping

5.4.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

5.5 ชื่นทบทวน

5.5.1 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดในการสอบครั้งนี้ จะตีประกาศไว้ในป้ายนิเทศของห้องหรือมุมจดหมายข่าวของห้อง

5.5.2 ทำใบงานที่กำหนดให้

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

6.1 ใบความรู้

6.2 แบบฝึกหัด

6.3 ใบความรู้เกี่ยวกับเทศกาลของกลุ่มสมาชิกอาเซียน

6.4 แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

7. การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์
7.1 การสังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม	ระดับดี = ผ่านเกณฑ์
7.2 การสังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านออกเสียง	ระดับดี = ผ่านเกณฑ์
7.3 การตรวจแบบฝึกหัด	แบบฝึกหัด	ทำถูก 5 ข้อ = ผ่าน
7.4 ทดสอบ	แบบทดสอบ	เกณฑ์ ทำถูก 7 ข้อ = ผ่าน เกณฑ์

8. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

8.1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8.3 ข้อเสนอแนะ

.....

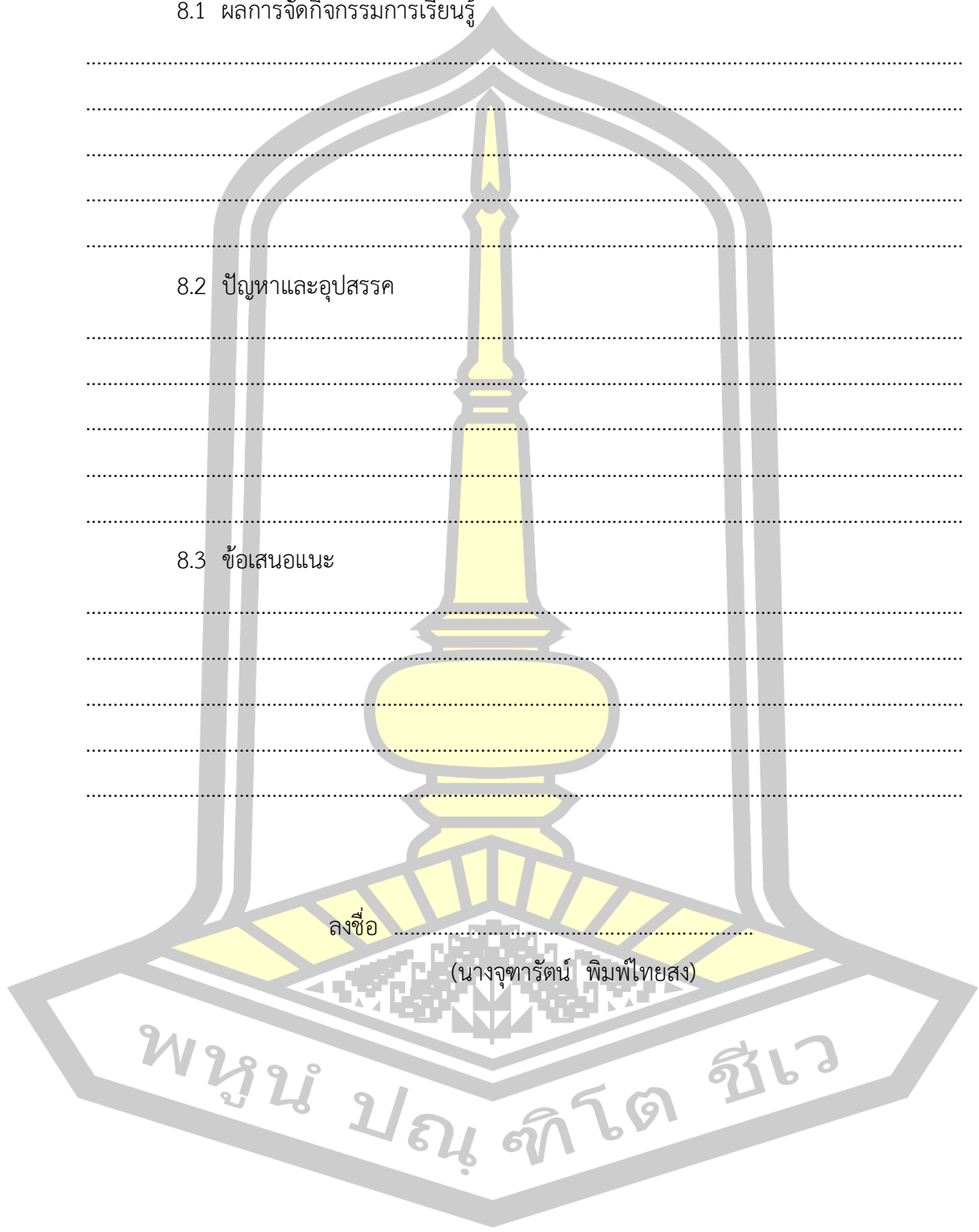
.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นางจุฑารัตน์ พิมพ์ไทยสง)

พูน ปณ ทิโต ชีเว

Pre-test

แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Asean Tradition
เรื่อง Festival of Asean จำนวน 10 ข้อ

Direction : Choose the best answer in the answer sheet.

1. What is the festival of Thailand?
 - a. Rocket Festival
 - b. Loy Krathong
 - c. Water Festival
 - d. Nyepi Festival

2. What is the National Day of Brunei?
 - a. 23 February
 - b. 11 January
 - c. 15 March
 - d. 27 August

3. The Sinulog is festival of?
 - a. Philippines
 - b. Indonesia
 - c. Malaysia
 - d. Brunei

4. What sentence is true?
 - a. The water festival is Thailand's
 - b. The Lim festival is Vietnam's
 - c. Rocket festival is Cambodia's.
 - d. Htamane festival os Laos'.

5. What is a busker?
 - a. The boy playing the accordion at the bus interchange.
 - b. The blind man playing the accordion at the bus interchange
 - c. The blind woman playing the accordion at the bus interchange.
 - d. The girl playing the accordion at the bus interchange.

พหุบัณฑิต ชีวะ

6. What doesn't use in Htamane cooking?

- a. glutinous rice
- b. sesame seeds
- c. peanuts
- d. coconut milk

7. How to call the festival when many village get together and fire huge homemade rockets into the sky to call for rain.

- a. Rocket festival
- b. Fire festival
- c. Raining festival
- d. Water festival

8. What things are inside the krathong?

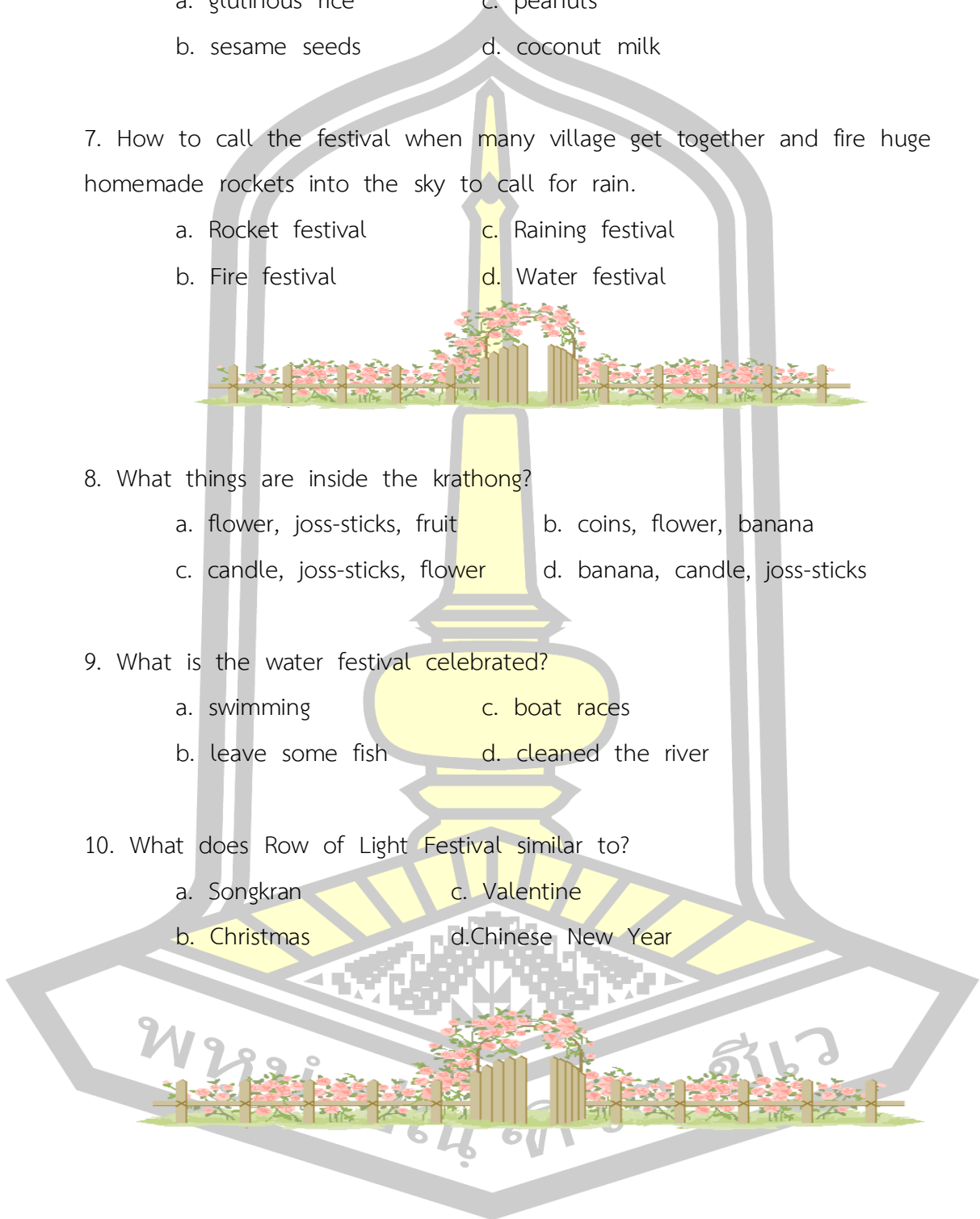
- a. flower, joss-sticks, fruit
- b. coins, flower, banana
- c. candle, joss-sticks, flower
- d. banana, candle, joss-sticks

9. What is the water festival celebrated?

- a. swimming
- b. leave some fish
- c. boat races
- d. cleaned the river

10. What does Row of Light Festival similar to?

- a. Songkran
- b. Christmas
- c. Valentine
- d. Chinese New Year

Answer Sheet

Name Class No.

No.	Choices			
	A	B	C	d
1			x	
2	x			
3		x		
4			x	
5		x		
6				x
7	x			
8			x	
9			x	
10				x

Post-test

แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Asean Tradition
เรื่อง Festival of Asean จำนวน 10 ข้อ

Direction : Choose the best answer in the answer sheet.

1. What sentence is true?
 - a. The Lim festival is Vietnam's.
 - b. The water festival is Thailand's.
 - c. Rocket festival is Cambodia's.
 - d. Htamane festival is Laos'.

2. The Sinulog is festival of?
 - a. Malaysia
 - b. Indonesia
 - c. Philippines
 - d. Brunei

3. What is the National Day of Brunei?
 - a. 11 January
 - b. 23 February
 - c. 15 March
 - d. 27 August

4. What things are inside the krathong?
 - a. banana, candle, joss-sticks
 - b. coins, flower, banana
 - c. flower, joss-sticks, fruit
 - d. candle, joss-sticks, flower

5. What doesn't use in Htamane cooking?
 - a. peanuts
 - b. coconut milk
 - c. glutinous rice
 - d. sesame seeds

6. How to call the festival when many village get together and fire huge homemade rockets into the sky to call for rain.

- a. Fire festival
- b. Raining festival
- c. Rocket festival
- d. Water festival

7. What is the water festival celebrated?

- a. boat races
- b. swimming
- c. leave some fish
- d. cleaned the river

8. What is a busker?

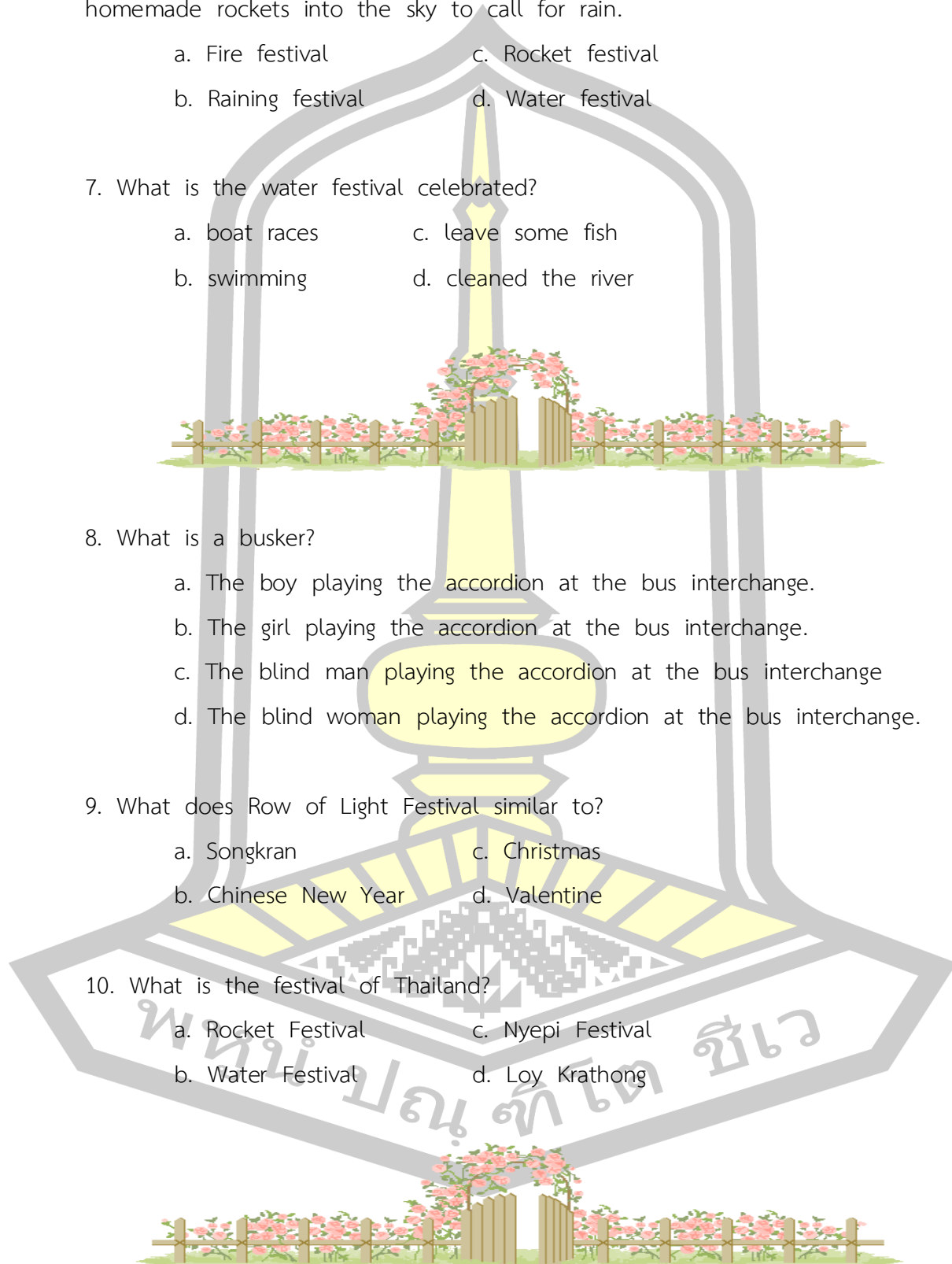
- a. The boy playing the accordion at the bus interchange.
- b. The girl playing the accordion at the bus interchange.
- c. The blind man playing the accordion at the bus interchange
- d. The blind woman playing the accordion at the bus interchange.

9. What does Row of Light Festival similar to?

- a. Songkran
- b. Chinese New Year
- c. Christmas
- d. Valentine

10. What is the festival of Thailand?

- a. Rocket Festival
- b. Water Festival
- c. Nyepi Festival
- d. Loy Krathong

Answer Sheet

Name Class No.

No.	Choices			
	A	B	C	d
1	x			
2		x		
3		x		
4				x
5		x		
6			x	
7	x			
8			x	
9		x		
10		x		

ASEAN

พหุ มั น ฑ ุ ท ิ โ ต ชี เ ว

Festival of Asean

1. Loy Krathong Festival of Thailand

One of the most popular festivals in early November is the Loy Krathong Festival. It takes place at a time when the weather is fine as the rainy season is over and there is a high water level all over the country. “Loy” means “to float” and a “Krathong” is a lotus-shaped vessel made of banana leaves. The Krathong usually contains a candle, three joss-sticks, some flowers and coins.

In fact, the festival is of Brahmin origin in which people offer thanks to the Goddess of the water. Thus, by moonlight, people light the candles and joss-sticks, make a wish and launch their Krathongs on canals, rivers or even small ponds. It is believed that the Krathongs carry away sins and bad luck, and the wishes that have been made for the new year due to start. Indeed, it is the time to be joyful and happy as the sufferings are floated away. The festival starts in the evening when there is a full moon in the sky. People of all walks of life carry their Krathongs to the nearby rivers. After lighting candles and joss-sticks and making a wish, they gently place the Krathongs on the water and let them drift away till they go out of sight.

A Beauty Queen Contest is an important part of the festival and for this occasion it is called “The Noppamas Queen Contest”. Noppamas is a legendary figure from the Sukhothai period. Old documents refer to her as the chief royal consort of a Sukhothai King named “Lithai”. Noppamas was said to have made the first decorated Krathong to float in the river on the occasion.

In Bangkok, major establishments such as leading hotels and amusement parks organise their Loy Krathong Festival and the Krathong contest as major annual function.

2. LIM FESTIVAL OF VIETNAM

The Lim Festival, organized in Lim village located 18 km from Hanoi, where Quan Ho, the special folk songs performed. It takes place every year on 13th day of the 1st lunar month. Tens of thousands of visitors come here to enjoy the dialogues performances between "lien anh" (male singers) and "lien chi" (female singers), the country's most skilled Quan Ho singers. These are male and female farmers who sing different types of songs in the pagodas, on the hills, and in the boats. Besides this, visitors can come to the Lim Festival to enjoy the weaving competition of the Noi Due girls. They weave and sing Quan Ho songs at the same time. Like other religious festivals, the Lim Festival goes through all the ritual stages, from the procession to the worshipping ceremony, and includes other activities.

The Lim Festival is a special cultural activity in the North. The festival celebrates the "Quan Ho" folk song which has become a part of the national culture and a typical folk song that is well loved in the Red River Delta region.

The Lim Festival is also celebrated with traditional temple games. In one game, teenage girls must mind a stranger's baby, chew pieces of sugar cane in order to create fuel with which to start and maintain a fire, cook rice, and prevent a frog from jumping out of a circle marked on the ground. If the baby cries, the fire goes out or the frog escapes, the girl is disqualified.

Starting Dates in Western Calendar 26 Feb 2010, 15 Feb 2011, 4 Feb 2012.

3. Cambodia Water Festival

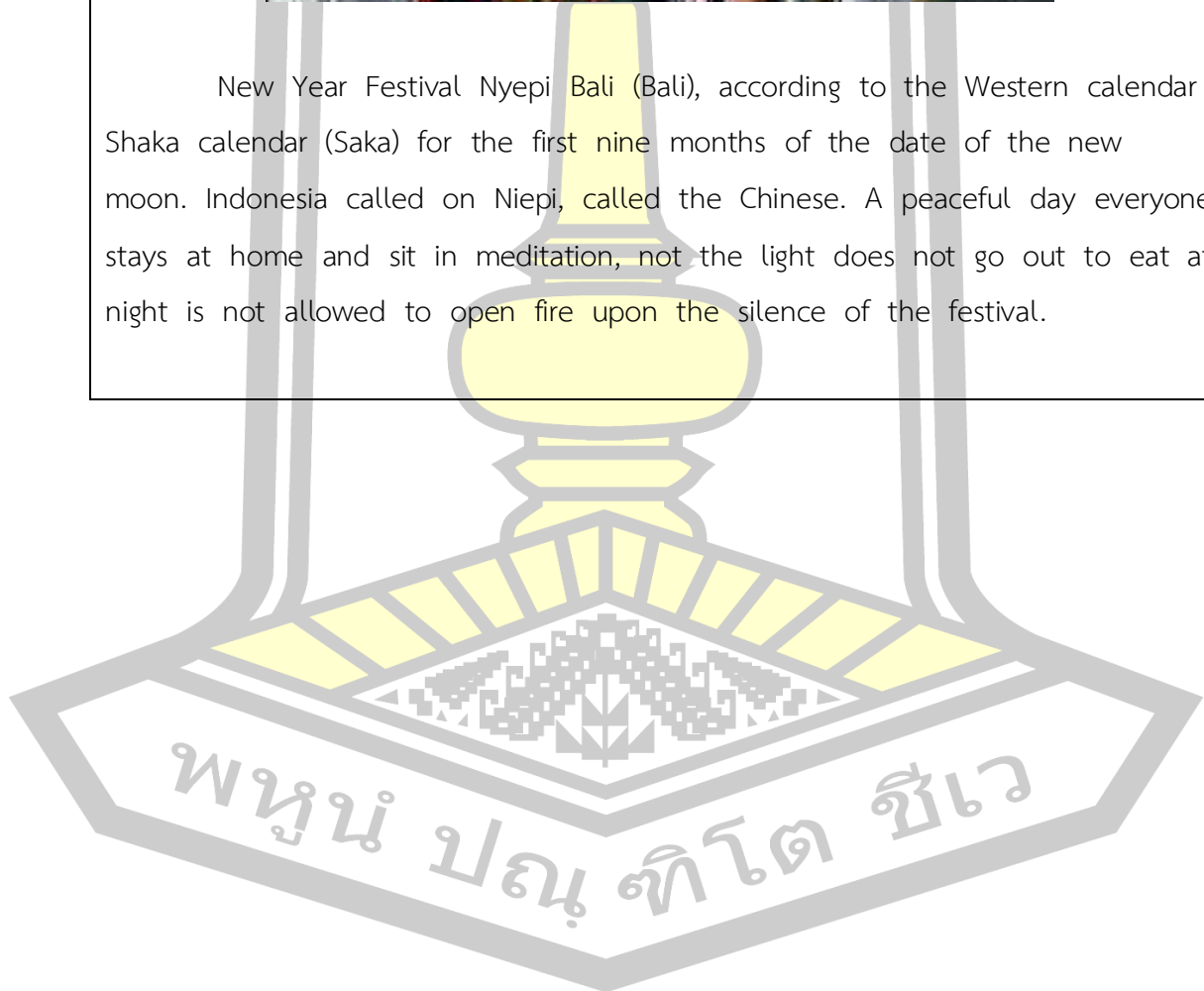
Water Festival is an annual festival of Cambodia. It is celebrated by boat races. The fireworks And parade Lake area "Tonle Sap" Water Festival. Is an annual festival of Cambodia. Held every year since, up 14 to 15 hours until the waning dusk one evening in November. Cambodia, which officially declared a three day weekend festival is a tradition of Thailand. In this tradition Held to commemorate the benefactor. And expressed his gratitude to the Mekong. Tonle Sap Lake and That brings richness to the Cambodians. The water in the river was high. Will flow to the lake During the rainy season ends in November. Water in the lake is low. The water flows back into the river again. Cambodians are sharing buoy floats decorated with lights. Up the Mekong River while racing boats commemorate historical events in the reign of King Jayavarman 7th to the 12th century in the capital city. The Khmer Empire was subdued kingdoms flourished with sneezing. In a fierce naval battle.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

4. Indonesia festival Nyepi

New Year Festival Nyepi Bali (Bali), according to the Western calendar Shaka calendar (Saka) for the first nine months of the date of the new moon. Indonesia called on Niepi, called the Chinese. A peaceful day everyone stays at home and sit in meditation, not the light does not go out to eat at night is not allowed to open fire upon the silence of the festival.

5. Rocket Festival

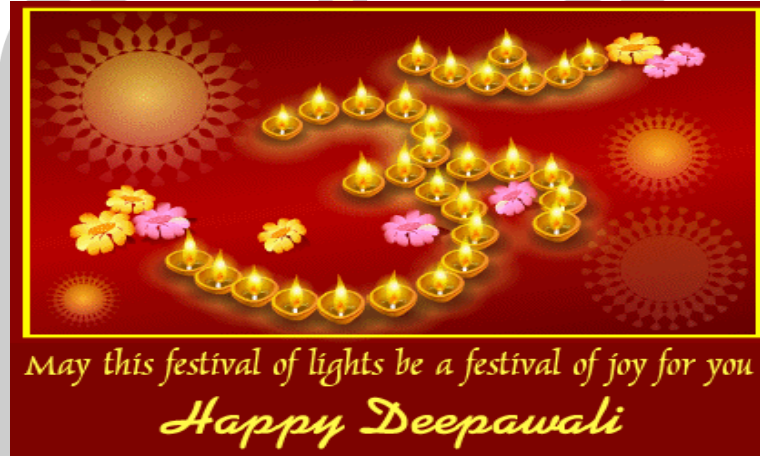
This is a fun festival when many villages get together and fire huge homemade rockets into the sky to call for rain for the planting season. Be prepared for noise, crowds and lots of beer drinking.

Rocket Festival is a merit-making ceremony traditionally practiced by ethnic Lao people throughout much of northeast Thailand and Lao, in numerous villages and municipalities near the beginning of the rainy season. Celebrations typically include preliminary music and dance performances, competitive processions of floats, dancers and musicians on the second day, and culminating on the third day in competitive firings of home-made rockets. Local participants and sponsors use the occasion to enhance their social prestige, as is customary in traditional Buddhist folk festivals throughout Southeast Asia.

พหุมนุ ปณ ทิโต ชีเว

Festival of Asean

6. Row of Light Festival

Deepawali or Row of light festival is the Hindu festival of lights. The name originally comes from the Sanskrit word Deepawali meaning a row of lights. Wherever Deepawali is being celebrated you will see shops, houses and public places decorated with small, earthenware, oil lamp known as diyas. They are usually placed in rows on window sills and outside buildings as decorations.

Deepawali is celebrated around the world by people who follow the Hindu religion. This is mostly those of Indian ethnicity, but today they may be celebrating as British, American, Malaysian, Australian, Canadian, New Zealander, Fijian, Mauritian many more countries around the world.

พหุ ประถมศึกษา

7. Htamane Festival

Myanmar has celebrated the traditional Htamane Festival by holding a cooking competition at Shwedagon Pagoda in Yangon.

The competition had a 3,000 US dollar reward and attracted 36 teams from government organizations and private enterprises. Htamane is a mixture of glutinous rice, coconut slices, sesame seeds, peanuts and a generous amounts of cooking oil.

The Htamane Festival is held throughout Myanmar every year in November in Myanmar's lunar calendar to celebrate and honor the achievement of the monsoon rice harvest. The Htamane Festival also helps promote unity and mutual support, as the churning of the glutinous food requires team work.

พหุ ประถมศึกษา ชีเว

8. Sinulog Festival

The Sinulog Festival is hailed as one of the oldest, grandest and one of the most colorful celebrations in the country.

The Sinulog is a dance ritual done in honor of the miraculous image of the Santo Niño that links the country's Pagan past and Christian present.

Its dance moves are accompanied by drums which resemble the water current of what was originally known as Cebu's Pahina River.

The devotion of Cebuanos to the Holy Child originated when Portuguese explorer Ferdinand Magellan introduced Christianity in the country and brought the 15-inch tall wooden statue of Santo Nino on April 7, 1521 as a baptismal gift to Rajah Humabon's wife, Queen Juana.

Magellan was eventually killed by Mactan leader Lapu-Lapu on April 27 of the same year and the image was eventually worshipped by the Cebuanos as a rain god.

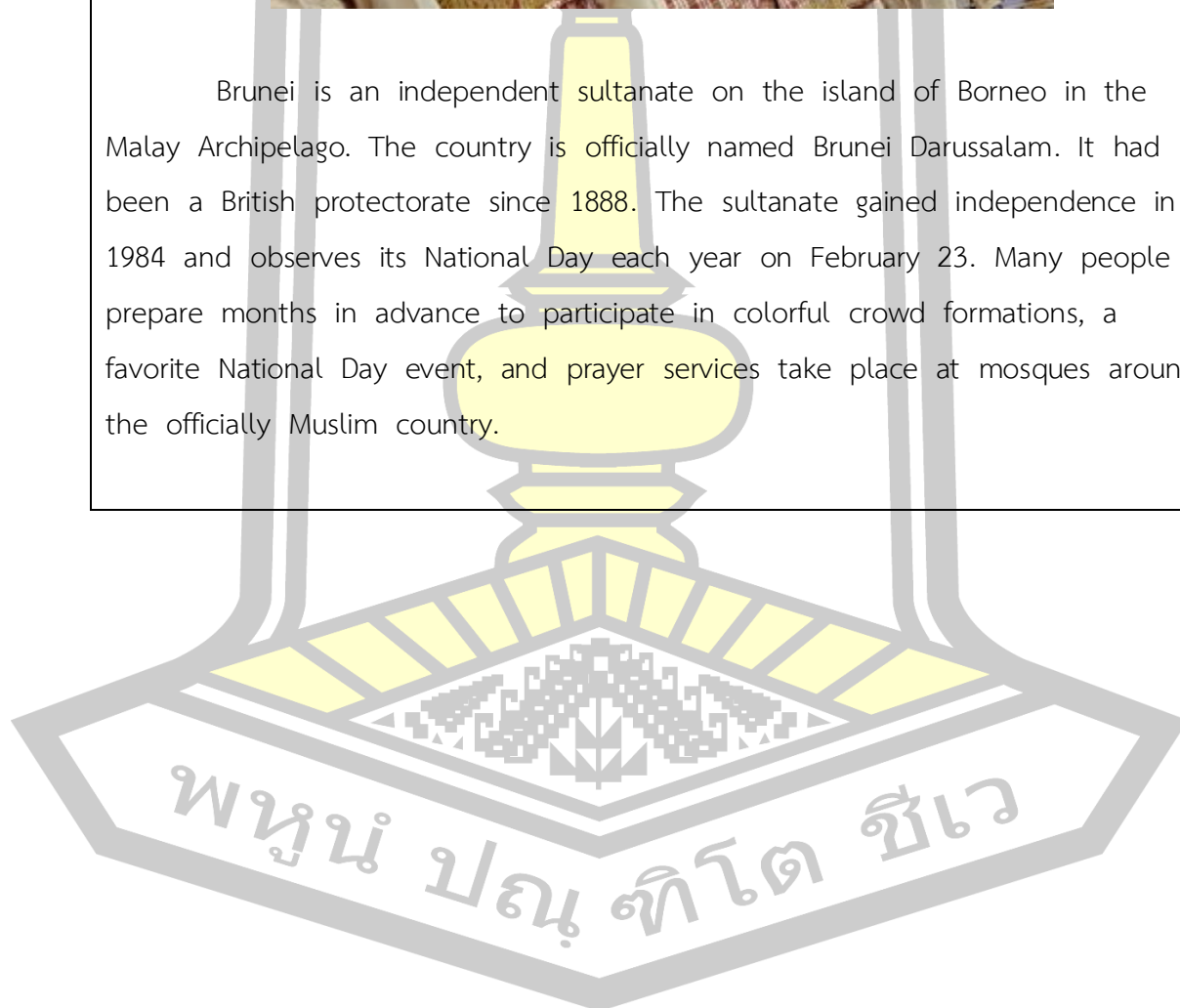
Forty-four years after the image was brought in, a new wave of Spaniards led by Spanish conqueror Miguel Lopez De Legazpi arrived in the country to continue converting Filipinos to Christianity.

Their ships ravaged a village and a Spanish soldier named Juan Camus saved Sto. Niño's image inside a native's burning house.

9. National Day of Brunei Darussalam

Brunei is an independent sultanate on the island of Borneo in the Malay Archipelago. The country is officially named Brunei Darussalam. It had been a British protectorate since 1888. The sultanate gained independence in 1984 and observes its National Day each year on February 23. Many people prepare months in advance to participate in colorful crowd formations, a favorite National Day event, and prayer services take place at mosques around the officially Muslim country.

10. Singapore Busker

Every Singaporean knows a busker. The blind man playing the accordion at the bus interchange; the dreadlocked Japanese hippy deftly manipulating crystal balls; the underpass guitar uncles who never grow old. In this nation, where long working hours and material wants overshadow the simple human desire to play, buskers are often spoken of as an ‘Other’—sometimes an unfathomable hobo, other times a race respected for its skill and tenacity. It is not easy to ply an art on the streets in a 21st century where modern technology has saturated us with easy access to feats and spectacles the world over, much less here. Busking, with the magic and madness it can conjure, is almost an anti-thesis to a collective consciousness that is often times placid, forgetting its own too much, or unforgiving to the marginal.

Busking dates back to ancient times, practised by gypsies, medicine men and other peoples working the streets by juggling, playing music, doing magic tricks, reciting poetry, telling fortunes—anything that was an innovative marvel could earn the next meal. It has always been, in essence, a rough trade. An artist can perform on the street and learn creativity, but a true busker will know the life of the street so that he knows which are good days, how long to play each set for, how to pass the hat around. The art is the trade; the trade is the art. In this universe, creativity is their skill, madness their wild card, and the mountain of jingling coins their deserving prize at the end of a hard day. Buskers may look forward to the difficulties of living on their trade; it is almost pride at being so despairingly human.

Work Sheet 1

Direction : Answer the question

1. Which country of “Rocket Festival” and find the main idea in the article?

.....
.....
.....

2. Which country of “Nyepi Bali” and find the main idea in the article?

.....
.....
.....

3. Which country of “Row of Light Festival” and find the main idea in the article?

.....
.....
.....

4. Which country of “Water Festival” and find the main idea in the article?

.....
.....
.....

5. Which country of “Loy Krathong Festival of Thailand” and find the main idea in the article?

.....
.....
.....

๒๕ ประถมศึกษา

Work Sheet 2

Direction : Answer the question

1. Which country of “Singapore Busker” and find the main idea in the article?

.....

.....

.....

2. Which country of “National Day of Brunei Darussalam” and find the main idea in the article?

.....

.....

.....

3. Which country of “Sinulog Festival” and find the main idea in the article?

.....

.....

.....

4. Which country of “Htamane Festival” and find the main idea in the article?

.....

.....

.....

5. Which country of “LIM FESTIVAL” and find the main idea in the article?

.....

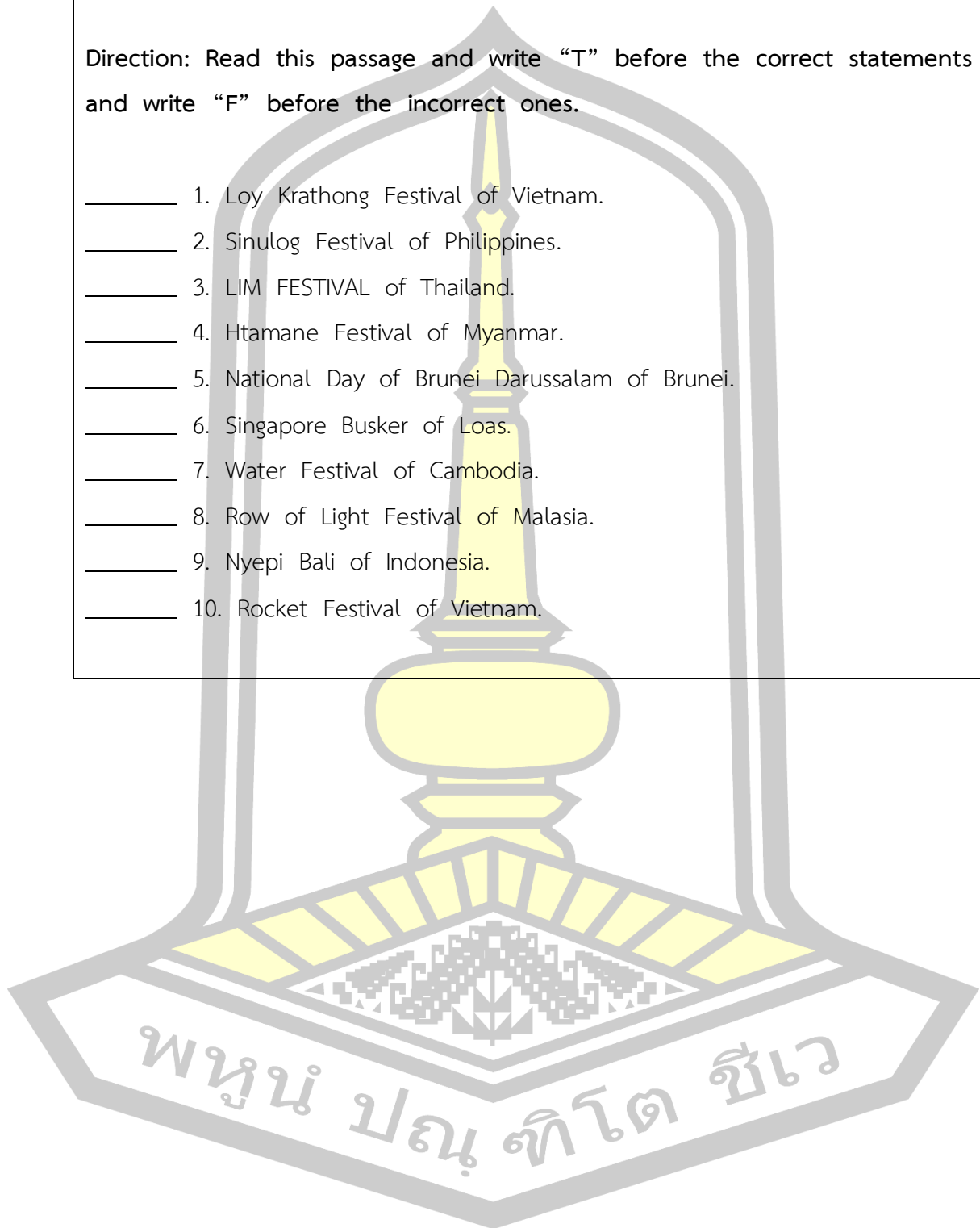
.....

.....

Work Sheet 3

Direction: Read this passage and write "T" before the correct statements and write "F" before the incorrect ones.

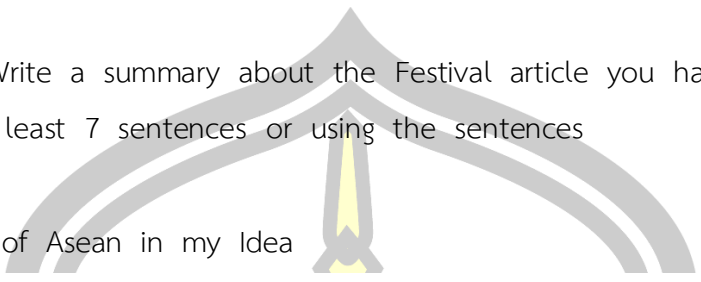
- _____ 1. Loy Krathong Festival of Vietnam.
- _____ 2. Sinulog Festival of Philippines.
- _____ 3. LIM FESTIVAL of Thailand.
- _____ 4. Htamane Festival of Myanmar.
- _____ 5. National Day of Brunei Darussalam of Brunei.
- _____ 6. Singapore Busker of Loas.
- _____ 7. Water Festival of Cambodia.
- _____ 8. Row of Light Festival of Malasia.
- _____ 9. Nyepi Bali of Indonesia.
- _____ 10. Rocket Festival of Vietnam.

Work Sheet 4

Direction: Write a summary about the Festival article you have read in your idea at at least 7 sentences or using the sentences

1. Festival of Asean in my Idea

A series of horizontal dotted lines for writing, consisting of 20 lines.

เฉลย Work Sheet 1

Direction: Answer the question

1. Which country of **“Rocket Festival”** and find the main idea in the article?

Rocket Festival of Loas . Main idea is This is a fun festival when many villages get together and fire huge homemade rockets into the sky to call for rain for the planting season.

2. Which country of **“Nyepi Bali”** and find the main idea in the article?

Nyepi Bali of Indonesia according to the Western calendar Shaka calendar (Saka) for the first nine months of the date of the new moon.

3. Which country of **“Row of Light Festival”** and find the main idea in the article?

Row of Light Festival or Depawali of Malaysia is being celebrated you will see shops, houses and public places decorated with small, earthenware, oil lamp known as diyas.

4. Which country of **“Water Festival”** and find the main idea in the article?

Water Festival of Cambodia is an annual festival of Cambodia. Held every year since, up 14 to 15 hours until the waning dusk one evening in November.

5. Which country of **“Loy Krathong Festival of Thailand”** and find the main idea in the article?

Loy Krathong Festival of Thailand It One of the most popular festivals in early November.

พจนานุกรมศัพท์โตศัพท์

เฉลย Work Sheet 2

Direction: Answer the question

1. Which country of **“Singapore Busker”** and find the main idea in the article?

Singapore Busker It the art is the trade; the trade is the art. In this universe, creativity is their skill, madness their wild card, and the mountain of jingling coins their deserving prize at the end of a hard day.

2. Which country of **“National Day of Brunei Darussalam”** and find the main idea in the article?

National Day of Brunei Darussalam is an independent sultanate on the island of Borneo in the Malay Archipelago.

3. Which country of **“Sinulog Festival”** and find the main idea in the article?

Sinulog Festival is hailed as one of the oldest, grandest and one of the most colorful celebrations in the country.

4. Which country of **“Htamane Festival”** and find the main idea in the article?

Htamane Festival has celebrated the traditional Htamane Festival by holding a cooking competition at Shwedagon Pagoda in Yangon.

5. Which country of **“LIM FESTIVAL”** and find the main idea in the article?

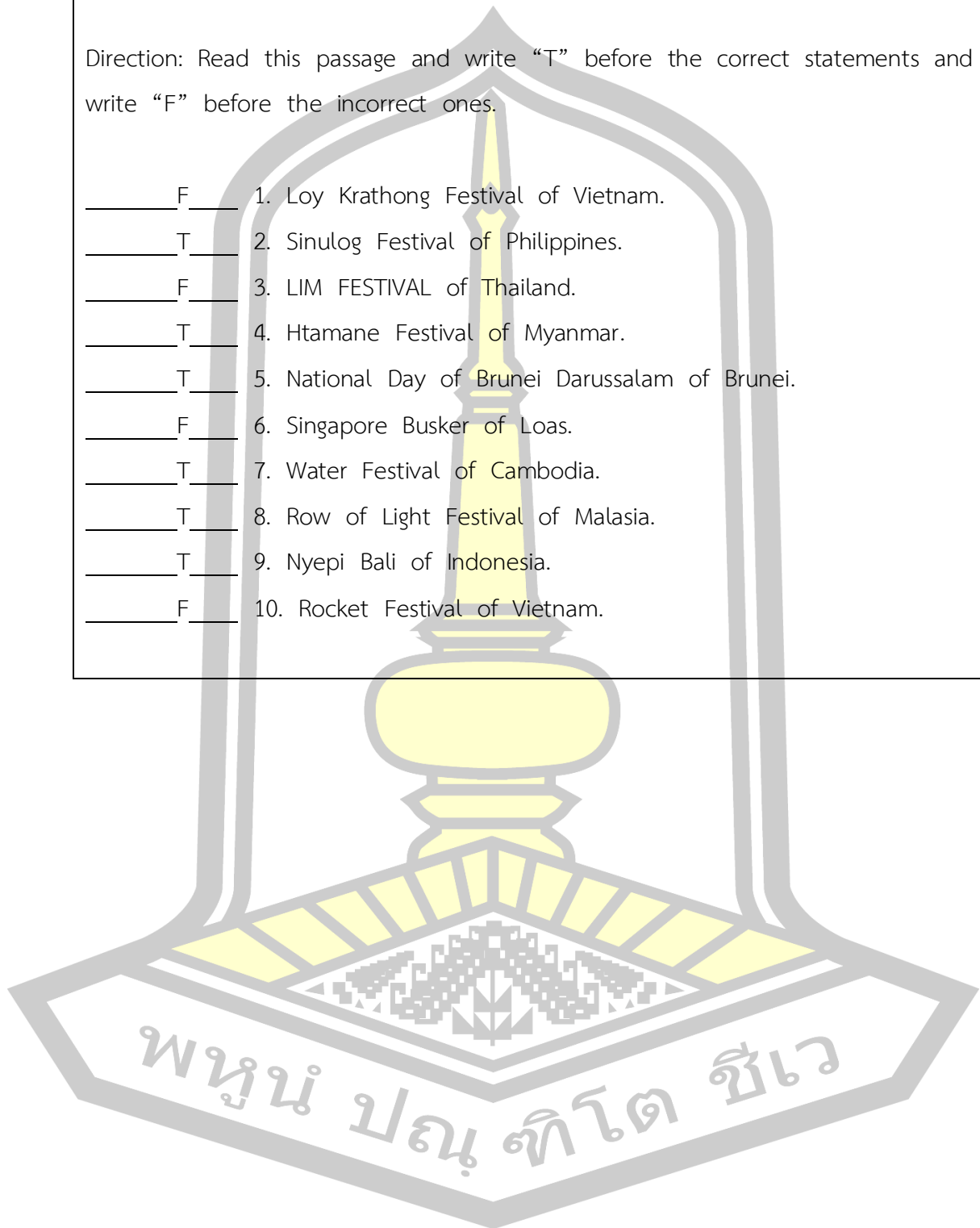
The Lim Festival of Vietnam organized in Lim village located 18 km from Hanoi, where Quan Ho, the special folk songs performed.

พูน บุญเกิด ชิว

เฉลย Work Sheet 3

Direction: Read this passage and write "T" before the correct statements and write "F" before the incorrect ones.

- _____ F _____ 1. Loy Krathong Festival of Vietnam.
 _____ T _____ 2. Sinulog Festival of Philippines.
 _____ F _____ 3. LIM FESTIVAL of Thailand.
 _____ T _____ 4. Htamane Festival of Myanmar.
 _____ T _____ 5. National Day of Brunei Darussalam of Brunei.
 _____ F _____ 6. Singapore Busker of Loas.
 _____ T _____ 7. Water Festival of Cambodia.
 _____ T _____ 8. Row of Light Festival of Malasia.
 _____ T _____ 9. Nyepi Bali of Indonesia.
 _____ F _____ 10. Rocket Festival of Vietnam.

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

กลุ่ม

สมาชิกในกลุ่ม 1. 2.

3. 4.

5. 6.

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน		
	3	2	1
1. มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น			
2. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน			
3. รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย			
4. มีขั้นตอนในการทำงานอย่างเป็นระบบ			
5. ใช้เวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม			
รวม			

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ทำเป็นประจำ ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมที่ทำเป็นบางครั้ง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมที่ทำน้อยครั้ง ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน

ช่วงคะแนน

ระดับคุณภาพ

13-15

ดี

8-12

ปานกลาง

5-7

ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียง

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. ความถูกต้อง ในการอ่าน	สามารถอ่านได้ ถูกต้องทั้งหมด	สามารถอ่านได้ เกือบถูกต้อง ทั้งหมด ผิดไม่ เกิน 3 คำ	สามารถอ่านได้ ผิดไม่เกิน 10 คำ	พยายามอ่านได้ บ้าง ผิดมากกว่า 10 คำ
2. น้ำเสียง การเว้นวรรค ตอน	สามารถอ่านได้ ชัดเจน สื่อความรู้สึกของ เรื่องที่อ่านได้ดี	สามารถอ่านได้ ชัดเจน สื่อความรู้สึกของ เรื่องที่อ่านได้ พอใช้	สามารถอ่านได้ ค่อนข้างชัดเจน แต่ค่อนข้างช้า ยัง สื่อความรู้สึกของ เรื่องได้ไม่ชัดเจน	พยายามอ่านได้ บ้าง น้ำเสียงเบา ไม่ชัดเจน ไม่ สามารถสื่อ ความรู้สึกของเรื่อง ได้ชัดเจน
3. คุณลักษณะ (มีความมั่นใจใน การใช้ภาษา)	มีความมั่นใจใน การอ่านดี มีการ เตรียมตัวมาอย่าง ดี มั่นใจตนเอง	มีความมั่นใจใน การอ่านพอใช้ เตรียมตัวมาอย่าง ดี ยังประหม่า	ยังไม่ค่อยมีความ มั่นใจเท่าที่ควร มี การเตรียมตัวมา พอใช้	ขาดความมั่นใจใน ตนเอง เตรียมตัว มาบ้างแต่ไม่มาก นัก

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 21 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบตามแนวทฤษฎี
Constructivism เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย รวม	ความ หมาย
	1	2	3	4	5		
1. แผนการจัดการเรียนรู้							
1.1 ความถูกต้อง	4	5	4	4	4	4.20	ดี
1.2 ความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน	4	4	4	4	4	4.00	ดี
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	4	4	4	4	4.00	ดี
2. จุดประสงค์การเรียนรู้							
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	4	5	4.60	มากที่สุด
2.2 สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้บรรลุ จุดประสงค์	4	5	5	4	5	4.60	มากที่สุด
2.3 สามารถประเมินผลได้	4	5	5	5	4	4.60	มากที่สุด
3. เนื้อหา							
3.1 เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3.2 ครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ	4	5	5	4	5	4.60	มากที่สุด
3.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	4	5	4	5	4.40	ดี
3.5 เนื้อหาเหมาะสมกับคาบเวลา	4	5	4	4	4	4.20	ดี
4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน							
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	4	4	4	5	4.40	ดี
4.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4	5	5	4	5	4.60	มากที่สุด
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4.6 ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4	5	4	4	5	4.40	ดี
5. การวัดผลและประเมินผล							
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4	5	4.60	มากที่สุด
5.3 เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผลมีความเหมาะสม	5	4	5	5	4	4.60	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด	4.45	4.70	4.70	4.40	4.70	4.59	มากที่สุด

แบบประเมินแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบตามแนวทฤษฎี Constructivism
เรื่อง Asean Tradition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

- 5 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
4 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมาก
3 คะแนน หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
2 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อย
1 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. แผนการจัดการเรียนรู้					
1.1 ความถูกต้อง					
1.2 ความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน					
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
2.2 สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้บรรลุจุดประสงค์					
2.3 สามารถประเมินผลได้					
3. เนื้อหา					
3.1 เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง					
3.2 ครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ					
3.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์					
3.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
3.5 เนื้อหาเหมาะสมกับคาบเวลา					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน					
4.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
4.5 ผู้เรียนมีส่วนในการปฏิบัติกิจกรรม					
4.6 ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
5. การวัดผลและประเมินผล					
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.3 เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผลมีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

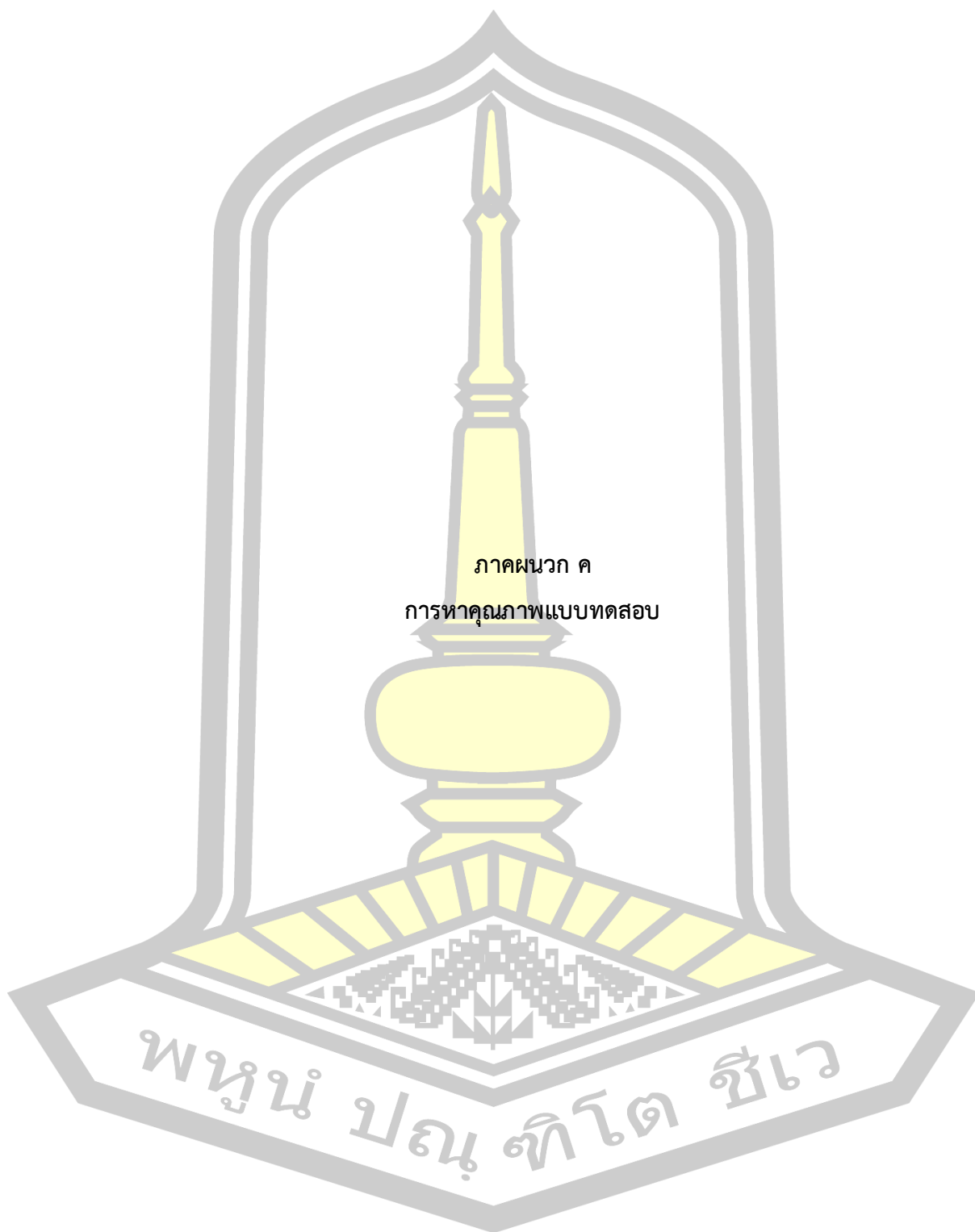
.....

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

(.....)

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ภาคผนวก ค
การหาคุณภาพแบบทดสอบ

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

แบบประเมินความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
เรื่อง Asean Tradition ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้มี ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ผลการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

ใส่เครื่องหมาย ✓ ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับผลการเรียนรู้
ที่คาดหวัง

ใส่เครื่องหมาย ✓ ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับผลการเรียนรู้
ที่คาดหวัง

ใส่เครื่องหมาย ✓ ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงกับผลการเรียนรู้

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
ASEAN Member States บอกข้อมูลของอาเซียน ได้	1. What is AEC stands for the.....? a. Asean Economic Community b. Asean Economic Communication c. Asean Economy Community d. Asean Economy Communitive 2. How many countries belong to ASEAN today? a. Twenty. b. Fifteen. c. Ten. d. Eleven.			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
ASEAN Member States บอกข้อมูลของอาเซียนได้	<p>3. What is the color of a five-pointed star on the flag of Myanmar?</p> <p>a. Green b. White c. Blue d. Red</p> <p>4. What is the nationality of Myanmar?</p> <p>a. Thai b. Vietnamese c. Bruneian d. Burmese</p>			
บอกชื่อเมืองหลวงของประเทศอาเซียนได้	<p>5. What is the capital city of Malaysia?</p> <p>a. Kuala Lumpur b. Johor Bahru c. Kuching d. Subang Jaya</p> <p>6. What is the capital city of Indonesia?</p> <p>a. Surabaya b. Yogyakarta c. Jakarta d. Bukit Tinggi</p> <p>7. What is the country of Manila?</p> <p>a. Myanmar b. Malaysia c. Indonesia d. Philippines</p>			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
	8. What is the country of Kuala Lumpur? a. Jakarta b. Malaysia c. Nay Pyi Taw d. Banda Seri Begawan			
สามารถเข้าใจและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่สามารถอ่านได้	9. Which one of these following countries that isn't neighboring with Thailand? a. Vietnam b. Cambodia c. Myanmar d. China			
National Dishes of ASEAN บอกชื่ออาหารประจำชาติของประเทศอาเซียนได้	10. Which sentence is true? a. Amok is from Brunei. b. Nasi Lemak is Filipino food. c. Laotians like to eat Ambuyat. d. Vietnam's national food is Nem.			
บอกชื่ออาหารประจำชาติของประเทศอาเซียนได้	11. What kind of food is served with banana leaf? a. Ambuyat b. Adobo c. Nasi Lemak d. Amok			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
บอกรายละเอียดของอาหารของประเทศอาเซียนได้	<p>12. It is Malaysian coconut milk rice with dried anchovies. Served hot or cold with fried peanuts, crispy anchovies, cucumber slices, boiled eggs and sweet chilli paste. What is the name of this food?</p> <p>a. Nasi Lemak b. Satat c. Adobo d. Amok</p> <p>13. It is eaten with a bamboo fork by rolling the starch around the prongs and dipping it into a sour fruit sauce or another kind of sauce made from shrimp paste. What is the name of this food?</p> <p>a. Adobo b. Ambuyat c. Tom Yum Goong d. Laksa</p> <p>14. Spicy Soup with Prawns is the name given to a very popular Thai soup that is hot, spicy and sour. What is the name of this food?</p> <p>a. Adobo b. Ambuyat c. Tom Yum Goong d. Laksa</p>			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
บอกรายละเอียดของอาหารของประเทศอาเซียนได้	<p>15. How is Lahpet served?</p> <p>a. It's called Lahpet.</p> <p>b. On the top of garlic and peas.</p> <p>c. serve with are sweet chili paste over rice.</p> <p>d. It's divided into small compartments.</p>			
บอกความแตกต่างหรือความเหมือนของอาหารประจำชาติของประเทศอาเซียนได้	<p>16. What national dish is a noodle dish?</p> <p>a. Tom Yum Goong</p> <p>b. Laksa</p> <p>c. Gado-gado</p> <p>d. Nem</p> <p>17. What is a Cambodian dish is similar to a Thai dish called "How mok"?</p> <p>a. Omlet</p> <p>b. Ambuyat</p> <p>c. Amok</p> <p>d. Nem</p> <p>18. What kind of national dish is like salad?</p> <p>a. Nem</p> <p>b. Abodo</p> <p>c. Gado-gado</p> <p>d. Lahpet</p>			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
Festival of ASEAN บอกชื่อเทศกาลประจำ ชาติของประเทศอาเซียน ได้	19. What sentence is true? a. The Lim festival is Vietnam's. b. The water festival is Thailand's. c. Rocket festival is Cambodia's. d. Htamane festival os Laos'. 20. The Sinulog is festival of? a. Malaysia b. Indonesia c. Philippines d. Brunei 21. What is the National Day of Brunei? a. 11 January b. 23 February c. 15 March d. 27 August			
บอกรายละเอียดของ เทศกาลของประเทศ อาเซียนได้	22. What things are inside the krathong? a. banana, candle, joss-sticks b. coins, flower, banana c. flower, joss-sticks, fruit d. candle, joss-sticks, flower 23. What doesn't use in Htamane cooking? a. peanuts b. coconut milk c. glutinous rice d. sesame seeds			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
บอกรายละเอียดของเทศกาลของประเทศอาเซียนได้	<p>24. How to call the festival when many village get together and fire huge homemade rockets into the sky to call for rain.</p> <p>a. Fire festival b. Raining festival c. Rocket festival d. Water festival</p> <p>25. What is the water festival celebrated?</p> <p>a. boat races b. swimming c. leave some fish d. cleaned the river</p> <p>26. What is a busker?</p> <p>a. The boy playing the accordion at the bus interchange. b. The girl playing the accordion at the bus interchange. c. The blind man playing the accordion at the bus interchange d. The blind woman playing the accordion at the bus interchange.</p>			
บอกความแตกต่างหรือความเหมือนของเทศกาลของประเทศอาเซียนได้	<p>27. What does Row of Light Festival similar to?</p> <p>a. Songkran b. Chinese New Year c. Christmas d. Valentine</p>			

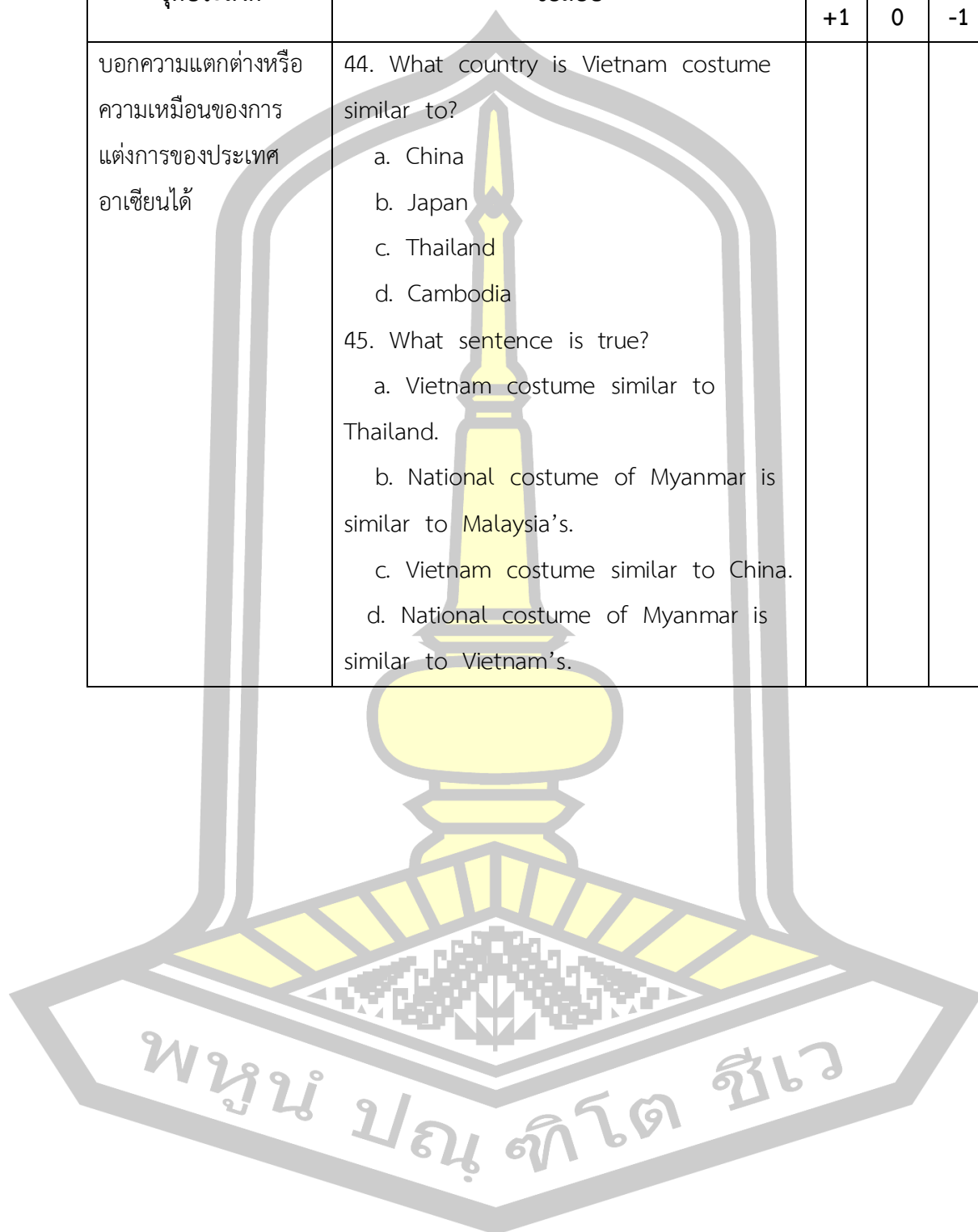
จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
<p>National Animals of ASEAN Countries</p> <p>บอกชื่อสัตว์ประจำชาติของประเทศอาเซียนได้</p> <p>บอกชื่อสัตว์ประจำชาติของประเทศอาเซียนได้</p>	<p>28. What is the national animal of Thailand?</p> <p>a. Indian Elephant</p> <p>b. Thai Elephant</p> <p>c. Tiger</p> <p>d. Lion</p> <p>29. Komodo Dragon is the national animal of</p> <p>a. Vietnam</p> <p>b. Brunei</p> <p>c. Indonesia</p> <p>d. Philippines</p> <p>30. Which sentence is true?</p> <p>a. Buffalo is the national animal of Thailand.</p> <p>b. Komodo Dragon is the national animal of Vietnam.</p> <p>c. Lion is the national animal of Brunei.</p> <p>d. Kouprey is the national animal of Cambodian.</p>			
	<p>31. It is national animal of</p> <p>a. Vietnam</p> <p>b. Brunei</p> <p>c. Philippine</p> <p>d. Indonesia</p>			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
บอกความหมายของสัตว์ประจำชาติของประเทศอาเซียนได้	<p>32. "Tiger" is the national animal of Myanmar. What is Characteristic of the tiger?</p> <p>a. An abundance of Myanmar. b. A great of Myanmar c. A happiness of Myanmar d. A long life of people</p> <p>33. The lion is a symbol of?</p> <p>a. courage b. strength c. excellence. d. All correct</p>			
บอกรายละเอียดของสัตว์ประจำชาติของประเทศอาเซียนได้	<p>34. In the past, How to call elephant in Laos?</p> <p>a. Lan Chang Kingdom. b. Chang Luang c. Kingdom Chang d. Chang Laos</p> <p>35. What is the largest tiger species?</p> <p>a. Thai tiger b. Bengal tiger c. Myanmar tiger d. Wild tiger</p> <p>36. Where can you find buffalo in Vietnam?</p> <p>a. North b. East c. South d. West</p>			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
สามารถเข้าใจและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งบอกรายละเอียดได้	<p>37. If you see the man wears shirt with a Mandarin collar and round buttons. Where is he from?</p> <p>a. Laos b. Myanmar c. Cambodia d. Thailand</p> <p>38. What national costume is described in the following statement? “Women wear the silk skirts, blouses and scarves. Men wear Sarongs and big large pants.”</p> <p>a. Laos b. Thailand c. Cambodia d. Singapore</p> <p>39. Men wear long-sleeved shirt, made from pineapple fibers and dress pants, and women wear one-piece dress with a wide Western-style collar and puffysleeves. What country is it?</p> <p>a. Indonesia b. Malaysia c. Philippine d. Singapore</p>			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
สามารถเข้าใจและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งบอกรายละเอียดได้	<p>40. Men wear plain-colored longyi with a shirt and sandals, and women wear longyi with small patterns and shirt with short sleeves. What country is it?</p> <p>a. Laos b. Myanmar c. Cambodia d. Thailand</p> <p>41. Women wear lace top with a shawl wrapping over the shoulder and around their waist and back. What country is it?</p> <p>a. Vietnam b. Cambodia c. Myanmar d. Laos</p>			
สามารถบอกรายละเอียดของชุดประจำชาติอาเซียนแต่ละประเทศได้	<p>42. On formal national occasion, what costume do Indonesian men wear?</p> <p>a. blouse dress b. sarong or batik c. batik shirt with trousers d. jacket, blouse, and sarong.</p>			
บอกความแตกต่างหรือความเหมือนของการแต่งการของประเทศอาเซียนได้	<p>43. Which country has national costume is similar to Malaysia's?</p> <p>a. Laos b. Brunei c. Myanmar d. Indonesia</p>			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
บอกความแตกต่างหรือความเหมือนของการแต่งการของประเทศอาเซียนได้	<p>44. What country is Vietnam costume similar to?</p> <p>a. China</p> <p>b. Japan</p> <p>c. Thailand</p> <p>d. Cambodia</p> <p>45. What sentence is true?</p> <p>a. Vietnam costume similar to Thailand.</p> <p>b. National costume of Myanmar is similar to Malaysia's.</p> <p>c. Vietnam costume similar to China.</p> <p>d. National costume of Myanmar is similar to Vietnam's.</p>			

ตาราง 22 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบ
ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อสอบข้อ ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
1	1	1	1	1	1	5	1.00
2	1	1	1	1	1	5	1.00
3	1	1	1	1	1	5	1.00
4	1	1	1	1	1	5	1.00
5	1	1	0	1	1	4	0.80
6	1	1	1	1	1	5	1.00
7	1	0	1	1	1	4	0.80
8	1	1	1	1	1	5	1.00
9	1	1	1	1	1	5	1.00
10	1	1	1	1	1	5	1.00
11	1	1	1	1	1	5	1.00
12	1	1	0	1	1	4	0.80
13	1	1	1	1	1	5	1.00
14	1	1	1	1	1	5	1.00
15	1	1	1	1	1	5	1.00
16	0	1	1	1	1	4	0.80
17	1	1	1	0	1	4	0.80
18	1	1	1	1	1	5	1.00
19	1	1	1	1	1	5	1.00
20	1	1	0	1	1	4	0.80
21	1	1	1	1	1	5	1.00
22	1	1	1	1	1	5	1.00
23	1	1	1	1	1	5	1.00
24	0	1	1	1	1	4	0.80

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อสอบข้อ ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
25	1	1	1	1	0	4	0.80
26	1	1	1	1	1	5	1.00
27	1	1	1	1	1	5	1.00
28	1	1	1	1	1	5	1.00
29	1	1	1	1	1	5	1.00
30	1	1	1	1	1	5	1.00
31	1	1	1	1	1	5	1.00
32	0	1	1	1	1	4	0.80
33	1	1	1	1	1	5	1.00
34	1	1	1	1	1	5	1.00
35	1	1	0	1	1	4	0.80
36	1	1	1	1	1	5	1.00
37	0	1	1	1	1	4	0.80
38	1	1	1	1	1	5	1.00
39	1	1	1	1	1	5	1.00
40	1	1	1	1	1	5	1.00
41	1	1	1	1	1	5	1.00
42	1	1	0	1	1	4	0.80
43	1	1	1	1	1	5	1.00
44	1	1	1	1	1	5	1.00
45	1	1	1	1	1	5	1.00

ตาราง 23 แสดงค่าอำนาจจำแนก (B)โดยวิธีการของ Brennan และค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบทั้งฉบับ โดยวิธีของ Lovett

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.40	24	0.25
2	0.20	25	0.20
3	0.45	26	0.45
4	0.40	27	0.50
5	0.20	28	0.25
6	0.45	29	0.40
7	0.20	30	0.45
8	0.90	31	0.30
9	0.20	32	0.25
10	0.40	33	0.30
11	0.30	34	0.05
12	0.05	35	0.25
13	0.30	36	0.40
14	0.15	37	0.25
15	0.25	38	0.30
16	0.25	39	0.40
17	0.40	40	0.20
18	0.45	41	0.30
19	0.45	42	0.25
20	0.20	43	0.25
21	0.45	44	0.25
22	0.30	45	0.45
23	0.45		

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับเท่ากับ 0.99

Pre-test

แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

เรื่อง Asean Tradition จำนวน 30 ข้อ

Directions: Choose the best answer in the answer sheet.

1. What is AEC stands for the.....?

a. Asean Economic Community	c. Asean Economy Community
b. Asean Economic Communication	d. Asean Economy Communitive

2. How many countries belong to ASEAN today?

a. Twenty.	c. Ten.
b. Fifteen.	d. Eleven.

3. What is the nationality of Myanmar?

a. Thai	c. Bruneian
b. Vietnamese	d. Burmese

4. What is the capital city of Indonesia?

a. Surabaya	c. Jakarta
b. Yogyakarta	d. Bukit Tinggi

5. What is the country of Kuala Lumpur?

a. Jakarta	c. Nay Pyi Taw
b. Malaysia	d. Banda Seri Begawan

6. Which one of these following countries that isn't neighboring with Thailand?

a. Vietnam	c. Myanmar
b. Cambodia	d. China

7. Which sentence is true?

- a. Amok is from Brunei. c. Laotians like to eat Ambuyat.
b. Nasi Lemak is Filipino food. d. Vietnam's national food is Nem.

8. What kind of food is served with banana leaf?

- a. Ambuyat c. Nasi Lemak
b. Adobo d. Amok

9. It is Malaysian coconut milk rice with dried anchovies. Served hot or cold with fried peanuts, crispy anchovies, cucumber slices, boiled eggs and sweet chilli paste. What is the name of this food?

- a. Nasi Lemak c. Adobo
b. Satat d. Amok

10. Spicy Soup with Prawns is the name given to a very popular Thai soup that is hot, spicy and sour. What is the name of this food?

- a. Adobo c. Tom Yum Goong
b. Ambuyat d. Laksa

11. What national dish is a noodle dish?

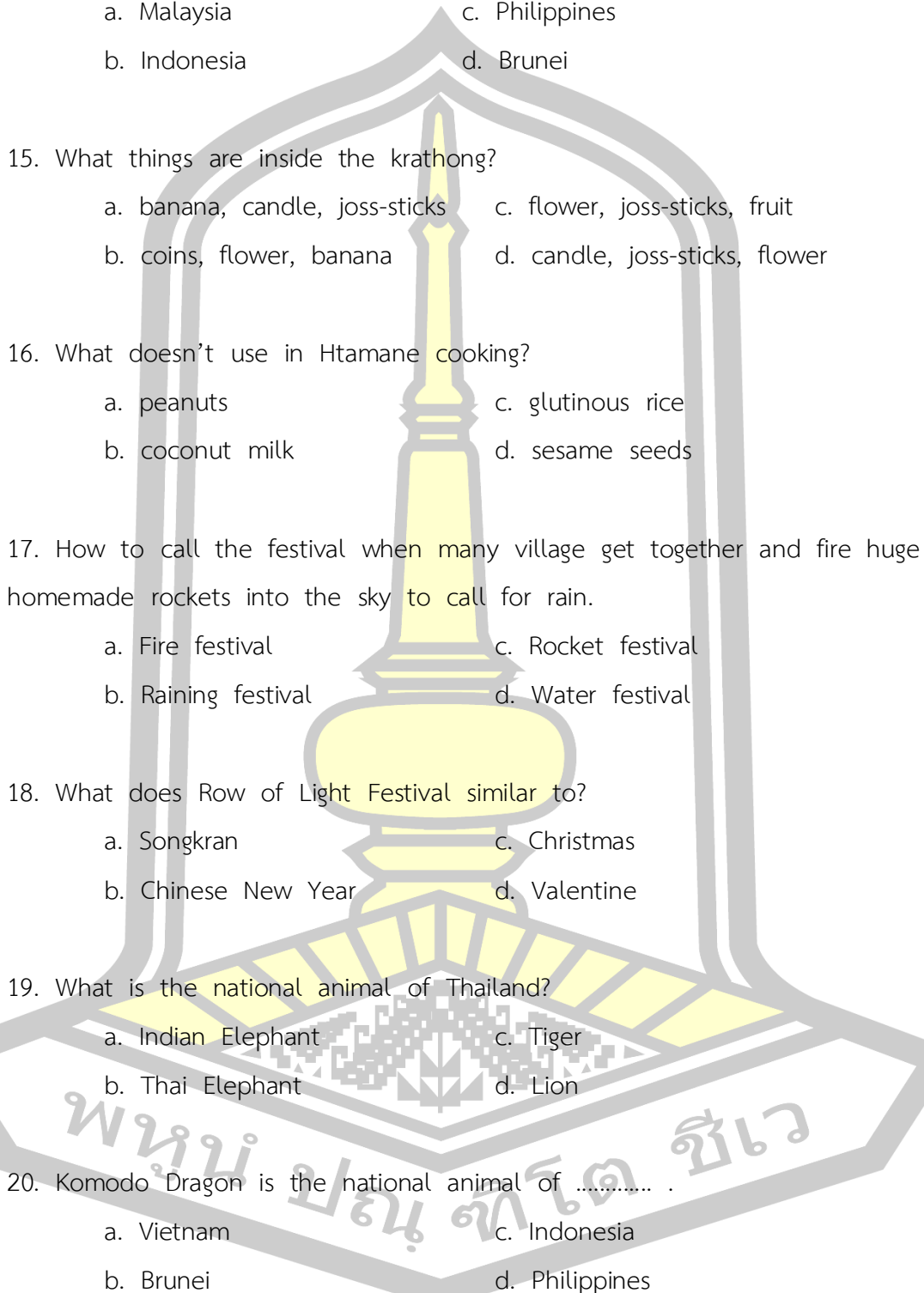
- a. Tom Yum Goong c. Gado-gado
b. Laksa d. Nem

12. What is a Cambodian dish is similar to a Thai dish called "How mok"?

- a. Omlot c. Amok
b. Ambuyat d. Nem

13. What sentence is true?

- a. The Lim festival is Vietnam's. c. Rocket festival is Cambodia's.
b. The water festival is Thailand's. d. Htamane festival os Laos'.

-
14. The Sinulog is festival of
- Malaysia
 - Indonesia
 - Philippines
 - Brunei
15. What things are inside the krathong?
- banana, candle, joss-sticks
 - coins, flower, banana
 - flower, joss-sticks, fruit
 - candle, joss-sticks, flower
16. What doesn't use in Htamane cooking?
- peanuts
 - coconut milk
 - glutinous rice
 - sesame seeds
17. How to call the festival when many village get together and fire huge homemade rockets into the sky to call for rain.
- Fire festival
 - Raining festival
 - Rocket festival
 - Water festival
18. What does Row of Light Festival similar to?
- Songkran
 - Chinese New Year
 - Christmas
 - Valentine
19. What is the national animal of Thailand?
- Indian Elephant
 - Thai Elephant
 - Tiger
 - Lion
20. Komodo Dragon is the national animal of
- Vietnam
 - Brunei
 - Indonesia
 - Philippines

21. Which sentence is true?
- a. Buffalo is the national animal of Thailand.
 - b. Komodo Dragon is the national animal of Vietnam.
 - c. Lion is the national animal of Brunei.
 - d. Kouprey is the national animal of Cambodian.
22. "Tiger" is the national animal of Myanmar. What is Characteristic of the tiger?
- a. An abundance of Myanmar.
 - b. A great of Myanmar
 - c. A happiness of Myanmar
 - d. A long life of people
23. The lion is a symbol of
- a. courage
 - b. strength
 - c. excellence.
 - d. All correct
24. Where can you find buffalo in Vietnam?
- a. North
 - b. East
 - c. South
 - d. West
25. If you see the man wears shirt with a Mandarin collar and round buttons. Where is he from?
- a. Laos
 - b. Myanmar
 - c. Cambodia
 - d. Thailand
26. What national costume is described in the following statement? "Women wear the silk skirts, blouses and scarves. Men wear Sarongs and big large pants."
- a. Laos
 - b. Thailand
 - c. Cambodia
 - d. Singapore

27. Men wear plain-colored longyi with a shirt and sandals, and women wear longyi with small patterns and shirt with short sleeves. What country is it?

- a. Laos
- b. Myanmar
- c. Cambodia
- d. Thailand

28. On formal national occasion, what costume do Indonesian men wear?

- a. blouse dress
- b. sarong or batik
- c. batik shirt with trousers
- d. jacket, blouse, and sarong.

29. Which country has national costume is similar to Malaysia's?

- a. Laos
- b. Brunei
- c. Myanmar
- d. Indonesia

30. What country is Vietnam costume similar to?

- a. China
- b. Japan
- c. Thailand
- d. Cambodia

Answer Sheet

Name Class No.....

	a	b	c	d		a	b	c	d
1	X				16		X		
2			X		17			X	
3			X		18		X		
4			X		19		X		
5		X			20			X	
6	X				21				X
7				X	22	X			
8				X	23				X
9	X				24				X
10			X		25				X
11		X			26	X			
12			X		27		X		
13	X				28			X	
14			X		29				X
15				X	30	X			

พูน...:ASEAN:...ชีวะ

 Post-test

แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

เรื่อง Asean Tradition จำนวน 30 ข้อ

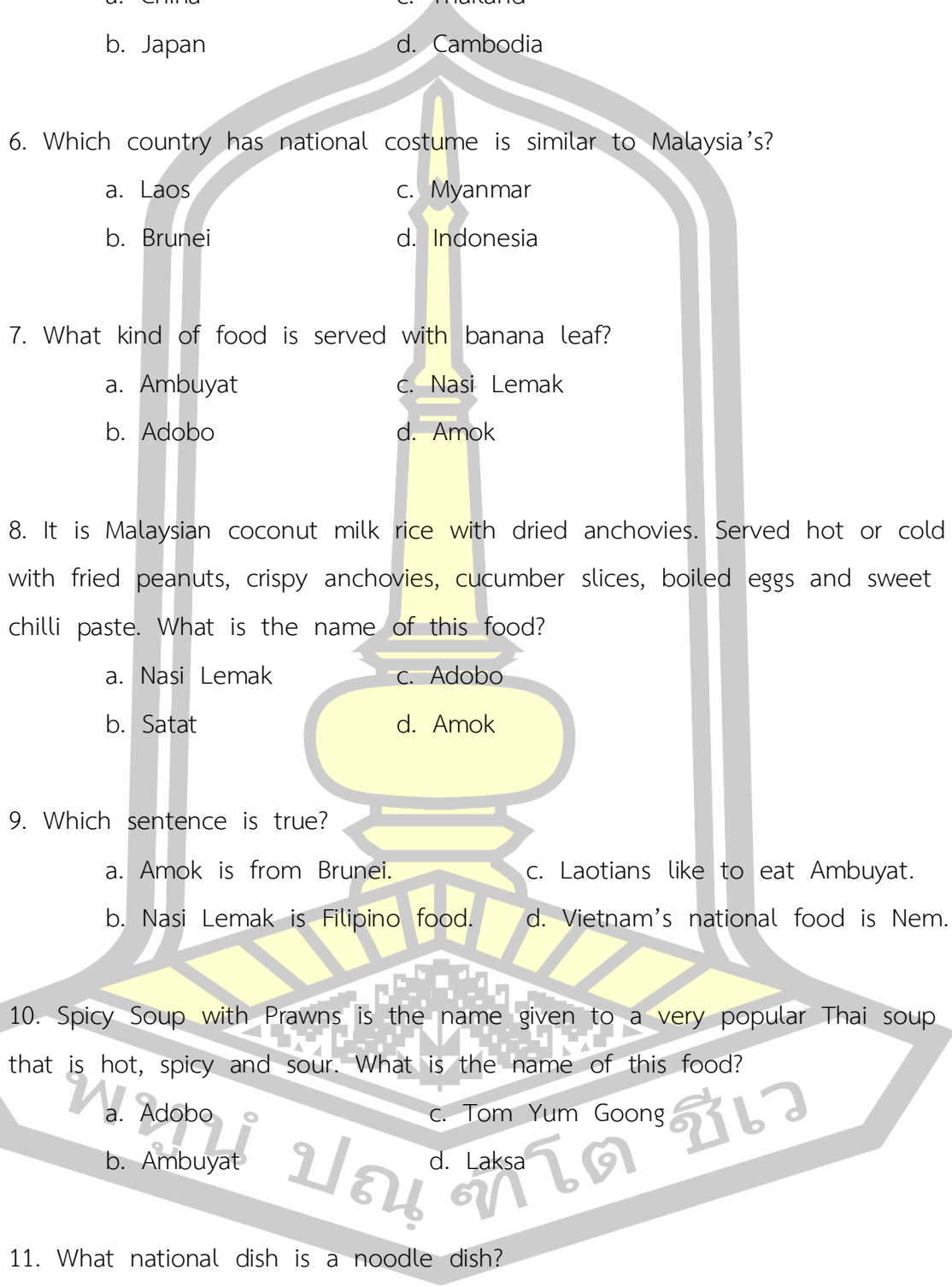
Directions: Choose the best answer in the answer sheet.

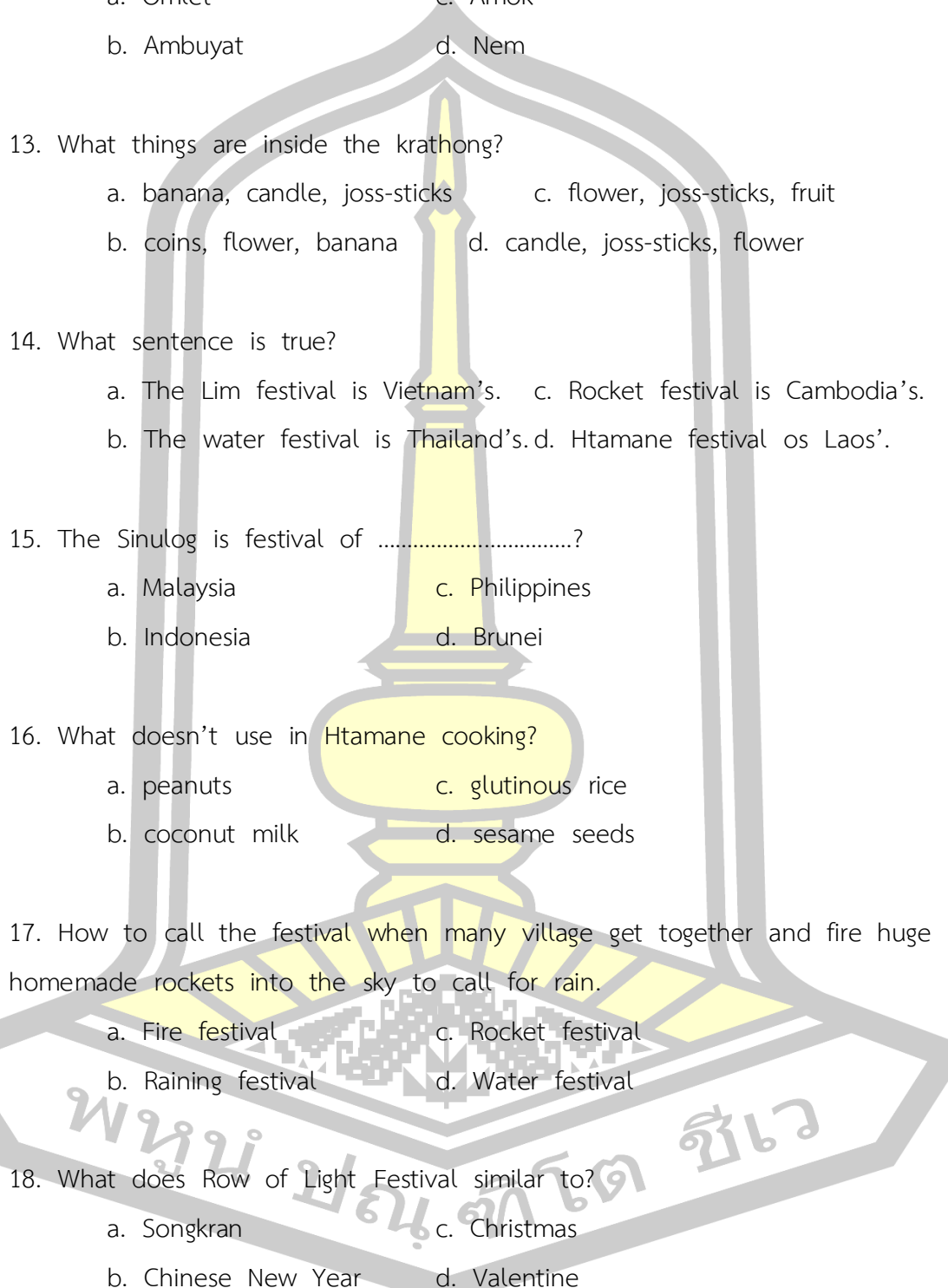
1. On formal national occasion, what costume do Indonesian men wear?
 - a. blouse dress
 - b. sarong or batik
 - c. batik shirt with trousers
 - d. jacket, blouse, and sarong.

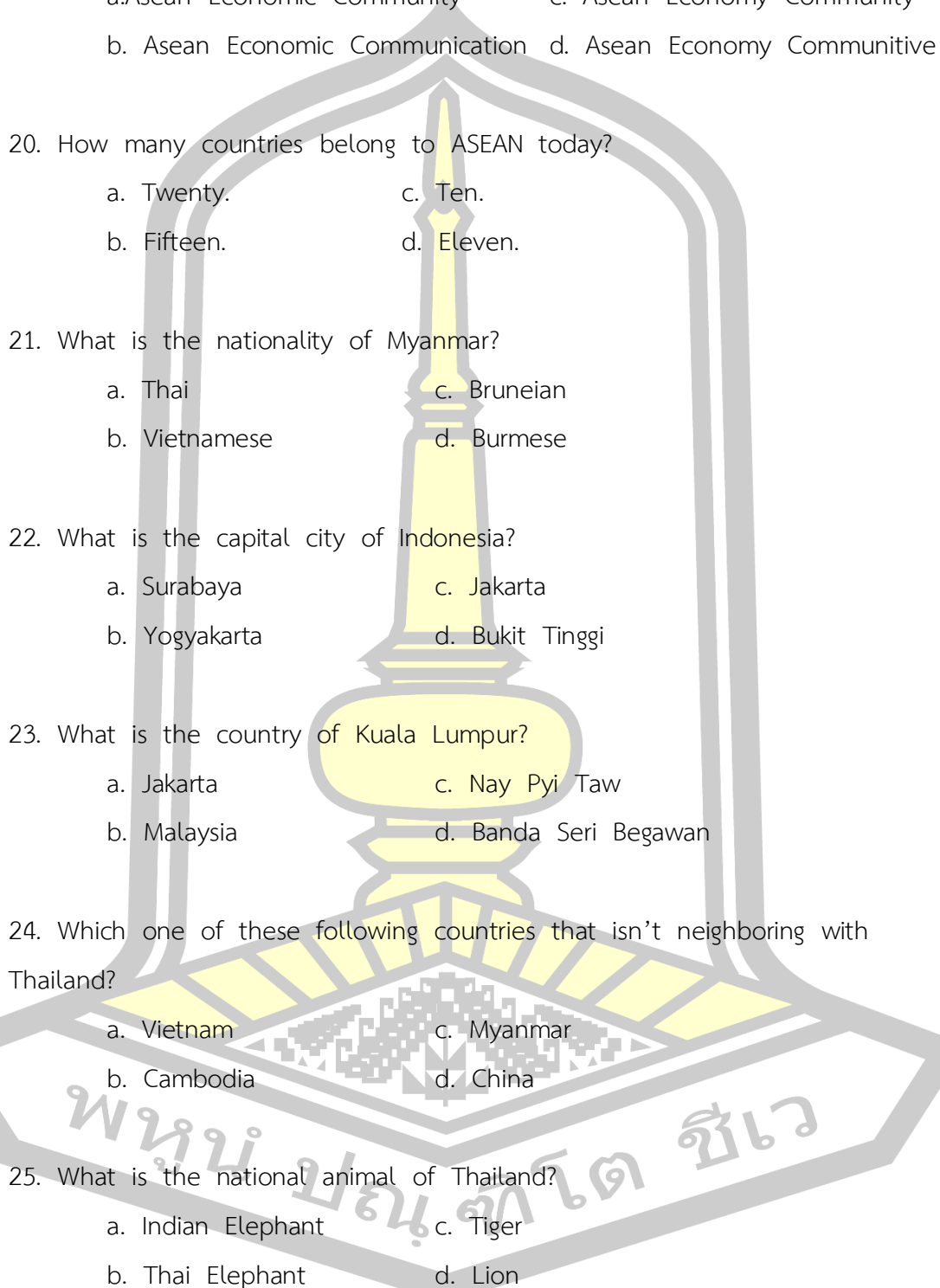
2. What national costume is described in the following statement? “Women wear the silk skirts, blouses and scarves. Men wear Sarongs and big large pants.”
 - a. Laos
 - b. Thailand
 - c. Cambodia
 - d. Singapore

3. Men wear plain-colored longyi with a shirt and sandals, and women wear longyi with small patterns and shirt with short sleeves. What country is it?
 - a. Laos
 - b. Myanmar
 - c. Cambodia
 - d. Thailand

4. If you see the man wears shirt with a Mandarin collar and round buttons. Where is he from?
 - a. Laos
 - b. Myanmar
 - c. Cambodia
 - d. Thailand

-
5. What country is Vietnam costume similar to?
- a. China
 - b. Japan
 - c. Thailand
 - d. Cambodia
6. Which country has national costume is similar to Malaysia's?
- a. Laos
 - b. Brunei
 - c. Myanmar
 - d. Indonesia
7. What kind of food is served with banana leaf?
- a. Ambuyat
 - b. Adobo
 - c. Nasi Lemak
 - d. Amok
8. It is Malaysian coconut milk rice with dried anchovies. Served hot or cold with fried peanuts, crispy anchovies, cucumber slices, boiled eggs and sweet chilli paste. What is the name of this food?
- a. Nasi Lemak
 - b. Satat
 - c. Adobo
 - d. Amok
9. Which sentence is true?
- a. Amok is from Brunei.
 - b. Nasi Lemak is Filipino food.
 - c. Laotians like to eat Ambuyat.
 - d. Vietnam's national food is Nem.
10. Spicy Soup with Prawns is the name given to a very popular Thai soup that is hot, spicy and sour. What is the name of this food?
- a. Adobo
 - b. Ambuyat
 - c. Tom Yum Goong
 - d. Laksa
11. What national dish is a noodle dish?
- a. Tom Yum Goong
 - b. Laksa
 - c. Gado-gado
 - d. Nem

-
12. What is a Cambodian dish is similar to a Thai dish called “How mok”?
- Omlet
 - Ambuyat
 - Amok
 - Nem
13. What things are inside the krathong?
- banana, candle, joss-sticks
 - coins, flower, banana
 - flower, joss-sticks, fruit
 - candle, joss-sticks, flower
14. What sentence is true?
- The Lim festival is Vietnam’s.
 - The water festival is Thailand’s.
 - Rocket festival is Cambodia’s.
 - Htamane festival os Laos’.
15. The Sinulog is festival of
- Malaysia
 - Indonesia
 - Philippines
 - Brunei
16. What doesn’t use in Htamane cooking?
- peanuts
 - coconut milk
 - glutinous rice
 - sesame seeds
17. How to call the festival when many village get together and fire huge homemade rockets into the sky to call for rain.
- Fire festival
 - Raining festival
 - Rocket festival
 - Water festival
18. What does Row of Light Festival similar to?
- Songkran
 - Chinese New Year
 - Christmas
 - Valentine

19. What is AEC stands for the.....?
- a. Asean Economic Community c. Asean Economy Community
b. Asean Economic Communication d. Asean Economy Communitive
20. How many countries belong to ASEAN today?
- a. Twenty. c. Ten.
b. Fifteen. d. Eleven.
21. What is the nationality of Myanmar?
- a. Thai c. Bruneian
b. Vietnamese d. Burmese
22. What is the capital city of Indonesia?
- a. Surabaya c. Jakarta
b. Yogyakarta d. Bukit Tinggi
23. What is the country of Kuala Lumpur?
- a. Jakarta c. Nay Pyi Taw
b. Malaysia d. Banda Seri Begawan
24. Which one of these following countries that isn't neighboring with Thailand?
- a. Vietnam c. Myanmar
b. Cambodia d. China
25. What is the national animal of Thailand?
- a. Indian Elephant c. Tiger
b. Thai Elephant d. Lion
-

26. Komodo Dragon is the national animal of
- Vietnam
 - Brunei
 - Indonesia
 - Philippines
27. Which sentence is true?
- Buffalo is the national animal of Thailand.
 - Komodo Dragon is the national animal of Vietnam.
 - Lion is the national animal of Brunei.
 - Kouprey is the national animal of Cambodian.
28. "Tiger" is the national animal of Myanmar. What is Characteristic of the tiger?
- An abundance of Myanmar.
 - A great of Myanmar
 - A happiness of Myanmar
 - A long life of people
29. The lion is a symbol of
- courage
 - strength
 - excellence.
 - All correct
30. Where can you find buffalo in Vietnam?
- North
 - East
 - South
 - West

Answer Sheet

Name Class No.....

	a	b	c	d		a	b	c	d
1			X		16		X		
2	X				17			X	
3		X			18		X		
4				X	19	X			
5	X				20			X	
6				X	21				X
7				X	22			X	
8	X				23		X		
9				X	24	X			
10			X		25		X		
11		X			26			X	
12			X		27				X
13				X	28	X			
14	X				29			X	
15			X		30			X	

พูน... ASEAN ... ชีว

ภาคผนวก ง

การหาคุณภาพแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism

พหุพันธ์ ปณฺ ทิโต ชีเว

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย S.D. และระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา			
1. นักเรียนสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4.57	0.67	มากที่สุด
2.* การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่เป็นประโยชน์กับนักเรียน	4.60	0.76	มากที่สุด
3. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้เป็นอย่างดี	4.40	0.61	มาก
รวม	4.52	0.68	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
4. นักเรียนพอใจ/สนุกกับการปฏิบัติกิจกรรม	4.37	0.84	มาก
5. นักเรียนศึกษาใบความรู้แล้วได้รับความรู้/มีความเข้าใจ	4.57	0.62	มากที่สุด
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.47	0.67	มาก
7*. นักเรียนไม่พอใจ/ไม่สนุกกับกิจกรรมการเรียน	4.53	0.72	มากที่สุด
8. นักเรียนพอใจกับผลงานที่ได้จากการเรียน	4.50	0.81	มาก
รวม	4.49	0.73	มาก
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้			
9. สื่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในสาระการเรียนรู้	4.47	0.67	มาก
10*. นักเรียนไม่ชอบสื่อการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้น	4.43	0.80	มาก
11. สื่อการเรียนรู้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	4.70	0.53	มากที่สุด
รวม	4.53	0.67	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
12. การวัดและประเมินผลมีความหลากหลาย/ตามสภาพจริง	4.40	0.80	มาก
13. การวัดและประเมินผลเหมาะสม/ถูกต้องชัดเจน	4.50	0.72	มาก
รวม	4.45	0.76	มาก
ด้านครูผู้สอน			
14. ครูผู้สอนมีเทคนิคการสอน/การสาธิตที่น่าสนใจ	4.57	0.67	มากที่สุด
15. ครูผู้สอนนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน	4.43	0.72	มาก
รวม	4.50	0.69	มาก
โดยรวม	4.50	0.71	มาก

หมายเหตุ * ข้อความเชิงลบ

ตาราง 25 แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้การอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี Constructivism

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.39
2	0.48
3	0.81
4	0.60
5	0.25
6	0.49
7	0.56
8	0.76
9	0.81
10	0.51
11	0.74
12	0.49
13	0.46
14	0.99
15	0.88

ค่าความเชื่อมั่น (Alpha) เท่ากับ 0.83

แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ตามแนวทฤษฎี Constructivism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
แต่ละข้อแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการแสดงความคิดเห็น

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<p>ด้านเนื้อหา</p> <p>1. นักเรียนสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ</p> <p>2.* การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่เป็นประโยชน์กับนักเรียน</p> <p>3. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้เป็นอย่างดี</p>					
<p>ด้านกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>4. นักเรียนพอใจ/สนุกกับการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>5. นักเรียนศึกษาใบความรู้แล้วได้รับความรู้/มีความเข้าใจ</p> <p>6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน</p> <p>7*. นักเรียนไม่พอใจ/ไม่สนุกกับกิจกรรมการเรียน</p> <p>8. นักเรียนพอใจกับผลงานที่ได้จากการเรียน</p>					
<p>ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้</p> <p>9. สื่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ</p> <p>ในสาระการเรียนรู้</p> <p>10*. นักเรียนไม่ชอบสื่อการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้น</p> <p>11. สื่อการเรียนรู้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน</p>					
<p>ด้านการวัดและประเมินผล</p> <p>12. การวัดและประเมินผลมีความหลากหลาย/ตามสภาพจริง</p> <p>13. การวัดและประเมินผลเหมาะสม/ถูกต้องชัดเจน</p>					
<p>ด้านครูผู้สอน</p> <p>14. ครูผู้สอนมีเทคนิคการสอน/การสาธิตที่น่าสนใจ</p> <p>15. ครูผู้สอนนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน</p>					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

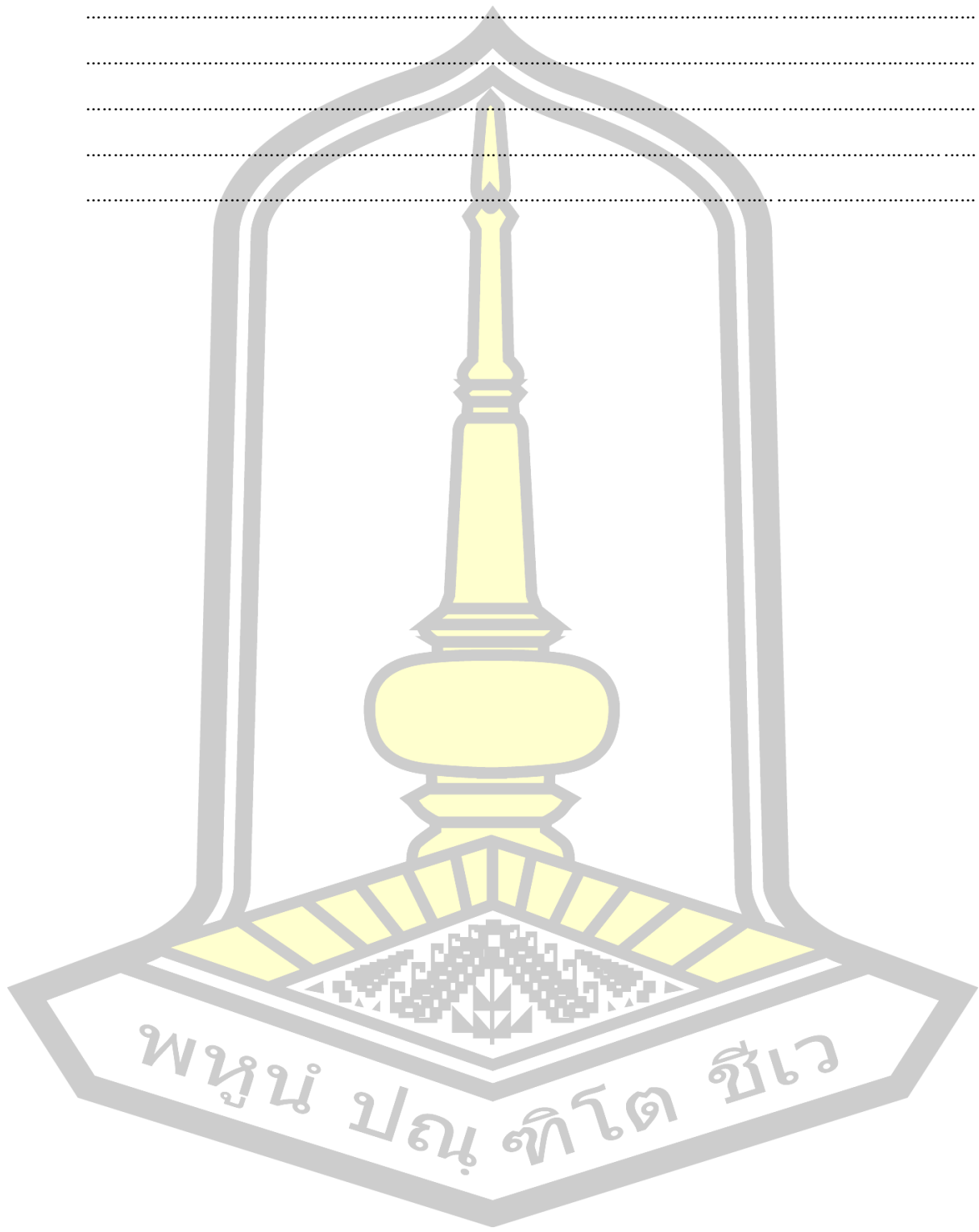
.....

.....

.....

.....

.....

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

การประเมินความสอดคล้องแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจ ตามแนวทฤษฎี Constructivism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละรายการต่อไปนี้มีความสอดคล้องหรือไม่โดยใส่เครื่องหมาย ✓
ลงในช่อง “ผลการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้
ใส่เครื่องหมาย ✓ ให้คะแนน +1 หมายถึง สอดคล้อง
ใส่เครื่องหมาย ✓ ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
ใส่เครื่องหมาย ✓ ให้คะแนน -1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
ด้านเนื้อหา			
1. นักเรียนสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ			
2.* การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่เป็นประโยชน์กับนักเรียน			
3. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้เป็นอย่างดี			
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
4. นักเรียนพอใจ/สนุกกับการปฏิบัติกิจกรรม			
5. นักเรียนศึกษาใบความรู้แล้วได้รับความรู้/มีความเข้าใจ			
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน			
7*. นักเรียนไม่พอใจ/ไม่สนุกกับกิจกรรมการเรียน			
8. นักเรียนพอใจกับผลงานที่ได้จากการเรียน			
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้			
9. สื่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในสาระการเรียนรู้			
10*. นักเรียนไม่ชอบสื่อการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้น			
11. สื่อการเรียนรู้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน			
ด้านการวัดและประเมินผล			
12. การวัดและประเมินผลมีความหลากหลาย/ตามสภาพจริง			
13. การวัดและประเมินผลเหมาะสม/ถูกต้องชัดเจน			
ด้านครูผู้สอน			
14. ครูผู้สอนมีเทคนิคการสอน/การสาธิตที่น่าสนใจ			
15. ครูผู้สอนนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน			

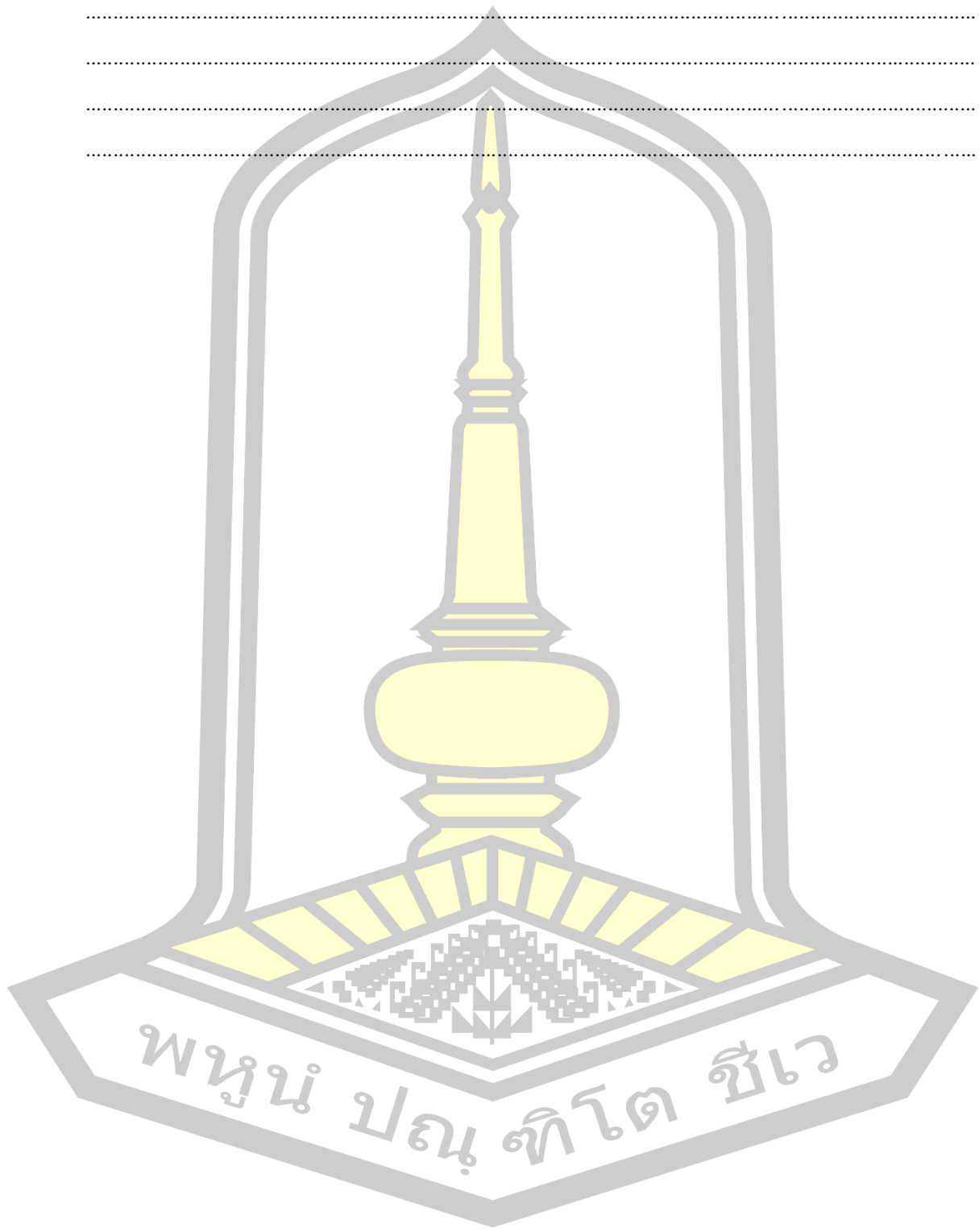
ข้อเสนอแนะอื่นๆ

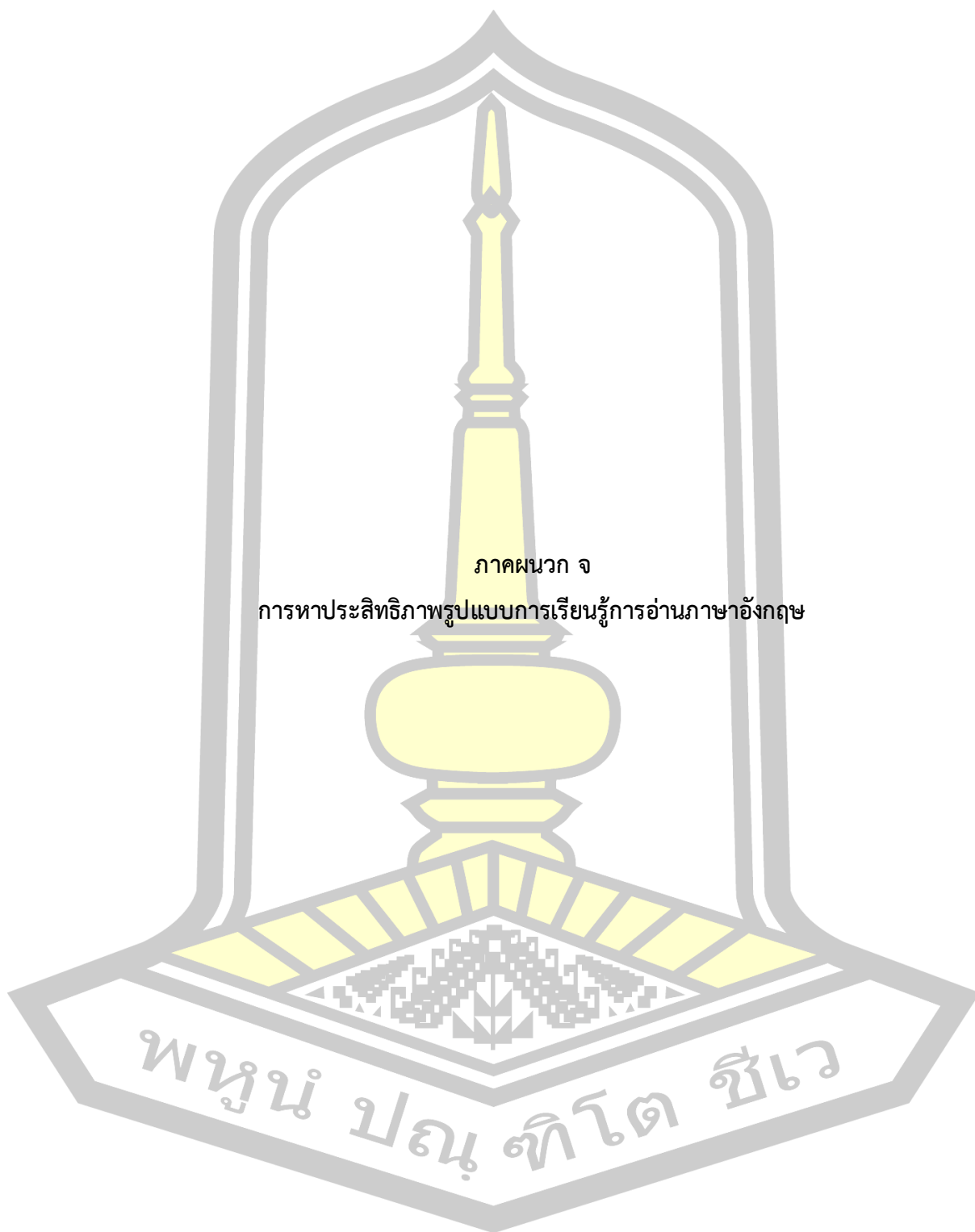
.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

การหาประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ

พหุ ประถมศึกษา ชัยเว

ตาราง 26 แสดงประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁)

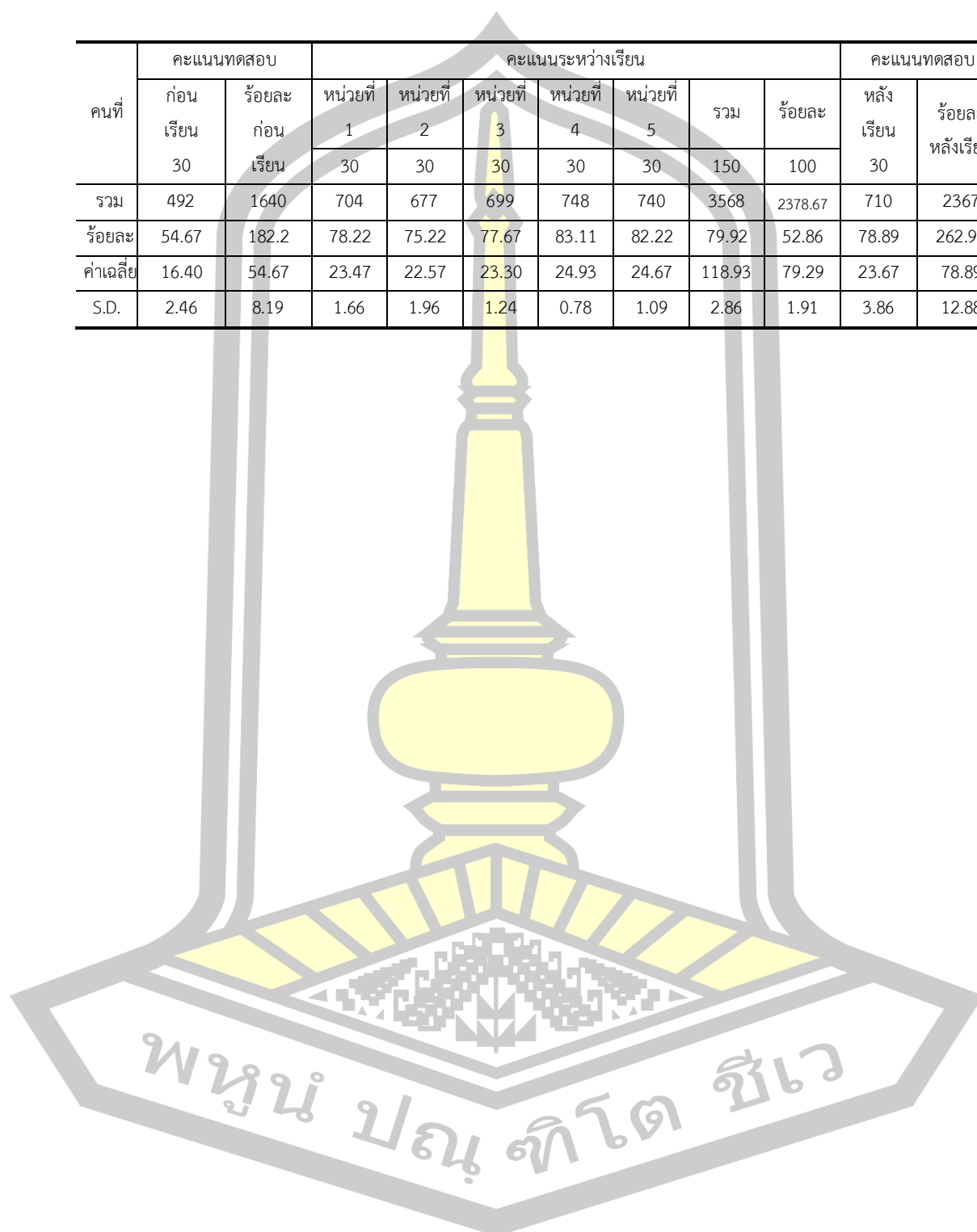
คน ที่.	คะแนนระหว่างเรียน																				รวม	ร้อยละ
	หน่วยที่ 1				หน่วยที่ 2				หน่วยที่ 3				หน่วยที่ 4				หน่วยที่ 5					
	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	รวม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	รวม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	รวม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	รวม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	รวม		
	10	10	10	30	10	10	10	30	10	10	10	30	10	10	10	30	10	10	10	30		
1	6	7	7	20	7	8	8	23	8	8	9	25	8	8	9	25	8	8	9	25	118	78.67
2	7	8	8	23	6	7	8	21	7	7	8	22	7	8	8	23	8	8	9	25	114	76.00
3	6	7	8	21	6	5	7	18	8	8	9	25	8	8	9	25	8	8	9	25	114	76.00
4	8	8	8	24	7	7	8	22	8	8	8	24	7	7	8	22	8	8	8	24	116	77.33
5	8	8	9	25	7	6	8	21	7	8	8	23	9	8	9	26	8	8	9	25	120	80.00
6	7	7	8	22	7	6	7	20	8	7	9	24	8	8	9	25	9	9	8	26	117	78.00
7	7	7	8	22	7	5	7	19	8	7	8	23	8	8	8	24	9	8	9	26	114	76.00
8	8	8	9	25	7	8	8	23	6	8	8	22	9	8	9	26	8	8	9	25	121	80.67
9	6	7	8	21	8	7	8	23	8	8	9	25	8	8	9	25	7	8	8	23	117	78.00
10	8	8	9	25	8	8	9	25	7	8	8	23	9	9	9	27	9	9	9	27	127	84.67
11	7	8	8	23	7	6	7	20	8	8	8	24	8	8	9	25	8	8	9	25	117	78.00
12	8	8	9	25	7	7	8	22	6	7	7	20	9	9	9	27	9	8	9	26	120	80.00
13	7	7	8	22	8	8	8	24	7	7	8	22	9	8	9	26	9	8	9	26	120	80.00
14	9	8	9	26	8	8	9	25	7	7	8	22	8	8	9	25	7	8	9	24	122	81.33
15	8	8	9	25	8	8	9	25	7	7	8	22	9	8	8	25	8	7	8	23	121	80.67
16	9	8	9	26	8	8	9	25	7	7	8	22	8	8	9	25	7	8	9	24	118	78.67
17	8	8	9	25	8	8	8	24	8	9	7	24	8	8	9	25	8	8	8	24	122	81.33
18	8	7	8	23	7	8	8	23	7	8	7	22	9	8	9	26	8	8	9	25	119	79.33
19	6	8	8	22	7	6	7	20	7	8	7	22	8	8	9	25	8	7	8	23	112	81.33
20	8	8	9	25	6	7	8	21	8	8	8	24	8	8	8	24	8	8	8	24	118	78.67
21	7	8	8	23	8	8	9	25	7	8	8	23	8	8	9	25	8	8	9	25	121	80.67
22	8	8	9	25	7	8	8	23	8	8	8	24	8	9	9	26	8	7	9	24	122	81.33
23	6	7	8	21	8	7	9	24	8	8	8	24	9	8	9	26	8	7	8	23	118	78.67
24	7	8	8	23	7	7	8	22	8	9	7	24	8	8	9	25	9	9	9	27	121	80.67
25	7	7	9	23	7	8	9	24	7	8	8	23	8	8	9	25	7	8	9	24	119	79.33
26	8	8	8	24	8	8	9	25	8	8	9	25	8	8	8	24	8	8	9	25	123	82.00
27	8	8	9	25	7	8	8	23	7	8	8	23	9	8	9	26	8	8	8	24	121	80.67
28	9	8	8	25	8	7	9	24	8	8	9	25	8	8	8	24	8	8	9	25	123	82.00
29	8	6	9	23	8	6	7	21	8	8	8	24	8	8	8	24	8	8	8	24	116	77.33
30	8	6	8	22	7	7	8	22	8	8	8	24	7	8	9	24	8	7	9	24	116	77.33

ตาราง 27 แสดงประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎี
Constructivism ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3(E₁/E₂)

คนที่	คะแนนทดสอบ		คะแนนระหว่างเรียน							คะแนนทดสอบ	
	ก่อนเรียน	ร้อยละก่อนเรียน	หน่วยที่ 1	หน่วยที่ 2	หน่วยที่ 3	หน่วยที่ 4	หน่วยที่ 5	รวม	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละหลังเรียน
	30	เรียน	30	30	30	30	30	150	100	30	เรียน
1	15	50.00	20	23	25	25	25	118	78.67	21	70.00
2	16	53.33	23	21	22	25	25	114	76.00	22	73.33
3	10	33.33	21	18	25	26	25	114	76.00	18	60.00
4	15	50.00	24	22	24	25	24	116	77.33	23	76.67
5	14	46.67	25	21	23	24	25	120	80.00	15	50.00
6	14	46.67	22	20	24	25	26	117	78.00	19	63.33
7	17	56.67	22	19	23	26	26	114	76.00	26	86.67
8	15	50.00	25	23	22	26	25	121	80.67	27	90.00
9	15	50.00	21	23	25	25	23	117	78.00	22	73.33
10	16	53.33	25	25	23	25	27	127	84.67	28	93.33
11	19	63.33	23	20	24	24	25	117	78.00	28	93.33
12	18	60.00	25	22	20	26	26	120	80.00	26	86.67
13	17	56.67	22	24	22	24	26	120	80.00	29	96.67
14	20	66.67	26	25	22	24	24	122	81.33	23	76.67
15	13	43.33	25	25	22	24	23	121	80.67	15	50.00
16	19	63.33	26	25	22	25	24	118	78.67	29	96.67
17	20	66.67	25	24	24	25	24	122	81.33	23	76.67
18	18	60.00	23	23	22	26	25	119	79.33	21	70.00
19	17	56.67	22	20	22	25	23	112	81.33	24	80.00
20	16	53.33	25	21	24	24	24	118	78.67	19	63.33
21	15	50.00	23	25	23	25	25	121	80.67	21	70.00
22	20	66.67	25	23	24	26	24	122	81.33	27	90.00
23	21	70.00	21	24	24	26	23	118	78.67	28	93.33
24	13	43.33	23	22	24	25	27	121	80.67	25	83.33
25	15	50.00	23	24	23	25	24	119	79.33	27	90.00
26	16	53.33	24	25	25	24	25	123	82.00	27	90.00
27	16	53.33	25	23	23	26	24	121	80.67	25	83.33
28	19	63.33	25	24	25	24	25	123	82.00	26	86.67
29	16	53.33	23	21	24	24	24	116	77.33	23	76.67
30	17	56.67	22	22	24	24	24	116	77.33	23	76.67

ตาราง 27 (ต่อ)

คนที่	คะแนนทดสอบ		คะแนนระหว่างเรียน							คะแนนทดสอบ	
	ก่อนเรียน	ร้อยละก่อนเรียน	หน่วยที่ 1	หน่วยที่ 2	หน่วยที่ 3	หน่วยที่ 4	หน่วยที่ 5	รวม	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละหลังเรียน
	30	เรียน	30	30	30	30	30	150	100	30	
รวม	492	1640	704	677	699	748	740	3568	2378.67	710	2367
ร้อยละ	54.67	182.2	78.22	75.22	77.67	83.11	82.22	79.92	52.86	78.89	262.93
ค่าเฉลี่ย	16.40	54.67	23.47	22.57	23.30	24.93	24.67	118.93	79.29	23.67	78.89
S.D.	2.46	8.19	1.66	1.96	1.24	0.78	1.09	2.86	1.91	3.86	12.88

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางจุฑารัตน์ พิมพ์ไทยสง
วันเกิด	วันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2514
สถานที่เกิด	อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 39 หมู่ที่ 9 ตำบลนาข่า อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง รหัสไปรษณีย์ 44120
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู อันดับ คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวังน้ำเขียวพิทยาคม เลขที่ 309 หมู่ที่ 1 ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง รหัสไปรษณีย์ 30370
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2531 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนาข่าวิทยาคม อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง พ.ศ. 2534 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบรบือวิทยาคาร อำเภอบรบือ จังหวัดลำปาง พ.ศ. 2541 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ลำปาง พ.ศ. 2562 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ทิโต ชีเว